C· B· MICHAELIS

GRAMMATICA

SYRIACA.

ROMAE MDCCCXXIX.

IN COLLEGIO URBANO
DE PROPAGANDA FIDE.

INDEX CAPITUM

LIBER I.

LIBER II.

singularum coniugationum et de numero et persona. X. De proprietatibus singularum coniugationum. Nota in qua usus punctorum diacriticorum in verbis distinguendis describitur. XI. Paradigma verb. reg. ܩܛܠ. XII. De verbis quae primam mediamve gutturalem habent. XIII. De quiescentibus generatim. XIV. De quiescentibus 1. rad. olaph, ubi paradigma ܐܟܠ. XV. De verbis 1. rad. jud, ubi paradigma ܝܠܕ. XVI. De verbis quiescentibus media rad. olaph. XVII. De verbis media rad. wau, ubi paradigma ܩܡ. XVIII. De verbis 3. rad. olaph, ubi paradigma ܓܠܐ. XIX. De verbis defectivis, ubi ܢܦܩ. XX. De verbis mediam rad. geminantibus, ubi ܕܩ. 40–100.

Cap. II. De paradigm. nominum.

I–II. Varia de nomine. III. De nomin. simplicibus et compositis, et aliis nominum divisionibus. V. De qualitate et genere nominum. VI. De formatione feminini. VII. De comparationis gradu. VIII. De casibus. IX. De numero nominum. X. De statu nominum absoluto, constructo, atque emphatico. XI. Paradigmata regularia nominum mascul. XII. Paradigmata regularia nominum fem. XIII. De nominibus irregularibus, patronymicis et diminutivis. XIV. De numeralibus. 100–136.

Cap. III. De paradigm. particularum.

I–III. Varia de particulis. IV. V. De parti-

culis praefixis ܒܕܘܠ et earum significatione. VI. De ratione praefigendi particulas apud Syros. VII. De suffixis ubi de pronominibus. 1. personalibus, 2. demonstrativis, 3. relativis, 4. interrogativis, 5. reciprocis, 6. possessivis. VIII. IX. De suffixis praeteritorum, X. Infinitivorum, XI. Imperativorum, XII. Futurorum, XII. Et Participiorum. XIV. De suffixis nominum. XV. Suffixa analoga nominum. XVI. Eadem nominum fem. XVII. Suffixa specialia nominum masc. XVIII. Suffixa particularum singul. XIX. Suffixa pluralia masculinorum. XX. Plur. femininorum. XXI. De pronominibus personal. ܐܢܐ, ܐܢܬ etc. cum vicem verbi substantivi gerunt. 136–175.

LIBER III.

Cap. I. De idiomat. verborum syntacticis.

I. De syntaxi. II. De verborum varia significatione. III. Usus neutri pro passivo. IV. Passivi pro activo. V. Verba passiva reciprocam actionem quandoque notant. VI. VIII. De coniugatione Ettaphal, de verbis *sum*, *es*, *est*, et *habere*. IV. Quomodo Syri defectum verborum compositorum suppleant. X. Verba passiva sing. aliquando pluralibus iunguntur. XIII. Syri subiunctivum per futurum supplent. XIV. Loco imperativi aliquando venit participium cum 2. pers. praeteriti verbi ܗܘܐ. XV. Et aliquando loco subiunctivi. XVI. De temporibus Syrorum. XVII. Per participia suppletur praesens Latinorum.

XVIII. Qua de re duo praeterita aliquando coniungantur. XIX. Constructio verbi cum suo infinitivo sine lomad est emphatica. XX. Infinitivo in ordinaria constructione praefigitur lomad. XXI. Variae orationis partes loco infinitivi post verba ponuntur. XXII. Dativi iunguntur passivis verbis et locum supplent ablativi. XXIII. Syri in construendis verbis cum suis casibus, ab Latinorum usu recedunt. XXIV. Verbum quod in orationis protasi praecessit, in apodosi saepe subticetur. XXV. Verbum *sum* redundat in quibusdam casibus. XXVI. Singulares constructiones verborum ܐܚܕ *tenuit*, ܐܟܠ *comedit*, ܫܪܝ *coepit*, ܐܬܐ *venit*, etc. 176-202.

Cap. II. De idiomat. nominum syntacticis.

I-II. Nomina vel simplicia vel composita sunt. III. De compositione per periphrases cum vocibus ܒܪ *filius*, ܒܝܬ *domus*, ܒܥܠ *dominus*, ܪܝܫ *princeps*, ܪܫܐ *caput*. IV. Aliae nominum periphrases. V. Syri per alias orationis partes paucitatem adiectivorum qualitatis supplent. VI. Syri Christum ܡܫܝܚ vocant. VII. Pluralia fem. ex sing. mascul. orta, et vicissim plur. mascul. etc. sequuntur genus suorum singularium. VIII. De nomine ܡܠܟܐ. IX-XII. Singularia quaedam de casibus nominum. XIII. De gradu comparativo. XIV. Singularia collectiva iungi possunt pluralibus. XV. Defectiva, i.e. pluralia tantum aliquando etiam sing. iunguntur. XVI. Status constr. pro absolut. venit. XVIII. De geminatione eiusdem nomi-

GRAMMATICAE SYRIACAE

LIBER I.

DE IIS QUAE AD LECTIONEM ET SCRIPTIONEM PERTINENT

ut sunt consonantes, vocales, notae diacriticae, et tonus.

CAPUT I.

De consonantibus.

I. Litterae seu consonantes apud Syros, ut apud Hebraeos, numero sunt viginti duo, quarum ordo, figura, nomen et valor, ex sequenti liquet schemate.

Figura, separata,	connexa.	Nomen, latine,	syriace.	Valor, essentialis,		numericus.
ܐ	ܐ	Olaph	ܐܠܦ	א	spiritus lenis	1
ܒ	ܒܒܒ	Beth	ܒܝܬ	ב	b	2
ܓ	ܓܓܓ	Gomal	ܓܡܠ	ג	g	3
ܕ	ܕ	Dolath	ܕܠܬ	ד	d	4
ܗ	ܗ	He	ܗܐ	ה	h	5
ܘ	ܘ	Wau	ܘܘ	ו	w vel v	6
ܙ	ܙ	Zain	ܙܝܢ	ז	z gallicum	7

ܚ	ܚܚܚ	Cheth	ܚܶܝܬ	ח	hh	8
ܛ	ܛܛܛ	Teth	ܛܶܝܬ	ט	t	9
ܝ	ܝܝܝ	Jud	ܝܽܘܕ	י	j	10
ܟ	ܟܟܟ	Coph	ܟܳܦ	ך	k	20
ܠ	ܠܠܠ	Lomad	ܠܳܡܰܕ	ל	l	30
ܡ	ܡܡܡ	Mim	ܡܺܝܡ	ם	m	40
ܢ	ܢ	Nun	ܢܽܘܢ	ן	n	50
ܣ	ܣܣܣ	Semcath	ܣܶܡܟܰܬ	ס	s	60
ܥ	ܥܥܥ	Ee	ܥܶܐ	ע	spir. asp.	70
ܦ	ܦܦܦ	Phe	ܦܶܐ	ף	p vel ph	80
ܨ	ܨ	Tzode	ܨܳܕܶܐ	ץ	tz	90
ܩ	ܩܩܩ	Quoph f. Koph	ܩܽܘܦ	ק	k	100
ܪ	ܪ	Risc	ܪܺܝܫ	ר	r	200
ܫ	ܫܫܫ	Scin	ܫܺܝܢ	ש	sci	300
ܬ	ܬ	Thau	ܬܰܘ	ת	th	400

II. Ratione figurae ;

1. Cave, confundas litteras ܐ et ܨ ; ܒ et ܟ ; ܘ et ܪ ; ܠ et ܥ, quae sive ex figura vel altiore vel depressiore, sive ex ductu vel oblongiore vel rotundiore, sive denique ex puncto diacritico vel inferno vel superno, facile distinguuntur.

2. Olaph et lomad, illa huic, haec illi

vel sibi ipsi, in scribendo adcommodantur: ut ܐܠܗܐ pro ܐܠܗܐ *Deus*, ܠܐ pro ܠܐ *non*, ܡܠܠ pro ܡܠܠ *loquutus est*; et in diversis vocibus, v. g. ܐܪܥܐ ܥܠ *super terram*, olaph initiale lomad finali implicatur.

3. Triplex syriacarum litterarum genus innotuit: MENDAEAE, quarum specimina dederunt *Thevenotius tom. I. itiner. collect.* et *Hydius in hist. relig. veter. Persarum. p.* 521. Has *Matur. Veyss. La-Croze* diss. philol. quam *Io. Chamberlayne* editae a se Amstelodami An. 1715. *orationi dominicae multilingui* subiecit, p. 125. vel ideo pro antiquissimis omnium haberi posse credit, quod vocalium litterarum usum servaverint, quem omnibus omnino litteratis initio familiarem fuisse censet. ESTRANGHELO, dictae, a graeca voce στρογγύλος *rotundus* (potius arabicae originis vocem esse cum Adlero et aliis dices, nempe a سطر *scriptura* et انجيل *evangelium* h. e. scriptura qua Syri in exarandis evangeliis utebantur); quod litterarum genus, quum Mendaeorum characteres ob apices quosdam minus prompte in charta vel membranis describi possent, ceu expeditius et facilius, excogitatum esse, idem *La-Croze* loc. cit. suspicatur. VULGATAE, quae passim hodie, maximeque in impressis libris adhibentur.

4. Figura litterarum est vel separata, qua scribuntur extra connexionem sive cum antecedente, sive cum consequente; vel connexa idque vel cum sequente solummodo littera, vel

cum praecedente et sequente simul, vel solum cum praecedente: unde quadruplex, quanquam satis exigua, figurae litterarum variatio, uti ex praemisso adparet schemate.

4. Octo litterae ܬ ܪ, ܨ ܙ ܘ ܗ ܕ, ܐ, connexionem neque secum ipsis, neque cum aliis sequentibus, sed solum cum aliis praecedentibus, patiuntur. Hinc iunctura litterarum negligitur, v. g. in ܕܪܐ *generatio*, ܬܗܪ *obstupuit*, ܬܘܐ *paenituit*, ܨܐܐ *foedavit*; hinc fit item, ut dictas litteras in praemisso schemate non secum ipsis, sed v. g. cum ܒ praecedente connexuerimus, nempe ܒܐ, ܒܕ, ܒܗ, ܒܘ, ܒܙ, ܒܨ, ܒܪ, ܒܬ.

III. Valor essentialis seu primarius litterarum quarundam in certis casibus variatur. Nam

1. ܐ mobile in medio vocis legitur vt ܝ, idque ante vel post aliud ܐ; vt ܐܐܪ *ojar*, *aer*, ܡܠܐܐ *mlojo plenitudo*, ܒܘܝܐܐ *bujojo consolatio*; in participio praesenti verborum quiescentium media ܘ, vt ܩܐܡ *kojém stans*, et secundum aliquos, geminantium mediam radicalem, ut ܥܐܠ *ojél intrans*, ab ܥܠ contracte pro ܥܠܠ *intrauit*; nec non mediam radicalem ܐ habentium, ut ܫܐܠ *schojel petens*, a ܫܐܠ pro ܫܐܠ *petiit*.

2. ܘ ab initio vocis legitur vt wau, seu w

anglicanum et arabicum, vt ܘܺܠܶܦ *wilef*, *et didicit*; alias vt vau, v. g. ܐܰܘܳܢܳܐ *avono mansio*: at post homogeneam vocalem ܼ vel ܿ quiescit, ut ܩܘܿܦ *coph*, nomen litterae; ܝܰܘܡ *dies*; post heterogeneam vero ܰ diphthongescit, vt ܝܰܘܡܳܐ *jaumo dies* ܠܰܘ *lau non*.

3. ܝ cum substrata vocali ܺ, ab initio vocis legitur vt ܐ, vt ܝܺܠܶܕ *iled peperit*, ܝܺܩܰܪ *ikar grauis fuit*: unde in aliquibus nominibus praemittitur ܐ prostheticum, ut ܐܝܰܘܡܳܐ pro ܝܰܘܡܳܐ chald. יוֹמָא *dies*, ܐܝܩܰܪ pro ܝܩܰܪ chald. יְקָר *honor*, ܐܝܼܕܳܐ pro ܝܼܕܳܐ chald. יְדָא *manus*; in aliis vero scriptio est indifferens, sine et cum ܐ, ut ܝܣܪܳܐܝܶܠ et ܐܝܣܪܳܐܝܶܠ *Israel*, ܝܗܘܼܕܳܐ et ܐܝܗܘܼܕܳܐ *Iudas*.

4. Spiritus asperrimus ܥ seu ee, ubi est prima radicalis littera, ante mediam ܗ legitur mollius ut spiritus lenis ܐ; v. g. ܥܗܰܕ *recordatus est*, legitur ܐܗܰܕ; ܥܗܺܝܢ *utilia*, haud aliter ac si scriberetur ܐܗܺܝܢ: unde ܥ iisdem adfectionibus subiacet ac ܐ, nempe ut initiale vocis, ubi per schua pronunciari debuisset, loco eius adsumat vocalem, v. g. ܥܶܗܰܕ pro ܥܗܰܕ; praecedente vero littera schuata, ad eam remittens vocalem suam ipsa occul-

tetur atque quiescat, v. g. ܕܟܫܪܢ *quae vtilia*, pro ܕܟܫܝܪܢ. Vide paulo abhinc regulas quiescentium ܐܗܘܝ §. 7. 1. et quae c. III. §. 7. de linea occultante dicemus: it. lib. II. c. I. §. 14. 7.

IV. Valor numericus seu secundarius litterarum, nec non ordo illarum alphabeticus, idem apud Syros qui apud Hebraeos est; ita ut primae novem litterae unitates, intermediae a jud usque ad tzode, decades, et reliquae centurias (uti in schemate alphabeti ostendimus) exprimant.

V. Divisio litterarum institui potest

1. ratione organi seu instrumenti, quo singulae proferuntur, in

gutturales ܐܗܚܥ,
labiales ܒܘܡܦ,
palatinas ܓܝܟܩ,
linguales ܕܛܠܢܬ, et
dentales ܙܣܨܪܫ.

2. ratione speciei eaedem litterae similiter dividi solent in primis in radicales, quae de primitivarum vocum substantia sunt. Secundo dividuntur in serviles, quae ultra radicales litteras accedunt. Sunt autem vel essentiales, seu formativae; ab initio quidem vocum, praeformativae; ab illarum vero fine, adformativae: vel extraessentiales, quemadmodum ܐ prostheticum in ܐܟܘܬ pro ܟܘܬ *sicut*, ܐܟܡܢ seq. ܕ *sicut qui*, ܐܫܬܝ pro ܫܬܝ *bibit*, ܐܫܟܚ *invenit*, ut distinguatur a

ܛܥܐ *oblitus est* ; in primis vero in exoticis, ab sibilante ܣ inchoatis, ut ܐܣܛܕܝܘܢ σάδια, ܐܣܛܘܐ στοὰ, ܐܣܛܘܟܣܐ στοιχεῖα, ܐܣܦܘܓܐ σπόγγος, cet. Quin et syriaca ܫܬܐ *sex*, ܫܬܝܢ *sexaginta*, legenda esse cum implicito ܐ prosthetico, ac si scripta essent ܐܫܬܐ (quod et sic scribitur Luc. 1. 26.) et ܐܫܬܝܢ, praefixorum docebit analogia. Ad formativas quoque referimus illas, quae ex trilitteris quadrilittera formant, sive ab initio, ut ܫܥܒܕ *servire fecit*, ab ܥܒܕ *servivit* ; sive in medio, ut ܫܘܬܦ *communicavit*, a chald. שׁתף idem ; sive in fine, ut ܦܪܣܡ *publicavit*, a ܦܪܣ *expandit*.

VI. Accidit litteris, ut vel 1. in praecedente vocali quiescant, vel 2. otientur nonnunquam ; vel 3. permutentur cum aliis ; vel 4. transponantur ; vel 5. denique elidantur. Singulas horum accidentium species separatis numeris persequemur.

VII. Quiescentes litterae nonnisi hae tres sunt ܝ ܘ ܐ. Nam ܗ, quod cl. Hardtius illis ad imitationem hebraismi addidit, in harum litterarum censu neque apud Syros est, neque apud Arabes. Cave igitur, pro quiescente habeas ܗ suffixi 3. pers. sing. masc. et fem. v. g. ܡܠܟܗ *rex ejus*, viri, et ܡܠܟܗ *rex ejus*, feminae: quod

moveri, vel chaldaismi analogia docet, ubi suffixo הּ, sive masculino sive feminino, imprimitur mappik, מַלְכֵּהּ et מַלְכַּהּ. Speciatim nunc de singulis.

1. ܐ, quod quotiescumque in medio vocis invenitur seu medianum, si praecedentem habere debuisset litteram vocali destitutam, remissa ad hanc vocali sua, quaequae fuerit, quiescit: ut ܢܶܫܐܰܠ pro ܢܶܫܰܐܠ *petet*, ܐܶܬ݂ܐܶܟ݂ܶܠ pro ܐܶܬ݂ܶܐܟ݂ܶܠ *comestus est*. ܠܶܐܝܬ pro ܠܐܶܝܬ *fessus factus sum*, ܡܐܐ pro ܡܐܐ *centum*, ܦܐܐ pro ܦܐܐ *decens*, ܒܐܘܪܚܐ pro ܒܐܘܪܚܐ *in via*. Extra hunc vero casum ܐ in infinit. et fut. peal quiescit in ܶ, in verbis quibusdam 1. rad. ܐ, ut ܡܶܐܡܰܪ *dicere*, ܡܶܐܙܰܠ *abire* ܢܶܐܡܰܪ *dicet*, ܢܶܐܙܰܠ *abibit*; in verbis quibusdam 1. rad. ܝ, ut ܡܶܐܠܰܕ pro ܡܶܐܠܰܕ *parere*; ܐܶܣܛܶܐ *paries*; item in exoticis ܐܶܙܶܛܡܐ *ζητήματα*, ܩܶܐܪܘܣ *καιρὸς*, et in ܟܶܐܒ *dolor*, ܣܶܐܡܐ *argentum*, ܥܶܐܕܐ *festum*, ܦܶܐܪܐ *fructus*, ܫܶܐܕܐ *daemon*, ܬܶܐܬܐ *ficus*, ܬܶܐܪܬܐ *conscientia*, ܦܶܐܦܐ *balbus*, cet. In aliquibus scriptio est indifferens, ut ܒܶܐܪܐ et ܒܶܪܐ *puteus*, ܕܶܐܒܐ et ܕܶܒܐ *lupus*, ܥܶܐܕܥܐܕܐ et ܥܶܕܥܐܕܐ *festum*, ܩܶܐܡܛܪܐ et ܩܶܡܛܪܐ *arca* cet.

At ܐ finale regulariter non quiescit, nisi in vocalibus ܶ et ܳ: ut ܓܠܐ *revelavit*, ܓܠܶܐ *revela-*

bit. Aliter se res habet de ܛܢܦ *impurus fuit*, ܒܝܐ *consolatus est*, ܐܘܠ *foedavit*, ܐܬܥܠܝ *condecoratus est*, eorumque derivatis: quae non quiescentibus, sed gutturalibus, ultimumque ܐ moventibus, accensenda. Vide lib. II. c. I. §. 12. et §. 18.

2. ܘ vocali destitutum regulariter quiescit in ܽ seu v, ut ܣܘܦ *finis*, in exoticis vero vocibus similiter in ܳ, ܶ, ܺ, ut ܐܪ̈ܟܘܣ ἀρχαὶ, ܐܬܝܢܘܣ *Athenas*, ܐܬܝܢܘܣ *Athenis*, ܬܪܘܢܘܣ *thronus*, nec non secundum aliquos in his quadrilitteris, ܫܘܘܕܝܐ *promissio*, ܫܘܘܕܥܐ *notificatio*, ܫܘܘܚܪܐ *cunctatio*, in quibus ܘ geminum est, prius ut fulcrum ezozo, posterius vero, servandae originis caussa, quia sunt derivata a verbis ܫܘܕܝ *promisit*, ܫܘܕܥ *notificavit*, ܫܘܚܪ *cunctatus est*. Vide infra de linea occultante caput III. §. 7. 1. Alias diphthongescit, ut ܣܘܦܐ *saupho finis*, ܠܐܘܬܐ *leuto labor*.

3. ܝ vocali destitutum quiescit in homogeneis vocalibus ܶ et ܺ, seu e et i, ut ܕܝܢ *vero*, ܥܝܢ *oculus*; at medianum, substratam habens vocalem, hac vocali sua ad praecedentem schuatam (seu signo vocali vacuam) remissa, ipsum quiescit; ut ܘܝܕܥܘ pro ܘܝܕܥܘ *et cognoverunt*, ܐܝܠܝܢ

pro ܐܬܝܠܕ *natus est*; at post vocales heterogeneas diphthongescit cum illis, ut ܒܝܬܐ *baito domus* ܩܕܡܝ *kadmoi primus*, ܐܒܘܗܝ *abui pater ejus*.

VIII. Otiantur vero

1. ܐ vocali destitutum in pronomine personali ܐܢܬܘܢ *vos* M. et ܐܢܬܝܢ *vos* F. post participium plurale, cujus ܝ afformativum pariter otiatur, ut Matth. 11, 14. (sec. Polygl.) ܨܒܝܢ ܐܢܬܘܢ, quod lege ܨܒܝܬܘܢ *vultis*; et Luc. 24, 3. ܒܥܝܢ ܐܢܬܝܢ, quod lege ܒܥܝܬܝܢ *quaeritis*. Vide lib. II. c. III.

2. ܘ et ܝ, quum in fine vocum vocalem sub et ante se nullam habent, idque primo in loco in terminationibus quibusdam verborum, ut v. g. ܦܩܕܬܝ *visitavisti* F. ܦܩܕܘ *visitaverunt* M. ܦܩܕܝ *visitaverunt* F. ܦܩܘܕܝ *visita* F. ܦܩܘܕܘ *visitate* M. ܬܦܩܘܕܝܢ *visitabit* F. Secundo eaedem litterae ܘ et ܝ in pronominibus quibusdam suffixis; ut ܡܠܟܝ *rex meus*, ܡܠܟܟܝ *rex tuus* F. ܡܠܟܝܟܝ *reges tui*, F. ܡܠܟܘܗܝ *reges ejus* M. ܐܚܒܢܝ *amavit me*, cet. Hoc tamen jud suffixum fit mobile quum sequens vox inchoatur ab ܗ occultato; ut Joh. 6, 51. ܦܓܪܝ ܗܘ, quod lege *pagrju*. Sic Esa.

45, 14. ܒܟܝ ܗܘ lege *bechju*, coll. infra c. III. §. 7. Tertio in separatis quibusdam vocibus: ut ܐܢܬܝ *tu* F. ܐܡܬܝ *quando*, ܐܬܡܠܝ *heri*, ܫܠܝ *tranquillitas*, a quo fit emphaticum ܫܠܝܐ; unde vicissim emphatica ܐܠܝܐ *ejulatus*, ܒܟܝܐ *fletus*, ܠܠܝܐ *nox*, conceperis ab absolutis, quamquam inusitatis, ܐܠܝ, ܒܟܝ, ܠܠܝ.

Nota. Probabile est, in tribus his exemplorum generibus ܘ et ܝ cum praecedente vocali ܘ v et ܝ i (furtivo saltem ac dimidiato sono) olim lecta, postmodum neglecta, scribendo tamen expressa esse, tum distinctionis, tum servandae originis caussa. Sunt et aliae species otiantium litterarum, quae, subducta linea, occultari Syris dicuntur, v. g. ܐܚܝܢ *chjon cognatus*, cet. de quibus infra agemus l. I. c. III. §. 7. de linea occultante.

IX. Permutantur inter se crebro litterae,

1. Quae sunt ejusdem organi. Id quod usu venit in commostranda maxime harmonia linguae syriacae cum hebraica: ut ܛܥܐ תָּעָה *erravit*, ܟܒܪܝܬܐ גָּפְרִית *sulphur*, ܦܪܙܠܐ בַּרְזֶל *ferrum*, ܐܬܛܦܝܣ Act. 18, 20. et alibi passim, pro ܐܬܦܝܣ *persuasus est* Act. 23. 21. ܒܣܪ et ܐܒܣܪ *sprevit*. In primis ܬ characteristicum etpheel et etphaal post ܙ

mutatur in ܛ, et post ܙ in ܕ, ut ܐܙܕܩܦ pro ܐܙܬܩܦ *crucifixus est*. ܐܙܕܪܥ pro ܐܙܬܪܥ *seminatus est*, ܐܙܕܝܢ pro ܐܙܬܝܢ *armatus est*, ܐܨܛܠܒ pro ܐܨܬܠܒ *crucifixus est*. Sic ܐܨܛܢܥ *astutus factus est*, ܐܨܛܒܝ *complacuit*. Conf §. X. 2.

2. Dentales et linguales: ut ܚܕܬ חדש *novus*, ܛܫܐ טָמַן *occultavit*, ܬܕܝܐ שָׁדַיִם *ubera*, ܬܪܝܢ שְׁנַיִם *duo*, ܕܗܒܐ זָהָב *aurum*; ܪܗܛ רוּץ *cucurrit*, ܒܪ hebr. בֵּן *filius*, pl. ܒܢܝܐ *filii*.

3. Quiescentes seu quiescibiles ܐܘܝ nempe, primo ܐ 1. rad. in coniugationibus aphel et ettaphal regulariter mutatur in ܘ; ut ab ܐܟܠ *comedit* fit ܐܘܟܠ pro ܐܐܟܠ *cibavit*, ܐܬܬܘܟܠ pro ܐܬܬܐܟܠ *cibatus est*; at in ܝ, specialiter in ܐܝܬܝ *adduxit* ab ܐܬܐ *venit*, et in quadrilittero ܗܝܡܢ ab הֶאֱמִין *credidit*, item 2. rad. in pael et ethpaal, ut ܣܝܒ *polluit*, et ܐܣܬܝܒ *pollutus est*, a ܣܐܒ *immundus fuit*; frequentissime vero 3. rad. ut ܚܕܝ pro ܚܕܐ *gavisus est*, ܕܟܝ *purificavit*, et ܐܬܕܟܝ *purificatus est*, a ܕܟܐ hebr. זָכָה *purus fuit*. Vide paradigma verbale ܓܠܐ lib. II. c. I. §. 18. Idem fit

ante terminationem emphaticam vel femininam ܐ; ut a ܡܪܐ fit emph. ܡܪܝܐ *dominus*; a ܓܒܐ *electus*, ܓܒܝܐ *electa*. Secundo loco vau media radicalis mutatur in olaph in participio coniugationis peal sing. masc. ut ܩܐܡ pro ܩܘܡ *stans*; in ܝ vero plerumque in coniugationibus pael et etphaal, ut ܩܝܡ pro ܩܘܡ *stabilivit*, ܐܬܩܝܡ pro ܐܬܩܘܡ *stabilitus est*; nec non in participio praesenti peal ante incrementum syllabicum, ut ܩܝܡܐ *stans* f et ܩܝܡܝܢ et ܩܝܡܢ pro ܩܘܡܝܢ et ܩܘܡܢ *stantes* m. et f. Denique ܝ 1. rad. mutatur in ܐ post praeformativas infinitivi et futuri pael, ut ܡܐܠܕ pro ܡܝܠܕ *parere*, ܢܐܠܕ pro ܢܝܠܕ *paries* F. In ܘ vero mutatur, regulariter in aphel et ettaphal, ut ܐܘܠܕ *generavit*, ܐܬܬܘܠܕ *generatus est*; item in nominibus quibusdam ܡܘܗܒܬܐ *donum*, a ܝܗܒ *dedit*, ܡܘܒܠܐ *onus*, ab ܝܒܠ in aph. *duxit*, ܡܘܠܕܐ *partus*, cet. specialiter in ܘܥܕ *constituit*, et ܐܬܘܥܕ *constitutus est*, indeque derivato nomine ܘܥܕܐ *pactum*.

4. ܐ facile transit in ܬ: et quidem primo in loco, ܐ femininum nominum, in statu constru-

cto, emphatico et suffixo; ut a ܚܟܡܐ *sapientia* fit constructum ܚܟܡܬ, emphaticum ܚܟܡܬܐ, et cum suffixo ܚܟܡܬܝ *sapientia mea*. Secundo ܐ characteristicum coniug. aphel in deducta inde coniugatione passiva ettaphal perpetuo, ut ab ܐܘܣܦ *addidit*, fit ܐܬܬܘܣܦ *additus est*; ab ܐܘܪܡܝ *proiecit*, ܐܬܬܘܪܡܝ pro ܐܬܐܘܪܡܝ *proiectus est*, et ab ܐܩܝܡ *excitavit*, ܐܬܬܩܝܡ pro ܐܬܐܩܝܡ *excitatus est*, ܐܬܬܦܝܣ *persuasus est*, ab ܐܦܝܣ *persuasit*. Denique ܐ prima radicalis in coniug. ethpeel et ethpaal aliquando, ut ܐܬܬܚܝܕ pro ܐܬܐܚܝܕ vel ܐܬܐܚܕ *clausus est*, ܐܬܬܢܚ pro ܐܬܐܢܚ *ingemuit*; ܐܬܬܓܪ *negotiatus est*, ab ܐܓܪ *conduxit*.

5. Media rad. geminata, quaequae sit, in participio praesenti transit in ܐ: ut ܥܐܠ *intrans*, in fem. ܥܐܠܐ, plur. ܥܐܠܝܢ et in fem. ܥܐܠܢ pro ܥܠܠ, ab ܥܠ contracte pro ܥܠܠ *intravit*.

X. Transponuntur invicem litterae, idque

1. Generatim in vocibus his illis, v. g. ܐܬܬܟܪܗ pro ܐܬܐܟܪܗ vel ܐܬܟܪܗ *male adfectus fuit*; ܪܗܛ *currere*, a ܗܪܛ *cucurrit*; ܬܕܐܐ *gramen*, a chald. דתאא et hebr. דשא idem.

2. Speciatim ܬ characteristicum coniugationum ethpeel et ethpaal, cum 1. radicali sibilante: ut ܐܫܬܕܝ pro ܐܬܫܕܝ *reiectus est*, a ܫܕܐ *reiecit*, ܐܣܬܡܟ pro ܐܬܣܡܟ *innixus est*, a ܣܡܟ *fulcivit*; ܐܣܬܒܪ pro ܐܬܣܒܪ *adnunciatus est*; ܐܫܬܠܚ pro ܐܬܫܠܚ *subtractus est*; ܐܫܬܪܗܒ *acceleratus est*, a ܫܪܗܒ *acceleravit*; ܐܫܬܘܕܥ *notificatus est*, a ܫܘܕܥ *notificavit*; ܐܫܬܟܚ pro ܐܬܫܟܚ *repertus est*. Idem transpositum, post ܙ in ܕ, post ܨ vero in ܛ commutatur; qua de re vide superius dicta §. 9. 1. Cessat tamen metathesis ܬ characteristici, ubi id geminatur; ut ܐܬܬܣܝܡ *positus est*, ܐܬܬܨܝܕ *irretitus est*, ܐܬܬܫܝܛ *contemtus est*.

XI. Eliduntur litterae; ut

1. ܐ in compositis ܒܪܢܫܐ pro ܒܪ ܐܢܫܐ *filius hominis*, ܟܠܢܫ pro ܟܠ ܐܢܫ *omnis homo*, seu *quisque*; item in ܚܪܬܐ pro ܐܚܪܬܐ *finis*; ܬܐ *veni*, ab ܐܬܐ *venit*; ܙܠ *abi*, ab ܐܙܠ *abiit*. In primis 1.rad. ܐ post ܐ praeformativum futuri peal et pael semper, post reliquas vero praeformativas tum futuri tum participiorum earumdem coniugationum, tantum aliquando excidit; ut ܐܟܘܠ pro ܐܐܟܘܠ *comedam*; ܐܡܪ pro ܐܐܡܪ *dicam*; ܐܣܐ pro ܐܐܣܐ *sa-*

nabo ; ܢܠܦ pro ܢܐܠܦ , et hoc pro ܢܐܠܦ *docebit*, ܡܠܦ pro ܡܐܠܦ , et hoc pro ܡܐܠܦ *docens* ; ܡܠܦ pro ܡܐܠܦ seu ܡܐܠܦ *doctus* . Sic ܐܦܢ pro ܐܦ ܐܢ *etiamsi* .

2. o et ܝ , in ܥܕܬܐ *coetus* , a ܘܥܕ *condixit*, ܩܡ *stetit* , pro ܩܘܡ et hoc pro ܩܘܡ ; ܐܩܘܡ *surgam* pro ܐܩܘܘܡ ; ܐܩܝܡ *stare fecit* , pro ܐܩܘܡ cet. ܡܕܥ *cognoscere* , ܕܥ *cognosce* , ܐܕܥ *cognoscam* , ab ܝܕܥ *cognovit* ; ܐܚܐ pro ܐܚܝܐ *vivam* ; ܐܚܝ pro ܐܚܝܝ *vivificavit* ; ܡܚܐ pro ܡܚܝܐ *vivificans* .

3. ܢ 1. et 3. rad. ut ܡܦܩ pro ܡܢܦܩ *exire* , ܦܘܩ pro ܢܦܘܩ *exi* , ܐܦܩ pro ܐܢܦܩ *exibo* , a ܢܦܩ *exiit* , ܓܦܬܐ pro ܓܦܢܬܐ *vitis* , Pl. ܓܘܦܢܐ *vites* , ab hebr. גֶּפֶן idem.

4. Media rad. geminata , quaequae illa sit , (dummodo ܐ exceperis) in coniugationibus peal , aphel et ettaphal ; ut ܕܩ pro ܕܩܩ *comminuit* ; ܢܒܘܙ pro ܢܒܙܘܙ *praedabitur* ; ܐܥܠ *ingredi fecit* , ab ܥܠܠ contracte ܥܠ *ingressus est* .

5. ܬ characteristicum passivarum coniugationum , si aliud ܬ insuper sequatur , cedit praeformativo thau futurorum , ne concursus fiat

trium thauin: ut ܬܬܕܘܫ pro ܬܬܬܕܘܫ *conculcabitur* fem. Matth. 5, 13. ܬܬܕܝܢܘܢ pro ܬܬܬܕܝܢܘܢ *iudicabimini* c. 7, 1. ܬܬܪܝܡ *efferas te* Rom. 11, 20. Sic ܬܬܡܟܟܝܢ *humiliaberis*, pro ܬܬܬܡܟܟܝܢ, a quadrilittero ܬܡܟܟ *humiliavit*, Matth. 11, 23. Luc. 10, 25.

CAPUT II.

De vocalibus.

I. Vocales ut a natura, ita Syris numero nonnisi quinque sunt, quarum considerabimus figuras, situm, nomina, valorem, divisionem et accidentia.

II. Vocalium figuras, situm, nomina et valorem, declarabit sequens schema.

Figura recentior		Figura antiquior	Nomen latine	Nomen syriace	Valor	
ܒܰ	vel	ܒܲ ܒܵ	Pthócho	ܦܬܚܐ	*Apertio*	A.
ܒܶ	vel	ܒܸ ܒܹ vel ܒܝ	Rvózo	ܪܒܨܐ	*Depressio*	E.
ܒܻ	vel	ܒܼ ܒܝ	Chvózo	ܚܒܨܐ	*Adstrictio*	I.
ܒܳ	vel	ܒܿ ܒܼ	Skópho	ܙܩܦܐ	*Elatio*	O.
ܒܽ		ܒܘܼ vel ܒܘ	Ezózo	ܥܨܨܐ	*Oppressio*	V.

III. Figura igitur (ut ex praecedente schemate adparet) duplex est: una per characteres, qui, si a transverso spectentur, graecas vocalium figuras, α, ε, η, ο, et υ seu ου, haud obscure referunt; altera per puncta. Priorem figuram pro antiquiore, posteriorem vero, quae punctis absolvitur, pro recentiore habuerunt Opitius atque Cellarius in suis, quas in syriacam linguam dederunt, institutionibus grammaticis: contrarium vero tuitus est cl. Hirdtius; cui et nos calculum hac in re adiicimus merito, ob caussas a filio nostro in dissert. priore de punctorum hebraicorum antiquitate §. 22 explicata.

Nota autem 1.° seu Skopho aliquando cum diacritico puncto litterae ܪ coalescunt: ܢܘܪܐ *nurô ignis*, ad instar cholem Hebraeorum, quod coalescit cum puncto diacritico τοῦ שׁ et שׂ, v. g. in שָׁלשׁ *tres* et שׂנֵא *osor*. 2. In punctis vocalibus, ܶ et ܼ figura conveniunt quidem, sed hoc ab illo discernitur per ܘ quiescens adiectum.

IV. Situs characterum vocalium hic est: revozo et chvozo indifferenter suis consonis vel superimponuntur, vel supponuntur; pthocho et skopho ordinarie superimponuntur, rarius supponuntur; ezozo vero, quod nos quidem meminerimus, nonnisi supernum signum est. Sed punctorum vocalium situs, prouti §. 2. in tabula expressus est, non variatur.

V. Quod ad valorem, ezozo ubique scribitur cum expresso fulcro ܘ, et legitur ut u, ex-

ceptis tantum duabus vocibus, ܟܽܠ *omnis*, et ܡܶܛܽܠ *propter*, in quibus scribitur sine ܘ, et legitur ut kibbutz Hebraeorum seu ü, nempe kül et metül. (Syri hanc exceptionem non admittunt, nec veterum grammaticorum auctoritate nititur.)

VI. Dividi possunt vocales,

1. Ratione quantitatis, in longas, quales sunt chvozo, skopho et ezozo, (exceptis tantum ܟܽܠ et ܡܶܛܽܠ, ut modo dictum §. 5.) vel ancipites, nempe pthocho et rvozo, quae vel ad chaldaismi analogiam, vel prout syllaba sive simplex fuerit sive composita, modo productius pronunciantur, ut ܦܺܝܓܳܢܳܐ *pigàno ruta*, ܓܒܶܐ *gbé electus*, ܝܬܶܒ *ithébh sedit* cet. modo brevius, ut ܡܰܢ *man quis*, ܡܶܢ *men ex*. In vocibus tamen mere syriacis pthocho revera brevis est, respondens ubique Hebraeorum Chaldaeorumve patach et chatephpatach.

2. Ratione qualitatis dividuntur in variabiles seu puras, quae in finali vocis incremento abiici possunt; ut ܓܰܒܪ *vir*; pl. ܓܰܒܪ̈ܐ pro ܓܰܒܰܪ̈ܐ *viri*, ܡܰܠܟܳܐ *rex*, pl. ܡܰܠܟ̈ܶܐ *reges* cet. et invariabiles seu impuras, quae manent in finali vocis incremento.

Sunt autem invariabiles, in penultima syllaba simplici, seu per vocalem terminata, omnes in universum vocales; in ultima vero syllaba composita, regulariter nonnisi ܳ, ܶ; at ܺ, et ܽ, ubi

mediam radicalem geminatam implicant, ut ܐܬܪ emph. ܐܬܪܐ *locus*, ܥܠܡ pl. ܥܠܡܝܢ *saecula*, ܒܪ emph. ܒܪܐ *filius*; at ܡܣܟܢ pl. ܡܣܟܢܝܢ *egentes* ܟܬܒ pl ܟܬܒܐ *scripta*, ܙܥܘܪ pl. ܙܥܘܪܝܢ *parvi*; et ܩܕܝܫ pl. ܩܕܝܫܝܢ *sancti*, ܕܝܢ pl. ܕܝܢܐ *iudices*; ܙܒܢ pl. ܙܒܢܝܢ *tempora*, ܥܡܘܪ pl. ܥܡܘܪܐ *incolae*; ܕܘܒܪ pl. ܕܘܒܪܐ *conversationes*; ܥܡ emph. ܥܡܐ *populus*, ab עמם; ܓܦ emph. ܓܦܐ *ala*, a rad. ܓܦ pro ܓܦܦ.

Excipiuntur hic ܣܓܝ emph. ܣܓܝܐ, ܥܝܢ emph. ܥܝܢܐ *oculus*, ܝܘܡ emph. ܝܘܡܐ *dies*, et alia quaedam de quibus vide paradigmata nominum lib.II. cap. II. §. 11. Excipitur item ezozo super media rad. fut. peal. ut a ܬܦܩܘܕ *iubebis* m. fit ܬܦܩܕܝܢ *iubebis* fem. et ܬܦܩܕܘܢ *iubebitis*.

VII. Vocalibus apud Syros, ut apud Hebraeos, quatuor ista accidunt: 1. abiiciuntur, 2. assumuntur, ubi nullae erant aut esse debuerant, 3. invicem permutantur, et 4. transponuntur. De quorum singulis nunc sigillatim.

VIII. Vocalis ultima, in incremento vocis finali syllabico, minuendarum syllabarum caussa abiicitur, dummodo fuerit vocalis pura: ut ab absoluto ܒܪ fit emph. ܒܪܐ *filius*, a masc. ܩܕܝܫ

fem. ܦܩܘܕܐ *iubens*; a ܢܦܩܘܕ *iubebit* pl. ܢܦܩܕܘܢ pro ܢܦܩܘܕܘܢ *iubebunt*. Dicimus autem

1. Vocalis ultima; quia penultima regulariter est invariabilis, §. 6. 2.

2. In incremento finali syllabico, quia in incremento, quod syllabam nullam facit, vocalis ultima manet; ut quum a rad. ܩܛܠ *occidit*, fit ܩܛܠܬ *occidisti*.

3. Minuendarum syllabarum caussa, quia si syllabarum numerus in vocibus nimis multiplicaretur, impeditior fieret oratio.

4. Dummodo fuerit vocalis pura, ob ea quae §. 6, 2. observavimus.

Excipitur tamen vocalis ultima imperativi singularis, alias pura, ante suffixa: ut Ex. 26, 31. ܥܒܕܝܗܝ *fac illud*, ab ܥܒܕ *fac*; Ioh. 17, 5. ܦܨܝܢܝ *eripe me*, a ܦܨܝ *eripe*; Luc. 11, 1. ܐܠܦܝܢ *doce nos*, ab ܐܠܦ *doce*; Rom. 12, 20. ܐܘܟܠܝܗܝ *ciba eum*, ab ܐܘܟܠ *ciba*. Necnon cum ante suffixa tertia radicis littera in verbis et particulis, vocali vacua manet, ut Hebr. 13, 21. ܢܓܡܪܟܘܢ *consummabit vos*, ܢܓܡܪ; Ioh. 12, 35. ܢܕܪܟܟܘܢ *adsequetur vos*, a ܢܕܪܘܟ; Zeph. 2, 5. ܐܘܒܕܟܘܢ *perdam vos*; Marc. 2, 14. ܒܬܪܝ *post me*. Phil.

3, 13. ܒܬܪܟܘܢ idem ; Ioh. 18, 6. ܒܬܪܗܘܢ *post illos* ; Apoc. 4, 6. ܒܬܪܗܝܢ *post illas* : quia tali in casu, nisi vocalis maneret, pronunciari non possent litterae. In 3. pers. plurali praeteriti, et 2. imperativi, generis feminini idem fit : ut ܦܩܕܝܢ *iusserunt* f. a ܦܩܕ *iussit* ; ܫܒܚܝܢ *laudate* f. a masc. ܫܒܘܚ *lauda* ; ܐܫܬܥܒܕܝܢ *subiectae estote*.

IX. Pro litteris vocali destitutis, ut commode pronunciari queant, vocalis assumitur.

1. In concursu duarum consonantium sine vocali, usitatissime ◌ assumitur : ut a ܫܡܝܐ *caelum*, cum praefixo ܒ fit ܒܫܡܝܐ *in caelo* ; ab ܐܬܦܩܕ *iussus est*, adiecto ܬ, et abiecta ob incrementum finale vocali rvozo, fit ܐܬܦܩܕܬ *iussa est* ; a ܦܠܓܐ *dimidium*, pl. ܦܠܓܘܬܐ. Quo pertinet, quum ex absoluto ܝܬܡ pro ܝܬܡ fit emph. ܝܬܡܐ *orphanus*. Secundo aliquando ◌ assumitur : ut a masc. ܦܩܕ fit fem. ܦܩܕܬ *iussit* ; ab absoluto ܒܣܪ emphat. ܒܣܪܐ *caro*. Quo spectat, quum ex masc. ܝܠܕ pro ܝܠܕ fit fem. ܝܠܕܬ *peperit*. Deinde ante jud vocali destitutum sub praecedente consona, itidem vocali destituta, assumitur ◌ seu chvozo, in quo jud

quiescit : ut a ܙܢܝܐ *scortum* , fit ܙܢܝܬܐ pro ܙܢܝܬܐ ; a ܓܒܝܐ *electa* , ܓܒܝܬܐ pro ܓܒܝܬܐ , ab ܥܪܘܩܝܐ *fuga* , ܥܪܘܩܝܟܘܢ *fuga vestra* Matth. 24. 20. a ܡܫܬܝܐ *potus* , ܡܫܬܝܟܘܢ *potus vester* , et ܡܫܬܝܗܘܢ *potus illorum* , Dan. 1, 10, 16. Sic ab hebr. מַעְיָן *fons* fit emphat. ܡܥܝܢܐ Marc. 5 , 29. Ioh. 4 , 6.

Excipe tamen participia passiva pael et aphel , in quibus secundum superius membrum assumitur pthocho : ut a ܡܫܡܠܝܐ fit emph. ܡܫܡܠܝܬܐ *perfecta* Iac. 1, 16. et a ܡܣܠܝܐ emph. ܡܣܠܝܬܐ *reiecta* Hebr. 6, 8. ut distinguantur a participiis activis earumdem coniugationum , ܡܫܡܠܝܬܐ *perficiens* fem. et ܡܣܠܝܬܐ *reiiciens* fem.

Porro ante terminationem status emph. femininorum ܬܐ , si praecedat ܘ sine vocali , adsumitur ܳ in quo ܘ illud quiescit : ut a ܚܕܘܐ fit emph. ܚܕܘܬܐ pro ܚܕܘܬܐ *gaudium* Ioh. 3 , 29. et a ܚܝܘܐ emph. ܚܝܘܬܐ pro ܚܝܘܬܐ *bestia* Hebr. 12 , 20. Sic et ante suffixa , dummodo illud ܬ adformativum habeat vocalem ; ut 1. Thess. 2, 20. ܚܕܘܬܢ *gaudium nostrum* , Matth. 13 , 44. ܚܕܘܬܗ *gaudium eius* . Ast si ante suffixa illud ܬ formativum femininorum vocalem nullam habeat , praecedens ܘ vocalem pthocho assumit usitato modo , ut a

ܚܕܘܐ emph. ܚܕܘܬܐ *gaudium*, dicitur ܚܕܘܬܝ *gaudium meum*, et ܚܕܘܬܟܘܢ *gaudium vestrum* Ioh. 15, 11. Quinto ezozo item adsumitur in statu emphatico singulari nominum quorumdam femininorum, auctorum ab initio et fine: ut ܡܦܘܠܬܐ *lapsus*, ܬܕܡܘܪܬܐ *miraculum*, ܬܫܒܘܚܬܐ *gloria*, a ܡܦܠ, ܬܕܡܪ, ܫܒܚ. Sexto in medio vocis sub priori concurrentium litterarum, vocalis rvozo indifferenter vel adsumitur, vel omittitur, ut a ܡܕܒܚ *altare*, fit emphaticum ܡܕܒܚܐ vel ܡܕܒܚܐ; a ܡܗܝܡܢ *fidelis*, ܡܗܝܡܢܐ vel ܡܗܝܡܢܐ; a ܕܚܠܐ *timor*, ܕܚܠܬܐ vel ܕܚܠܬܐ, a ܡܫܡܠܝ *perfectus*, ܡܫܡܠܝܐ; plane ut apud Hebraeos indifferenter dicitur נהפכו et נהפכו cet. Si tamen posterior concurrentium litterarum sit ܐ, ante hanc sub illa necesse est adsumi rvozo; ut ܬܫܐܠܘܢ pro ܬܫܐܠܘܢ *petetis*; ܐܬܟܪܝ pro ܐܬܟܪܝ *male adfectus est*.

2. Assumitur etiam vocalis pro solitariis litteris sine vocali; et quidem pro ܐ, ܠ ante ܗ, nec non ܝ, initialibus, pro illis quidem pthocho vel rvozo, pro hac vero chvozo: ut ܐܟܠ pro ܐܟܠ *comedit*, ܐܟܘܠ pro ܐܟܘܠ *comede*; ܥܗܕ pro ܥܗܕ *recordatus est*; ܥܗܕܘ pro ܥܗܕܘ *recordamini*, ܣܟܝ pro ܣܟܝ

peperit ; ܝܬܡ pro ܝܬܡ *orphanus*. Assumitur porro pro media radicali, in nominibus quibusdam ante ܘ terminatione plurali feminina vestitum, pthocho, ut ܪ̈ܥܘܬܐ pro ܪ̈ܥܘܬܐ *pastores*, a ܪܥܝܐ *pastor* ; ܒܥܘ vel ܒܥܘ *preces*, a sing. ܒܥܘ.

X. Vocalis cum vocali commutatur: ut

1. ܰ, cum ܶ, sub praeformativis infinitivi et futuri peal verbis quibusdam 1. rad. gutturalis: v. g. ܡܐܡܪ pro ܡܐܡܪ *dicere*, ܢܐܙܠ pro ܢܐܙܠ *abibit*, ܐܚܐ pro ܐܚܐ, et hoc pro ܐܚܐ *vivam*.

2. ܶ creberrime, et ܺ aliquando mutatur, cum ܰ ante gutturalem vel ܪ : ut ܪܬܚ pro ܪܬܚ *fervens* ; ܫܕܪ pro ܫܕܪ *misit* ; ܒܝܐ pro ܒܝܐ *consolatus est* ; ܐܪܫܥ pro ܐܪܫܥ *impie egit* ; ܐܦܬܚ pro ܐܦܬܘܚ *aperiam* ; ܫܡܥ pro ܫܡܘܥ *audi*. Contra in ܡܫܘܚ *metire* ; ܢܟܦܘܪ *abnegabit* cet. manet ezozo ; et in ܫܘܝܐ *aequalis* (Phil. 2, 6.) rvozo.

3. Skopho syllabae simplicis ܐ, mutatur in pthocho, si simplex illa transeat in compositam, hoc est, consona mobili terminatam, sive in se ipsa ; mutato ܐ in ܬ, ut cum secundum cap. I. §. 9. 4. a ܚܟܡܬܐ fit constr. ܚܟܡܬ, *sapientia*, sive ex adsumpto ܘ sequentis pronominis ܗܘ in

unitatem syllabae, ut ܒܣܪܐ ܗܘ *besrau*, pro ܒܣܪܐ ܗܘ *caro est*.

XI. Vocales transponuntur: idque

1. In imperativo plurali masculino peal ante suffixa: ut ܙܩܦܘܗܝ *crucifigite eum*, ab absoluto ܙܩܘܦܘ *crucifigite*; et ad eius imitationem, ܫܡܥܘܢܝ *audite me*, etsi ab absoluto dicatur ܫܡܘܥܘ, non vero ܫܡܥܘ *audite*.

2. In verbo ܐܙܠ *abiit*, quoties media radicis debuerat esse sine vocali, toties ultima lomad ad eam remittit vocalem suam, ipsa otians: ut ܐܙܠܬ pro ܐܙܠܬ *abii*; ܢܐܙܠܘܢ pro ܢܐܙܠܘܢ *abibunt*.

3. In nominibus quibusdam formae ܩܘܕܫ *sanctitas*, in incremento finali syllabico; v. g. in statu emphat. ܩܘܕܫܐ pro ܩܘܕܫܐ; ܒܘܪܟܐ *genu*, et ܒܘܪܟܝܢ *genua*, ab absoluto sing. ܒܘܪܟ. Nec non in statu emphatico nominum quorumdam femininorum formae ܩܛܠܐ et ܩܛܠܐ, ut, emph. ܒܛܢܬܐ *gravida*, ܥܓܠܬܐ *vitula*, ab absolutis ܒܛܢܐ, ܥܓܠܐ.

4. In particulis quibusdam compositis: ut ܥܕܡܠܗܠ pro ܥܕܡܐ ܠܗܠ *hucusque*, ܥܕܡܕ pro ܥܕܡܐ ܕ *usque dum*; et

5. Generatim, quum ܐ et ܝ vocalem suam, illud quamlibet, hoc vero ܼ, ad praecedentem lit-

teram vocali vacuam remittunt. Vide supra cap. I. §. 7. 1. et 3.

CAPUT III.

De notis diacriticis.

I. Per notas diacriticas intelligimus reliqua post consonantes et vocales signa, quae accuratiorem distinctioremque efficiunt scriptionem et lectionem. Eas doctrinae de tono praemittimus, quia tonus integras voces, notae vero diacriticae litteras tantum et syllabas spectant. Sunt autem sequentes: ruchoch, kuschoi, ribbui, marhetono, megaghjono, linea occultans, praeter interstinctionum signa.

II. Ruchoch ܪܘܟܟ, seu lenitas, est punctum infernum, litteris ܒܓܕ ܟܦܬ subiectum, ad significandam illarum adspirationem, seu adspiratam pronunciationem, bh, gh, dh, ch, ph, th: ut ܣܒܪ (si sine punctis vocalibus scribatur) lege *sebhar*, *putavit*, non *sabar* vel *sabbar*, *adnunciavit*. Respondet lineae raphe Hebraeorum, ad easdem litteras בגדכפת relatae, v.g. Ex. 20, 13. לֹא תִרְצָח respectu versus.

III. Kuschoi ܩܘܫܝ durities, est punctum supernum, iisdem litteris ܒܓܕ ܟܦܬ superimpositum, ad tollendam de illis adspirationem, ut

legantur tamquam tenues, b, g, d, c, (seu k) p, t: ut ܣܒܪ, sine punctis vocalibus scriptum, lege *sabar* vel *sabbar*, *adnunciavit*, non vero *sebhar*, *putavit*.

Observa. 1. Eadem litterarum ܒܓܕܟܦܬ, sine vel cum adspiratione legendarum, lex est, ac apud Hebraeos, et multo magis apud Chaldaeos, ut ܡܠܟܐ *rex*, *malco*, at pl. ܡܠܟܐ ܡܠܟܐ ܡܠܟܝܢ *reges*, lege *malchai*, *malche*, *malchin*; quia chaldaice scribuntur, illud מַלְכָּא, haec vero מַלְכִּין מַלְכֵי מַלְכָּא. Sic ܡܠܦܢܐ *doctor*, non *malpono*, sed *malphono*, chald. מַלְפָנָא idem.

2. Aliis quoque litteris punctum solitarium vel subiectum, vel superimpositum, diversam illarum lectionem notat: ut ܗܘ sine vocali scriptum, lege ܗܘ, ast ܗܘ valet ܗܘ; ܐܝܕܐ est ܐܝܕܐ *manus*, ast ܐܝܕܐ lege ܐܝܕܐ *quaenam*? ܥܒܕܐ est ܥܒܕܐ *servus*, ast ܥܒܕܐ est ܥܒܕܐ *opus*. In primis vero punctum, suffixo ܗ impositum, respondet *mappik* Hebraeorum, notans femininum, ut ܠܗ est ܠܗ *ei* in feminino, ad differentiam ܠܗ *ei* in masculino, ܫܡܗ *nomen illius*, feminae, at ܫܡܗ *nomen illius*, viri.

3. Habent et alios usus ista vel inferna vel superna puncta, quos vero explicare supersede-

mus, quum in punctatis ut plurimum libris fere negligantur, aut exiguae sint utilitatis.

4. Dagesch forte, seu notam geminationis litterarum, non habent Syri. Utut autem signo careant, tamen signatum, hoc est, geminationem litterarum habent, eamque vel, primum characteristicam in coniugationibus pael et etphaal, earumque derivatis; ut ܦܰܩܶܕ *pakked*, praecepit, ܐܶܬ݂ܒܰܛܰܠ *ethbattal*, abolitus est, ܓܰܢܳܒ݂ *gannobh*, *fur*, cet. ad analogiam in primis chaldaicam, qua scribitur בַּקֵּר, אִתְבַּטַּל, גַּנָּב. Secundo compensativam elisae litterae, scilicet prim. radicalis defectivae; v. g. ܐܶܦܽܘܩ *ephuk* pro ܐܶܢܦܽܘܩ *exibo*, a ܢܦܰܩ *exiit*; ܬܶܕܰܥ *teddah* pro ܬܶܝܕܰܥ *cognosces*, ab ܝܺܕܰܥ *cognovit*; ad analogiam chald. אִפֵּק et חֲרִיץ idem. Necnon 2. rad. geminatae, quae excidens compensatur, idque in sequente littera, ut ܥܶܠܰܬ݂ *ellath* pro ܥܶܠܠܰܬ݂ *ingressa est*, ad instar chald. עֲלַת idem, ab ܥܰܠ pro ܥܰܠܠ *ingressus est*; vel in praecedente, ut ܐܰܕܶܩ *addek* pro ܐܰܕܩܶܩ *comminuit*. Vide lib. III. cap. I. §. 20. Vel denique 3. rad. defectivae; ut ܓܦܶܬܳܐ *gephettho*, pro ܓܦܶܬܬܳܐ *vitis*; emph. ܚܕܰܬܳܐ *chedhattho*, pro ܚܕܰܬܬܳܐ *nova*.

Nota. Quia igitur Syri expliçitum gemina-

tionis signum non habent, aliquando litteram, apud Hebraeos et Chaldaeos dagesch forti adficiendam, bis scribunt: ut ܐܬܐܚܕ, chald. אִתְּאחַד *comprehensus est*; ܐܬܬܣܝܡ, chald. אִתְּשָׂם vel אִתְּשִׂים *positus est*; ܥܡ̈ܡܐ, chald. עַמְמַיָּא, hebr. עַמִּים cet. servandae originis et distinctionis caussa.

IV. Ribbui ܪܒܘܝܐ, multiplicatio, est geminum punctum supernum, horizontaliter scriptum, notando numero plurativo, vel collectivae singularium significationi: ut ܡܫܡ̈ܫܢܐ *ministri*; Ioh. 4, 35. ܡܛܝ̈ *pertigerunt*, 3. plur. fem. at ܡܛܝ *pertigit*, 3. sing. masc. Luc. 24, 1. ܐܝܬܝ̈ *attulerunt*, et ܛܝܒ̈ *paraverunt*, 3. plur. fem. praet. ad differentiam ܛܝܒܝ *para*, 2. sing. fem. imperat. et ܐܝܬܝ *attulit*, Matth. 27, 51. ܐܨܛܪ̈ܝ *ruptae sunt*, at ܐܨܛܪܝ *ruptus est*; Luc. 19, 42. ܐܬܟܣ̈ܝ *contectae* seu *contecta sunt*, at ܐܬܟܣܝ *contectus est*: ܥܢ̈ܐ *grex ovium* seu *oves*, at ܥܢܐ *ovis*; ܐܢ̈ܫܐ *hominum genus* seu *homines*, at ܐܢܫܐ *homo*. Vide Ioh. 4, 12. 30. cap. 6, 10. 14. cap. 10, 1. 2. 3. seq. Sic Hebr. 7, 13. sec. edit. Polygl. ܕܐܬܐܡ̈ܪ ܥܠܘܗܝ ܗܠܝܢ *de quo dictum est*

(impersonaliter) *haec*, quia ܐܬܐܡܪ idem est ac ܐܬܐܡܪܝ *dicta sunt*.

Nota. Signum ribbui per scribendi compendium coalescit cum puncto diacritico risch; ut ܥܢ̈ܐ *oves*, ܪ̈ܓܠܐ *pedes*; et cum superno puncto vocalis pthocho, ut secundum Gutbier. Matth. 7, 25. ܫ̈ܬܐܤܘܗܝ *fundamenta eius*.

V. Marhetono ܡܪܗܛܢܐ, *cursor*, est lineola superna horizontalis significans,

1. Litteram istam, cui imposita est, legi sine vocali: ut ܙܕܩܬܐ *zedktho*, *eleemosyna*, ܥܙܩܬܐ *annulus*, ܒܗܬܬܐ *pudor*, ܡܠܟܬܐ *regina* ܢܚܛܦܘܢ *rapient*, cet. cum ceteroquin in tali litterarum concursu vocalis indifferenter vel adsumi vel omitti possit, ut supra diximus cap. II 1.

2. Significat scriptionis compendium, seu abbreviaturam, ut ܫܒ pro ܫܘܒܚܐ *gloria*. Quale probabiliter est Ioann. 8, 7, ܘܡܢܘ sec. edit. Angl. et Gutbier. pro ܘܡܢܘܗܝ *quis est*, quod habet editio Schaafii.

3. Wau quiescens in ܐܘ *o*! ad differentiam ܐܘ *aut*, in quo wau diphthongescens cum praecedenti vocali est mobile; coll. Matth. 15, 28. cum cap. 12, 22.

VI. Mehagjono ܡܗܓܝܢܐ, syllabarum coagmentator, est lineola horizontalis inferna, contrarium eius, quod Marhetono §. 5. 1. notat, nempe concurrentibus duabus in medio vocis litteris, quae vocalibus carere poterant, priorem per rvozo moveri : ut ܡܫܡܠܝܐ *perfectus*, ܕܚܠܬܐ *timor*, ܡܕܢܚܐ *oriens*, ܡܗܝܡܢܐ, *fidelis*, ܡܓܒܝܐ *lectus*, ܡܛܥܝܢܐ *seductor*, ܡܩܪܒܢܐ *bellator*, ܕܒܚܬܐ vel ܕܒܚܬܐ *victima*, ܡܪܘܝܢܐ *inebrians*. Otiosum utrumque signum, tum superius illud marhetono, tum praesens mehagjono, cum vocalis ipsa simul extet; nisi forte indicet, illud quidem, consonam pronunciari sine vocali, nec tamen sine sono rapidae ac velut dimidiatae vocalis; hoc vero, pronunciari eam cum vocali, sed rapida illa ac dimidiata : plane ut Hebraei et יַחְמְלוּ dicunt, et יַחֲמְלוּ. Passim, ut exigui usus, ambo signa omittuntur.

VII. Lineola, occultans dicta, eandem cum praecedente mehagjono, et figuram et situm habet. Notat autem, litteras, quibus subiecta est,

1. Aut plane non efferendas esse, utpote otiantes, et vel servandae originis vel differentiae caussa expressas; idque primum in vocum initiis: quo pertinet ܐ *olaph*, in ܐܚܝܢ *chjon*, *cognatus*, ܐܚܝܢܬܐ *cognata*, ܐܚܝܢܘܬܐ *cognatio*; ܐܚܪܢ et ܐܚܪܝ

alius, ܐܚܪܢܐ et ܐܚܪܬܐ *alia*, ܐܚܪܝܐ et ܐܚܪܝܬܐ *ultimus*, ܐܚܪܝܢ et ܐܚܪܝܢܐܝܬ *postremo*; ܐܢܫ *homo*, ܐܢܫܘܬܐ *humanitas*, ܐܢܫܝܐ *humanus*, ܐܢܫܐܝܬ *humaniter*; ܐܪܙܐ *arcanum*. Item in ܐܢܐ *ego*, quoties id vel sibi ipsi, vel aliis vocibus subiectum, vicem gerit verbi substantivi *sum*: ut ܐܢܐ ܐܢܐ *ego sum*, ܚܙܐ ܐܢܐ *videns sum*, i. e. *video*. Vid. lib.II. cap. III. §. 21. 1. (Idem fit in nominibus graecis, quae in syriaca lingua interdum ab initio vocis litteram ܐ assumunt: quod ܐ cum vocalem non accipit, occultatur, etsi linea occultans non subiiciatur, ut ܐܣܛܘܟܣܐ *stukse*, στοιχεῖα, ܐܟܣܢܐ, ξένος.)

Huc etiam pertinet ܗ *he*, in pronominibus separatis, ܗܘ *ille* et ܗܝ *illa*, quae si cum praecedente voce in pronunciatione coniungantur, vocalem suam ad praecedentis vocis ultimam litteram mobilem (si haec propria vocali destituta sit) remittunt; ut ܠܝܛ ܗܘ *litu*, pro ܠܝܛ ܗܘ *maledictus ille sit*, ܡܢ ܗܝ *mani*, pro ܡܢ ܗܝ *quaenam illa est?* ܕܒܗ ܗܘ *debhehu*, pro ܕܒܗ ܗܘ *in quo est*, ܒܣܪܝ ܗܘ *besru*, pro ܒܣܪܝ ܗܘ *caro mea est*; sin vero praecedens vox terminetur in vocalem, eadem pronomina, abie-

cta vocali propria, suum ܘ et ܝ cum praecedentis vocis ultima vocali faciunt diphthongescere; ut ܩܫܐ ܗܘ *kescheu*, pro ܩܫܐ ܗܘ *durum est*, ܗܕܐ ܗܝ *hodoi*, pro ܗܕܐ ܗܝ *haec est*: ita tamen ut ultima vocis praecedentis vocalis ܳ seu skopho, mutetur in ܰ seu pthocho; ut ܐܢܐ ܗܘ *enau*; pro ܐܢܐ ܗܘ *ego sum ille*; ܒܣܪܐ ܗܘ *besrau*, pro ܒܣܪܐ ܗܘ *caro est*. Unde et in scribendo voces in unam saepe coalescunt, per synaeresim: ut ܐܝܟܘ pro ܐܝܟܐ ܗܘ *ubi est* ܐܝܢܘ pro ܐܝܢܐ ܗܘ *quisnam est*? ܗܢܘ pro ܗܢܐ ܗܘ *hic est*. Vid. lib. II cap. III. §. 21. 1. 2.

Idem fit in verbo substantivo ܗܘܐ *fuit*, si quidem id cum praecedente voce, vel ipso secum in pronunciatione coniungi debeat: ut ܠܐ ܗܘ ܗܘܐ *non ipse erat*, ܗܘܐ ܗܘܐ *hewo wo*, *fuit fuit*, id est fuerat. Contra, in commatis initio legitur: ut Ioh. 1, 6. ܗܘܐ ܒܪܢܫܐ *hewo barnoscho*, *erat homo*.

2. Haec lineola aliquando adhibetur ad indicandum similiter litteram occultari in medio vocum. Quo spectat media radicis geminata, in incremento finali, v. g. ܓܠܠܐ *fluctus*, ܡܢܝܐ *man-*

na, ܥܡ̈ܡܐ *populi*, ܡܛܠܠܝܢ *obumbrantes*, ܡܡܠܠܐ *loquela*, quasi pro מְטַלִין et מְמַלָא, haec vero pro מְטַלְלִין et מְמַלְלָא: quae legenda sunt *galle*, *mattlin*, *mammlo*, *manno*. Nempe in his media rad. occultatur: in compensationem vero eius geminatur vel ultima, si prima vocalem habeat, vel prima, si haec vacua vocali sit.

3. Eandem lineam recipiunt sequentes litterae in nonnullis casibus; nempe primum ܕ sine vocali, ante cognatam ܬ; ut ܚܕܬܐ *novus*, et ܥܕܬܐ *coetus*, lege *chatto* et *itto*, pro *chadto* et *idto*, ad instar lat. *attero*, *attingo*, pro *adtero*, *adtingo*. Porro ܗ cum in suffixis, v. g. ܐܒܘܗܝ *abui*, *pater eius*, ܐܝܕܘܗܝ *idau manus eius*, ܩܪܘܗܝ *kroi*, *vocavit eum*, ܐܦܩܘܗܝ *appkui*, *eiicite eum*: tum in verbo ܝܗܒ *jabh*, pro ܝܗܒ *ihabh*, *dedit*; tum in propriis, ܪܗܘܡܝ *Roma*, et ܝܗܘܕܝܐ pro ܝܗܘܕܝܐ *Iudaeus*. (In his vocibus ܗ pro spiritu aspero scribi Hoffmannus Gram. Syr. §. 27. animadvertit.) Deinde ܘ, in ܫܘܘܕܝܐ *promissio*, cet. de quibus supra, cap. I. §. 7. 2. (Plerique grammatici hoc ܘ occultari dicunt, rectius vero otiari dicendum cum linea occultans

nusquam subscripta inveniatur.) Quarto ܠ, in verbo ܐܶܙܰܠ *abiit*, quoties id per analogiam flexionis debuerat instrui vocali, media vero radicis vocali vacua esse: tum enim occultatur, remissa ad mediam vocali sua. Ut ܐܶܙܰܠܬ݂ *ezath*, pro ܐܶܙܠܰܬ݂ *ezlath*, *abiit*; ܢܺܐܙܠܽܘܢ *nizun*, pro ܢܺܐܙܠܽܘܢ *nizlun*, *abibunt*. Vide supra, cap. II. §. 11. 2. Ast idem verbum, quum prodesse significat, regulare est. Denique ܢ, in pronomine ܐܰܢ݇ܬ, ܐܰܢ݇ܬܝ, ܐܰܢ݇ܬܽܘܢ, ܐܰܢ݇ܬܶܝܢ *tu et vos*; participio ܚܡܺܝܢ݇ܬܳܐ *emta*, et nominibus ܣܦܺܝܢ݇ܬܳܐ *navis*, ܡܕܺܝܢ݇ܬܳܐ *urbs*, ܡܣܟܺܝܢ݇ܬܳܐ *inops*, ܚܣܺܝܢܳܐ *potens*, ܚܣܺܝܢܽܘܬ݂ܳܐ *potentia*, ܫܢ݇ܬܳܐ *annus*.

4. Lineola occultans indicat litteras sine vocali efferendas esse; quo pertinet primum media radicis in imperativo ethpeel verborum perfectorum, quin (ut Schaafius praef. in n. test. syriacum a se editum arbitratur) etiam in ethpaal: verb. gr. in ethpeel col. 3, 20. 22. ܐܶܫܬܰܡܥܽܘ *obedite*; cap. 4, 2. ܐܶܬ݂ܟܰܬ݂ܪܽܘ *perseverate*; et in ethpaal 2. Thess. 2, 15. ܐܶܬ݂ܩܰܝܡܽܘ *stabilimini*, ab ܐܶܬ݂ܩܰܝܰܡ *stabilitus est*; 1. Petr. 4, 1. ܐܶܙܕܰܝܢܽܘ *armamini*; 2. Tim. 2, 1. ܐܶܬ݂ܚܰܝܰܠ *confortare*; Eph. 6, 10. ܐܶܬ݂ܚܰܝܠܽܘ *confortamini*, ab ܐܶܬ݂ܚܰܝܰܠ *confortatus est*.

Sic in ipsis quadrilitteris reperimus quidem Rom. 12, 2. ܐܬܚܠܦܘ *transformamini*, ab ܐܬܚܠܦ *transformatus est*; et tamen, qui legi possit lomad sine vocali *estachlph*, vix perspicimus. Unde suspicamur, in tali casu, si quando mediae radicali in imperativo subiicitur occultans linea, ibi eam non notare litterae pronunciationem sine vocali, sed tantum diacriticam esse pro discerneudo imperativo a praeterito: in primis cum alicubi expressa reperiatur vocalis, ut col. 3, 18. ܐܫܬܥܒܕܝܢ *subiectae estote*. Vide infra, lib. II. cap. I. §.X.4. (Hanc Michaelis coniecturam confirmat Hoffmannus in Gram. Syr. §. 21. ubi plura alia profert exempla in quibus vocalis exprimitur; atque etiam Syrorum utitur auctoritate qui litteram hic occultari non admittunt.)

Porro huc spectat ܪ in imperativo ܗܪܛ pro ܪܗܛ *curre*, a ܪܗܛ *cucurrit*. Vide eumdem Schaafium in lex. syr. sub illa radice; et nos, supra, cap. I. § 10. 1.

5. Denique haec lineola indicat primam radicalem ܝ, mollius tantum efferendam esse, ut ܐ quod fit, ubi secunda radicis est ܗ: ut ܝܗܕ *meminit*; ܝܗܒ *profuit*, ܝܗܪ *lascivus fuit*. Unde hujusmodi ܝ iisdem, quibus ܐ, adfectionibus subiacet. Vide cap. I. §. 3. 4. et cap. II. 2, 1. cf. exempla Luc. 1, 72. ܘܢܗܕ, Ioann. 14, 26. ܢܗܕ cap. 15. 26. ܢܗܕ

(Nota. Lineola, quam occultantem in hoc et antecedente num. Michaelis esse arbitratur, alii grammatici diacriticam vocant. Et cum litterae quibus subiicitur proferantur, non occultentur, immerito linea, occultantis nomine in his casibus insigneretur.)

VIII. Puncta distinctionis apud Syros sunt: unum et solitarium omnibus fere distinctionibus inserviens; duo in sinistram inclinata ⁖, comma et semicolon; at in dextram versa ⁖, colon aut interrogationem (cui et tria adhibent) praestare creduntur. Periodum denique quatuor ⁘ vel :: absolvunt. Et tamen, iudice Cellario in Porta Syriae pag. 9. eorum differentia non satis liquida est. Appendicis loco monemus, scheva Hebraeorum tam simplex, quam compositum, apud Syros non scribi, sed subaudiri.

CAPUT IV.

De tono vocum.

I. Tonus vocum ordinarie est in syllabarum penultima: ut ܡܰܠܟܳܐ *malko*, *rex*; ܡܰܠܟܶܐ *malche*, *reges*; ܛܽܘܪܳܐ *turo*, *mons*; ܡܰܠܟܽܘܬܳܐ *malchutho*, *regnum*; ܟܽܘܬܺܝܢܺܝܬܳܐ *cuthinitho*, *tunica*.

II. At ultimam acuunt,

1. Quae terminantur consona mobili sine vocali: ut ܪܳܬܰܚ *rothach*, fervens; ܐܶܬܶܒ *ithebh*,

habitavit; ܡܠܟܝܢ *malchin*, reges; ܓܒܘܪܘܢ *gbhuron*, fortitudines.

2. Quae apocopen ܐ adformativi feminini passa, terminantur in ܘ vel ܝ: sive sint nomina, ut ܡܠܟܘ *malchu*, *regnum*; ܩܘܪܝ *kori*, *trabs*, sive infinitivi, ut ܡܫܘܬܦܘ *meschautophu*, *communicare*.

III. Quid vero ratione toni sentiendum de illis vocibus, in quibus, secundum cap. III. §.6. concurrentes in medio vocis duae consonantes sine vocali, vocalem rvozo adsumunt, cum adscripto *mehagjono*? v.g. ܡܫܡܠܝܐ, ܕܚܠܬܐ, ܡܕܢܚܐ cet. Non legenda sunt, *meschaméljo*, *dechélto*, *madéncho*; sed *meschámeljo*, *déchelto*, *mádencho*: scribuntur enim et sine intermedio ܿ indifferenter, ܕܚܠܬܐ, ܡܫܡܠܝܐ, ܡܕܢܚܐ, quae sine dubio leguntur, *meschámljo*, *déchltho*, *mádncho*. Haberemus igitur in hujusmodi vocibus exempla, in quibus antepenultima syllaba acueretur. Sed nimirum assumta in his exemplis vocalis ܿ raptim, nec ut plena vocalis, pronunciatur: ac proinde nec syllabam, completam saltem, facit. Quo posito, exempla ista suo modo penacutis (de quibus §. 1.) accenseri possunt, proinde ac hebr. נעמדה pro נעמדה Esa. 50, 8. cum ceteroquin et apud Hebraeos tonus nunquam in antepenultima sit.

GRAMMATICAE SYRIACAE

LIBER II.

DE ACCIDENTIBUS ET PARADIGMATIBUS PARTIUM ORATIONIS.

CAPUT I.

De paradigmatibus verborum.

I. Partes orationis apud grammaticos orientales constituuntur tres, verbum, nomen, particula. Nempe participium partim ad verbum, quatenus agentem, partim ad nomen, quatenus actorem notat, referunt; pronomen vero, adverbium, praepositionem, coniunctionem et interiectionem, sub particula comprehendunt.

II. Et paradigmaticae quidem tractationis initium cum Arabum grammaticis merito facimus a verbo: utpote a quo, ceu primitivo, nomen et particula, maximam partem derivantur.

III. Considerabimus autem verbum ratione speciei, qualitatis, coniugationis, modi, temporis, numeri, personae, generis, et flexionis.

IV. Ratione speciei verbum est vel primitivum, vel derivativum. Primitivum vocatur radix, quae, ut apud Hebraeos, ita hic quoque est tertia persona singularis masculina praeteriti primae coniugationis. Constat autem tribus litteris; sive explicite, ut ܩܛܠ *occidit*; sive implicite, ut ܩܡ pro

ܩܘܡ *surrexit*, ܓܫ pro ܓܫܫ *contrectavit*.

Ad derivativa referimus quoque quadrilittera, utpote a trilitteris orta. Oriuntur vero,

1. Per geminationem unius alteriusque litterae radicalis, ut ܪܘܡܪܡ *exaltavit*, a ܪܡ *altus fuit*; ܡܪܡܪ *exacerbavit*, a ܡܪ pro ܡܪܪ *amarus fuit*; ܛܦܛܦ *fumigavit*, a chald. טפא *extinctus est*; ܝܐܒ, unde ܐܬܝܐܒ *cupivit*, ab hebr. יאב idem: ܪܘܪܒ *magnificavit*, pro ܪܒܪܒ ab hebr. רבב *multus* vel *magnus evasit*.

2. Oriuntur etiam per adiectionem litterae, quod fit variis rationibus. Per prosthesin ab initio, ut ܗ in ܗܝܡܢ *credidit*, ab ܐܡܢ, unde ܐܡܝܢ *stabilis*; ܣ in ܣܩܘܒܠ, unde ܐܣܬܩܒܠ *adversatus est*, a ܩܒܠ *obvius* s. *contrarius fuit*. ܣܪܗܒ *acceleravit*, a ܪܗܒ aphel. ܐܪܗܒ idem; ܫ in ܫܒܗܪ *glorificavit*, ab hebr. בהיר *lucidus*; ܫܘܕܝ *confessus est*, *promisit*, ab ܝܕܐ aph. ܐܘܕܝ idem; ܫܘܕܥ *notum fecit*, ab ܝܕܥ aph. ܐܘܕܥ idem; ܫܘܚܕ *desolare*, ab hebr. יחיד *unicus*, *solitarius*; ܫܘܚܪ *tardavit*, ab ܐܚܪ aph. ܐܘܚܪ idem; ܫܘܫܛ *extendit*, ab ישט hiph. הושיט syr. ܐܘܫܛ

idem; ܫܚܠܦ *mutavit*, a ܚܠܦ aph. ܐܚܠܦ idem; ܫܟܠܠ *perfecit*, ab hebr. כלל idem; ܫܠܗܒ *inflammavit*, ab hebr. להב *flamma*; ܫܡܠܝ *implevit*, a ܡܠܐ *plenus fuit*, ܫܥܒܕ *servire fecit*, ab ܥܒܕ *operatus est*; hebr. עבד *servivit*; ܫܥܠܝ *exaltavit*, ab ܥܠܐ pa. ܥܠܝ idem; ܫܪܬܚ *abundare fecit*, a ܪܬܚ *ebullivit*. Sic quadrilitteris aliis additum, facit quinquelittera: ut ܐܫܬܪܓܪܓ *pellectus est*, ab ܐܬܪܓܪܓ idem.

ܬ in ܬܠܡܕ *docuit*, ad hebr. למד *didicit*; ܬܪܓܡ *transtulit*, ab hebr. רגם *transmisit*, *transfudit*; ܬܘܗܝ *tardavit*, ab ܐܘܗܝ idem.

3. Oriuntur per epenthesin in medio, ut ܘ in ܓܘܙܠ *inflammavit*, ab hebr. גזל *abripuit*; ܓܘܪܪ *ruminavit*, a ܓܪ *traxit*; ܫܘܓܪ *exonerare fecit*, a chald. שגר *emisit*; ܫܘܙܒ *eripuit*, a chald. שׁיזב idem; ܫܘܬܦ *communicavit*, a chald. שׁתף idem. ܝ in ܣܝܒܪ *sustinuit*, a chald. סבר idem; ܫܚܝܢ *acceleravit*, a ܫܚܢ *caluit*. ܡ in ܚܡܣܢ *sustinuit*, a ܚܣܢ *robustus fuit*. ܣ in ܒܣܬܪ idem quod ܒܬܪ *post*. ܪ in ܨܪܒܝܢ *voluit*, ab

ܓܥܠ idem; ܓܪܕܠ *implicuit*, ab ܓܕܠ *nevit*; ܓܪܡܠ *contorsit*, ab ܓܡܠ idem.

4. Denique oriuntur per paragogen in fine, ut ܦܪܣܡ *publicavit*, a ܦܪܣ *expandit*; ܫܓܠܦ i. q. ܫܚܠܦ *mutavit*; ܥܡܛܪܢ *obfuscavit*, a ܥܡܛܪ *denigravit*. ܫܘܪܢ ethpaal ܐܫܬܘܪܢ *superbivit*; a ܫܘܪ chald. שׁוּר idem; ܬܚܬܢ *humiliavit*, a ܬܚܬ *infra*; forte et ܬܪܣܢ *cibavit*, quamquam eius trilitterum non extet amplius.

V. Ratione qualitatis verbum est vel regulare; v. g. ܩܛܠ *occidit*; vel irregulare; et hoc 1. gutturale, in quo aliqua litterarum gutturalium ܐܗܚܥ vel ܪ anomaliam facit, ut ܪܬܚ *ebullivit*; 2. quiescens, in quo est aliqua quiescentium ܐܘܝ, sive ab initio, ut ܐܟܠ *comedit*, ܝܠܕ *peperit*; sive in medio, ut ܩܡ *surrexit*; sive in fine, ut ܓܠܐ vel ܓܠܝ *revelavit*; 3. defectivum 1. rad. ܢ, ut ܢܦܩ *exiit*; 4. geminatum media rad. ut ܒܙ pro ܒܙܙ *praedatus est*; et 5. quadrilitterum, ut ܫܠܗܒ *inflammavit*. Sunt et dupliciter regularia: ut ܝܠܠ *eiulavit*, ܝܡܐ *iuravit*, ܕܢܐ *liti-*

gavit, ܐܡܟ *humiliavit*. Quin et formas suas saepe permutant irregularia, eodem aut cognato saltem manente significatu, ut ܐܠܦ et ܝܠܦ *didicit* ܐܫܕ *effudit* et ܫܕܐ *iecit*; ܐܠܠ et ܝܠܠ aph. ܐܝܠܠ *eiulavit*; ܪܒ, ܪܒܐ, ܪܒܒ *auctus est, crevit* ܢܓܕ et ܝܓܕ *traxit*; ܫܡܗ et ܫܡܝ *nominavit*.

VI. Coniugationes sunt sex; tres activae, totidemque iis respondentes passivae: peal et ethpeel, pael et ethpaal, aphel et ettaphal. Quarum notamus,

1. Significationem, quam simplicem habent peal et ethpeel, ut Hebraeorum coniugationes kal et niphal, prior activa, altera passiva; intensam vero, ac (si quidem peal intransitiva fuerit) transitivam, peal et ethpaal, illa activam, haec passivam, convenientes cum Hebr. piel et pual; transitivam, eamque vel in secundum, vel in tertium subiectum (prouti peal vel intransitiva vel transitiva fuerit); aphel, et ettaphal, illa activam, haec passivam, convenientes cum Hebr. hiphil et hophal. Reciproca autem actio, quam Hebraeorum hithpael valet, apud Syros vel per passivas coniugationes exprimitur; ut ܐܙܕܗܪ *cautus fuit*, pro *cavit sibi*; vel per activam cum adiecto nomine suffixo, ut ܦܪܘܩ ܢܦܫܟ *libera animam tuam*, i.e. te ipsum.

2. Notabimus formam et characterem. Nempe peal simplicem radicem exhibet ܩܛܠ; a qua formatur ethpeel, adiecta syllaba praeformativa ܐܬ, mutataque vocali mediae radicis in rvozo, (nisi ultima gutturalis obsit, sec. lib. I. cap. II. §. 10, 2.) ܐܬܩܛܠ: pael sub 1. rad. pthocho et sub 2. rad. (quam et ad analogiam chaldaismi קַטֵּל vel קַטֵּל geminare fas est) rvozo, ܩܛܠ; a qua, mutato rvozo in pthocho, et praemisso ܐܬ, deducitur ethpaal, ܐܬܩܛܠ: a peal formatur aphel, praemisso ܐ praeformativo, et mutato pthocho in rvozo, ܐܩܛܠ; et ab hac denique, praemisso ܐܬ, ac mutato rvozo in pthocho, efformari debuerat ettaphal ܐܬܐܩܛܠ, pro quo vero dicitur ܐܬܬܩܛܠ, mutato olaph praeformativo aphel in thau, sec. lib. I. cap. I. §. 9, 4.

Nota. Coniugatio ettaphal in verbis perfectis ac regularibus nullum (quod nos quidem meminerimus) exemplum habet: unde et cl. Schaafius in praef. lexici syr. fatetur, eam rarioris usus, nec agnitam fuisse a grammaticis et lexicographis prioribus, Masio, Wasero, Boderiano, Buxtorffio, Schindlero, Crinesio, Trostio. In imperfectis tamen ac irregularibus verbis, quan-

quam perraro, adhibetur: ut ܐܬܬܘܣܦ *additus est* Matth. 6, 33. cap. 25, 29. Marc. 4, 24. Luc. 12, 31. Act. 2, 41. cap. 11, 24. ܐܬܬܪܡܝ *deiectus est*, Apoc. 12, 9. 10. 13. cap. 19. 20. cap. 20, 10. 14. 15.

Raritas coniugationis ettaphal inde est, quod Syri verba passiva, activis in aphel respondentia, solent ut plurimum exprimere in ethpeel: ut ab ܐܫܠܡ *tradidit*, ܐܫܬܠܡ *traditus est*; ܐܚܙܝ *videre fecit*, *ostendit*, ܐܬܚܙܝ *ostensus est*; ܐܓܥܠ *commendavit*, ܐܬܓܥܠ *commendatus est*, ܐܣܡܟ *discumbere fecit*, ܐܣܬܡܟ *discumbere factus est*; ܐܘܕܥ *notificavit*, ܐܬܝܕܥ *notificatus* s. *manifestatus est*; ܐܪܝܡ *exaltavit*, ܐܬܬܪܝܡ *exaltatus est*; ܐܘܙܦ *commodavit*, ܐܬܘܙܦ *commodatus est*, seu *commodatum accepit*. Quin in verbis med. rad. ܘ, ethpeel et ethpaal hanc ipsam ob caussam forma coincidunt. Denique quadrilittera in duabus tantum coniugationibus flectuntur, nempe activa in pael, passiva in ethpaal; ut ܪܘܪܒ *magnificavit*, ܐܬܪܘܪܒ *magnificatus est*.

VII. Modi sunt tres, indicativus, (qui et subiunctivum, et graecum optativum, una comprehendit) infinitivus et imperativus. De enallage indicativi loco imperativi, et huius per participium

aut adiectivum, verbo substantivo ܗܘܐ *fuit* iunctum, periphrasi, vide syntaxin lib.III. cap.I. §.14.

VIII. Tempora apud Syros eadem quae apud Hebraeos sunt: praeteritum perfectum, futurum, et quod praesentis vicem sustinere potest, participium. Reliqua vero tempora, ut sunt imperfectum et plusquamperfectum, Syri circumscribunt. Nempe

1. Praesens tertiae personae per participium nudum exprimitur; ut ܩܳܛܶܠ *interficiens* est, seu *interficit*, ܩܳܛܠܺܝܢ *interficientes* sunt, *interficiunt*; ܡܶܬܩܛܶܠ *interfectus* fit, *interficitur*, ܡܶܬܩܰܛܠܺܝܢ *interfecti* fiunt, *interficiuntur*: at primae et secundae, per participium cum adiecto pronomine ego, tu, nos, vos; ut ܩܳܛܶܠ ܐܢܳܐ *interficiens ego* sum, pro *interficio*, ܩܳܛܶܠ ܐܢ̱ܬ vel per crasin ܩܳܛܠܰܬ *interficis* m. ܩܳܛܠܳܬܝ *interficis* f. ܩܳܛܠܺܝܢ ܚܢܰܢ vel ܩܳܛܠܺܝܢܰܢ *interficimus*, ܩܳܛܠܺܝܢ ܐܢ̱ܬܽܘܢ vel ܩܳܛܠܺܝܬܽܘܢ *interficitis* m. ܩܳܛܠܳܢ ܐܢ̱ܬܶܝܢ vel ܩܳܛܠܳܬܶܝܢ *interficitis* f.

2. Imperfectum praeteritum circumscribitur per participium adiecto praeterito verbi substantivi ܗܘܐ *fuit*: ut ܩܳܛܶܠ ܗ̱ܘܐ *interficiens fuit*, pro *interficiebat*, ܩܳܛܠܺܝܢ ܗܘܘ *interficientes fuerunt*, pro *interficiebant*.

3. Futura formantur, additis ab initio praeformativis ܢ ܬ ܐ, et in fine adformativis ܘܢ; ita tamen, ut et hic cedat ܐ praeformativum coniugationis praeformativis temporis; ut in ethpeel ܢܬܩܛܠ pro ܢܐܬܩܛܠ; ethpaal ܢܬܩܛܠ pro ܢܐܬܩܛܠ; aphel ܢܩܛܠ pro ܢܐܩܛܠ; ettaphal ܢܬܬܩܛܠ pro ܢܐܬܬܩܛܠ, coll. lib. I. cap. I. §. 11. 1. ܐ vero in pael habeat vocalem, cum praeformativae reliquae vocali careant, coll. lib. I. cap. II. §. 9. 2. et denique media rad. in peal ordinarie habeat ܐ.

4. Participia denique ex iisdem praeteritis oriuntur, quae non solum in peal, sed etiam in pael et aphel, gemina sunt, activa et passiva; in peal, mutatis tantum vocalibus, act. ܦܳܩܶܕ, pass. ܦܩܺܕ; in reliquis vero coniugationibus, praemisso ܡ praeformativo, cui ܐ praeformativum coniugationis cedit; ut ܡܬܦܩܕ pro ܡܐܬܦܩܕ cet. Passiva in pael et aphel, rvozo in pthocho mutant. Ceterum participium peil sumitur quidem ut plurimum passive; aliquando tamen et active seu deponentialiter: ut ܐܣܝܪ *accinctus* pro *accingens* Rom. 13, 4. ܐܚܝܕ *tenens*, q. d. *complexus* Hebr. 1, 3. ܐܒܝܠ *lugens*, qs. *lugere factus* Marc. 16, 20. Vide plura in syntaxi lib. III. cap. I. §. 4.

IX. Numerus et persona verborum eodem se modo apud Syros, ac apud Hebraeos habent. At genus in 3. plurali praeteritorum (quae apud

Hebraeos communis est), pariter ut in singulari, distinguunt Syri, ut v. g. in masc. quidem dicant ܦܩܕܘ, in fem. vero ܦܩܕܝ vel ܦܩܕܶܝܢ *iusserunt*.

X Flexio ex sequente paradigmate verbali ܩܛܠ *interfecit*, clarissime liquebit. Hoc autem verbum delegimus potius, quam frequentatum illud grammaticis ܦܩܕ *iussit*: quia post illud adformativa littera ܬ praeteritorum, quam post hoc, commodius auditur. Addemus tamen hic quae singulae coniugationes in singulis temporibus singularia ratione flexionis habent.

1. In peal, praeteritum sub media radic. loco ܰ aliquando habet ܶ, maximeque in verbis intransitivis: ܒܛܶܠ *cessavit*, ܒܗܶܬ *erubuit*; ܕܒܶܩ *adhaesit*, ܕܚܶܠ *timuit*, ܕܡܶܟ *dormivit*; ܚܫܶܟ *tenebrosus fuit*; ܛܥܶܡ *gustavit*, ܛܥܶܢ *onustus fuit*; ܟܦܶܢ *esuriit*; ܠܒܶܫ *induit*; ܢܚܶܬ *descendit*, ܢܩܶܦ *adhaesit*; ܣܓܶܕ *adoravit*, ܣܗܶܕ *testatus est*, ܣܠܶܩ *adscendit*; ܥܫܶܢ *invaluit*; ܩܪܶܒ *adpropinquavit*; ܪܓܶܙ *iratus est*, ܪܗܶܛ *cucurrit*, ܪܚܶܡ *dilexit*, ܪܛܶܢ *murmuravit*, ܪܟܶܢ *inclinavit se*; ܫܟܶܒ *cubuit*, ܫܠܶܡ *consummatus est*, ܫܬܶܩ *tacuit*. Quo pertinent etiam quiescentia media rad. ܐ, v. g. ܟܐܶܒ *doluit*, ܡܐܶܠ *aegre*

tulit, ܣܐܶܒ *canuit*, ܫܐܶܠ *rogavit*. Quaedam utramque vocalem admittunt, ut ܪܟܶܒ et ܪܟܰܒ *insedit*, ܪܒܰܥ et ܪܒܶܥ *procubuit*. Schema flectendi praeteriti rvozati hoc fuerit:

Plur.	Sing.
ܕܚܶܠܘ ܕܚܶܠܽܘܢ ܕܚܶܠ	ܕܚܶܠ ܕܶܚܠܰܬ 3.
ܕܚܶܠܬܽܘܢ ܕܚܶܠܬܶܝܢ	ܕܚܶܠܬ ܕܚܶܠܬܝ 2.
ܕܚܶܠܢ ܕܚܶܠܢܰܢ	ܕܶܚܠܶܬ 1.

Pro ܚܕܺܝ vel ܚܕܺܐ dicitur et ܚܕܺܝ *gavisus est*, de quo et similibus vide paradigma ܓܠܳܐ.

2. Porro praeterita non solum primae, sed etiam omnium coniugationum pro 3. plur. fem. ܩܛܰܠ habent aliquando ܩܛܰܠܶܝܢ, et in 1. plur. ܩܛܰܠܢ itidem ܩܛܰܠܢܢ: ut quod ad prius, ܐܶܙܰܠܶܝܢ *abierunt* Matth. 28, 8. 11. ܐܶܡܰܪܶܝܢ *dixerunt* cap. 25, 8. ܫܰܕܰܪܶܝܢ *miserunt* Ioh. 11, 3. quod vero ad posterius ܐܶܙܰܠܢܢ ܘܙܰܒܢܢ nisi *abierimus* et *emerimus* Luc. 9, 13. ܚܫܰܫܢܢ ܘܐܶܨܛܰܥܰܪܢܢ *passi eramus*, et *ignominia affecti* 1. Thess. 2, 2. ܫܡܰܥܢܢ *audivimus* 1. Petr. 1, 18.

3. In infinitivo, ܡܶܦܩܗ pro ܡܶܦܰܩ *discedere* Matth. 9, 33. legitur.

4. Imperativus et futurum sub media rad. pro ܘ habent vel ܝ; ut ܕܚܠ *time* Rom. 11, 20. ܕܡܟܘ *dormite* Marc. 14, 41. ܟܘܠܘ *comedite* Luc. 10, 8. ܕܒܪ *assume* Matth. 2, 13. ܬܒܛܢ *concipiet* fem. Matth. 1, 23. ܬܕܚܠ *timeas* v. 20. ܢܕܡܟ *obdormiemus* 1. Cor. 15, 51. ܢܟܦܢ *esuriet* Ioh. 6, 35. cet. vel rvozo ; ut ܙܒܢܘ *emite* Matth. 25, 9. ܥܒܕܘ *facite* cap. 3, 8. ܢܙܒܢ *emet* Luc. 22, 36. ܬܬܩܠ *impinges* Matth. 4, 6. Sic et in irregularibus ac defectivis ; ut ܐܡܪ *dic* Matth. 4, 3. ܝܠܦܘ *discite* cap. 24, 32. ܣܒܘ *accipite* a ܢܣܒ Matth. 25. 28. ܙܠ *abi* ab ܐܙܠ *abiit* Act. 9, 15. ܬܒܘ *sedete* Lev. 8, 35. ܦܠ *cade* Matth. 21, 21. ܢܐܙܠ *abibit* Marc. 5, 17. ܬܐܠܕ *pariet* Matth. 1, 23. ܢܣܒ *accipiet* cap. 18, 23. ܢܬܒ *sedebit* cap. 25, 31. ܬܦܠ *cades* et ܐܬܠ *dabo* cap. 4, 9. ܐܓܪܘܪ *traham*, a ܓܪܪ *traxit*, Ioh. 12, 32.

5. Futura huius et reliquarum coniugationum., tertiam singularis femininam, non solum cum adiecto jud adformativo, sed etiam sine illo formant. Vide cum jud, ܬܥܒܪ *transibit* Matth. 24, 34. ܬܦܪܘܫ *secedet* 1. Cor. 7, 10. 11. ܬܫܒܘܩ

relinquet v. 13. item ܢܬܐܣܐ *sanabitur* Marc. 5, 23. ܢܦܩ *producet* Hebr. 6, 8. ast sine jud, ܢܬܡܠܚ *salietur*, et ܢܬܦܟܗ *infatuabitur*, Marc. 9, 50. ܢܫܟܚ *poterit*, et ܢܬܒ *habitabit*, cap. 4, 32. ܢܫܬܒܩ *remittetur* Matth. 24, 2. cet. Futura in 2. pers. sing. femin. assumunt aliquando in fine ܢ ultra ordinariam syllabam afformativam ܝ : ut ܬܥܠܝܢ pro ܬܥܠܝ *intrabis* Marc. 9, 25. ܬܐܚܝܢ *vivificabis* 1. Cor. 7, 16. ubi tamen Polygl. ܬܐܚܝ.

6. In ethpeel et ethpaal, si prima fuerit ex sibilantibus, ܬ characteristicum cum illa transponitur, ut ܐܣܛܡܟ pro ܐܬܣܡܟ *innixus fuit*, ܐܫܬܩܠ pro ܐܬܫܩܠ *sublatus est*, ܐܫܬܒܩ pro ܐܬܫܒܩ *remissus est*, ܐܫܬܒܚ pro ܐܬܫܒܚ *glorificatus est*, et transpositum commutatur in eiusdem organi litteram, post ܙ in ܕ, post ܨ vero in ܛ; ut ܐܙܕܒܢ pro ܐܙܬܒܢ, et hoc pro ܐܬܙܒܢ *emtus est*, ܐܙܕܕܩ pro ܐܙܬܕܩ, et hoc pro ܐܬܙܕܩ *iustificatus est*, ܐܨܛܠܒ pro ܐܨܬܠܒ, et hoc pro ܐܬܨܠܒ *crucifixus est*, ܐܨܛܥܪ pro ܐܨܬܥܪ, et hoc pro ܐܬܨܥܪ *ignominia adfectus est*. Vide supra lib. I. §. 9. 1. et §. 10. 2.

7. In pael praeformativae litterae futuri om-

nes vocali vacuae sunt, excepto ܐ, quod habet ܵ, ܐܶܬܩܰܛܰܠ, ob rationem dictam lib. I. cap. II. §. 9. 2.

8. In ethpaal imperativus mediam radicis perinde quidem, ac in ethpeel, occultat; ut ܐܶܬܚܰܝܠܘ *confortamini*, ab ܐܶܬܚܰܝܰܠ *confortatus est*, ܐܶܬܡܰܟܟܘ *humiliamini*, ab ܐܶܬܡܰܟܰܟ *humiliatus est* 1. Petr. 5, 6. ܐܶܬܪܰܥܘ *reconciliamini* 1. Thess. 5. 13. ܐܶܬܓܰܡܪܘ (at Gutbier. ܐܶܬܓܰܡܰܪܘ) *perficimini* 2. Cor. 13. 11. ܐܶܬܒܰܣܡܝ (at Gutb. ܐܶܬܒܰܣܰܡܝ) *laetare* Luc. 12, 19, et Gal. 4, 27. et in quadrilitteris ܐܶܫܬܰܥܒܕܘ *subiecti estote* Iac. 4, 7. 1. Petr. 5, 5. cet. coll. supra lib. I. cap. III. §. 7. 2. Reperias vero etiam cum expressa vocali ܐܶܬܪܰܚܰܡ *miseratione adficitor* Matth. 9, 27. Luc. 16. 24. ܐܶܬܒܰܝܐܘ *consolationem accipite* 2. Cor. 13. 11. ܐܶܬܕܰܡܘ *imitamini* 1. Cor. 11, 1.

9. In aphel, ܐ characteristicum coniugationis manet aliquando post praeformativas temporum in verbis imperfectis: ut ܬܰܐܚܶܐ *vivificabis* masc. et ܬܰܐܚܶܝܢ *vivificabis* fem. 1. Cor. 7. 16. ܡܰܐܚܶܝܢ *vivificantes* masc. Ex. 1, 16. ܡܰܐܚܳܝܘ *vivificare* Hebr. 7, 25. ܢܰܐܫܪܶܐ *habitabit* Act. 2, 26. et 2. Cor. 12, 9.

ܡܪܚܡܘ *diligere* Rom. 13, 8. ܡܓܪܓ *protrahens* 2. Petr. 3, 9.

10. ܐܫܟܚ *invenit*, *potuit*, non est in aphel, sed in peal, cum ܐ non praeformativo, sed prosthetico, coll. supra lib. I. cap. I. §. 5, 2. perinde ac in ܐܫܬܝ *bibit*, de quo infra ad paradigma ܫܬܐ. Liquet hoc ex vocali ܼ prioris syllabae; cum, si ܐ praeformativum aphel esset, habere debuisset ܲ. Flectitur tamen vel quasi ut aphel. Nam in infinit. habet ܡܫܟܚܘ Gen. 19, 11. in futur. ܢܫܟܚ Marc. 11, 13. plural. ܢܫܟܚܘܢ Luc. 9, 12. et participium praes. ܡܫܟܚ pro ܡܐܫܟܚ Matth. 19, 26. peil ܫܟܝܚ *inventus*, *praesens*. Ast passivum in ethpeel flectitur regulariter ܐܫܬܟܚ 1. Petr. 2, 22.

Nota. Michaelis ubi de verbis agit, qua ratione ea distinguantur ope punctorum diacriticorum non indicat. Quum autem Syri maximi haec puncta faciunt, et in libris, in quibus puncta vocalia desiderantur, magno usui sint, quaedam hic de eorum usu adiungere operae erit pretium.

1. In praeterito omnium coniugationum punctum diacriticum ex arbitrio uni ex litteris radicalibus subiicitur, in prima vero pers. singulari punctum superponitur, ut haec ab secunda distinguatur, sic ܦܪܫܬ *separavisti*, et ܦܪܫܬ *separavi*.

2. 3. sing. fem. alii aliter notare solent, uno aut duobus punctis litteram ܬ in fine vocis insignientes, ut ܢܦܩܬ *exiit* fem. ܐܡܪܬ *dixit* fem., alii punctum litterae ܬ subiiciunt alterumque postponunt, ut. ܐܬܩܪܝܬ *convocata est*,. ܫܡܥܬ *audivit* fem., alii duo quidem puncta ponunt, sed unum super littera ܬ, alterum vero etiam litterae praecedenti subiicientes, ut ܣܢܬ *odit* fem. ܗܘܬ *fuit* fem., alii denique huic personae nullum tribuunt punctum diacriticum, qua re ab aliis formis similibus distinguitur.

3. In 2. sing. fem. et in plur. cum singulae formae iam terminatione sua facile cognoscantur, punctum diacriticum haud necessarium et propterea multis in libris omittitur, ab aliis vero librariis 1. et 3. plur. subiicitur, ut ܗܘܘ *fuerunt*, ܥܒܕܘ *fecerunt*, ܐܬܩܪܝܘ *vocati sunt*, ܚܙܝܢ *vidimus*, ܫܡܥܢ *audivimus*.

4. In omnium coniug. infinitivis punctum diacriticum voci ubivis subiicitur. Cum vero hic modus facile terminatione in ܘ et ܡ praefixo distinguatur, saepe punctum prorsus omittitur.

5. In imperativo punctum uni, quaecumque sit, litterarum supponitur. Hoc tamen in ver-

bis irregularibus difficultatem omnino non tollit, ut ܝܠܦ didicit et disce.

6. In futur. quoque punctum fere ubique supponitur, ut ܢܣܒ *accipiet*, ܢܗܘܐ *erit*, ܬܐܙܠ *abibis*, ܬܐܡܪ *dices*; 1. sing. vero excipias, in qua punctum illud superscribitur, ut facilius a 3. praet. aphel distinguatur, ut ܐܘܒܕ *perdidit*, ܐܟܬܘܒ *scribam*. 3. sing. fem. plerumque puncto non insignitur, qua re a 2. masc. distinguitur, in bibliis vero Polygl. eodem modo ac 2. masc. notatur, ut ܬܐܟܘܠ *edet* fem., ܬܚܕܐ *gaudebit* fem.

7. In plur. punctum simili modo ponunt, ut ܢܬܟܫܦܘܢ *supplicabunt*, ܬܣܒܘܢ *accipietis*. ܢܩܪܐ *invocabimus*, ܢܚܙܘܢ *videbunt*, interdum etiam in 3. pers. superponunt, ut ܢܕܥܘܢ *scient*.

8. Participia praes. sive activa in peal puncto super 1. radicali posito, in reliquis autem coniugg. puncto super littera praeformativa ܡ, facile ab aliis flexionibus distinguuntur, ut ܟܬܒ *scribens*, ܒܥܐ *quaerens*, ܣܐܡ *ponens*, ܡܘܕܥ *indicans*, ܡܫܬܡܠܝ *perfectus*, ܡܬܩܪܐ *nominatus*, ܡܬܒܪ *frangens*. Sic etiam in fem. et plur. ut ܒܥܝܐ *quaerens* fem., ܒܥܝܢ et ܒܥܝܢ *quaerentes*. Ali-

quoties in bibl. Polygl. punctum infra litteram ܡ aut duplex ponitur, ut ܡܬܦܫܪ *liquefactus*, ܡܬܢܩܡ *ultus*. In partic. passiv. coniugg. punctum etiam primae radicali superscribitur, ut ܡܬܩܪܐ *nominatus*; similiter in part. peal; in verb. ܦܐ aut ܦܝ aut si 1. radic. puncto, ut ܕ et ܪ, instructa est, interdum etiam in littera ܠ, punctum diacriticum sequenti litterae tribuitur, ut ܐܫܕ *effundens*, ܫܓܪ *flagrans*, ܪܓܙ *irascens*, ܕܚܠ *timens*, ܨܒܐ *volens*.

9. Part. pass. punctum in sing. et plur. masc. et fem. supponunt, ut ܫܒܝܚ *laudatus*, ܟܢܝܫܝܢ *congregati*, ܣܝܡ *positus*.

10. Nomina substantiva quoque; quae ad participii formam maxime accedunt partimque a participio derivantur (participialia), punctum haud raro adsciscunt, ut ܒܪܘܝܐ *creator*, *factor*; ܣܦܪܐ *magister*.

XI. Sequitur nunc paradigma verbi regularis ܩܛܠ *interfecit*.

Ethpeel. Fem.	Com.	Masc.	Peal. Fem.	Com.	Masc.		
Praeteritum.			**Praeteritum.**				
ܐܬܩܛܠܬ		ܐܬܩܛܠ	ܩܛܠܬ		ܩܛܠ	3	Sing.
ܐܬܩܛܠܬܝ		ܐܬܩܛܠܬ	ܩܛܠܬܝ		ܩܛܠܬ	2	
	ܐܬܩܛܠܬ			ܩܛܠܬ		1	
ܐܬܩܛܠܝ ܠܝܢ		ܐܬܩܛܠܘ	ܩܛܠܝ l. ܩܛܠܝܢ		ܩܛܠܘ	3	Plur.
ܐܬܩܛܠܬܝܢ		ܐܬܩܛܠܬܘܢ	ܩܛܠܬܝܢ		ܩܛܠܬܘܢ	2	
	ܐܬܩܛܠܢ l. ܢܢ			ܩܛܠܢ l. ܩܛܠܢܢ		1	
Infinitivus.			**Infinitivus.**				
	ܡܬܩܛܠܘ			ܡܩܛܠ			
Imperativus.			**Imperativus.**				
ܐܬܩܛܠܝ		ܐܬܩܛܠ	ܩܛܘܠܝ		ܩܛܘܠ		Sing.
ܐܬܩܛܠܝܢ		ܐܬܩܛܠܘ	ܩܛܘܠܝܢ		ܩܛܘܠܘ		Plur.
Futurum.			**Futurum.**				
	ܐܬܩܛܠ			ܐܩܛܘܠ		1	Sing.
ܬܬܩܛܠܝܢ		ܬܬܩܛܠ	ܬܩܛܠܝܢ		ܬܩܛܘܠ	2	
ܬܬܩܛܠ l. ܠܗ		ܢܬܩܛܠ	ܬܩܛܘܠ l. ܠܗ		ܢܩܛܘܠ	3	
	ܢܬܩܛܠ			ܢܩܛܘܠ		1	Plur.
ܬܬܩܛܠܢ		ܬܬܩܛܠܘܢ	ܬܩܛܠܢ		ܬܩܛܠܘܢ	2	
ܢܬܩܛܠܢ		ܢܬܩܛܠܘܢ	ܢܩܛܠܢ		ܢܩܛܠܘܢ	3	
Participium.			**Participium act.**				
ܡܬܩܛܠܐ		ܡܬܩܛܠ	ܩܛܠܐ		ܩܛܠ		Sing.
ܡܬܩܛܠܢ		ܡܬܩܛܠܝܢ	ܩܛܠܢ		ܩܛܠܝܢ		Pl.
			Participium pas.				
			ܩܛܝܠܐ		ܩܛܝܠ		Sing.
			ܩܛܝܠܢ		ܩܛܝܠܝܢ		Pl.

Ethpaal

Praeteritum.

	Fem.	Com.	Masc.
Sing. 3	ܐܬܩܛܠܬ		ܐܬܩܛܠ
2	ܐܬܩܛܠܬܝ		ܐܬܩܛܠܬ
1		ܐܬܩܛܠܬ	
Plur. 3	ܐܬܩܛܠ l. ܠܝ		ܐܬܩܛܠܘ
2	ܐܬܩܛܠܬܝܢ		ܐܬܩܛܠܬܘܢ
1		ܐܬܩܛܠܢ l. ܢܢ	

Infinitivus.

ܡܬܩܛܠܘ

Imperativus.

Sing.	ܐܬܩܛܠܝ	ܐܬܩܛܠ
Plur.	ܐܬܩܛܠܝܢ	ܐܬܩܛܠܘ

Futurum.

	Fem.	Com.	Masc.
Sing. 1		ܐܬܩܛܠ	
2	ܬܬܩܛܠܝܢ		ܬܬܩܛܠ
3	ܬܬܩܛܠ l. …		ܢܬܩܛܠ
Plur. 1		ܢܬܩܛܠ	
2	ܬܬܩܛܠܢ		ܬܬܩܛܠܘܢ
3	ܢܬܩܛܠܢ		ܢܬܩܛܠܘܢ

Participium.

Sing.	ܡܬܩܛܠܐ	ܡܬܩܛܠ
Pl.	ܡܬܩܛܠܢ	ܡܬܩܛܠܝܢ

Pael

Praeteritum.

	Fem.	Com.	Masc.
Sing. 3	ܩܛܠܬ		ܩܛܠ
2	ܩܛܠܬܝ		ܩܛܠܬ
1		ܩܛܠܬ	
Plur. 3	ܩܛܠ l. ܠܝ		ܩܛܠܘ
2	ܩܛܠܬܝܢ		ܩܛܠܬܘܢ
1		ܩܛܠܢ l. ܢܢ	

Infinitivus.

ܡܩܛܠܘ

Imperativus.

Sing.	ܩܛܠܝ	ܩܛܠ
Plur.	ܩܛܠܝܢ	ܩܛܠܘ

Futurum.

	Fem.	Com.	Masc.
Sing. 1		ܐܩܛܠ	
2	ܬܩܛܠܝܢ		ܬܩܛܠ
3	ܬܩܛܠ l. …		ܢܩܛܠ
Plur. 1		ܢܩܛܠ	
2	ܬܩܛܠܢ		ܬܩܛܠܘܢ
3	ܢܩܛܠܢ		ܢܩܛܠܘܢ

Participium act.

Sing.	ܡܩܛܠܐ	ܡܩܛܠ
Pl.	ܡܩܛܠܢ	ܡܩܛܠܝܢ

Participium pas.

Sing.	ܡܩܛܠܐ	ܡܩܛܠ
Pl.	ܡܩܛܠܢ	ܡܩܛܠܝܢ

Ettaphal

Praeteritum.

	Fem.	Com.	Masc.
Sing. 3	ܐܬܩܛܠܬ		ܐܬܩܛܠ
Sing. 2	ܐܬܩܛܠܬܝ		ܐܬܩܛܠܬ
Sing. 1		ܐܬܩܛܠܬ	
Plur. 3	ܐܬܩܛܠܝ l. ܠܝܢ		ܐܬܩܛܠܘ
Plur. 2	ܐܬܩܛܠܬܝܢ		ܐܬܩܛܠܬܘܢ
Plur. 1		ܐܬܩܛܠܢ l. ܢܢ	

Infinitivus.

ܡܬܩܛܠܘ

Imperativus.

	Fem.	Masc.
Sing.	ܐܬܩܛܠܝ	ܐܬܩܛܠ
Plur.	ܐܬܩܛܠܝܢ	ܐܬܩܛܠܘ

Futurum.

	Fem.	Com.	Masc.
Sing. 1		ܐܬܩܛܠ	
Sing. 2	ܬܬܩܛܠܝܢ		ܬܬܩܛܠ
Sing. 3	ܬܬܩܛܠ l. ܠܐ		ܢܬܩܛܠ
Plur. 1		ܢܬܩܛܠ	
Plur. 2	ܬܬܩܛܠܢ		ܬܬܩܛܠܘܢ
Plur. 3	ܢܬܩܛܠܢ		ܢܬܩܛܠܘܢ

Participium.

	Fem.	Masc.
Sing.	ܡܬܩܛܠܐ	ܡܬܩܛܠ
Pl.	ܡܬܩܛܠܢ	ܡܬܩܛܠܝܢ

Aphel

Praeteritum.

	Fem.	Com.	Masc.
Sing. 3	ܐܩܛܠܬ		ܐܩܛܠ
Sing. 2	ܐܩܛܠܬܝ		ܐܩܛܠܬ
Sing. 1		ܐܩܛܠܬ	
Plur. 3	ܐܩܛܠܝ l. ܠܝܢ		ܐܩܛܠܘ
Plur. 2	ܐܩܛܠܬܝܢ		ܐܩܛܠܬܘܢ
Plur. 1		ܐܩܛܠܢ l. ܢܢ	

Infinitivus.

ܡܩܛܠܘ

Imperativus.

	Fem.	Masc.
Sing.	ܐܩܛܠܝ	ܐܩܛܠ
Plur.	ܐܩܛܠܝܢ	ܐܩܛܠܘ

Futurum.

	Fem.	Com.	Masc.
Sing. 1		ܐܩܛܠ	
Sing. 2	ܬܩܛܠܝܢ		ܬܩܛܠ
Sing. 3	ܬܩܛܠ l. ܠܐ		ܢܩܛܠ
Plur. 1		ܢܩܛܠ	
Plur. 2	ܬܩܛܠܢ		ܬܩܛܠܘܢ
Plur. 3	ܢܩܛܠܢ		ܢܩܛܠܘܢ

Participium act.

	Fem.	Masc.
Sing.	ܡܩܛܠܐ	ܡܩܛܠ
Pl.	ܡܩܛܠܢ	ܡܩܛܠܝܢ

Participium pas.

	Fem.	Masc.
Sing.	ܡܩܛܠܐ	ܡܩܛܠ
Pl.	ܡܩܛܠܢ	ܡܩܛܠܝܢ

XII. Verba, quae primam mediamque radicis gutturalem habent, propria anomalia apud Syros (ut apud Hebraeos) vix ulla laborant. Nam v. g. ܗܦܟ *vertit*, ܚܙܡ *accinctus est*, ܥܕܠ *accusavit*; ܒܗܬ *erubuit*, ܕܚܠ *timuit*, ܒܥܛ *calcitravit*; plane ad paradigma verbi regularis flectuntur. Et quamvis anomaliam faciant verba 1. et 2. rad. ܐ, nempe ܐܟܠ *comedit* et ܛܐܒ *bonus* seu *hilaris fuit*; tamen anomaliam istam ܐ non tam qua gutturalis habet, quam qua una ex quiecentibus ܐܘܝ: adeoque verba ista potius ad quiescentia, quam ad gutturalia pertinent. Aliter vero se res habet de verbis, quae ultimam radicalem ܗܚܥ vel ܪ agnoscunt; quorum tamen anomalia vix alia est, quam ut ܶ ante gutturalem in ܰ mutent, secundum lib. I. cap. II. §. 10, 2. v. g. in participio praesenti peal ܢܳܓܰܗ *illucescens* diluculum, ܦܳܠܰܚ pro ܦܳܠܶܚ *serviens*, ܦܳܪܰܥ *retribuens*, ܐܳܡܰܪ pro ܐܳܡܶܪ *dicens*; in pael item atque aphel ubique, v. g. ܫܰܕܰܪ pro ܫܰܕܶܪ *misit*; ܐܰܪܫܰܥ pro ܐܰܪܫܶܥ *impie egit*. Quibus ex verbis 3. rad. ܐ accedunt ܒܰܝܰܐ pro ܒܰܝܶܐ *consolatus est*, ܛܰܢܰܦ pro ܛܰܢܶܦ *contaminavit*, ܦܰܐܰܪ pro ܦܰܐܶܪ *condecoravit*, ܝܰܐܰܪ pro ܝܰܐܶܪ *foedavit*, cum derivatis suis: aliquando et ܓܐܐ, unde in ethpa. ܐܶܬܓܰܐܝ et ܐܶܬܓܰܐܺܝ *elatus fuit*, Ex. 15, 1. Esa. 2, 12.

XIII. Quiescentia, quae a verbi perfecti flexione secedunt, sunt vel primae radicalis, eaque vel 1. radicis ܐ, ut ܐܟܠ *comedit*, vel 1. rad. ܝ, ut ܝܠܕ *peperit*; vel mediae radicalis; eiusque vel ܐ ut ܛܐܒ *bonus fuit*, vel ܘ, ut ܩܡ *surrexit*, vel ܝ, ut ܡܝܬ *mortuus est*, quo et ܚܝܐ *vixit*, referri potest, utpote a quo, elisa media rad. ܝ, dicitur ܬܚܐ pro ܬܚܝܐ *vives*, ܐܚܝ pro ܐܚܝܝ *vivificavit*; vel denique ultimae radicalis ܐ, vel quae in eius locum aliquando succedit, ܝ, ut ܓܠܐ *manifestavit*, et ܣܓܝ *multiplicatus est*. Nam quae in ܗ terminantur, v. g. ܬܡܗ *obstupuit*, ܐܬܟܪܗ *aegrotavit*, ܢܓܗ *illuxit*, ܦܗܗ *infatuatus est*; non quiescentia sunt, sed gutturalia, de quibus modo egimus §. 12.

XIV. Quod igitur ad quiescentia 1. rad. ܐ, ea

1. In peal sub ܐ initiali, ubi vocali vacare debuisset, ubique assumunt vocalem: ܲ quidem in praeterito, ut ܐܲܟܠ pro ܐܟܠ *comedit*; at in imperativo at participio peil ܸ, ut ܐܸܟܘܿܠ pro ܐܟܘܿܠ *comede*; ܐܸܟܝܼܠ *comestus*; excepto tantum ܐܡܲܪ *dic*.

In infinitivo, et futuro duplicem habent formam, unam ܡܹܐܟܲܠ *comedere*, ܐܹܟܘܿܠ pro ܐܐܟܘܿܠ *comedam*; alteram ܡܹܐܡܲܪ *dicere*, et ܐܹܡܲܪ pro ܐܐܡܲܪ

dicam. Priore modo flectuntur أحـز *conduxit*, أسـر *cepit*, *clausit*, أكل *comedit*, ألل *ululavit*, أكـر *arctavit*, أصر *ligavit*, أرع *occurrit*, أهـر *effudit*; posteriore vero modo, أحـد *periit*, أزل *abiit*, الف *didicit*, أمح *fastidivit*, أمـر *dixit*, أوز *protendit*. Ast أنا *venit* in infinit. quidem habet مثا, sed in fut. أنا pro أأنا. Praeterea Syri non ferunt concursum duorum ا; igitur in 1. pers. sing. futuri peal dicunt أحل vel أزل; in peal أكل pro أأكل seu أأكل: at in reliquis personis extrusum ا redire potest; ut تأكل; تأزل, تألف.

In imperativo etiam dicitur أمز أمزب أمزه أمزبي, ab أمز *dixit*; زل زلب زله زلبي, ab أزل *abiit*; أنا أنب أنه أنبي, ab أنا *venit*.

2. In ethpeel 1. rad. ا ubique quiescit, vocali sua ad praecedens ﻟ praeformativum remissa: ut in praeterito et fut. اتأكل pro اتأكل, et hoc pro اتأكل; infinit. مثأكلو pro مثأكلو; imperat. اتأكل pro اتأكل; partic. مثأكل pro مثأكل. Vid. lib. I. cap. I. §. 7, 1. Sed in أسر *cepit*, *clausit*, ا radicale, abiecta vocali sua, conformatur praecedenti ﻟ, ut fiat اتتسر pro اتأسر,

et hoc pro ܐܬܐܚܕ clausus est Matth. 25, 10. Apoc. 21, 25. In quibusdam vero 1. radicis ܐ vel quiescit vel mutatur in ܬ; ut ab ܐܒܠ luxit fit ܐܬܐܒܠ, unde fut. ܢܬܐܒܠܘܢ tristabuntur Luc. 6, 25. vel ܐܬܬܒܠ, unde ܢܬܬܒܠܘܢ idem, Apoc. 18, 15.

3. In pael, ܐ post praeformativas itidem vel quiescit, remissa ad illas vocali sua, ut inf. ܡܐܠܦܘ pro ܡܐܠܦܘ; fut. ܢܐܠܦ pro ܢܐܠܦ *docebit*; partic. ܡܐܠܦ et ܡܐܠܦ; pro ܡܐܠܦ et ܡܐܠܦ; vel prorsus eliditur, ut ܡܠܦܘ pro ܡܐܠܦܘ *docere* Matth. 11, 1. ܢܠܦ pro ܢܐܠܦ *docebit* cap. 5, 19. ܡܠܦ pro ܡܐܠܦ cap. 4, 23. ܡܠܦ plur. ܡܠܦܐ pro ܡܐܠܦܐ *docti* Ioh. 6, 45.

4. In ethpaal, ܐ pariter quiescit, remissa ad praeformativam ܬ vocali, ut praet. ܐܬܐܣܝ *sanatus est* Luc. 8, 36. Infinit. ܡܬܠܨܘ pro ܡܬܐܠܨܘ *adfligi* 1. Thess. 3, 4. vel mutatur in ܬ, ut ܐܬܬܢܚ pro ܐܬܐܢܚ, et hoc pro ܐܬܐܢܚ *suspiravit* Marc. 7, 34. ܐܬܬܓܪ pro ܐܬܐܓܪ *negotiatus est* Matth. 25, 16. 17.

5. In aphel et ettaphal, 1. rad. ܐ (ut facilius pronunciari queat) ubique mutatur in ܘ mobile diphthongescens, ut est in paradigmate. Ast ܐܬܐ *venit*, ܐ in aphel mutat in ܝ mobile, ut ܐܝܬܝ

adduxit, ܡܰܘܒܶܠܘ *adducere*, ܐܰܘܒܶܠ *adduc*, ܐܰܘܒܶܠ *adducam*, ܡܰܘܒܶܠ *adducens*. Idem imitatur ܗܰܝܡܶܢ *credidit* ab obsoleto ܐܶܡܰܢ: quod tamen non est verbum aphel, sed quadrilitterum in pael.

6. ܐܙܰܠ, quum significat *abiit*, anomalicum est. Nam 3. rad. ܠ, in incremento vocis syllabico, occultatur, remissa vocali sua ad praecedentem mediam radicalem, si haec vocali careat: ut in praeterito ܐܶܙܰܠܬ pro ܐܶܙܰܠܬ *abiit* fem. ܐܶܙܰܠܬ *abii* Iohann. 9, 11. in fut. ܬܺܐܙܰܠܝܢ *abibis* fem. ܬܺܐܙܠܝܢ et ܬܺܐܙܠܘܢ *abibitis* masc. et fem. ܢܺܐܙܠܘܢ et ܢܺܐܙܠܢ *abibunt* masc. et fem. Act. 17, 15. et in particip. ܐܳܙܠܳܐ *abiens* fem. ܐܳܙܠܺܝܢ et ܐܳܙܠܳܢ *abeuntes* masc. et fem. 1. Tim. 5, 24. ex edit. Polygl. Extra praedictum casum reliqua regularia sunt. Quin nec intra praedictum casum anomalia est, si verbum ܐܙܰܠ notet *prodesse*: ut Matth. 5, 13. ܐܳܙܶܠ *prodest*. Conf. supra, lib. I. cap. II. §. 11, 2. et 3. cap. III. §. 7. 1.

7. Verba 1. rad. ܝ, quae habent mediam radicalem ܗ, flectuntur ut verba 1. radicis ܐ: nempe ܝܗܰܪ *meminit*, ܝܗܰܢ *profuit*, et ܝܗܰܪ *lascivus fuit*. Vid. lib. I. cap. I. §. 3. 4. cap. III. §. 7. 3.

VERBUM QUIESCENS

1. rad. olaph , ܐܟܠ *comedit.*

Ethpeel.	Peal.	
ܐܬܐܟܠ ܐܬܐܟܠܬ	ܐܟܠ ܐܟܠܬ	Praet.
ܐܬܐܟܠܬ ܐܬܐܟܠܬܝ	ܐܟܠܬ ܐܟܠܬܝ	
cet. ܐܬܐܟܠܬ	ܐܟܠܬ	
vel	ܐܟܠܘ ܐܟܠܘܢ ܐܟܠܝܢ	
ܐܬܬܟܠ ܐܬܬܟܠܬ	ܐܟܠܬܘܢ ܐܟܠܬܝܢ	
cetera.	ܐܟܠܢ ܐܟܠܢܢ	
ܡܬܐܟܠܘ l. ܡܬܬܟܠܘ	ܡܐܟܠ l. ܡܐܡܪ	Inf.
ܐܬܐܟܠ l. ܐܬܬܟܠ	ܐܟܘܠ l. ܐܡܪ ܐܟܘܠܝ	Imp.
	ܐܟܘܠܘ ܐܟܘܠܝܢ	
ܐܬܐܟܠ	ܐܟܘܠ l. ܐܡܪ	Fut.
ܢܬܐܟܠ ܢܬܐܟܠܘܢ	ܢܐܟܘܠ l. ܢܐܡܪ ܢܐܟܠܘܢ	
cet. vel	cetera.	
ܢܬܬܟܠ		
ܢܬܬܟܠ ܢܬܬܟܠܘܢ		
cet.		
cet. ܡܬܐܟܠ ܡܬܐܟܠܐ	ܐܟܠ ܐܟܠܐ	P.act.
vel	ܐܟܠܝܢ ܐܟܠܢ	
ܡܬܬܟܠ ܡܬܬܟܠܐ	ܐܟܝܠ ܐܟܝܠܐ	P.pass.
cet.	ܐܟܝܠܝܢ ܐܟܝܠܢ	

VERBUM QUIESCENS

1. rad. olaph, ܐܟܠ *comedit.*

Ethpaal.	Pael.	
ܐܬܬܐܟܠ ܐܬܬܐܟܠܬ	ܐܟܠ ܐܟܠܬ	Praet.
ܐܬܬܐܟܠܬ ܐܬܬܐܟܠܬܘܢ	cet.	
ܐܬܬܐܟܠܬ cet.		
vel		
ܐܬܬܟܠ ܐܬܬܟܠܬ		
cet.		
ܡܬܬܐܟܠܘ l. ܡܬܬܟܠܘ	ܡܐܟܠܘ l. ܡܟܠܘ	Inf.
ܐܬܬܐܟܠ l. ܐܬܬܟܠ	ܐܟܠ ܐܟܠܝ	Imp.
cet.		
ܐܬܬܐܟܠ	ܐܐܟܠ	Fut.
ܢܬܬܐܟܠ ܢܬܬܐܟܠܘܢ cet.	ܢܐܟܠ ܢܐܟܠܘܢ cet.	
vel	vel	
ܐܬܬܟܠ	ܐܟܠ	
ܢܬܬܟܠ ܢܬܬܟܠܘܢ	ܢܟܠ ܢܟܠܘܢ	
cet.	cet.	
ܡܬܬܐܟܠ ܡܬܬܐܟܠܐ cet.	ܡܐܟܠ ܡܐܟܠܐ cet.	P.act.
vel	vel	
ܡܬܬܟܠ ܡܬܬܟܠܐ cet.	ܡܟܠ ܡܟܠܐ cet.	
	ܡܐܟܠ l. ܡܟܠ	P.pass.

VERBUM QUIESCENS

1. rad. olaph, ܐܟܰܠ *comedit*.

Ettaphal.	Aphel.	
ܐܬܬܘܟܰܠ ܐܬܬܘܟܠܶܬ	ܐܘܟܶܠ ܐܘܟܠܶܬ	Praet.
cet.	cet.	
ܡܬܬܘܟܳܠܽܘ	ܡܘܟܳܠܽܘ	Inf.
cet. ܐܬܬܘܟܰܠ	cet. ܐܘܟܶܠ	Imp.
ܐܬܬܘܟܰܠ	ܐܘܟܶܠ	Fut.
ܬܬܬܘܟܰܠ ܬܬܬܘܟܠܺܝܢ	ܬܘܟܶܠ ܬܘܟܠܺܝܢ	
ܢܬܬܘܟܰܠ ܢܬܬܘܟܠܽܘܢ	cet.	
cet.		
ܡܬܬܘܟܰܠ	cet. ܡܘܟܶܠ	P. act.
	cet. ܡܘܟܰܠ	P. pass.

XV. Verba 1. rad. jud, in peal sub jud, ubi id vocali vacuum esse debuerat, adsumunt ܺ; ut ܝܺܕܰܥ pro ܝܕܰܥ *cognovit*, ܝܺܠܦܽܘ pro ܝܠܦܽܘ *discite*, ܝܺܠܺܝܕ pro ܝܠܺܝܕ *natus*.

In praeterito mediam radicis vel per ܰ movent, ut ܝܺܕܰܥ *cognovit*, ܝܺܩܰܪ *gravis fuit* ܐܺܣܺܝ *curavit*; vel per ܶ, ut ܝܶܠܶܕ *peperit*, ܝܺܪܶܬ *haereditavit*, ܝܶܬܶܒ *sedit*. Cónf. §. 10, 1. Solum vero ܝܰܗܒ pro ܝܺܗܰܒ *dedit*, ܗ suum occultat, remis-

sa vocali ad praecedentem ܝ. rad. jud, quoties haec debuerat adsumere ܼ. Vide lib. I. cap. III. §. 7. 1. Schema flexionis eius hoc est:

ܝܗܒ ܝܗܒܬ | ܝܗܒܘ ܝܗܒܘܢ l. ܝܗܒܝܢ
ܝܗܒܬ ܝܗܒܬܝ | ܝܗܒܬܘܢ ܝܗܒܬܝܢ
ܝܗܒܬ | ܝܗܒܢ l. ܝܗܒܢܢ

In infinitivo, imperativo et futuro, verba ܝܕܥ *cognovit*, et ܝܬܒ *sedit*, non ut quiescentia flectuntur, sed ut defectiva ad modum ܢܦܩ *exiit*. Hinc infinit. ܡܕܥ *cognoscere*, ܡܬܒ *sedere*; imperat. ܕܥ *cognosce*, ܬܒ *sede*; fut. ܐܕܥ *cognoscam*, ܐܬܒ *sedebo*. Quomodo et ܝܗܒ *dedit*, in imper. habet ܗܒ *da*: infinitivum vero et futurum, quibus caret, ex synonimo ܢܬܠ mutuatur.

2. In ethpeel, 1. rad. jud, remissa vocali ܼ, quam ex peal habet, ad praecedens ܐ praeformativum, quiescit, ut ܐܬܝܠܕ pro ܐܬܝܠܕ; nisi ubi secundum analogiam flexionis verbi regularis, accipit ܼ, ut ܐܬܝܠܕܬ cet. Conf. lib. I. cap. I. §. 7, 3.

3. In pael et ethpaal regularia sunt omnia, excepto inusitato ܝܥܕ, Hebr. יָעַד, a quo in pael est ܘܥܕ *condixit*, *congregavit*, et in ethpaal ܐܬܘܥܕ *congregatus est*.

4. In aphel et ettaphal, 1. radicis ܝ mutatur in ܘ, ut ܐܘܠܕ pro ܐܝܠܕ *generavit*, et ܐܬܬܘܠܕ *generatus est*. Excipiuntur tamen duo verba, in quibus ܝ manet: ܐܝܠܠ *eiulavit*, et ܐܝܢܩ *lactavit*; Iac. 5, 1. Marc. 5, 38. Luc. 11, 27. cap. 23, 29.

VERBUM QUIESCENS

1. rad. jud, ܝܠܕ *peperit*.

Ethpeel.		Peal.		
ܐܬܝܠܕܬ	ܐܬܝܠܕ	ܝܠܕܬ	ܝܠܕ	Praet.
	ܡܬܝܠܕܘ		ܡܐܠܕ	Inf.
	ܐܬܝܠܕ	ܝܠܕܝ	ܝܠܕ	Imp.
	ܐܬܝܠܕ		ܐܐܠܕ	Fut.
ܢܬܝܠܕܘܢ	ܢܬܝܠܕ	ܢܐܠܕܘܢ	ܢܐܠܕ	
ܡܬܝܠܕܐ	ܡܬܝܠܕ		ܝܠܕ	P. act.
			ܝܠܝܕ	P. pass.

VERBUM QUIESCENS

1. rad. jud. ܝܠܕ *peperit.*

Pael.

Praet.	ܝܠܕ	ܝܠܕܘ
Inf.	ܡܝܠܕܘ	
Imp.	ܝܠܕ	ܝܠܕܘ
Fut.	ܐܝܠܕ	
	ܢܝܠܕ	ܢܝܠܕܘܢ
P. act.	ܡܝܠܕ	
P. pas.	ܡܝܠܕ	

Ethpaal.

ܐܬܝܠܕ	ܐܬܝܠܕܘ
ܡܬܝܠܕܘ	
ܐܬܝܠܕ	
ܐܬܝܠܕ	
ܢܬܝܠܕ	ܢܬܝܠܕܘܢ
ܡܬܝܠܕ	

Aphel.

Praet.	ܐܘܠܕ	ܐܘܠܕܘ
Inf.	ܡܘܠܕܘ	
Imp.	ܐܘܠܕ	
Fut.	ܐܘܠܕ	
	ܢܘܠܕ	ܢܘܠܕܘܢ
P. act.	ܡܘܠܕ	
P. pas.	ܡܘܠܕ	

Ettaphal.

ܐܬܬܘܠܕ	ܐܬܬܘܠܕܘ
ܡܬܬܘܠܕܘ	
ܐܬܬܘܠܕ	
ܐܬܬܘܠܕ	
ܢܬܬܘܠܕ	ܢܬܬܘܠܕܘܢ
ܡܬܬܘܠܕ	

XVI. Verba quiescentia media radicis ܐ,

1. In pael, ethpeel, aphel et ettaphal, sequuntur canonem illum lib. I. cap. I. §. 7. 1. Nempe ܐ quiescit, remissa vocali sua ad praecedentem litteram, si haec per analogiam verbi regularis vocali carere debuisset: ut 1. in peal, in praeterito, ܛܐܒ pro ܛܐܒ *bonus, hilaris fuit*, ܟܐܒ *doluit*, ܠܐܝ *defessus fuit*, ܡܐܠ, unde fem. ܡܐܠܬ *taeduit* Hebr. 3, 10. ܣܐܒ *consenuit*, ܣܐܢ, unde imper. ܣܐܢ *calceis instrue* Act. 12, 8. plur. ܣܐܢܘ *calceate* Eph. 6, 15. ܫܐܠ *petiit*, futur. ܢܫܐܠ *petet*; ܬܡܐܠ *taedebit* 2. Thess. 3, 13. et per metathesin (lib. I. cap. I. §. 10.) ܬܐܡܚ Act. 9, 38. et cum duplici olaph ܬܐܐܡܠ Galat. 6, 9. particip. ܡܐܠ, fem. ܡܐܠܐ ibid. 2. In ethpeel, ܐܫܬܐܠ pro ܐܫܬܐܠ *deprecatus est* Act. 20, 27. infinit. ܡܫܬܐܠܘ pro ܡܫܬܐܠܘ *deprecari* Luc. 14, 18. At ab inusitato ܟܐܒ fit ܐܬܟܐܒ pro ܐܬܟܐܒ, et hoc pro ܐܬܟܐܒ *male adfectus fuit* Matth. 26, 8. ܡܬܟܐܒ *male adfectus* Luc. 11, 53, nempe quia et per radicalium litterarum metathesin (vide lib. I. cap. I. §. 10. 1.) dicitur ܐܬܐܟܝ Matth. 21, 15. fem. ܐܬܐܟܝܬ *male adfecta fuit* Neh. 2, 10. ad instar verborum ܐ rad. ܐ §. 14. 2. unde et bis aliquando ponitur ܐ, ut

ܐܬܐܒܐܫ Marc. 14, 4. 3. In aphel, ܐܒܐܫ pro ܐܒܐܫ *malefecit* Act. 7, 19. ܢܒܐܫ *malefaciet* cap. 12, 1. ܐܛܐܒ pro ܐܛܐܒ *bene fecit*, imp. ܐܛܐܒܘ *benefacite* Luc. 6, 35. ܡܛܐܒܝܢ *benefacientes* vers. 33. ܡܟܐܒܐ *dolentes* cap. 14, 21. ܐܠܐܒ *fatigavit* Act. 24, 4. vel eliso olaph, ܐܠܒ Io. 3, 16. ܡܡܐܢ *cessans* Gal. 6, 9. ܐܣܐܢ *calceavit* Luc. 15, 22. ܐܫܐܠ *commodavit* cap. 11, 5. 4. In ettaphal, ܐܬܬܣܐܢ *calceatus est*, et alia quaedam, allegantur ab Edm. Castello in Lex. Heptagl. sub his verbis, sed sine adiectis auctoritatibus: unde suo loco a nobis relinquuntur. At

2. In pael et etphaal olaph mutant in jud, facilioris pronunciationis caussa; ut ܛܝܒ *paravit* Luc. 2, 31. ܐܬܛܝܒ *paratus est* Matth. 20, 23. ܣܝܒ *polluit*, ܐܣܬܝܒ *pollutus est*, retinent tamen ܐ ܐܬܬܓܐܝ *elatus fuit* Ex. 15, 1. et ܐܫܬܐܠ *inquisitus est* Act, 25, 26.

XVII. Verba media radicis wau,

1. In coniugationibus peal, ethpeel, aphel, ettaphal, vel perfecte flectuntur, nempe quae simul tertiam rad. ܐ vel ܝ habent: ut ܕܘܐ *doluit*, ܗܘܐ *fuit*, ܙܘܐ *tumuit*, ܟܘܐ *adussit*, ܟܘܐ vel ܟܘܝ ca-

mitatus est, ܣܘܐ *desideravit*, ܙܘܐ *statuit*, ܪܘܐ *irriguus fuit*, ܫܘܐ *aequalis*, *dignus fuit*, ܬܘܐ *paenituit*. Quamvis enim ab ܗܘܐ *fuit*, secundum edit. Gutbier. reperiatur ܢܗܘܐ Luc. 1, 32. tamen Polygl. rectius ibi habent ܢܗܘܐ *erit*.

Specialiter perfecte flectuntur: ܣܘܦ *cupiit*, fem. ܣܘܦܬ et ܥܘܠ inusitatum, aph. ܐܥܘܠ *iniuste egit*, ܪܘܙ *exultavit* fem. ܪܙܬ Act. 2, 26. imper. ܪܘܙܘ, fut. ܢܪܘܙ Apoc. 19, 7. particip. ܪܐܙ Phil. 2, 17. ܫܘܪ *saliit* Act. 3, 8. ܬܘܗ *stupuit* Gen. 27, 33. plur. ܬܘܗܘ Marc. 9, 15. futur. ܬܬܘܗܘܢ 2. Thess. 3, 2. etpee. ܡܬܬܘܗܝܢ *obstupefacti* Iud 3, 26. unde et nomen ܬܘܗܬܐ *stupor* Luc. 21, 25. ܬܘܪ idem aph. ܐܬܘܪ.

Flectuntur quoque vel ut quiescentia, quorum paradigma est ܩܡ *surrexit* pag 80, et 81. vel utroque modo, diversa tamen significatione: ut ܚܪ *intuitus est*, Marc. 10, 27. at ܚܘܪ *canduit*, *albuit*, Matth. 17, 2. fem. ܚܘܪܬ Leu. 13, 4. infinit. ܡܚܘܪ Leu. 13, 4. aph. ܐܚܘܪ idem Marc. 9, 3. unde ܚܘܪ *albus*; obsoletum ܪܚ, aph. ܐܪܝܚ *odoratus est* 1. Cor. 12, 17. at ܪܘܚ aph. ܐܪܘܚ *refocillavit*,

1. Tim. 5, 10. Vide tamen ܢܪܘܚ *dilatabitur* Esa. 60, 5. ܦܫ *liquatus est*, unde ܢܦܫܘܢ *liquabuntur* 2. Petr. 3, 12. aph. ܐܡܚܒ *ausus est* 2. Cor. 10. 3. at ܢܒܥ *germinavit* Matth. 13, 5.

2. In coniugationibus pael et ethpaal aliqua quidem servant wau: ut, praeter illa, quae perfecte flecti diximus sub num. 1., haec sequentia, ܕܘܕ *turbavit* Gal. 5, 7. ܐܬܕܘܕ *turbatus est* Ioh. 14, 1. 27. ܥܘܪ *sobrius fuit* 1. Thess. 5, 6. ܙܘܕ *viatico instruxit* Act. 28, 10. ܙܘܓ *copulavit* Matth. 19, 6. ܐܙܕܘܓ *copulatus est* 1. Tim. 5, 14. ܛܘܫ *polluit* Gen. 49, 4. ܐܬܛܘܫ *pollutus est* Ioh. 18, 28. ܟܘܢ *arguit* 1. Tim. 5, 20. ܐܬܟܘܢ *correptus est* Eph. 5, 13. ܫܘܠ *excruciavit* Ez. 28, 24. ܥܘܩ *impedivit* 1. Thess. 2, 18. ܐܬܓܘܣ *confugit* Act. 14, 6. ܪܘܚ *dilatavit* 2. Cor. 6, 13.

Pleraque vero mutant wau in jud: ܦܝܫ *liquefacit*, ܣܝܟ *prospexit*, ܚܝܒ *condemnavit*, ܩܝܡ *stabilivit*, ܪܝܡ *exaltavit*. Excipe ܥܘܪ, quod wau vel servat, vel in jud mutat, pro diversa significatione: ut ܥܘܪ *excoecavit*, ܐܬܥܘܪ

excoecatus est, ab ܥܘܝܪ *coecus*; at ܥܝܪ *excitavit*.

Quaedam, geminatis 1. et 3. radicalibus, fiunt quadrilittera, ut a ܙܥ *contremuit*, fit ܙܥܙܥ *commovit*, et ܐܙܕܥܙܥ *commotus fuit*; a ܪܡ *altus fuit*, ܪܡܪܡ *exaltavit*, ܐܬܪܡܪܡ *exaltatus est*.

3. In pael, in praeterito verbum ܡܝܬ *mortuus est* mediam ܘ mutat in ܝ, quod quiescit in ,,, et flectitur ad instar coniugationis ethpeel, hoc modo:

Plur.	Sing.
ܡܝܬܘ ܡܝܬܝ ܡܝܬܘܢ	ܡܝܬ ܡܝܬܬ
ܡܝܬܬܘܢ ܡܝܬܬܝܢ	ܡܝܬܬ ܡܝܬܬܝ
ܡܝܬܢ ܡܝܬܝܢ	ܡܝܬܬ

Vide exempla Matth. 2, 19. 20. cap. 9, 18. Rom. 6, 2. cap. 7, 4. 10. Gal. 2, 19. Tale etiam foret ܪܝܚ *odoratus est*, quod Castellus Lex. Heptagl. sed sine adiecta auctoritate adfert.

Exempla infinitivi sunt: ܡܕܝܢ *iudicare* ܡܙܝܥ *emoveri* Act. 12, 15. ܡܚܝܪ *intueri* 2. Cor. 3, 7.

In imperat. et futuro, ܣܡ *posuit* itidem habet jud cum previo ,,, hoc modo:

Imperativus.

ܣܝܡ ܣܝܡܝ ܣܝܡܘ ܣܝܡܝܢ

Futurum.

Plur.		Sing.	
ܢܣܝܡ		ܐܣܝܡ	
ܬܣܝܡܘܢ	ܬܣܝܡܢ	ܬܣܝܡ	ܬܣܝܡܝܢ
ܢܣܝܡܘܢ	ܢܣܝܡܢ	ܢܣܝܡ	ܬܣܝܡ

Exempla sunt Matth. 6, 20. cap. 9, 18. cap. 12, 18. cap. 22 44. Act. 4, 21. Hebr. 1, 13. regularia vero ܐܕܘܢ *iudicabo* Ioh. 12, 47. ܢܒܣܐ *contemnet* Matth. 6, 24. ܬܕܘܢܘܢ *iudicabitis* cap. 19, 28. ܚܘܪ *intuere* Gen. 15, 4. ܨܘܬܝܢ *auscultate* fem. Esa. 49, 1.

Exempla participii poel haec sunt, ܕܝܢܝܢ *iudicantes* Matth. 7, 2. ܚܛܐ *peccans* ܡܐܬ *moriens*, ܡܝܬܝܢ *morientes* 1. Cor. 15, 22. et ante 3. gutturalem, ܓܐܪ *adulterans* Matth. 19, 9. ܙܐܥ *commotus* Matt. 2 5. ܚܐܪ *intuens* Act. 27, 12. coll. lib. I. cap. II. §. 10. 2 De lectione ܐ participialis in his verbis relege lib. I cap. I. §. 3. 1.

Exempla participii peil: ܕܝܢ *iudicatus* Ioh. 3, 18 ܣܝܡ *positus* Matth. 3, 10. ܣܝܡܢ *positae* Ioh. 2, 6.

4. Ethpeel et ettaphal in flexione prorsus coincidunt: probabiliter ex ratione supra comme-

morata §. 6. Geminatur autem in ethpeel ܬ characteristicum, verosimiliter ex eius confusione cum ettaphal, in qua ܐ characteristicum aphel post praeformativum ܐܬ mutari solet in ܬ, coll. §. 6. 2. Exempla sunt: ܐܬܬܙܝܥ *commotus est*, Matth. 2, 3. ܢܬܬܪܝܡ *exaltabitur*, cap. 23, 12. ܬܬܕܝܫ pro ܬܬܬܕܝܫ *conculcabitur*, cap. 5, 13. ܬܬܛܦܝܤ pro ܬܬܬܛܦܝܤ *persuadeberis*, Act. 23, 21. ܐܬܬܢܝܚܘ *requiescite*, Matth. 26, 45. ܡܬܬܕܝܢ *iudicandus*, Ioh. 3, 18. Attamen ab ܐܦܝܤ *persuasit*, frequentius fere dicitur ܐܬܛܦܝܤ *persuasus est*, Act. 18, 20, mutato ܬ posteriori in ܛ, secundum regulam lib. I. cap. I. §. 9. 1.

5. In aphel confer exempla, ܐܩܝܡ *constituit* Matth. 4, 5. ܢܩܝܡ *suscitabit* cap. 22, 24. ܡܩܡܘ *suscitare* cap. 3, 9. ܡܥܡܕܝܢ *abluentes* 1. Petr. 3, 31. ܡܦܝܤ *persuasus*.

VERBUM QUIESCENS

med. rad. wau, ܩܡ *stetit*.

Ethpeel.	Peal	
ܐܬܬܩܝܡ ܐܬܬܩܝܡܬ	ܩܡ ܩܡܬ	Praet
ܐܬܬܩܝܡܬ ܐܬܬܩܝܡܬܝ	ܩܡܬ ܩܡܬܝ	
ܐܬܬܩܝܡܬ	ܩܡܬ	
	ܩܡܘ ܩܡܘܢ ܩܡ̈ܝ	
	ܩܡܬܘܢ ܩܡܬܝܢ	
	ܩܡܢ ܩܡܢܢ	
ܡܬܬܩܡܘ	ܡܩܡ	Inf.
ܐܬܬܩܝܡ ܐܬܬܩܝܡܝ	ܩܘܡ ܩܘܡܝ	Imp.
ܐܬܬܩܝܡܘ ܐܬܬܩܝܡ̈ܝ	ܩܘܡܘ ܩܘܡ̈ܝܢ	
ܐܬܬܩܝܡ	ܐܩܘܡ	Fut.
ܬܬܩܝܡ ܬܬܩܝܡܝܢ	ܬܩܘܡ ܬܩܘܡܝܢ	
ܢܬܬܩܝܡ ܬܬܩܝܡ	ܢܩܘܡ ܬܩܘܡ	
	ܢܩܘܡ	
	ܬܩܘܡܘܢ ܬܩܘܡ̈ܢ	
	ܢܩܘܡܘܢ ܢܩܘܡ̈ܢ	
ܡܬܬܩܝܡ ܡܬܬܩܝܡܐ	ܩܐܡ ܩܝܡܐ	P.act.
	ܩܝܡܝܢ ܩܝܡ̈ܢ	
	ܩܝܡ ܩܝܡܐ	P.pas.
	ܩܝܡܝܢ ܩܝܡ̈ܢ	

VERBUM QUIESCENS

med. rad. wau, ܩܡ *stetit.*

Ethpaal.	Pael.	
ܐܬܩܝܡ ܐܬܩܝܡܬ	ܩܝܡ ܩܝܡܬ	Praet.
ܡܬܩܝܡܘ	ܡܩܝܡܘ	Inf.
ܐܬܩܝܡ ܐܬܩܝܡܘ	ܩܝܡ ܩܝܡܘ	Imp.
ܐܬܩܝܡ	ܐܩܝܡ	Fut
	ܢܩܝܡ ܢܩܝܡܘܢ	
ܡܬܩܝܡ	ܡܩܝܡ	P.act.
	ܡܩܝܡ	P.pas.

Ettaphal.	Aphel.	
ܐܬܬܩܝܡ ܐܬܬܩܝܡܬ	ܐܩܝܡ ܐܩܝܡܬ	Praet.
ܐܬܬܩܝܡܬ ܐܬܬܩܝܡܬܘܢ	ܐܩܝܡܬ ܐܩܝܡܬܘܢ	
ܐܬܬܩܝܡܬ	ܐܩܝܡܬ	
ܡܬܬܩܡܘ	ܡܩܡܘ	Inf.
ܐܬܬܩܝܡ ܐܬܬܩܝܡܘ	ܐܩܝܡ ܐܩܝܡܘ	Imp.
ܐܬܬܩܝܡ	ܐܩܝܡ	Fut.
ܬܬܩܝܡ ܬܬܩܝܡܘܢ	ܬܩܝܡ ܬܩܝܡܘܢ	
ܢܬܬܩܝܡ ܢܬܬܩܝܡܘܢ	ܢܩܝܡ ܢܩܝܡܘܢ	
ܡܬܬܩܝܡ ܡܬܬܩܝܡܐ	ܡܩܝܡ ܡܩܝܡܐ	p.act.
	ܡܩܡ ܡܩܡܐ	P.pas.

XVIII. Verba 3. rad. ܐ (praeter haec quatuor ܒܝܐ *consolatus est*, ܛܡܐ *taminavit*, ܦܐܐ *condecoravit*, ܣܐܐ *foedavit*, quae gutturalia sunt, et de quibus supra egimus §. 12.) respondent Hebraeorum quiescentibus א non solum, sed etiam ה, quae apud Syros coincidunt, et eodem flectuntur modo: ut ܩܪܐ קָרָא *vocavit*, ܣܢܐ שָׂנֵא *odit*, ܡܠܐ מָלֵא *implevit*, ܒܢܐ בָּנָה *aedificavit*, ܪܒܐ רָבָה *crevit*, et quod nobis pro paradigmate verborum serviet, ܓܠܐ גָּלָה *manifestavit*. Sunt autem illa

1. Vel simplicis tantum anomaliae, quorum typum paradigma ܓܠܐ exhibet. Ubi tamen nota, in praeterito peal pro ܓܠܐ etiam ܓܠܝ dici posse, mutato ܐ in ܝ; uti in reliquarum coniugationum praeteritis fit regulariter: nempe ܚܕܝ *gavisus est*, ܪܒܝ *crevit*, ܣܪܝ *putidus factus est*, ܪܘܝ *inebriatus est*, ܫܠܝ *cessavit* 1. Petr. 4, 1. Ea autem sic flectuntur:

Plur.	Sing.
ܓܠܘ ܓܠܝ̈ l. ܓܠܝܢ	ܓܠܐ ܓܠܬ
ܓܠܝܬܘܢ ܓܠܝܬܝܢ	ܓܠܝܬ ܓܠܝܬܝ
ܓܠܝܢ l. ܓܠܝܢܢ	ܓܠܝܬ

Exempla sunt: ܚܰܕܝܰܬ (Gutbier ܚܕܺܝܬ perperam) *gavisa est* Luc. 1, 47. ܣܓܺܝܰܬ *crevit* fem. Rom. 5, 20. 1 Tim. 1, 14. ܫܠܺܝܰܬ *cessavit* fem. Matth. 14, 32. ܚܕܺܝܘ *gavisi sunt* Matth. 2, 10. ܣܪܺܝܘ *putidae factae sunt* Ps. 38, 6.

Verbum ܣܢܐ *odit* in participio poel et peil servat ܐ: illic quidem ante suffixa, ut ܣܳܢܐܰܝܢ *osores nostri* Luc. 1, 71. hic vero etiam absolute, ut ܣܢܺܐܝܢ *odio habiti* Matth. 10, 12. cap. 24, 9. utrumque ad imitationem verbi perfecti.

In ethpeel imperativum sing. masc. ordinarie quidem formatur ܐܶܬ݂ܓܠܺܝ *revelare* P. 94, 1. ܐܶܬ݂ܬܘܺܝ *resipisce* Apoc. 3, 3. 19. at a ܦܢܐ fiet ܐܶܬ݂ܦܢܺܝ *convertere* Luc. 9. 38. cap. 22, 32. et sine jud otiante, ܐܶܬ݂ܦܢܰܐ Ps. 6, 5. et 80, 15. Reliqua tamen paradigmati conformantur, ut ܐܶܬ݂ܦܢܰܝ *convertere* fem. Ps. 116, 7. ܐܶܬ݂ܦܢܰܘ *convertimini* Actor. 3, 19. Zach. 1, 4. ܐܶܬ݂ܡܠܰܘ *implemini* Eph. 5, 18.

2. Vel dupliciter anomala sunt, ut cum ܐ prosthetico, ܐܶܫܬܺܝ pro ܫܬܺܝ vel ܫܬܳܐ *bibit*, unde fem. ܐܶܫܬܝܰܬ *bibit* Hebr. 6, 7. ܐܶܫܬܺܝܬ *bibi* Matth.

26, 42. ܐܫܬܝܢ *bibimus* Luc. 13, 26. secundum Polygl. at ܐܫܬܝܢ ibid. secundum Gutbier, et utramque editionem Act. 10, 41. velut ex ܐܫܬܐ *bibit*; ܐܫܬܝܘ *biberunt* masc. Marc. 14, 23. Sic et in imperat. ܐܫܬܝ *bibe* masc. Gen. 24, 14. 16. ܐܫܬܝ *bibe* fem. Luc. 12, 19, ܐܫܬܘ *bibite* masc. Matth. 26, 27. Conf. simile ܐ prostheticum in ܐܫܟܚ *invenit*, §. 10. 6. et lib. I. cap. I. §. 5, 2. At reliqua tempora sunt analogica: ut ܐܫܬܐ *bibam* Matth. 26, 29. ܡܫܬܐ *bibere* Marc. 15, 23, ܫܬܐ *bibens*. Aut denique eadem verba sunt cum ܐ prima radicis ut ܐܬܐ *venit*; de quo vide supra, §. 14. 1,

Verbum ܚܝܐ *vixit*; cuius media jud excidit post litteras praeformativas; ut in infinit. ܡܚܐ pro ܡܚܝܐ *vivere* Ezech. 18, 21. 22. vel cum inserto olaph, ܡܐܚܐ idem Gen. 6, 20. fut. ܐܚܐ pro ܐܚܝܐ *vivam* Ps. 118, 17. ܢܚܐ *vivet* Ioh. 6, 57. ܢܚܘܢ *vivent* Esa. 26. 19. Sic in aphel ܐܚܝ pro ܐܚܝܝ *servavit* Matth. 27, 42. ܡܚܝܘ *servare* ibid. vel ܡܐܚܝܘ Hebr. 7, 25. ܐܚܐ *servabo* Ioh. 12. 47. ܬܐܚܐ *servabis* 1. Cor. 7, 16. fem. ܬܐܚܝܢ ibid. ܐܚܐ *serva* Luc. 23.

37. ܡܚܝܳܐ pro ܡܚܰܝܝܳܐ *vivificans* fem. a masc. ܡܚܶܐ pro ܡܚܰܝܶܐ idem. Specialiter in imperat. peal ܚܝܝ pro ܚܝܝ *vive* Dan. 2, 4. et in particip. ܚܰܝ *vivens* fem. ܚܝܳܐ pro ܚܝܳܐ 1. Tim. 2, 15. plur. ܚܰܝܝܢ Matth. 15, 27. vel ܚܰܝܝܢ 1. Cor. 15, 2.

3. Ubi media radicis pariter est olaph. Haec enim verba suam simul sequuntur anomaliam, de qua supra §. 16. Ut ܟܳܐܐ pro ܟܐܐ *increpavit* Matth. 8, 26. imperat. ܟܳܐܝ pro ܟܐܝ *increpa* Luc. 17, 3. infinit. ܡܟܳܐܐ *increpare* Marc. 8. 32. particip. ܟܳܐܝܢ *increpantes* Matth. 20, 31. vel ܟܳܐܐܝܢ Marc. 10, 13, Sin ultima ܐ secundum num. 2. mutata sit in ܝ, ut ܠܐܝ pro ܠܐܝ, et hoc pro ܠܐܐ *laboravit*, flexio praeteriti fit hoc modo:

Plur.		Sing.	
ܠܐܝܘ 1. ܠܐܝ	ܠܐܝܝܢ	ܠܐܝܬ	ܠܐܝ
ܠܐܝܬܘܢ	ܠܐܝܬܝܢ	ܠܐܝܬܝ	ܠܐܝܬ
ܠܐܝܢ 1. ܠܐܝܢܢ			ܠܐܝܬ

exempla sunt Rom. 16, 6. 12, 1. Cor. 15, 10. Apoc. 2, 3. Ioh. 4, 38. Phil. 4, 3. Rom. 16, 12. Luc. 5, 5.

4. Verba quadrilittera in ܝ terminata; quae vero ceterum plane ἀναλόγως ad typum verbi ܩܛܠ in pael et ethpaal flectuntur: ut in pael, praeterit.

ܦܪܣܝ *publicavit*, infinit. ܡܦܪܣܝܘ, imper. ܦܪܣܐ futur. ܐܦܪܣܐ, particip. act. ܡܦܪܣܐ, passiv. ܡܦܪܣܝ, et in ethpaal praeterit. ܐܬܦܪܣܝ; infinit. ܡܬܦܪܣܝܘ imperat. ܐܬܦܪܣܐ, futur. ܢܬܦܪܣܐ, particip. ܡܬܦܪܣܐ.

VERBUM QUIESCENS

ult. rad. olaph, ܓܠܐ *manifestavit.*

Ethpeel.	Peal.
ܐܬܓܠܝ ܐܬܓܠܝܬ	ܓܠܐ ܓܠܬ
ܐܬܓܠܝܬ ܐܬܓܠܝܬܝ	ܓܠܝܬ ܓܠܝܬܝ
ܐܬܓܠܝܬ	ܓܠܝܬ
ܐܬܓܠܝܘ ܐܬܓܠܝ 1. ܐܬܓܠܝܢ	ܓܠܘ ܓܠܝ 1. ܓܠܝܢ
ܐܬܓܠܝܬܘܢ ܐܬܓܠܝܬܝܢ	ܓܠܝܬܘܢ ܓܠܝܬܝܢ
ܐܬܓܠܝܢ 1. ܐܬܓܠܝܢܢ	ܓܠܝܢ 1. ܓܠܝܢܢ
ܡܬܓܠܝܘ	ܡܓܠܐ
ܐܬܓܠܝ ܐܬܓܠܝ	ܓܠܝ ܓܠܝ
ܐܬܓܠܘ ܐܬܓܠܝܝܢ	ܓܠܘ ܓܠܝܝܢ
ܐܬܓܠܐ	ܐܓܠܐ
ܬܬܓܠܐ ܬܬܓܠܝܢ	ܬܓܠܐ ܬܓܠܝܢ
ܢܬܓܠܐ ܬܬܓܠܐ	ܢܓܠܐ ܬܓܠܐ
ܢܬܓܠܐ	ܢܓܠܐ
ܬܬܓܠܘܢ ܬܬܓܠܝܢ	ܬܓܠܘܢ ܬܓܠܝܢ
ܢܬܓܠܘܢ ܢܬܓܠܝܢ	ܢܓܠܘܢ ܢܓܠܝܢ
ܡܬܓܠܐ ܡܬܓܠܝܐ	ܓܠܐ ܓܠܝܐ
ܡܬܓܠܝܢ ܡܬܓܠܝܢ	ܓܠܝܢ ܓܠܝܢ
	ܓܠܐ ܓܠܝܐ
	ܓܠܝܢ ܓܠܝܢ

VERBUM QUIESCENS

ult. rad. olaph, ܓܠܐ *manifestavit*.

Ethpaal.	Pael.
ܐܬܓܠܝ ܐܬܓܠܝܬ	ܓܠܝ ܓܠܝܬ
ܐܬܓܠܝܬ ܐܬܓܠܝܬܝ	ܓܠܝܬ ܓܠܝܬܝ
ܐܬܓܠܝܬ	ܓܠܝܬ
	ܓܠܝܘ ܓܠܝ l. ܓܠܝܝ
	ܓܠܝܬܘܢ ܓܠܝܬܝܢ
	ܓܠܝܢ l. ܓܠܝܢܢ
ܡܬܓܠܝܘ	ܡܓܠܝܘ
ܐܬܓܠܐ ܐܬܓܠܝ	ܓܠܐ ܓܠܝ
	ܓܠܘ ܓܠܝܝܢ
ܐܬܓܠܐ	ܐܓܠܐ
ܢܬܓܠܐ ܢܬܓܠܘܢ	ܢܓܠܐ ܬܓܠܐ
	ܬܓܠܐ ܬܓܠܐ
	ܬܓܠܐ
	ܢܓܠܘܢ ܢܓܠܝܢ
	ܬܓܠܘܢ ܬܓܠܝܢ
ܡܬܓܠܐ ܡܬܓܠܝܐ	ܡܓܠܐ ܡܓܠܝܐ
ܡܬܓܠܝܢ ܡܬܓܠܝܢ	ܡܓܠܝܢ ܡܓܠܝܢ
	ܡܓܠܐ ܡܓܠܝܐ
	ܡܓܠܝܢ ܡܓܠܝܢ

VERBUM QUIESCENS

ult. rad. olaph, ܓܠܐ *manifestavit.*

Ettaphal.	Aphel.
ܐܬܬܓܠܝܬ ܐܬܬܓܠܝ	ܐܓܠܝܬ ܐܓܠܝ
ܡܬܬܓܠܝܘ	ܡܓܠܝܘ
ܐܬܬܓܠܝ ܐܬܬܓܠܐ	ܐܓܠܝ ܐܓܠܐ
ܐܬܬܓܠܐ	ܐܓܠܐ
ܢܬܬܓܠܘܢ ܢܬܬܓܠܐ	ܢܓܠܘܢ ܢܓܠܐ
ܬܬܓܠܐ ܢܬܓܠܐ	
ܡܬܬܓܠܝܐ ܡܬܬܓܠܐ	ܡܓܠܝܐ ܡܓܠܐ
	ܡܓܠܝܐ ܡܓܠܝ

XIX. Verba defectiva, quatenus a geminatis distinguuntur, ordinarie ac regulariter alia non sunt, quam quae primam radicis nun habent; ut ܢܓܕ *traxit*, ܢܚܬ *descendit*, ܢܛܪ *servavit*, ܢܣܒ *accepit* cet. Referri tamen ad illa possunt (si infinitivum, imperativum et futurum peal spectes) ex verbis 1. rad. jud, ܝܕܥ *cognovit*, et ܝܬܒ *sedit*: de quibus supra, §. 15. 1. Nam quae tertiam radicalem nun vel thau habent, apud Syros integre flectuntur: ut ܗܝܡܢܢ *credidimus* Gal. 2, 16, ܣܝܒܪܢ *sustinuimus* 1. Thess. 3, 1. a ܣܝܒܪ *susti-*

nuit ; ܢܚܬܬܘܢ *descendistis* 1. Cor. 11, 17. ܒܗܬܬܝ *pudefacta es* Ier. 2, 36. a ܒܗܬ *pudefactus est*. Et quamvis huc pertinere videatur verbum med. rad. lomad ܣܠܩ *adscendit* ; utpote a quo dici videntur, eliso lomad, imper. ܣܩ *adscende*, infinit. ܡܣܩ *adscendere*, futur. ܐܣܩ *ascendam*, aph. ܐܣܩ *adscendere fecit* cet. tamen istae formae defectivae non sunt a ܣܠܩ, sed a cognato chald. נסק *adscendit*.

Et verba quidem pe-nun in ethpeel, pael, ethpaal, per omnia tempora et modos, nec non in praeterito et participiis peal, perfecte flectuntur: at in infinitivo, imperativo, et futuro peal, et in integris coniugationibus aphel et ettaphal, illud nun suum amittunt: ut ܡܦܩ pro ܡܢܦܩ *exire* Act. 16, 10. ܦܘܩ pro ܢܦܘܩ *exi* Esa. 7, 3. ܢܦܘܩ pro ܢܢܦܘܩ *exibit* Matth. 2, 6. ܐܦܩ pro ܐܢܦܩ *eiecit* cap. 9, 25. ܡܦܩܘ pro ܡܢܦܩܘ *eiicere* cap. 7, 5. cet.

Excipiuntur tamen ab hac defectivorum regula 1. geminata, ut ܢܕ pro ܢܕܕ *aversatus est*. 2. quiescentia med. rad. wau, ut ܢܚ pro ܢܘܚ

quievit, ܢܦ *agitatus est*. 3. quae mediam he habent, ut a ܢܗܪ *luxit*, ܢܢܗܪ *luceat* Matth. 5, 16. ܐܢܗܪ *accendit* Act. 16, 29. et a ܢܗܡ *fremuit*, ܬܢܗܡܘܢ *fremetis* Esa. 16, 7. Porro in imperativo futuroque peal habent ‹ ; ܛܪ *serva*, a ܢܛܪ Matth. 19, 17. ܣܒܘ *accipite*, a ܢܣܒ cap. 25, 28. ܣܩ *adscende*, ab inusitato ܢܣܩ pro ܣܠܩ *adscendit*, Ioh. 7, 8. ܩܦ *adhaere*, a ܢܩܦ, Act. 8, 29. ܢܣܒ *accipiet* cap. 8, 17. ܢܛܪ *servabit*. Act. 16, 23. ܢܩܦ *adhaerebit* Matth. 19, 5. at ˆ, ܦܠ *cade*, a ܢܦܠ, Matth. 21, 21. ܦܨܘ *excutite*, a ܢܦܨ, cap. 10, 14. ܢܦܠ *cadet* cap. 5, 29. ܢܬܠ *dabit*, a ܢܬܠ, cap. 20, 28. ܐܓܕ, a ܢܓܕ, *traham* Ioh. 12, 32.

VERBUM DEFECTIVUM

1. rad. nun, ܢܦܩ *exiit.*

Ethpeel.	Peal.	
ܐܬܢܦܩ ܐܬܢܦܩܬ	ܢܦܩ ܢܦܩܬ	Praet.
	ܢܦܩܬ ܢܦܩܬܝ	
	ܢܦܩܬ	
	ܢܦܩܘ ܢܦܩ ܢ̈	
	ܢܦܩܬܘܢ ܢܦܩܬܝܢ	
	ܢܦܩܢ ܢ̈	
ܡܬܢܦܩܘ	ܡܦܩ	Inf.
ܐܬܢܦܩ	ܦܘܩ ܦܘܩܝ	Imp.
	ܦܘܩܘ ܦܘܩܝܢ	
ܐܬܢܦܩ	ܐܦܘܩ	Fut.
	ܬܦܘܩ ܬܦܩܝܢ	
	ܢܦܘܩ ܬܦܘܩ	
	ܢܦܘܩ	
	ܬܦܩܘܢ ܬܦܩܢ	
	ܢܦܩܘܢ ܢܦܩܢ	P.act.
ܡܬܢܦܩ	ܢܦܩ ܢܦܩܐ	
	ܢܦܩܝܢ ܢܦܩܢ	
	ܢܦܝܩ ܢܦܝܩܐ	P.pas.
	ܢܦܝܩܝܢ ܢܦܝܩܢ.	

VERBUM DEFECTIVUM

1. rad. nun, ܢܦܰܩ *exiit.*

Ethpaal.	Pael.	
ܐܬܢܰܦܰܩ	ܢܰܦܶܩ	Praet.
ܡܶܬܢܰܦܳܩܽܘ	ܡܢܰܦܳܩܽܘ	Inf.
ܐܬܢܰܦܰܩ	ܢܰܦܶܩ	Imp.
ܐܶܬܢܰܦܰܩ	ܐܢܰܦܶܩ	Fut.
	ܢܢܰܦܶܩ	
ܡܶܬܢܰܦܰܩ	ܡܢܰܦܶܩ	P. act.
	ܡܢܰܦܰܩ	P. pas.

Ettaphal.	Aphel.	
ܐܶܬܬܰܦܰܩ	ܐܰܦܶܩ	Praet.
ܡܶܬܬܰܦܳܩܽܘ	ܡܰܦܳܩܽܘ	Inf.
ܐܶܬܬܰܦܰܩ	ܐܰܦܶܩ	Imp.
ܐܶܬܬܰܦܰܩ	ܐܰܦܶܩ	Fut.
ܡܶܬܬܰܦܰܩ	ܡܰܦܶܩ	P. act.
	ܡܰܦܰܩ	P. pas.

XX. Verba med. radicis geminatae in coniugationibus ethpeel, pael, ethpaal ubique, in pael vero nonnisi in participio peil, perfecte flectuntur: ut in peil, ܪܓܝܓ *concupiscens* Phil. 1, 23. ܟܦܝܠܐ *duplicatus* 1. Tim. 5, 17. ܡܚܝܠܝܢ *vulnerati* Act. 19, 16. ܪܥܝܥܐ *fractus* Matth. 12, 20. In ethpeel, ܐܬܪܚܡܬܘܢ *misericordiam consecuti estis* Rom. 11, 30. ܐܬܕܩܘ *comminuti sunt* Dan. 2, 35. ܢܬܪܥܥ *confringetur* Matth. 22. 44. ܡܬܪܣܣ *conspersus* Hebr. 9, 13. In pael ܕܩܩܬ *comminuit* fem. Dan. 2, 34 35. ܡܡܠܠܘ *loqui* Dan. 12, 14. ܡܠܠܘ *loquimini* Zach. 8, 16. ܬܕܩܩ *comminuet* fem. Dan. 2, 44. In ethpaal, ܢܬܡܠܠ *sermo fiet* Act. 9, 6. ܡܬܡܠܠܢ *loquendae* Rom. 8, 26.

Ast in peal, (excepto peil) aphel et ettaphal, media radicis eliditur, remissa eius (si quam habeat) vocali ad primam radicalem; idque vel

1. Cum compensatione, quae fit 1. ordinarie quidem per geminationem primae radicalis, si hanc praecedat aliqua praeformativarum litterarum, ut in fut. peal, ܐܪܘܣ, ܬܪܘܣ, ܬܪܘܣܝܢ, pro ܐܪܣܘܣ, ܬܪܣܘܣ, ܬܪܣܘܣܝܢ *adspergam*, *adsperges* masc. et fem. quae lege *erûs*, *terûs*, *tersin*; in aph. ܐܕܩ *addek* pro ܐܕܩܩ *adkek*, *comminuit*,

in fem. ܐܕܕܟܬ *add'kath* pro ܐܕܟܟܬ *adk'kath*; in ettaphal ܐܬܬܕܩ *ettaddak* pro ܐܬܕܩܩ *ettadkak*, *comminutus est*. 2. Per geminationem ult. rad. si praeformativa nulla adsit, et ultima radicalis vocalem habeat: ut in praet. peal ܪܣܬ *resáth* pro ܪܣܣܬ *adspersit* fem. ܪܣܬ *reséth* pro ܪܣܣܬ *adspersi*.

2. Vel eliditur sine compensatione, si neque praeformativa adsit, neque ultima radicis vocalem habeat; ut in praeter. peal ܪܣ *ras* pro ܪܣܣ *r'sas*, *adspersit*, imp. ܪܘܣ *rús* pro ܪܣܘܣ *r'sús*, *adsperge*.

Excipiuntur vero ab hac geminatorum lege, quae mediam olaph geminant: ut ܒܐ pro ܒܐܐ *eminuit*, ܝܐ pro ܝܐܐ *decuit*, ܟܐ *increpavit*, ܠܐ seu ܠܐܝ *laboravit*, ܦܐ, unde ܦܐܝܐ *pulcher*, ܣܐ, unde ܣܐܝܐ *sordidus*: utpote quae pertinent partim ad §. 16. partim ad §. 18.

Porro in peal, in praeteriti 3. pl. fem. dicitur indifferenter ܥܠܝ et ܥܠܝܢ *ingressae sunt*, Matth. 25, 10. Marc. 16, 5.

In imperativo, ܥܘܠܘ *intrate* Matth. 7, 13. ܦܘܠ *frange* Lev. 6, 21. et per pthocho, ܛܢ *aemu-*

lare Apoc. 3, 19. plur. ܛܢܘ *aemulamini* 1. Cor. 14, 1.

In futuro itidem non solum ܬܥܘܠ *ingredieris* Matth. 8, 8. ܢܒܘܙ *exspoliabit* Marc. 3, 27. ܢܙܘܡ *adsperget* Lev. 4, 6. 17. 18. plur. ܢܙܘܡܘܢ *adspergent* cap. 3, 2. ܐܚܘܣ *miserebor* Rom. 9, 15. sed etiam per pthocho, ܬܛܢ *aemulaberis* Ps. 37, 1. ܬܪܓ *concupisces* Rom. 7, 7. ܢܚܫ *patietur* Matth. 16, 21. Reperitur quidem et ܬܚܘܣ *misereberis* Matth. 18, 33. sine ܲ sub praeformativa, quod vero vel mendosum est, vel a cognata radice ܚܣ pro ܚܘܣ derivandum, uti ܥܦ et ܥܦ est *duplicavit*.

In participio activo loco mediae radicalis assumitur olaph, ut ܚܐܫ *patiens* 1. Petr. 2, 13. ܚܐܣ *miserans* Rom. 9, 15. ܦܐܪ *abscindens* Luc. 5, 36. ܪܐܓ *concupiscens* Gal. 5, 17. quod vero olaph in feminino et plurali rursus abit, ut ܒܝܥܢ *erumpentes* Ex. 26, 24. ܪܝܓܐ *concupiscens* fem. Iac. 4, 5, ܚܝܫܝܢ *patientes* 1. Petr. 4, 19. Manet tamen olaph, regulariter in ܥܠ *ingressus est*, ܥܐܠ *ingrediens* masc. Ioh. 10, 1. ܥܐܠܐ fem. Ioh. 19, 41. plur. ܥܐܠܝܢ Matth. 10, 12. fem. ܥܐܠܢ cap. 12, 45. raro in aliis. ut ܪܐܓܝܢ *concupiscentes* Hebr. 11, 16.

In pael et ethpaal nonnulla radicales geminant, fiuntque quadrilittera; ut ܓܪܓܪ *traxit* Act. 8, 3. ܡܪܡܪ *exacerbavit* Num. 20, 24. ܐܬܡܪܡܪ *amaritudine adfectus est* Act. 17, 16. quin accedente scin, quinquelittera; ut ܡܫܬܓܪܓܪܝܢ *pellecti* Iud. v. 8.

In aphel manet aliquando olaph characteristicum coniugationis post praeformativas temporum; ut ܠܡܐܚܒܘ pro ܠܡܚܒܘ *amare* Rom. 13, 8. ܢܐܓܢ *habitabit* Act. 2, 26. et in participio media radicis elisa aliquando redit, sed occultata; ut ܡܛܐܠܝܢ pro ܡܛܠܝܢ *obumbrantes* Hebr. 9, 5.

———

VERBUM

med. rad. geminatum, ܪܣ *adspersit.*

Ethpeel.	Peal.	
ܐܬܪܣܣ ܐܬܪܣܣܬ	ܪܣ ܪܣܬ	Prae
ܐܬܪܣܣܬ ܐܬܪܣܣܬܘܢ	ܪܣܬ ܪܣܬܘܢ	
ܐܬܪܣܣܬ	ܪܣܬ	
	ܪܣܘ ܪܣܝ ܢ	
	ܪܣܬܘܢ ܪܣܬܝܢ	
	ܪܣܢ ܪܣܢ	
ܡܬܪܣܣܘ	ܡܪܣ	Inf.
ܐܬܪܣܣ ܐܬܪܣܣܝ	ܪܘܣ ܪܘܣܝ	Imp.
	ܪܘܣܘ ܪܘܣܝܢ	
ܐܬܪܣܣ	ܐܪܘܣ	Fut.
ܬܬܪܣܣ ܬܬܪܣܣܝܢ	ܬܪܘܣ ܬܪܘܣܝܢ	
	ܢܪܘܣ ܬܪܘܣܘܢ	
	ܢܪܘܣ	
	ܬܪܣܘܢ ܬܪܣܢ	
	ܢܪܣܘܢ ܢܪܣܢ	
ܡܬܪܣܣ ܡܬܪܣܣܐ	ܪܐܣ ܪܣܐ	P.ac
	ܪܣܝܢ ܪܣܢ	
	ܪܣܝܣ ܪܣܝܣܐ	P.pa
	ܪܣܝܣܝܢ ܪܣܝܣܢ	

VERBUM

med. rad. geminatum ܪܣ *adspersit.*

Ethpaal.	Pael.	
ܐܬܪܣܣ	ܪܣܣ	Praet.
ܡܬܪܣܣܘ	ܡܪܣܣܘ	Inf.
ܐܬܪܣܣ	ܪܣܣ	Imp.
ܐܬܪܣܣ	ܐܪܣܣ	Fut.
	ܠܪܣܣ	
ܡܬܪܣܣ	ܡܪܣܣ	P. act.
	ܡܪܣܣ	P. pas.

Ettaphal.	Aphel.	
ܐܬܬܪܣ	ܐܪܣ ܐܪܣܬ	Praet.
ܡܬܬܪܣܘ	ܡܪܣܘ	Inf.
ܐܬܬܪܣ	ܐܪܣ	Imp.
ܐܬܬܪܣ	ܐܪܣ	Fut.
ܡܬܬܪܣ	ܡܪܣ	P. act.
	ܡܪܣ	P. pas.

CAPUT II.

De paradigmatibus nominum.

I. Nomen considerabimus itidem ratione accidentium suorum: ut sunt forma, species, figura, qualitas, genus, motio, comparatio, casus, numerus, status, flexio.

II. Ratione formae nomina generatim vel nuda sunt, quae litteris mere radicalibus constant, ut ܓܒܪܐ *vir*; vel *aucta*, in quibus ultra radicales litteras etiam serviles, eaeque formativae accesserunt, sive hae sint praeformativae ab initio nominum, ut ܡܚܙܐ *adspectus*, a ܚܙܐ *vidit*; sive adformativae in illorum fine, ut ܙܕܩܬܐ *eleemosyna*, a ܙܕܩ *iustus fuit*; sive utriusque generis simul, ut ܡܪܚܡܢܐ *miserator*, a ܪܚܡ *misertus est*, ܡܚܫܒܬܐ *cogitatio*, a ܚܫܒ *cogitavit*, cet. Conf. lib. I. cap. I. §. 5. 2.

Potiores nominum syriacorum formas sequentia dabunt paradigmata §. 11. et 12. Ut significatione aliae ab aliis differunt, et vel habitum ac professionem significant, v. g. ܕܝܢܐ *iudex*, ܓܢܢܐ *hortulanus*, vel actorem, ut ܥܡܘܪܐ *habitator*, ܚܛܘܦܐ *raptor*, cet. ita et origo illarum ex diversis radicum coniugationibus diversa est, quarum-

dam ex peal, ut ܝܠܘܕܐ *infans*, ܟܬܝܒܐ *scriptum*, aliarum ex ethpeel, ut ܡܫܬܡܥܢܐ *obediens*; ex pael, ܦܘܠܓܐ *divisio*, ܡܓܕܦܢܐ *blasphemator*, quod est ex participio eius coniugationis activo, sicut contra ex passivo sua eadem forma dicitur ܡܫܡܠܝܐ *perfectus* 2. Tim. 3, 17. Hebr. 9, 11. Iac. 1, 4. ex etphaal ܡܬܬܥܡܪܢܝܬܐ ἡ οἰκουμένη; ex aphel, ܡܥܗܕܢܘܬܐ *commonefactio*; ex ettaphal, ܡܬܛܦܝܣܘܬܐ *persuasio* cet.

Ratione speciei nomina sunt vel primitiva, quae licet a verbis, tamquam radicibus, tamen ab alio nomine deducta non sunt, ut ܡܪܚܡܢܐ *misericors*; vel derivativa, quae ab alio nomine deducta sunt, ut quum a ܡܪܚܡܢܐ *misericors* fit ܡܪܚܡܢܘܬܐ *misericordia*.

III. Ratione figurae nomina vel simplicia sunt; ut ܪܫܐ *caput*; ܐܝܕܐ *manus*: vel composita, qualia apud Syros plura quam apud Hebraeos sunt; ut ܐܟܠܩܪܨܐ *accusator*, q. d. *edax criminationis* vel *excidii*, Matth. 4, 1. ܒܢܬܩܠܐ *voces*, qs. *filiae vocum* Act. 12, 22. ܒܪܢܫܐ *homo*, *filius homini*, Rom. 3, 4. ܒܥܠܕܒܒܐ *inimicus*, *dominus inimicitiae* Matth. 13, 28. 39. ܒܥܠܕܝܢܐ *adversa-*

rius, *dominus iudicii* Luc. 12, 58. ܫܢܦܝܠܐ *ebur*, *os elephanti* Apoc. 18, 12. ܣܝܡܐܝܕܐ χειροθεσία, *impositio manus* 1. Tim. 4, 14. ܣܡܓܘܢܐ chald. סמגונא *color caeruleus* Ex. 25, 5. ܣܡ ܣܡ (quidquid hoc tandem sit) et ܓܘܢܐ *color*, ܬܘܕܝܛܝܒܘܬܐ *gratiarum actio* Apoc. 7, 12. ܪܝܫܥܠܠܬܐ *primitiae proventuum* Ex. 23, 19. ܡܣܒܥܘܠܐ *susceptio oneris*, pro *diligentia* 2. Petr. 1, 5. ܫܬܐܣܬܐ *fundamentum* Luc. 6, 49. ex hebr. שוּת *ponere* et אֻשְּׁיוֹת *fundamenta*, et numeralia in primis cum denario composita, ut ܚܕܥܣܪ *undecim*, ex ܚܕ *unus* et ܥܣܪ *decem*, ܬܪܥܣܪ *duodecim*, ex ܬܪܝܢ *duo* et ܥܣܪ *decem* cet. de quibus infra in appendice huius capitis §. 14. De aliis vero, quae scribendo quidem divisa, sensu vero composita sunt, in syntaxi lib. III. cap. II. §. 2...4. exponemus.

IV. Ratione qualitatis nomina vel substantiva sunt, vel adiectiva: et substantiva quidem vel adpellativa, vel propria, sive personarum, sive locorum, sive fluviorum, montium, mensium cet.

V. Genus nominum est vel masculinum, vel femininum, vel commune seu epicoenum. Dignoscitur autem genus vel per terminationem, vel per significationem.

Quod igitur ad terminationem, notanda est

Regula. Feminina sunt, quae in singulari absoluto in formativas syllaba ܐ, ܗ et ܝ; in constructo ܬ, ܘܬ et ܝܬ; in emphatico in ܬܐ, ܘܬܐ, ܝܬܐ; et in plur. absoluto in ܢ; in constructo in ܬ; in emphatico in ܬܐ, terminantur: ut ܐܓܪܐ ܐܓܪܬ ܐܓܪܬܐ *epistola*, plur. ܐܓܪܢ ܐܓܪܬ ܐܓܪܬܐ *epistolae* ܡܠܟܘ ܡܠܟܘܬ ܡܠܟܘܬܐ *regnum*; ܒܪܝ ܒܪܝܬ ܒܪܝܬܐ *creatura*. Reliqua, quae his terminationibus non gaudent, sunt masculina. Communia vero sunt nomina animalium utriusque sexus sub eadem terminatione: ut ܚܡܪܐ *asinus*, ܓܡܠܐ *camelus* cet. et specialia quaedam, ut ܐܐܪ *aer*, ܕܚܠܬܐ *timor*, ܪܘܚܐ *ventus* vel *spiritus*, ܣܝܦܐ *gladius*, ܣܗܪܐ *luna*, ܫܡܫܐ *sol*, ܡܠܬܐ *verbum*.

Declaratio regulae: quid sit absolutum, constructum, emphaticum, §. 10. exponemus. Nec vero obstant regulae ܡܠܟܐ *rex*, ܓܒܝܐ *electus*, et alia huius generis, in quibus est quidem syllaba adformativa, verum non in statu absoluto, (utpote in quo habent ܡܠܟ et ܓܒܐ) sed in emphatico: nec illa emphatica singularia, in quibus ܬ non adformativum, sed radicale est, ut ܒܝܬܐ *domus*, ܚܕܬ et emph. ܚܕܬܐ *novus*, ܩܫܬܐ

fovea, ܝܪܘܬܐ *haeres*, ܡܘܬܐ *mors*, ܩܘܫܬܐ *veritas*, ܪܒܘܬܐ *decus* cet.

Exceptio a regula. Sunt feminina sub terminatione masculina: ܐܠܦ emph. ܐܠܦܐ *navis*, ܐܠܥ emph. ܐܠܥܐ *costa*, ܐܪܥ emph. ܐܪܥܐ *terra*, ܐܓܢ emp. ܐܓܢܐ *hydria*, ܛܘܥܝܝ *error* cet. Quo et pluralia quaedam pertinent, verb. gr. ܡܠܐ ܡܠܝ *verba*, ܐܡܝܢ *cubiti*, ܫܢܝܢ vel ܫܢܐ *anni*, ܫܥܝܢ *horae*, cet. Sunt vicissim pluralia masculina sub terminatione feminina: ut ܪܥܘܬ, ܪܥܘܬܐ, ܪܥܘܬܐ *pastores* cet. de quorum tum his tum illis vide infra §. 9. 5. e 6.

Quod vero ad significationem, masculina sunt quae mares aut virilia, feminina vero, quae feminas aut muliebria munera, urbes regionesve, et gemina corporis membra notant; quantumvis illa femininam, haec masculinam habeant terminationem. Ut ܐܒܗܘ *patres*, ܐܡ emph. ܐܡܐ *mater*, ܐܘܪܫܠܡ *Hierosolyma*, ܒܘܪܟ *genu*; ܥܝܢ emph. ܥܝܢܐ *oculus* cet.

VI. Ratione motionis, femininum formatur a masculino adiecta terminatione ܐ; ut ܫܦܝܪܐ *pulchra*, a ܫܦܝܪ *pulcher*, ܓܠܝܬܐ *revelata*, a ܓܠܝܐ *revelatus*, ܦܩܝܕܐ *iussa*, a ܦܩܝܕ *iussus*;

ܚܝܠܬܢܬܐ *valida*, a ܚܝܠܬܢ *validus*, ܐܚܝܢܐ emph. ܐܚܝܢܬܐ *cognata*, ab ܐܚܝܢ *cognatus*.

At a ܙܥܘܪ emph. ܙܥܘܪܐ *parvus* fit fem. ܙܥܘܪܝܬܐ *parva*, cum interposito jud, sic ܡܫܬܡܥܢ emph. ܡܫܬܡܥܢܐ *obediens*, fit fem. ܡܫܬܡܥܢܝܬܐ indeque formae femininorum emphaticae, ܡܫܡܫܢܝܬܐ *ministra*, a ܡܫܡܫܢ *minister*; ܡܚܝܢܝܬܐ *vivificatrix* 1. Cor. 15, 45. a ܡܚܝܢ *vivificator*; ܚܝܠܬܢܝܬܐ *valida* a ܚܝܠܬܢ *validus*; ܡܬܥܡܪܢܝܬܐ *terra habitata* a ܡܬܥܡܪܢ *habitabilis*; ܬܪܝܢܝܬܐ *secunda* a ܬܪܝܢ *secundus*: ܫܡܝܢܝܬܐ plur. ܫܡܝܢܝܬܐ *caelestia*, a ܫܡܝܢ *caelestis*. Credo, ut differentia inter feminina et masculinorum emphatica sit evidentior.

VII. Comparationis gradus non distinguunt terminatione Syri, sed circumscribunt: qua de re in syntaxi lib. III. cap. II. §. 12.

VIII. Casus itidem non terminatione, sed particulis aut constructione dignoscuntur. Etenim

1. Nominativus ex habitu orationis per se liquet; ut Ioh. 1, 1. *In principio erat* ܡܠܬܐ *verbum*.

2. Genitivus ex statu nominis, a quo regitur, constructo, ut ܡܠܝ ܐܠܗܐ *verba Dei*; vel

ex praefixo ܕ, post nomen regens in statu emphatico vel constructo positum, ut ܡܠܐ ܕܐܠܗܐ idem, q. d. *verba quae sunt verba Dei*, vel ܡܠܘܗܝ ܕܐܠܗܐ idem, q. d. *verba eius, verba, dico, quae sunt verba eius*.

3. Dativus ex praefixo lomad, ut ܠܐܠܗܐ *Deo*.

4. Accusativus ex habitu ad praecedens verbum activum transitivum; ut Ioh. 1, 14. ܚܙܝܢ ܫܘܒܚܗ *vidimus gloriam eius*; rarius ex praemisso ܝܬ, ad instar hebr. את et chald. ית; ut Gen. 1, 1. *In principio creavit Deus* ܝܬ ܫܡܝܐ ܘܝܬ ܐܪܥܐ *caelum et terram*, quod quidem Angli, velut nomen esset, verterunt, *esse caeli et esse terrae*, alibi vero rectius pro accusativi nota habuerunt, v. g. Coh. 2, 3. cap. 3, 17. cap. 4, 1. cet. frequentius vero ex praefixo lomad, quod uti tertium, ita quartum quoque casum, ac adeo generatim obiectum tum cui, in dativo, tum quod, in accusativo, notat; ut Ioh. 3, 16. ܐܚܒ ܐܠܗܐ ܠܥܠܡܐ *dilexit Deus mundum*; aut ex praecedentibus propositionibus ܒܬܪ *post*, ܠܘܬ *ad*, ܡܛܠ *propter*, ܥܠ *super* cet.

5. Vocativus, similis nominativo in statu emphatico innotescit vel ex habitu orationis, ut

Apoc. 16, 7. ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ *Domine Deus*; vel ex praemissa interiectione vocandi ܐܘ *o* ! ut ܐܘ ܐܢܬܬܐ *o mulier* ! Luc. 24, 25.

6. Ablativus denique ex praefixo beth, et particulis separatis ܡܛܠ *pro*, ܡܢ *a*, *ex*, *prae*, ܥܡ *cum*, ܬܚܝܬ *sub*, cet.

IX. Numerus nominum est triplex,

1. Singularis, regulariter de uno; nisi capiatur collective, quo casu adiicitur ribbui, v.g. ܪܟܫܐ *equitium* seu *equi* ܓܩܪܐ *grex*. Vide supra lib. I. cap. III. §. 4.

2. Dualis, de duobus, habens in absoluto terminationem ܝܢ, respondentem chaldaicae יִן vel יִן, et hebraice ִים; nec tamen in pluribus quam his quatuor, ܬܪܝܢ *duo* ܬܪܬܝܢ *duae*, ܡܐܬܝܢ *ducenti*, et propr. ܡܨܪܝܢ *Aegyptus* utraque, superior et inferior. Quibuscum tamen cave confundas pluralia nominum participiorumve 3. rad. olaph, eadem gaudentia terminatione, v. g. ܓܒܝܝܢ *electi*, a ܓܒܝܐ *electus*. Alias dualis apud Syros exprimitur per pluralem cum adiecto numerali *duo*; ut Matth. 21, 28. ܒܢܝܐ ܬܪܝܢ *filii duo*; Luc. 5, 2. ܬܪܬܝܢ ܐܠܦܐ *naves duae*.

3. Pluralis masculinorum ordinarie terminatur in absoluto ܝܢ, constr. ܝ, emph. ܐ, ut a ܓܒܪ *vir* fit plur. absolutum ܓܒܪܝܢ, constr. ܓܒܪܝ, emph. ܓܒܪܐ *viri*: at in nominibus, quae in singulari in ܐ vel ܝ exeunt, pluralia absoluta terminantur in ܝܢ, emphatica in ܝܐ; ut a ܓܒܝܐ *electus* fit plur. absol. ܓܒܝܢ. et emph. ܓܒܝܐ *electi*; a ܡܫܬܝ *potus* plur. absol. ܡܫܬܝܢ, emph. ܡܫܬܝܐ.

4. Pluralis vero femininorum clauditur terminantibus syllabis, in absoluto ܢ, constr. ܬ, emph. ܬܐ: ut a ܛܢܦܬܐ *impura*, fit plur. absolutum ܛܢܦܢ, constr. ܛܢܦܬ, emph. ܛܢܦܬܐ *impurae*.

5. Sunt tamen masculina, quae in plurali formantur ut feminina; v. g. ܟܘܪܣܝܐ *solium*, plur. ܟܘܪܣܘܢ *solia*; ܪܥܝܐ *pastor*, plur. ܪܥܘܢ *pastores*, ܐܬܪ *locus*, plur. ܐܬܪܘܢ *loca*, ܚܘܝܐ emph. ab absoluto inusitato ܚܘܝ vel ܚܘܐ *serpens*, plur. ܚܘܘܬܐ *serpentes*; ܐܪܝܐ ab inusitato ܐܪܝ vel ܐܪܐ *leo*, plur. ܐܪܘܬܐ *leones*; ܐܘܪܝܐ ab inusitato ܐܘܪܝ *praesepe*, plur. ܐܘܪܘܬܐ *praesepia*; ܐܣܝܐ *medicus*, plur. ܐܣܘܬܐ *medici*.

6. Sunt vicissim feminina, quae in plurali terminantur ut masculina: v. g. ܕܡܥܬܐ *lacrima*, ܕܡ̈ܥܐ *lacrimae*; ܠܒܢܬܐ *later*, ܠܒ̈ܢܐ *lateres*; ܡܢܐ, emph. ܡܢܬܐ *pilus*, ܡ̈ܢܐ *pili*; ܣܐܬܐ *modius*, ܣ̈ܐܝܢ *modii*; ܫܢܬܐ *annus*; plur. ܫ̈ܢܝܢ *anni*, ܡܠܬܐ *verbum*, ܡ̈ܠܐ *verba*; ܐܡܬܐ *cubitus*, ܐܡ̈ܝܢ *cubiti*; ܫܥܬܐ *hora*, ܫ̈ܥܝܢ *horae*; ܫܐܠܬܐ *quaestio*, ܫܐ̈ܠܐ *quaestiones*, secundum Polygl. Tit. 3. 9. ܫܒܫܬܐ *palmes*, ܫܒ̈ܫܐ *palmites*; ܫܬܐܣܬܐ *fundamentum*, ܫܬܐ̈ܣܐ *fundamenta*, quo et ܢܫ̈ܐ *mulieres*, plurale tantum, pertinet.

7. Sunt et quae in plurali utramque formam habent, virilem et femininam; ut ex masculinis ܐܒܐ *pater*, plur. ܐܒ̈ܗܐ et ܐܒܗ̈ܬܐ *patres*; ܝܘܡܐ *dies*, plur. ܝܘ̈ܡܬܐ et ܝܘ̈ܡܐ; ܠܒܐ *cor*, ܠܒ̈ܘܬܐ et ܠܒ̈ܐ *corda*; ܠܠܝܐ vel ܠܝܠܝܐ *nox*, ܠܠ̈ܝܐ et ܠܠ̈ܘܬܐ *noctes*; ܡܪܐ *dominus*, ܡܪ̈ܘܬܐ vel ܡܪ̈ܘܢ *domini*; ܢܗܪܐ *fluvius*, plur. ܢܗܪ̈ܘܬܐ et ܢܗܪ̈ܐ *fluvii*; ܪܘܚܐ *spiritus*, plur. ܪ̈ܘܚܬܐ et ܪ̈ܘܚܐ.

8. Ex compositis illis (de quibus supra § III.) alia posteriorem tantummodo compositionis partem terminatione plurali adficiunt; ut ܒܥܠܕܒܒܐ

inimici ܒܥܠܕܒܒܐ *fundamenta*, quo et pertinet ܒܝܬܩܒܘܪܐ *sepulchra*, alia priorem; ut ܒܢܝܢܫܐ *homines*; alia utramque; ut ܒܢܬܩܠܐ *voces*, ܐܟܠܝ ܩܪܨܐ *accusatores*, ܪܒܝ ܒܬܐ *oeconomi*, quomodo et adformativa abstractorum terminatio compositorum nominum posteriori adiicitur: ut ܪܒܘܬ ܒܝܬܘܬܐ *oeconomia* ܪܒܘܬ ܟܘܡܪܘܬܐ *archisacerdotium*.

9. Defectiva et tantum pluralia sunt, ܐܦܝ seu ܐܦܐ *facies*, ܕܡܝ seu ܕܡܝܐ *pretium*, ܚܝܐ *vita*, ܚܐܪܘܬܐ *libertas*, ܡܝܐ *aqua*, ܢܫܐ *mulieres*, ܫܡܝܐ *caelum*: quibus adde ܒܢܝ *filii*; et ܒܢܬ *filiae*, quae in sing. habent ܒܪ fem. ܒܪܐ *filius*, et ܒܪܬ seu ܒܪܬܐ *filia*,

X. Status nominum est triplex: absolutus, cum indefinite capiuntur; constructus, quum sequens aliquod nomen, quod diversae rei et Latinis genitivi casus sit, regunt, sine interveniente nota genitivi seu praefixo ܕ; emphaticus vero, quum sive definite sive indefinite sumuntur: ut absol. ܡܠܟ *rex*, quisquis ille fuerit; constr. ܡܠܟ ܐܘܪܫܠܡ *rex Solymae*, emph. ܗܪܘܕܣ ܡܠܟܐ *Herodes rex*.

Ac flexio quidem nominum pro diverso nu-

mero et statu ex sequentibus liquebit paradigmatibus. Nota vero:

1. Status absolutus singularis in quibusdam nominibus obsolevit: ut in ܡܒܘܥܐ *fons*, ܣܘܣܝܐ *equus*, ܬܫܒܘܚܬܐ *laus*, ܬܕܡܘܪܬܐ *miraculum*, ܡܓܘܫܐ *magus*, cet. quorum absoluta secundum analogiam concipi quidem possunt, ܡܒܘܥ, ܡܓܘܫ, ܬܕܡܘܪܐ, ܬܫܒܘܚܐ, ܣܘܣܝ, sed nullibi extant.

2. Status emphaticus pluralis masculinorum apud Syros ordinarie quidem in ܐ desinit. v. g. ܡܠܟ̈ܐ *reges*; in aliquibus tamen chaldaizat, terminatus in ܢ̈ܐ, nempe in ܐܝ̈ܕܝܢܐ *manus*, ܐܠܦ̈ܝܢܐ *millia*, ܒܢ̈ܝܢܐ *filii*, ܡ̈ܝܢܐ *aquae*, ܫܡ̈ܝܢܐ *caeli*, ܫܢ̈ܝܢܐ *anni*; et generatim in illis, quorum singularis in ܐ vel ܐ̱ sinitur, ut ܓܒ̈ܝܢܐ *electi*, ܡܪ̈ܘܢܐ *domini*, ܙܢ̈ܝܢܐ *scortatores*.

3. Paradigmata digessimus secundum ordinem vocalium, quibus masculinorum ultimae, femininorum vero penultimae syllabae in statu absoluto singulari utuntur: ut facilius evolvi, et ad illa consimiles nominum formae exigi queant.

XI. Paradigmata regularia nominum masculinorum:

	Emphatica,	Constructa,	Absoluta,	
Sing.	ܝܡܐ	ܝܡ	ܝܡ	*mare.*
Plur.	ܝܡܡܐ	ܝܡܡܝ	ܝܡܡܝܢ	

ܝܡ pro ܝܡܡ. Sic ab ܥܡ *populus*, ܥܡܐ plur. ܥܡܡܐ. At a ܣܩ *saccus* fit ܣܩܐ.

ܓܒܪܐ	ܓܒܪ	ܓܒܪ	*vir.*
ܓܒܪܐ	ܓܒܪܝ	ܓܒܪܝܢ	

Sic ܥܕܢ *tempus*, ܦܓܪ *corpus*, ܒܥܪ *imperitus*; ܟܦܢ *fames*, et sic emphatica ܐܓܪܐ *merces*, ܐܢܟܐ *stannum*, ܐܪܙܐ *cedrus*, concipe ab absolutis, quamquam obsoletis, ܐܓܪ, ܐܢܟ, ܐܪܙ, pro ܐܓܪ, ܐܢܟ, ܐܪܙ, coll. lib. I. cap. II. §. 9. 2.

ܛܡܐܐ	ܛܡܐ	ܛܡܐ	*immundus.*
ܛܡܐܐ	ܛܡܐܝ	ܛܡܐܝܢ	

Nempe ܐ in hoc nomine gutturale est, coll. lib. I. cap. I. §. 7. 1. idemque praecedente consona sine vocali, sequitur canonem suum, ibid. 2. Sic ܬܕܐܐ *gramen*, plur. ܬܕܐܝܢ, vel per metathesin ܬܐܕܝܢ *gramina* concipe ab absoluto ܬܕܐ hebr. דשׁא *gramen*.

ܣܦܪܐ	ܣܦܪ	ܣܦܪ	*liber.*
ܣܦܪܐ	ܣܦܪܝ	ܣܦܪܝܢ	

Sic ܒܣܪ *caro*, ܓܢܒ *latus*, ܡܠܟ *consilium*: et sic emphatica ܐܒܠܐ *luctus*, ܐܓܡܐ *stagnum*, ܐܕܪܐ *area*, ܐܠܦܐ *navis*, ܐܡܪܐ *agnus*, ܐܫܟܐ *testiculus*, concipe ab ܐܒܠ, ܐܓܡ, ܐܕܪ, ܐܠܦ, ܐܡܪ, coll. lib. I. cap. II. §. 9. 2.

ܡܕܒܚ) ܡܕܒܚܐ ܡܕܒܚܝ ܡܕܒܚܝܢ ܡܕܒܚܢ ܡܕܒܚܢܐ
ܡܕܒܚ) *altare.* ܡܕܒܚܐ ܡܕܒܚܝ ܡܕܒܚܝܢ ܡܕܒܚܢ ܡܕܒܚܢܐ

Sic ܡܕܢܚ *oriens*, ܡܦܬܚ *apertio*, ܡܪܒܥ *uterus*.

ܡܣܠܐ ܡܣܠܐ ܡܣܠܝܐ *reprobatus.*
ܡܣܠܝ ܡܣܠܝܢ ܡܣܠܝܐ

Quia jud in participiis passivis pael et aphel ponitur loco 3. rad. olaph, igitur haec in emphatico singulari et omni plurali eandem flexionem habent, ac illa quae in ܐ radicale terminantur. Vide ܡܛܫܝ ܡܛܫܐ *occultatus* Luc. 8, 17. ܡܫܪܐ *paralyticus* Matth. 8, 6. ܡܣܠܐ *reprobatus* 1. Tim. 4,4. indeque plur. ܡܣܠܝܐ 1. Cor. 1, 28. 2. Cor. 13,5.7. ܡܫܡܠܝ ܡܫܡܠܐ *completus*, emph. ܡܫܡܠܝܐ 1. Ioh. 4, 18. plur. emphat. ܡܫܡܠܝܐ Col. 4, 12. Sic a ܡܫܩܐ *potus* fit ܡܫܩܝܐ.

Sing.	ܟܟܪܐ	ܟܟܪ	ܟܟܪ	*talentum.*
Plur.	ܟܟܪܐ	ܟܟܪܝ	ܟܟܪܝܢ	

Sing. ܨܦܪܐ ܨܦܪ ܨܦܪ *passer.*
Plur. ܨܦܪ̈ܐ ܨܦܪܝܢ ܨܦܪܝ̈

Sing. ܡܚܣܢܐ ܡܚܣܢ ܡܚܣܢ *potens.*
Plur. ܡܚܣܢ̈ܐ ܡܚܣܢܝܢ ܡܚܣܢܝ̈

ܓܝܓܠܐ — — *rota.*
ܓܝ̈ܓܠܐ ܓܝܓܠܝܢ ܓܝܓܠܝ̈

Concipe a ܓܝܓܠ. Sic emph. ܦܝܪܡܐ *thuribulum*, plur. ܦܝܪ̈ܡܐ.

ܥܠܡܐ ܥܠܡ ܥܠܡ *saeculum.*
ܥܠ̈ܡܐ ܥܠܡܝܢ ܥܠܡܝ̈

Sic ܦܠܚ *operarius*, *miles*, ܣܦܪ *scriba*.

ܐܘܪܥܐ ܐܘܪܥ ܐܘܪܥ *occursus.*
ܐܘܪ̈ܥܐ ܐܘܪܥܝܢ ܐܘܪܥܝ̈

ܚܒܘܫܝܐ ܚܒܘܫ ܚܒܘܫ *carcer.*
ܚܒܘ̈ܫܝܐ ܚܒܘܫܝܢ ܚܒܘܫܝ̈

Non reperimus quidem nisi emphaticum singulare ܚܒܘܫܝܐ Act. 8, 33. et plur. 2. Cor. 6, 4. cap. 12, 4. uti tamen a ܛܫܐ formatur nomen ܛܘܫܝ *occultum*, et a ܛܥܐ ܛܘܥܝ *error*, ita et huius nominis formam absolutam concipiendam esse putavimus ܚܒܘܫܝ, quae, quoniam ܝ non

radicale, sed adformativum habet, aliter flectitur, quam praecedens ܡܥܡܪܐ. Sic ܟܢܫܐ *turba*, ܚܛܘܦܝܐ *raptus*; ܛܠܘܡܝܐ *iniuria*, ܟܢܘܫܝܐ *congregatio*, ܪܟܫܐ *equus* ܠܘܚܨܐ *oppressio*, ܪܕܘܦܝܐ *persecutio* plur. ܪܕܘܦܝܐ; ܫܓܘܫܝܐ *conturbatio*, plur. ܫܓܘܫܝܐ.

ܫܠܕܐ ܫܠܕ ܫܠܕ *cadaver*.
ܫܠܕܐ ܫܠܕܝ ܫܠܕܝܢ

Manet pthocho in incremento finali, probabiliter quia implicat geminationem sequentis litterae, ad instar hebr. לשד *succus*, unde לְשַׁדִּי *succus meus*, גמל *camelus*, unde plur. גמלים *cameli*.

ܓܦܐ ܓܦ ܓܦ *ala*.
ܓܦܐ ܓܦܝ ܓܦܝܢ

Contractum ex ܓܢܦ, quod flectendum fuerat secundum sequens paradigma ܪܓܠ *pes*. Sic ܓܠ *festuca*, ܦܣ *sors*.

ܫܠܐ — ܫܠ *tranquillitas*.

Sic ܐܠܠܐ *eiulatus*, ܒܟܝܐ *fletus*, videtur esse emphatica ab absolutis inusitatis ܐܠܠ et ܒܟܐ.

ܡܠܟܐ ܡܠܟ ܡܠܟ *rex*.
ܡܠܟܐ ܡܠܟܝ ܡܠܟܝܢ

Differt a ܡܶܠܟ emph. ܡܶܠܟܳܐ *consilium*, quod vide sub ܣܦܰܪ *liber*. Sic ܡܳܪܟ *dominus*, ܨܠܶܡ *imago*. At ܪܳܡܳܐ *elatus*, emph. ܪܳܡܳܐ Ex 15,3. sequitur regulam τῶ olaph lib. I, cap. I. §. 7. 1.

ܛܠܶܐ ܛܠܶܐ ܛܠܳܝܐ *infans*.
ܛܠܳܝܶܐ ܛܠܳܝܢ ܛܠܳܝܢ

Pro ܫܒܺܝ, coll. lib. I. cap. II. §. 9, 2. Sic ܝܽܘܪܩ *olus*, ܝܬܰܡ *orphanus*; et mutato ob sequens, rvozo in pthocho; secundum lib. I. cap. II. §. 10,2. ܓܽܘܪ *acervus*, emph. ܓܽܘܪܳܐ Gen. 31, 46. ܝܰܪܚ emph. ܝܰܪܚܳܐ *mensis*.

ܫܒܺܝܐ ܫܒܺܝܐ ܫܒܺܝܐ *captivus*.
ܫܒ̈ܝܳܐ ܫܒ̈ܝܢ ܫܒܝܢ

Sub terminatione pluralis absoluti atque emphatici chaldaizante, coll. supra §. 9, 3. et §. 10, 2. Sic ܓܒܺܝܐ *electus*, ܣܡܺܝܐ *caecus*, et participia peil et ethpeel verborum 3. rad. ܐ. Attamen a ܓܠܺܝܐ *manifestus*, et ܟܣܺܝܐ *tectus*, etiam reperitur emph. ܓܠܝܳܐ et ܟܣܝܳܐ Matth. 6, 4. ad analogiam paradigmatis sequentis; et a ܛܠܳܝܐ *infans* fit plur. emph. ܛܠܳܝ̈ܐ; velut ab inusitato ܛܠܳܝܢ.

ܪܶܓܠ ܪܶܓܠ ܪܶܓܠܳܐ *pes.*
ܪܶܓܠܺܝܢ ܪ̈ܶܓܠܰܝ ܪ̈ܶܓܠܶܐ

Sic ܓܶܢ̈ܣܺܝܢ *genus* Matth. 13, 47, cap. 17, 21.

ܡܶܚܙܳܐ ܡܶܚܙܳܐ ܡܶܚܙܝܳܐ *adspectus*,
ܡܶܚܙܝܳܢ ܡܶܚܙܝܳܢ ܡܶܚܙܝܳܢܳܐ *speculum.*

Vide Eph. 6, 6. Ex. 38, 8. Sic ܡܶܓܠܝܳܐ *retectio*. Quomodo et ܡܰܥܡܪܳܐ *habitaculum*, ܡܶܫܬܝܳܐ *potus*, licebit concipere ab absolutis, quamquam inusitatis, ܡܰܥܡܰܪ, ܡܶܫܬܶܐ. Sic participia verborum 3. rad. olaph in pael, et ethpaal, aphel, ettaphal: ut ܡܙܰܢܝܳܐ *scortator*, plur. emph. ܡܙܰܢܝ̈ܶܐ Apoc. 21, 8.

ܣܳܗܶܕ ܣܳܗܶܕ ܣܳܗܕܳܐ *testis.*
ܣܳܗܕܺܝܢ ܣܳܗ̈ܕܰܝ ܣܳܗ̈ܕܶܐ
ܪܳܥܶܐ ܪܳܥܶܐ ܪܳܥܝܳܐ *pascens.*
ܪܳܥܶܝܢ ܪܳܥܰܝ ܪܳܥܰܝܳܐ

Quae est flexio participii. At

ܪܳܥܝܳܐ ܪܳܥܝܳܐ ܪܳܥܝܳܐ *pastor.*
ܪܳܥܰܘܳܢ ܪܳܥܰܘܳܬ ܪܳܥܰܘܳܬܳܐ

Quomodo et ܐܳܣܝܳܐ plur. ܐܳܣ̈ܰܘܳܬܳܐ *medici*: at ܡܳܪܳܐ utroque modo ܡܳܪ̈ܰܘܳܢ et ܡܳܪ̈ܰܘܳܬܳܐ *domini*, a ܬܡܳܢܝܳܐ *octo* fit ܬܡܳܢܶܝܢ *octoginta*.

ܟܘܪܣܝܐ ܟܘܪܣܝܐ ܟܘܪܣܐ *solium.*
ܟܘܪܣ̈ܘܬܐ ܟܘܪ̈ܣܘܬ ܟܘܪ̈ܣܘܢ

ܪܫܐ ܪܫ ܪܫ *caput.*
ܪܫ̈ܐ ܪܫ̈ܝ ܪ̈ܫܝܢ

Sic ܒܝܫ *malus*, ܕܝܢ *iudicium*, ܟܐܒ *dolor*, ܬܪܝܨ *rectus*, ܫܐܕ *daemon*. At

ܥܝܢܐ ܥܝܢ ܥܝܢ *oculus.*
ܥܝ̈ܢܐ ܥܝ̈ܢܝ ܥܝ̈ܢܝܢ

Sic ܚܝܠ *robur*; ܩܝܣ *lignum*, ܣܝܦ *gladius*. Sic ܛܠܝܐ *iuvenis*, plur: ܛܠܝ̈ܢ, emph. ܛܠܝ̈ܐ, concipe ab absoluto sing. ܛܠܐ, pariterque ܥܘܠܝܐ *hinnulus*, ab ܥܘܠܐ.

ܡܣܟܢܐ ܡܣܟܢ ܡܣܟܢ *egenus.*
ܡܣܟ̈ܢܐ ܡܣܟ̈ܢܝ ܡܣܟ̈ܢܝܢ

Sic ܚܓܝܪ *claudus*, ܣܪܝܩ *inanis*; at ܢܒܝܐ *propheta*, plur. ܢܒܝ̈ܐ.

ܡܬܝܠܕܐ ܡܬܝܠܕ ܡܬܝܠܕ *natus.*
ܡܬܝܠ̈ܕܐ ܡܬܝܠ̈ܕܝ ܡܬܝܠ̈ܕܝܢ

Pro ܡܬܝܠܕ, coll. lib. I. cap. II. §. 9, 2. Sic ܡܬܝܗܒ *datus*.

ܩܕܝܫ ܩܕܝܫ ܩܕܝܫܐ *sanctus.*
ܩܕܝܫܝܢ ܩܕܝܫܝ ܩܕܝܫܐ

Chald. קדיש. Sic ܚܟܝܡ *sapiens*, ܚܣܝܢ *validus*. At ܣܓܝ *multus*, in incremento adsumit ܐ, ut ܣܓܝܐܐ Matth. 2, 18. plur. ܣܓܝܐܐܢ, ܣܓܝܐܬܐ, ܣܓܝܐܬܐ Matt. 7, 13. Luc. 1, 7. Apoc. 2, 19.

ܛܒ ܛܒ ܛܒܐ *bonus.*
ܛܒܝܢ ܛܒܝ ܛܒܐ

Sic ܒܩ *culex*; ܡܐܢ *vas*, ܐܪܙ *arcanum*, ܡܪܐ i. q. ܡܪܐ *dominus*; ܟܫܦ *testudo*, a ܟܫܦܐ; at ܐܢܫ *homo*, emph. ܐܢܫܐ, plur. ܐܢܫܝܢ, emph. ܐܢܫܐ.

ܚܐܪ ܚܐܪ ܚܐܪܐ *liber.*
ܚܐܪܝܢ ܚܐܪܝ ܚܐܪܐ

Sic ܕܪܥ *brachium*, ܚܙܘ *visus*, ܥܢܢ *nubes*, ܩܝܡ *foedus*, ܫܪܓ *lucerna*. At ܐܠܗ pro ܐܠܗ, chald. אֱלָהּ *Deus*, sequitur canonem τῦ olaph lib. I. cap. II. §. 9, 2. indeque per accidens flectitur ad typum sequentis paradigmatis.

ܓܢܒ ܓܢܒ ܓܢܒܐ *fur.*
ܓܢܒܝܢ ܓܢܒܝ ܓܢܒܐ

Sic ܓܢܢ *hortulanus*, ܕܓܠ *mendax*, ܕܝܢ

iudex, ܗܕܡ *membrum*, ܚܝܒ *debitor*, ܩܝܡ *stabilis*: item ܬܘܬܒ *inquilinus*, ܬܘܬܪ *abundantia*, ܡܪܚܡܢ *miserator*, ܡܫܠܡܢ *proditor*; nec non ܩܕܡܝ *primus*.

ܙܒܢ ܙܒܢ ܙܒܢܐ *tempus*.
ܙܒܢܝܢ ܙܒܢܝ ܙܒܢܐ

Sic ܐܣܪ *cingulum*, ܚܘܪ *albus*, ܠܫܢ *lingua*; ܥܩܪ *radix*, ܦܬܓܡ *verbum*, ܓܠܝܢ *revelatio*; item ܩܛܪܓ *accusatio*.

ܙܝܙܢ ܙܝܙܢ ܙܝܙܢܐ *zizanium*.
ܙܝܙܢܝܢ ܙܝܙܢܝ ܙܝܙܢܐ

ܢܨܪܝ ܢܨܪܝ ܢܨܪܝܐ *Nazarenus*.
ܢܨܪܝܢ ܢܨܪܝ ܢܨܪܝܐ

Sic ܐܪܡܝ *Syrus*, ܐܪܥܝ *terrestris*, ܝܚܝܕܝ *unigena*.

ܕܘܒܪ ܕܘܒܪ ܕܘܒܪܐ *ductus*.
ܕܘܒܪܝܢ ܕܘܒܪܝ ܕܘܒܪܐ

Sic ܦܘܠܓ *divisio*, ܒܘܝܐ emph. ܒܘܝܐܐ *consolatio*; et cum nun formativo ܐܘܠܨܢ *adflictio*, ܦܘܪܥܢ *retributio*, ܩܘܪܒܢ *oblatio*, ܫܘܠܛܢ *dominium*; it. ܝܗܘܕܝ *Iudaeus*; et quadrilittera,

ܬܟܘܪܟܠ *volutatio*, ܬܫܒܘܗܪ, *gloriatio*, ܬܫܘܕܥ *notificatio*, ܬܫܘܕܝ *promissio*.

ܛܘܪ ܛܘܪ ܛܘܪܐ *mons.*
ܛܘܪܝܢ ܛܘܪܝ ܛܘܪܐ

Sic ܛܘܒ *beatitudo*, ܢܘܢ *piscis*; it. ܚܘܒ emph. ܚܘܒܐ *amor*, ab ܐܚܒ pro ܐܚܒܒ *amavit*. Aliter vero sequens.

ܝܘܡ ܝܘܡ ܝܘܡܐ *dies.*
ܝܘܡܝܢ ܝܘܡܝ ܝܘܡܐ

Sic ܣܘܦ *finis*: et sic masculina ܙܘܥܐ *motus*, ܚܘܒܐ *debitum*; ܝܘܢܐ *columba*, ܡܪܘܡܐ *locus excelsus*, concipe ab absolutis ܚܘܒ, ܝܘܢ, ܡܪܘܡ, ܙܘܥ,

ܙܥܘܪ ܙܥܘܪ ܙܥܘܪܐ *parvus.*
ܙܥܘܪܝܢ ܙܥܘܪܝ ܙܥܘܪܐ

Sic ܡܓܘܫ *magus*, ܫܝܘܠ *infernus*, ܬܚܘܡ *terminus*. At

ܒܪܘܟ ܒܪܘܟ ܒܘܪܟܐ *genu.*
ܒܘܪܟܝܢ ܒܘܪܟܝ ܒܘܪܟܐ

Nempe transposito ezozo ante incrementum finale, sec. lib. I. cap. II. §. 11, 3. Sic ܟܫܘܡ *cor-*

pus, ܥܘܬܪ *divitiae*, ܩܘܕܫ *sanctitas*, ܫܘܚܢ *ulcus*, et sic emph. ܐܘܪܚܐ *via*, ܐܘܪܟܐ *longitudo*, ܐܘܟܠܐ *cibus*, ܐܘܟܡܐ *nigredo*, concipe ab absolutis ܐܘܟܡ, ܐܘܪܟ, ܐܘܟܠ, ܐܘܪܚ, observato canone τ8 olaph lib. I. cap. II, §. 9, b.

ܝܘܪܩ ܝܘܪܩ ܝܘܪܩܐ *olus.*
ܝܘܪܩܝܢ ܝܘܪܩܢ ܝܘܪܩܐ

Sic ܙܘܪܥ *semen*, ܟܘܦܪ *pagus*: it. ܥܪܘܪ *fascia*, ܦܘܪܣܐ *frustum*.

ܚܫܘܟ ܚܫܘܟ ܚܫܘܟܐ *tenebrae.*
ܚܫܘܟܝܢ ܚܫܘܟܢ ܚܫܘܟܐ

Sic ܢܣܝܘܢ *tentatio*, ܣܘܕܪ *sindon*.

ܚܛܘܦ ܚܛܘܦ ܚܛܘܦܐ *raptor.*
ܚܛܘܦܝܢ ܚܛܘܦܢ ܚܛܘܦܐ

Sic ܝܕܘܥ *familiaris*, qs. *cognitor*, ܥܒܘܕ *opifex*, ܥܘܠ *iniquus*; ܥܡܘܪ *habitator*, ܦܬܘܪ *mensa*, qs. *expositor* ciborum, ܫܡܘܥ *auditor*: item ܟܬܒܘܢ *libellus*, ܥܘܬܪܢ *divitiae*.

XII. Paradigmata regularia nominum feminorum.

	Emphatica.	Constructa.	Absoluta.	
Sing.	ܒܛܢܬܐ	ܒܛܢܬ	ܒܛܢܐ	*gravida.*
Plur.	ܒܛܢܬܐ	ܒܛܢܬ	ܒܛܢܢ	

In huius, ut et sequentis formae ܚܝܠܐ statu emphatico singulari, vocalis a prima ad mediam radicalem transponitur, sec. lib. I. cap. II. §. 9, 11. Sic a ܚܒܪܐ *socia*, ܚܫܚܐ *usus*, ܛܢܦܐ *impura*, ܛܡܐܐ pro ܛܡܐܐ idem, ܣܒܪܐ *annuntiatio*, ܥܩܪܐ *sterilis*, ܬܒܥܐ *vindicta*; fiunt emphatica ܚܒܪܬܐ Luc. 6, 10. ܚܫܚܬܐ Rom. 1, 26. 27. ܛܢܦܬܐ Matth. 12, 43. ܛܡܐܬܐ Apoc. 18, 2. Lev. 5, 2. ܣܒܪܬܐ Matth. 5, 23. Marc. 1, 15. ܥܩܪܬܐ Luc. 1, 7. 36. ܬܒܥܬܐ Luc. 21, 22. Et sic a ܚܕܬܐ *nova* fit emph. ܚܕܬܐ, chald. חדתא contracte pro ܚܕܬܬܐ plur. ܚܕܬܬܐ *novae*. Attamen a ܛܢܦܐ *impura*, frequentius reperitur ܛܢܦܬܐ, servato vocalium ordine, Marc. 1, 26. cap. 3, 30. cet. quin et ܚܪܫܬܐ pro ܚܪܫܬܐ *muta*, coll. lib. I. cap. II. §. 9. 1. Sed ab inusitato ܝܕܥܐ fit ܝܕܥܬܐ *cognitio*, sec. regulam τῦ jud lib. I. cap. II. §. 9, 2.

pus, ܥܘܬܪ *divitiae*, ܩܘܕܫ *sanctitas*, ܫܘܚܢ *ulcus*, et sic emph. ܐܘܪܚܐ *via*, ܐܘܪܟܐ *longitudo*, ܐܘܟܠܐ *cibus*, ܐܘܟܡܐ *nigredo*, concipe ab absolutis ܐܘܪܚ, ܐܘܪܟ, ܐܘܟܠ, ܐܘܟܡ, observato canone τῆ olaph lib. I. cap. II, §. 9, b.

ܝܘܪܩ ܝܘܪܩ ܝܘܪܩܐ *olus.*
ܝܘܪܩܝܢ ܝܘܪܩܝ ܝܘܪܩܐ

Sic ܙܘܪܥ *semen*, ܩܘܪܝ *pagus*: it. ܟܘܪܟ *fascia*, ܦܬܬܐ *frustum*.

ܚܫܘܟ ܚܫܘܟ ܚܫܘܟܐ *tenebrae.*
ܚܫܘܟܝܢ ܚܫܘܟܝ ܚܫܘܟܐ

Sic ܢܣܝܘܢ *tentatio*, ܣܘܕܪ *sindon*.

ܚܛܘܦ ܚܛܘܦ ܚܛܘܦܐ *raptor.*
ܚܛܘܦܝܢ ܚܛܘܦܝ ܚܛܘܦܐ

Sic ܝܕܘܥ *familiaris*, qs. *cognitor*, ܥܒܘܕ *opifex*, ܥܠܘܒ *iniquus*; ܥܡܘܪ *habitator*, ܦܬܘܪ *mensa*, qs. *expositor* ciborum, ܫܡܘܥ *auditor*: item ܟܬܒܘܢ *libellus*, ܡܥܘܢ *divitiae*.

XII. Paradigmata regularia nominum feminorum.

	Emphatica.	Constructa.	Absoluta.	
Sing.	ܒܛܢܬܐ	ܒܛܢܬ	ܒܛܢܐ	*gravida.*
Plur.	ܒܛܢܬܐ	ܒܛܢܬ	ܒܛܢܢ	

In huius, ut et sequentis formae ܚܕܬܐ statu emphatico singulari, vocalis a prima ad mediam radicalem transponitur, sec. lib. I. cap. II. §. 9, 11. Sic a ܚܒܪܐ *socia*, ܚܫܚܐ *usus*, ܛܢܦܐ *impura*, ܛܢܦܬܐ pro ܛܢܦܬܐ idem, ܣܒܪܐ *annuntiatio*, ܥܩܪܐ *sterilis*, ܬܒܥܐ *vindicta*; fiunt emphatica ܚܒܪܬܐ Luc. 6, 10. ܚܫܚܬܐ Rom. 1, 26. 27. ܛܢܦܬܐ Matth. 12, 43. ܛܢܦܬܐ Apoc. 18, 2. Lev. 5, 2. ܣܒܪܬܐ Matth. 5, 23. Marc. 1, 15. ܥܩܪܬܐ Luc. 1, 7. 36. ܬܒܥܬܐ Luc. 21, 22. Et sic a ܚܕܬܐ *nova* fit emph. ܚܕܬܐ, chald. חדתא contracte pro ܚܕܬܬܐ plur. ܚܕܬܬܐ *novae*. Attamen a ܛܢܦܐ *impura*, frequentius reperitur ܛܢܦܬܐ, servato vocalium ordine, Marc. 1, 26. cap. 3, 30. cet. quin et ܚܪܫܬܐ pro ܚܪܫܬܐ *muta*, coll. lib. I. cap. II. §. 9. 1. Sed ab inusitato ܝܕܥܐ fit ܝܕܥܬܐ *cognitio*, sec. regulam τῦ jud lib.I. cap. II. §. 9, 2.

ܐܪܡܠܐ ܐܪܡܠܬ ܐܪܡܠܬܐ *vidua.*
ܐܪܡܠܢ ܐܪܡܠܬܐ ܐܪܡܠܬܬܐ

Sic ܡܘܗܒܬܐ *donum*, ܡܚܫܒܬܐ *cogitatio*, ܡܛܪܐ pro ܡܛܪܬܐ *custodia*: it. ܡܝܩܪܐ *honorata*, ܡܗܝܡܢܬܐ, *fidelis*, ܡܨܒܬܐ *ornata*, (unde Apoc. 21, 3. emph. ܡܨܒܬܬܐ) ܡܩܒܠܬܐ *accepta*. At ܡܦܠܬܐ *ruina* facit emph. ܡܦܘܠܬܐ Luc. 2, 34.

ܚܝܘܐ ܚܝܘܬ ܚܝܘܬܐ *bestia.*
ܚܝܘܢ ܚܝܘܬ ܚܝܘܬܐ

Sic ܚܕܘܐ *gaudium*, emph. ܚܕܘܬܐ pro ܚܕܘܬܬܐ, coll. lib. I. cap. II. §. 9. 1.

ܛܠܝܐ ܛܠܝܬ ܛܠܝܬܐ *puella.*
ܛܠܝܢ ܛܠܝܬܐ ܛܠܝܬܬܐ

Sic ܓܒܝܬܐ *electa*, ܒܢܝܬܐ *aedificata*, ܕܟܝܬܐ *pura*; nec non participium ethpeel, ut ܡܬܒܢܝܐ *aedificata*. Item participia activa pael et aphel, ut ܡܣܠܝܐ *reiiciens* fem. emph. ܡܣܠܝܬܐ, ܡܟܣܝܐ *tegens* fem. ܡܟܣܝܬܐ: at passiva in statu emph. singulari loco chvozo habent pthocho; ut ܡܣܠܝܐ *reiecta*; emph. ܡܣܠܝܬܐ, ܡܡܠܝܐ *impleta*, emph. ܡܡܠܝܬܐ. Vide lib. I. cap. II. §. 9, 1.

ܛܠܠܬܐ ܛܠܠܬ ܛܠܠܐ *praetextus.*

ܛܠܠܬܐ ܛܠܠܢ ܛܠܠܝܢ

Scribitur et ܛܠܠܬ in singulari absoluto Matth. 19,3. Sic a ܚܛܐ *triticum* fit emph. ܚܛܬܐ Marc.4,28.

ܙܕܩܬܐ ܙܕܩܬ ܙܕܩܐ *eleemosyna.*

ܙܕܩܬܐ ܙܕܩܢ ܙܕܩܝܢ

Sic a ܕܒܚܐ *sacrificium* fit emph. ܕܒܚܬܐ Phil. 2, 17. ܕܒܚܬܐ Rom. 12, 1. a ܒܗܬܐ *terror*, ܒܗܬܬܐ Rom. 1, 27. et ܒܗܬܬܐ Deut. 22, 21. a ܕܚܠܐ *timor*, ܕܚܠܬܐ 1. Cor. 2, 3. a ܢܩܒܐ *femina*, ܢܩܒܬܐ Gen. 1, 27. et ܢܩܒܬܐ Matt. 19, 4. at ܥܓܠܐ *vitula*, ܥܓܠܬܐ Hebr. 9, 12. ab ܥܙܩܐ *annulus*, ܥܙܩܬܐ 1. Reg. 21, 8. At ܦܠܐ *parabola*, emph. ܦܠܐܬܐ Matth. 24. 32. plur. ܦܠܐܬܐ Gal. 4, 14. observat canonem olaph lib. I. cap. I. §. 7. 1. Sic et emphatica ܦܪܕܬܐ *granum*, ܫܒܫܬܐ *palmes*, nec non contracta ܓܦܬܐ *vitis*, ܠܒܢܬܐ *later*, concipe ab absolutis ܦܪܕܐ, ܠܒܢܐ, ܓܦܢܐ.

ܐܓܪܬܐ ܐܓܪܬ ܐܓܪܐ *epistola.*

ܐܓܪܬܐ ܐܓܪܢ ܐܓܪܝܢ

Habet med. rad. gravem seu geminatam, ex

hebr. אגרת. Sic ܟܪܘܟܐ *corrigia*, emph. ܟܪܘܟܬܐ Marc. 1, 16.

ܬܫܒܚܐ ܬܫܒܘܚܬ ܬܫܒܘܚܬܐ *laudatio.*
ܬܫܒ̈ܚܢ ܬܫܒ̈ܚܬ ܬܫܒ̈ܚܬܐ

Sic ܬܕܡܘܪܐ *miraculum*, emph. ܬܕܡܘܪܬܐ.

ܫܫܠܐ ܫܫܠܬ ܫܫܠܬܐ *catena.*
ܫܫ̈ܠܢ ܫܫ̈ܠܬ ܫܫ̈ܠܬܐ
ܒܝܫܐ ܒܝܫܬ ܒܝܫܬܐ *malum.*
ܒ̈ܝܫܢ ܒ̈ܝܫܬ ܒ̈ܝܫܬܐ

Sic ܒܝܥܐ *ovum*, ܬܪܝܨܐ *rectum*, ܬܐܪܬܐ *conscientia*.

ܡܕܝܢܐ ܡܕܝܢܬ ܡܕܝܢܬܐ *urbs.*
ܡܕ̈ܝܢܢ ܡܕ̈ܝܢܬ ܡܕ̈ܝܢܬܐ

Sic a ܣܓܝܐܐ emph. ܣܓܝܐܬܐ : at a ܐܚܪܢܐ *alia*, ܐܚܪܢܬܐ ; et a ܬܐܢܐ *ficus*, ܬܐܢܬܐ vel ܬܬܐ.

ܡܢܬ ܡܢܬ ܡܢܬܐ *portio.*
ܡ̈ܢܘܢ ܡ̈ܢܘܬ ܡ̈ܢܘܬܐ

Sic ܟܢܬ *collega*, plur. ܟ̈ܢܘܬܐ Matt. 18, 29. ܒܗܬ *pollex*, plur. ܒܗ̈ܘܬܐ Lev. 8, 23. 24. ܥܠܬ *holocaustum*, plur. ܥ̈ܠܘܬܐ Num. 23, 3. et ܦܐܬܐ pro

ܟܐܐ, emph. ܟܐܬܐ *increpatio* 2. Cor. 2, 6. At ܕܪܫܐ *disputatio*, plur. ܕܪ̈ܫܬܐ Tit. 3, 9.

ܥܩܬܐ	ܥܩܬ	ܥܩܐ	*angustia.*
ܥܩ̈ܬܐ	ܥܩ̈ܬ	ܥܩܝ̈	

Sic ܫܥܐ *hora*.

ܥܓܠܬܐ	ܥܓܠܬ	ܥܓܠܐ	*currus.*
ܥܓ̈ܠܬܐ	ܥܓ̈ܠܬ	ܥܓ̈ܠܢ	

Sic ܐܟܠܐ *comedens*. At ܦܪܚܐ *avis*, emph. ܦܪܚܬܐ.

ܘܠܝܬܐ	ܘܠܝܬ	ܘܠܝܐ	*conveniens.*
ܘܠܝ̈ܬܐ	ܘܠܝ̈ܬ	ܘܠܝ̈ܢ	

Sic ܙܢܝܐ *scortum*, ܙܢܝܬܐ, plur. ܙܢ̈ܝܬܐ Apoc. 17, 1. 5. ܨܕܝܬܐ *desolata*, Gal. 4, 27. a ܨܕܝܐ; et ܝܐܝܬܐ *decens* Prov. 13, 19. plur. ܝܐܝ̈ܢ a ܝܐܝܐ.

ܨܘܚܝܬܐ	ܨܘܚܝܬ	ܨܘܚܝܐ	*convicium.*
ܨܘܚ̈ܝܬܐ	ܨܘܚ̈ܝܬ	ܨܘܚ̈ܝܢ	
ܒܬܘܠܬܐ	ܒܬܘܠܬ	ܒܬܘܠܐ	*virgo.*
ܒܬܘ̈ܠܬܐ	ܒܬܘ̈ܠܬ	ܒܬܘܠ̈ܢ	

Sic ܓܙܘܪܐ *circumcisio*; ܠܒܘܢܐ emph. ܠܒܘܢܬܐ *thus*.

ܟܘܡܬܐ ܟܘܡܬܬ ܟܘܡܬܬܐ *macula.*
ܟܘܡܬܝܢ ܟܘܡܬ̈ܬ ܟܘܡܬ̈ܬܐ

Sic ܬܘܩܠܐ *offendiculum*, ܢܘܫܩܬܐ *osculum*.

Apocopen τῦ ܬ adformativi in statu absoluto singulari passa sunt nomina, quae terminantur in ܘ vel ܝ, eademque ܘ et ܝ ante terminationem pluralem movent: ut

ܒܪܝ ܒܪܝܬ ܒܪܝܬܐ *creatura.*
ܒܪܝܢ ܒܪ̈ܝܬ ܒܪ̈ܝܬܐ

Sic ܡܠܝ *plenitudo*, ܫܒܝ *captivitas*.

ܬܘܕܝ ܬܘܕܝܬ ܬܘܕܝܬܐ *gratiarum*
ܬܘܕܝܢ ܬܘܕ̈ܝܬ ܬܘܕ̈ܝܬܐ *actio.*

Sic ܫܘܬܐܣܝ *fundatio*, ܡܪܥܝ *grex*.

ܪܘܚܝ ܪܘܚܝܬ ܪܘܚܝܬܐ *lucrum.*
ܪܘܚܝܢ ܪܘܚ̈ܝܬ ܪܘܚ̈ܝܬܐ

Solum fuerit ܪܫܝܬ *principium*, quod ܬ suum servat in absoluto Ioh. 1, 1. 2. Thes. 2, 13. ܟܘܬܝܢ̈ܝܬܐ *tunicae* Lev. 8, 13. concipe a ܟܘܬܝܢܝ pro ܟܘܬܝܢ Matth. 5, 40.

ܩܘܪܝ ܩܘܪܝܬ ܩܘܪܝܬܐ *trabs.*
ܩܘܪܝܢ ܩܘܪ̈ܝܬ ܩܘܪ̈ܝܬܐ

Sic ܩܪܢ *angulus*, ܚܘܩ *iunctura*, ܚܫܡܝ *coena*, ܡܪܓܢܝ *margarita*, ܛܠܠܝ *umbra*.

ܡܥܡܘܕܝ ܡܥܡܘܕܝܬ ܡܥܡܘܕܝܬܐ *baptismus*.
ܡܥܡܘܕܝ̈ ܡܥܡܘܕܝ̈ܬ ܡܥܡܘܕܝ̈ܬܐ

ܡܚܘ ܡܚܘܬ ܡܚܘܬܐ *plaga*.
ܡܚܘ̈ܢ ܡܚܘ̈ܬ ܡܚܘ̈ܬܐ

Vide Apoc. 21, 9. at

ܨܒܘ ܨܒܘܬ ܨܒܘܬܐ *res*.
ܨܒܘ̈ܢ ܨܒܘ̈ܬ ܨܒܘ̈ܬܐ

Sic ܕܡܘ *similitudo*. Sed

ܨܠܘ ܨܠܘܬ ܨܠܘܬܐ *precatio*.
ܨܠܘ̈ܢ ܨܠܘ̈ܬ ܨܠܘ̈ܬܐ

ܡܠܟܘ ܡܠܟܘܬ ܡܠܟܘܬܐ *regnum*.
ܡܠܟܘ̈ܢ ܡܠܟܘ̈ܬ ܡܠܟܘ̈ܬܐ
ܡܠܟܘ̈ܢ ܡܠܟܘ̈ܬ ܡܠܟܘ̈ܬܐ

Sic ܣܟܠܘ *delictum*, ܚܫܚܘ *utilitas*.

ܪܒܘ ܪܒܘܬ ܪܒܘܬܐ *myrias*.
ܪ̈ܒܘܢ ܪ̈ܒܘܬ ܪ̈ܒܘܬܐ

ܦܐܝܘ ܦܐܝܘܬ ܦܐܝܘܬܐ *rectitudo*.
ܦܐܝܘ̈ܢ ܦܐܝܘ̈ܬ ܦܐܝܘ̈ܬܐ

Sic ܚܐܪܘ *libertas*. At ܢܒܝܘ *prophetia*, plur. ܢܒܝܘܬܐ.

ܦܠܓܘܬܐ ܦܠܓܘܬ ܦܠܓܘ *dissentio.*
ܦܠܓܘܬܐ ܦܠܓܘܬ ܦܠܓܘܢ

Vide 1. Cor. 1, 10. Sic ܦܠܚܘ *militia* cap. 9, 7. Apoc. 19, 14. At ܣܗܕܘ *testimonium*, plur. emph. ܣܗܕܘܬܐ Marc. 14, 56. Deut. 4, 45.

ܒܥܘܬܐ ܒܥܘܬ ܒܥܘ *petitio.*
ܒܥܘܬܐ ܒܥܘܬ ܒܥܘܢ

Vide Deut. 3, 24. Rom. 10, 1. Eph. 6. 18. 1. Tim. 5, 5. Sic ܙܟܘ *victoria*, ܚܢܘ *taberna*. At

ܡܪܘܬܐ ܡܪܘܬ ܡܪܘ *dominium.*
ܡܪܘܬܐ ܡܪܘܬ ܡܪܘܢ

Vide Col. 1, 16. 2. Petr. 2, 10.

XIII. Specialia in flexione sunt, quae vel masculina, in plurali terminationem femininam, vel feminina, in plurali masculinam habent, de quibus supra §. 9. 5, 6. 7. vel masculina in plurali emphatico chaldaizant; ibid. 2. vel ante terminationem pluralem adsumunt sive he, ut ܐܡܗܬܐ *matres*, ab ܐܡܐ, sive wau, ut ܢܗܪܘܬܐ *fluvii*, a ܢܗܪܐ; sive jud, ut ܕܘܟܝܬܐ *loca*, a ܕܘܟܐ, vel

vocales sive mutant, ut ܛܠܝ̈ܐ *pueri*, a ܛܠܝܐ; sive novas inserunt, ut ܒܥܘ̈ܬܐ *precationes*, a ܒܥܘܬܐ.

In primis adiicimus haec sequentia:

Masculina.

Sing.	ܐܒܐ	ܐܒ	ܐܒ	*pater.*
Plur.	ܐܒܗ̈ܐ	ܐܒܗ̈ܝ	ܐܒܗ̈ܝܢ	
Plur.	ܐܒܗܘܬܐ	ܐܒܗܘܬ	ܐܒܗܘܢ	
Sing.	ܒܪܐ	ܒܪ	ܒܪ	*filius.*
Plur.	ܒܢܝ̈ܐ	ܒܢ̈ܝ	ܒܢܝ̈ܢ	
Sing.	ܒܝܬܐ	ܒܝܬ	ܒܝܬ	*domus.*
Plur.	ܒܬ̈ܐ	ܒܬ̈ܝ	ܒܬ̈ܝܢ	
Sing.	ܫܡܐ	ܫܡ	ܫܡ	*nomen.*
Plur.	ܫܡܗ̈ܐ	ܫܡܗ̈ܝ	ܫܡܗ̈ܝܢ	
Plur.	ܫܡܗܘܬܐ	ܫܡܗܘܬ	ܫܡܗܘܢ	
Sing.	ܐܬܪܐ	ܐܬܪ	ܐܬܪ	*locus.*
Plur.	ܐܬܪܘܬܐ	ܐܬܪܘܬ	ܐܬܪܘܢ	

Feminina.

Sing.	ܐܡܐ	ܐܡ	ܐܡ	*mater.*
Plur.	ܐܡܗܬܐ	ܐܡܗܬ	ܐܡܗܢ	
Sing.	ܒܪܬܐ	ܒܪܬ	—	*filia.*
Plur.	ܒܢ̈ܬܐ	ܒܢ̈ܬ	ܒܢ̈ܝܢ	

Absolutum ܒܪܐ *filia* obsolevit.

Sing.	ܚܬܐ	—	—	*soror.*
Plur.	ܐܚܘܬܐ	ܐܚܘܬ	ܐܚܘܢ	
Sing.	ܐܡܬܐ	ܐܡܬ	ܐܡܐ	*ancilla.*
Plur.	ܐܡܗܬܐ	ܐܡܗܬ	ܐܡܗܢ	
Sing.	ܐܡܬܐ	ܐܡܬ	ܐܡܐ	*cubitus.*
Plur.	ܐܡܐ	ܐܡܝ	ܐܡܝܢ	
Sing.	ܐܘܡܬܐ	ܐܘܡܬ	ܐܘܡܐ	*gens.*
Plur.	ܐܡܘܬܐ	ܐܡܘܬ	ܐܡܘܢ	
Sing.	ܫܢܬܐ	ܫܢܬ	ܫܢܐ	*annus.*
Plur.	ܫܢܝܐ	ܫܢܝ	ܫܢܝܢ	
Sing.	ܣܦܬܐ	—	—	*labium.*
Plur.	ܣܦܘܬܐ	ܣܦܘܬ	ܣܦܘܢ	
Sing.	ܕܘܟܬܐ	ܕܘܟܬ	ܕܘܟܐ	*locus.*
Plur.	ܕܘܟܝܬܐ	ܕܘܟܝܬ	ܕܘܟܝܢ	

Nota. Placet hic aliqua observare de nomine denominativo, et diminutivo.

1. Nominum denominativorum appellatione quae Syriacae appellantur ܡܒܝܬܢܐ *domesticantes*, non solum complectimur primitivis originem debentia, sed ea quoque, quae a derivatis proficiscuntur. Quorum cum variae reperiantur classes, tres praecipuae formae adjectivorum denomi-

nativorum singularibus nominibus insigniuntur ܝܐ, ܢܐ, et ܝܐ, ad radicem in fine adiicientes. Sed tertia forma ܝܐ patronymicis, et gentilitiis nominis fere speciatim assignatur. Exempla 1. formae haec sunt, ܪܘܚܢܐ *spiritualis*, a ܪܘܚܐ *spiritus*, ܦܓܪܢܐ *corporeus*, a ܦܓܪܐ *corpus*; ܢܘܪܢܐ *ignitus*, a ܢܘܪܐ *ignis*, cet. 2. formae ܢܝܐ ut ܫܡܝܢܝܐ *coelestis*, a ܫܡܝܐ *coelum*, ܐܪܥܢܝܐ *terrenus*, a ܐܪܥܐ *terra*, cet. 3. formae ܝܐ ut ܕܪܡܣܘܩܝܐ *damascenus*, a ܕܪܡܣܘܩ *damascus*, ܐܘܪܫܠܡܝܐ *hierosolymitanus*, a ܐܘܪܫܠܡ *hierosolyma*; ܐܝܣܪܝܠܝܐ *israelita*, a ܐܝܣܪܝܠ *israel* cet.

2. Ex nominibus quae ab aliis ducta sunt nominibus, maxime sunt notatu digna diminutiva. Diminutionem deinde nominum masculinorum duplici modo aut terminatione ܘܢ aut ܘܣ adhibita fieri solet. Feminina vero nomina terminationem ܘܢܝܬ habent. Exempla sunt ܟܬܒܘܢܐ *βιβλαρίδιον*, a ܟܬܒܐ *liber*; ܒܪܘܢܐ *filiolus*, a ܒܪܐ *filius*; ܐܚܘܢܐ *fraterculus*, a ܐܚܐ *frater*, ܓܒܪܘܢܐ *vir parvulus*, a ܓܒܪܐ *vir*; et fem. ܐܢܬܬܘܢܝܬܐ *muliercula*, a ܐܢܬܬܐ *mulier*, ܡܠܟܬܘܢܝܬܐ *reginula*,

a ܡܠܟܬܐ *regina* cet. Neque in simplicibus solum sed etiam in compositis obvia sunt, ut ܒܪܢܫܘܢܐ *homuncio*, ܡܐܟܠܩܪܨܘܢܐ *susurrator parvus*; ܠܐܘܝܘܢܐ *parva sententia negativa*. Terminationem ܘܣ habent e.c. ܓܒܪܘܣܐ *vir parvus*; ܛܠܝܘܣܐ *puellus*; ܟܠܒܘܣܐ *catellus* cet. Potest et signum diminutionis, plerumque iocando, geminari, ut ܐܚܘܣܘܢܐ aut ܐܚܘܢܘܢܐ *fraterculus parvus*; ܓܒܪܘܣܘܢܐ aut ܓܒܪܘܢܘܢܐ *vir parvulus*, et fem. ܐܢܬܬܘܢܬܘܢܬܐ *muliercula parvula*; ܡܠܟܬܘܢܬܘܢܬܐ *reginula parvula* cet. Diminutio quoque fit geminando litteras radicales, ut a ܟܢܫܐ, ܟܢܫܘܫܐ *collectiuncula*; a ܙܓܐ, ܙܓܘܓܐ *titinnabulum*. Sed hic modus est rarior.

XIV. Nomina numeralia sunt vel cardinalia vel ordinalia.

Ordinalia.		Cardinalia.		
Fem.	Com.	Fem.	Com	
ܩܕܡܝܬܐ	ܩܕܡܝܐ	ܚܕܐ	ܚܕ	1.
ܬܪܝܢܝܬܐ	ܬܪܝܢܐ	ܬܪ̈ܬܝܢ	ܬܪܝܢ	2.

3. ܠܒܬܐ ܠܒܬ ܠܒ̈ܗܬܐ ܠܒܗ̈ܬܐ

4. ܐܘܪܚܐ ܐܘܪܚ ܘܪ̈ܚܬܐ ܘܪܚ̈ܬܐ

5. ܫܥܬܐ ܫܥܬ ܫܥܝ̈ܬܐ ܫܥܝ̈ܬܬܐ

6. ܫܡܐ ܫܡ ܫܡܗ̈ܐ ܫܡܗ̈ܬܐ

Post praefixa ܒܘܕܠ pro ܫܡܐ dicitur ܐܫܡܐ Luc. 1, 26.

7. ܡܕܝܢܬܐ ܡܕܝܢܬ ܡܕ̈ܝܢܬܐ ܡܕܝ̈ܢܬܬܐ

8. ܠܡܕܝܢܐ ܠܡܕܝܢ ܠܡܕ̈ܝܢܐ ܠܡܕܝ̈ܢܬܐ

9. ܠܡܕܢܐ ܠܡܕܢ ܠܡ̈ܕܢܐ ܠܡܕ̈ܢܬܐ

10. ܕܝܢܪܐ ܕܝܢܪ ܕܝ̈ܢܪܐ ܕܝܢ̈ܪܬܐ

11. ܣܘܕܪܝܘܢ ܣܘܕܪܝܐ ܣܘܕܪ̈ܝܘܢܐ ܣܘܕܪ̈ܝܘܢܬܐ

12. ܠܘܪܝܘܢ ܠܘܠܪܝܐ ܠܘܪ̈ܝܘܢܐ ܠܘܠܪ̈ܝܘܢܬܐ

13. ܠܡܦܛܝܘܢ ܠܡܦܛܝܐ cet. cet.

14. ܐܘܪܩܝܘܢ ܐܘܪܩܝܐ

15. ܐܣܛܕܝܘܢ ܐܣܛܕܝܐ

vel ܐܣܛܕܝܬܝܘܢ Ioh. 11, 18.

16. ܡܛܠܝܘܢ ܡܛܠܝܐ

ܡܛܠܝܘܢ

17. ܡܕܝܘܢ ܡܕܝܐ

18. ܠܡܝܢܝܘܢ ܠܡܝܢܝܐ

ܠܡܝܢܛܝܘܢ

ܬܫܥܬܥܣܪ ܬܫܥܬܥܣܪܐ 19.

Porro communis generis sunt cardinalia haecce: ܥܣܪܝܢ *viginti*, ܬܠܬܝܢ *triginta*, ܐܪܒܥܝܢ *quadraginta*, ܚܡܫܝܢ *quinquaginta*, ܫܬܝܢ *sexaginta*; ܫܒܥܝܢ *septuaginta*, ܬܡܢܝܢ *octoginta*, ܬܫܥܝܢ *nonaginta*. At quibus formantur ordinalia, addita terminatione masc. ܢܐ, fem. ܢܝܬܐ, ut ܥܣܪܝܢܢܐ *vigesimus*, ܥܣܪܝܢܝܬܐ *vigesima*, cet. Reliqua sunt: ܡܐܐ *centum*, ܡܐܬܝܢ *ducenti*, ܬܠܬܡܐܐ *trecenti*, ܫܒܥܡܐܐ *septingenti*, ܬܡܢܡܐܐ *octingenti*, ܬܫܥܡܐܐ *nongenti*; ܐܠܦ *mille* (pro ܐܠܦ vel ܐܠܦ, unde emph. ܐܠܦܐ, et plur. ܐܠܦܐ, ܐܠܦܝܢ) et ܪܒܘ *myrias*.

CAPUT III.

De paradigmatibus particularium.

I. Quid sub particularum nomine comprehendatur, diximus supra cap. I. §. 1. Sunt autem, si figuram spectes, vel simplices, ut ܗܐ *ecce*, ܥܠ *super*; vel *compositae*, ut ܐܝܟܐ *ubi*, ܐܝܟܢܐ *quomodo*, ܐܝܢܐ vel ܐܝܢܘ *quis*, ܐܝܕܐ *quae*, ܐܝܟܢܐ

unde , ܒܠܥܕ *sine* , ܗܕܐ *haec* , ܗܘܝܘ *ille ipse* , ܗܝܕܝܢ *tunc* , ܗܟܘܬ *similiter* , ܗܟܝܠ *igitur* , ܗܟܢܐ *ita* , ܗܠܝܢ *hi* , ܗܢܐ *hic* , ܗܫܐ *iam* , ܡܛܘܠ *quapropter* , ܡܕܡ *aliquid* , chald. מידי , מדם vel מדעם *idem* , ܡܟܐ *hinc* , ܡܟܝܠ *a nunc* , ܡܚܕܐ *statim* , ܡܡܬܘܡ *unquam* .

II. Si speciem consideres , adverbia , quae inter particulas locum tenent , aliquam multa a nominibus vel participiis deducuntur , adiecta terminatione ܬ , ܘܬ , maximeque ܐܝܬ : ut ܐܚܪܝܐܝܬ *postremo* a ܐܚܪܝܐ *postremus* , ܩܕܡܝܐܝܬ *primum* a ܩܕܡܝܐ *primus* ; ܬܢܝܢܘܬ *iterum* a ܬܢܝܢܐ *secundus* ; ܒܛܝܠܐܝܬ *sedulo* a ܒܛܝܠ *solicitus* , ܒܝܫܐܝܬ *male* a ܒܝܫ *malus* , ܒܨܝܪܐܝܬ *parum* a ܒܨܝܪ *parvus* , ܓܠܝܐܝܬ *manifeste* a ܓܠܐ *manifestus* , ܕܟܝܐܝܬ *pure* a ܕܟܐ *purus* , ܡܛܫܝܐܝܬ *clam* a ܡܛܫܝ *occultatus* , ܡܣܬܪܗܒܐܝܬ *festinanter* a ܡܣܬܪܗܒ *festinans* , cet.

§. III. Sunt autem particulae vel separatae , quales omnes hactenus adlatae , vel inseparabiles : et hae vel praefixae , ab initio , vel suffixae , in fine vocum .

IV. Particulae vel litterae praefixae Syris sunt tantuam quatuor , technica voce ܒܕܘܠ compre-

hensae. Quarum notanda est tum significatio, tum praefigendi ratio.

V. Quod ad significationem, ܒ et ܘ cum Hebreorum praefixis et copulativo בְּ et וְ (nam conversivum, sive praeteriti, sive futuri, non habent Syri) plane conveniunt; ܕ vero τὸ ὅ respondet, notans vel pronomen *qui quae quod*, vel caussale *ut* vel *quod*, vel genitivum casum, cet. ܠ non dativi solum, sed etiam accusativi nota est. Reliquorum praefixorum, quae Hebraeis sunt, defectum Syri alia ratione supplent. Nam loco he demonstrativi et vocativi nomen ipsum ponunt in statu emphatico; ut ܡܰܠܟܳܐ הַמֶּלֶךְ *rex* definite, vel *o rex!* vocative: interrogativum he, ut et mim et caph, per separatas particulas ܕܰܠܡܳܐ vel ܡܶܢ *numquid?* ܡܶܢ *a, ex, prae*, et ܐܰܝܟ *secundum*, exprimunt.

VI. Ceterum praefigendi ratio apud Syros in praefixis uniformis est: nempe

1. Regulariter sine vocali, ut ܒܫܶܡ *in nomine*, ܕܡܰܠܟܳܐ *regis*, ܘܗܽܘ et *ille*, ܠܝܰܘܡܳܐ *diei*.

2. Ante litteras vocali destitutas, ordinarie per pthocho, ut ܒܰܫܡܰܝܳܐ *in caelo*, ܕܰܬܪܶܝܢ *duorum* vel *secundus*, ܘܰܫܒܰܩ et *reliquit*, ܠܰܛܠܳܝܶܐ *pueris*; quod

3. Fit etiam, quum media radicis olaph,

remissa vocali sua ad primam, quiescit, ut ܒܡܐܐ pro ܒܡܐܐ *in centum* Marc. 4, 20. ܕܡܐܐ pro ܕܡܐܐ *quod centum* vers. 8, ܘܟܐܐ pro ܘܟܐܐ *et increpavit* Luc. 23, 40. ܠܡܐܐ pro ܠܡܐܐ *τοῖς centum*; aut quum media he occultatur, ut 2. Tim. 1, 17. ܠܪܗܘܡܝ *Romam*.

4. Ante litteras olaph et ee, quum hanc sequitur he, quacumque vocali instructas, et ante jud chvozatum, istas litteras, adsumta illarum vocali, faciunt quiescere, ut ܒܐܪܥܐ pro ܒܐܪܥܐ *in terra*, ܕܐܪܥܐ *terrae*, ܘܐܪܥܐ *et terra*; ܒܐܠܦܐ pro ܒܐܠܦܐ *in navi*, ܕܐܠܦܐ *quod navis*, ܘܐܠܦܐ *et navis*, ܠܐܠܦܐ *navi*; ܒܐܝܕܐ *in manu*, ܕܐܝܕܐ, ܘܐܝܕܐ, ܠܐܝܕܐ; ܒܐܟܕܢܐ *in vipera*; ܠܐܟܕܢܐ; ܕܐܟܕܢܐ, ܘܐܟܕܢܐ, ܒܐܘܪܚܐ *in via*, ܕܐܘܪܚܐ, ܘܐܘܪܚܐ, ܠܐܘܪܚܐ, ܕܝܘܬܪ pro ܕܝܘܬܪ *quod prodest* 2. Tim. 2, 21. ܘܐܬܕܟܪ pro ܘܐܬܕܟܪ *et recordatus est*; ܒܝܠܝܕܐ pro ܒܝܠܝܕܐ *in nato*, ܠܝܠܝܕܐ, ܘܝܠܝܕܐ, ܕܝܠܝܕܐ.

5. Ante ܫܬܐ *sex* et ܫܬܝܢ *sexaginta*, specialiter per rvozo, ut ܒܫܬܝܢ *in sexaginta* Marc. 4, 29. ܕܫܬܝܢ *qui sexaginta* ver. 8. Matth. 13, 8. 23. ܘܫܬܝܢ *et sexaginta* Apoc. 11, 3. cap. 12, 6.

cap. 13, 18. ܐܫܬܐ *et sex* Iac. 5, 17. ܠܫܬܐ τοῖς ἕξ Ex. 31, 17. probabiliter, quod numeralia ista pronunciato fuerint velut scripta cum ܐ prosthetico ܐܫܬܐ et ܐܫܬܝܢ, coll. lib. I. cap. I. §. 5, 2. unde et ܘܐܫܬܐ scribitur Luc. 1, 26. 36.

6. In ܠܘܩܒܠ *contra* pro ܠܩܘܒܠ, et ܠܘܩܕܡ *ante* pro ܠܩܘܕܡ, wau cum vocali sua transponitur 2. Tim. 3, 8. At si pthocho pereat, praefixio est regularis, ut ܠܩܘܒܠܐ 2. Thess. 2, 4. ܠܩܘܕܡܝܗܘܢ Act. 26, 20.

VII. Suffixae particulae sunt pronomina, sive personalia sive possessiva, quae cum ex pronominibus separatis personalibus orta sint, igitur antequam illa explicentur, haec una cum reliquis pronominibus praemittenda ducimus. Sunt autem pronomina.

PERSONALIA.

Pluralia.			Singularia,		
Fem.	Com.	Masc.	Fem.	Com.	Masc.
	ܚܢܢ *nos.*			ܐܢܐ *ego*	
ܐܢܬܝܢ *vos.*		ܐܢܬܘܢ *vos.*	ܐܢܬܝ *tu.*		ܐܢܬ *tu.*
ܗܢܝܢ *illae.*		ܗܢܘܢ *illi.*	ܗܝ *illa.*		ܗܘ *ille.*

Pro ܗܘ et ܗܝ dicitur quoque ܗܘ *ille*, ܗܝ *illa*: et pro ܗܢܘܢ, ܗܢܝܢ, *illi*, *illae*, dicitur

ܐܢܘܢ , ܐܢܝܢ , exprimendo accus. casui post verba transitiva, ut ܐܟܠ ܐܢܘܢ *voravit eos* Apoc. 20, 9. ܡܠܐ ܐܢܝܢ *impleverunt eas* Luc. 5, 7. reddendo verbo substantivo *sumus*, *estis*, *sunt*, ut ܐܢܬܘܢ ܐܢܘܢ *vos estis* Matth. 5, 13. 14. ܕܒܒܝܬܐ ܐܢܘܢ *qui domi sunt* vers. 15. ܬܠܬ ܐܢܝܢ ܫܥܝܢ *tres sunt horae* Act. 2, 15. Hinc differunt ܫܕܪܘܗ ܗܢܘܢ *miserunt ipsi* Ioh. 7, 32. et ܫܕܪܘܗ ܐܢܘܢ *miserunt illos*: prius subiective, posterius obiective capitur.

DEMONSRATIVA.

ܗܢܐ *hic.*

ܗܕܐ, ܗܕܐ *haec.*

ܗܠܝܢ, ܗܠܝܢ *hi.*

ܗܠܝܢ *hae.*

ܗܠܟܝܢ *hi* vel *hae.*

Pro ܗܕܐ est ܗܕܐ, si sequatur ܗܝ, cum quo coalescit, ut ܗܕܐ ܗܝ *haec est* Luc. 22, 53. Ioh. 2, 11. 1. Ioh. 5, 4. Apoc. 20, 5.

RELATIVUM.

Separatum non extat, exprimitur vero per praefixum ܕ §. 5.

INTERROGATIVA.

1. De persona, in utroque genere et numero, ܡܢ *quis? quae? quinam, quaenam?* Matth.

11, 16. ܠܡܢ *cuinam?* ܡܢ ܗܝ ܐܡܝ ܘܡܢ ܐܢܘܢ ܐܚܝ *quaenam est mater mea? et quinam sunt fratres mei?* Marc. 3, 33. Frequentius tamen loco ܡܢ, dicitur ܡܢܘ pro ܡܢ ܗܘ Matth. 3, 7. etiam de pluribus, ut ܡܢܘ ܐܠܝܢܘܢ *quinam sunt?* Apoc. 7, 13. Reperitur et ܐܝܢܐ *quis?* et ܐܝܕܐ *quae?* Matth. 22. 28. Relative capitur ܐܝܢܐ pro *qui* Hebr. 5, 2.

2. At de re, ܡܐ vel ܡܢܐ *quid?* vel *quam?* Matth. 27, 4. cap. 5. 47. raro ܡܢܘ idem, jud. 13, 17. Neh. 11, 24. Reperitur quidem Luc. 8, 30. ܡܢܘ ܫܡܟ *quisnam*, pro *quodnam est nomen tuum?* sed hoc inde est, quod huic interrogationi respondetur proferendo nomen, quod non rem, sed personam notat.

3. De persona et de re indifferenter, plur. ܐܝܠܝܢ *quinam?* vel *quaenam*, sive personae femineae, sive res? 1. Thess. 4, 2. Hebr. 3, 17.18. cap. 5, 12. Denique ܐܝܠܝܢ ܘܐܝܕܐ *quales?* 2. Petr. 3. 11.

RECIPROCA.

Formantur per ܢܦܫܐ *anima*, vel ܩܢܘܡܐ *substantia*, cum adiectis suffixis: de quibus in syntaxi lib. III. cap. III. §. 7.

POSSESSIVA.

Sive per mera suffixa, sive per ܕܝܠ cum adiectis suffixis. Vide ibid. §. 14.

VIII. Suffixa pronomina sunt verborum, vel nominum, vel particularum. Et verbalia quidem considerabimus, pro differentiis temporum modorumque: ubi praemonuerimus, verba 1. et 2. personae non admittere suffixa eiusdem personae.

IX. Suffixa praeteritorum

1. 3. pers. sing. masc. ܩܛܠ *interfecit.*

Singularia.

Fem.	Comm.	Masc.
	ܩܛܠܢܝ *interfecit me* com.	
ܩܛܠܟܝ *te* fem.		ܩܛܠܟ *te* masc.
ܩܛܠܗ̇ *eam*		ܩܛܠܗ *eum.*

Pluralia.

Fem.	Comm.	Masc.
	ܩܛܠܢ *nos* com.	
ܩܛܠܟܝܢ *vos* fem.		ܩܛܠܟܘܢ *vos* Masc.
ܩܛܠ ܐܢܝܢ *eas*		ܩܛܠ ܐܢܘܢ *eos.*

Sic ab ܐܓܪ *conduxit* fit ܐܓܪܢ *conduxit nos* Matth. 20, 7. ܝܕܥ *novit* ܝܕܥܟ *novit te* Ioh. 17. 25. ܐܚܒ *amavit*, ܐܚܒܬܢܝ *amavit me* Ioh. 15, 9. ܐܚܕ *adprehendit*, ܐܚܕܗ̇ *adprehendit illam* Marc. 1, 31. ܐܩܝܡ *erexit*, ܐܩܝܡܗ̇ *erexit eam*, ibid. ܐܥܠ, ܐܥܠܗ *ingredi fecit eum* Ioh. 18, 16.

At verba 3. rad. ܐ vel ܝ in suffixis hunc sequuntur typum: ut ܩܪܐ *vocavit*

ܩܪܢܝ *vocavit me* com.

ܩܪܟܝ *te* fem. ܩܪܟ *te* masc.

ܩܪܗ *eam* ܩܪܝܗܝ *eum*

ܩܪܢ *nos* comm.

ܩܪܟܝܢ *vos* fem. ܩܪܟܘܢ *vos* masc.

ܩܪܐ ܐܢܝܢ *illas.* ܩܪܐ ܐܢܘܢ *illos.*

Vide Act. 23, 18. Luc. 14, 10. Esa. 54, 6. Matt. 18, 32. Luc. 8, 54. Act. 16, 10. Gal. 1, 6. Matth. 4, 21. Sic a ܓܒܐ *elegit*; ܓܒܝܗܝ *elegit eum* 2. Tim. 2, 4. ܓܒܗ *eam* Zach. 3, 2. ܓܒܢ *nos* Eph. 1, 4. ܓܒܟܘܢ *vos* 2. Thess. 2, 13. ܣܢܐ ܐܢܘܢ *odit eos* Ioh. 17, 14.

Pael ܚܘܝ *ostendit.*

ܚܘܝܢܝ *ostendit mihi* com.

ܚܘܝܟܝ *tibi* fem. ܚܘܝܟ *tibi* masc.

ܚܘܝܗ *ei* fem. ܚܘܝܗܝ *ei* mase.

ܚܘܝܢ *nobis* com.

ܚܘܝܟܝܢ *vobis* fem. ܚܘܝܟܘܢ *vobis* masc.

ܚܘܝ ܐܢܝܢ *eis* fem. ܚܘܝ ܐܢܘܢ *eis* masc.

2. 3. sing. fem. ܩܛܠܬ *interfecit.*

ܩܛܠܬܢܝ *interfecit me* com.

ܩܛܠܬܟܝ *te* fem. ܩܛܠܬܟ *te* masc.

ܩܛܠܬܗ *eam.* ܩܛܠܬܗ *eum.*

ܩܛܠܬܢ *nos* com.

ܩܛܠܬܟܝܢ *vos* fem. ܩܛܠܬܟܘܢ *vos* masc.

ܩܛܠܬ ܐܢܝܢ *eas.* ܩܛܠܬ ܐܢܘܢ *eos.*

Exempla sunt ܝܠܕܬܢܝ *peperit me* (ab ܝܠܕ) Ier. 20, 14. ܒܛܢܬܢܝ *concepit me* Ps. 51, 7. ܝܠܕܬܟ *peperit te* Ier. 22, 26. ܚܒܠܬܟܝ *parturiit te* (in pael) Cant. 8, 5. ܕܒܪܬܗ *duxit eum* Luc. 4. 1. ܢܛܪܬܗ *custodit eum* Ioh. 12, 17. ܐܟܠܬܗ *voravit illud* Luc. 8, 5. ܝܠܕܬܗ *peperit eum* Matth. 1, 25. ܫܒܩܬܗ *reliquit illam* Marc. 1, 31. ܫܥܬܗ *oblevit eam*, et ܣܡܬܗ *posuit eam*, Ex. 2, 3. ܐܢܗܪܬܗ *illuminavit eam* (in aphel) Apoc. 21, 23. ܐܫܕܬܗ *effudit illam* Matth. 26, 7. ܐܚܕܬܢ *adprehendit nos* Ier. 6, 24. ܐܕܪܟܬܢ *adsecuta est nos* (in Aphel) Num. 20, 14. ܫܡܥܬ ܐܢܘܢ *audivit eos* Ioh. 10, 8. ܐܘܩܕܬ ܐܢܘܢ *accendit eos* (in aphel.) Esa. 47, 14.

At verba 3. rad. ܐ in peal, e. g. ܚܙܬ *vidit*, a ܚܙܐ:

ܚܙܐܢܝ *vidit me* com.

ܚܙܟܝ *te* fem. ܚܙܟ *te* masc.

ܚܙܗ *eam.* ܚܙܗܝ *eum.*

ܚܙܢ *nos* com.

ܚܙܟܝܢ *vos* fem. ܚܙܟܘܢ *vos* masc.

ܚܙܐ ܐܢܝܢ *eas.* ܚܙܐ ܐܢܘܢ *eos.*

In pael vero et aphel, e. g. ܛܫܝ, a ܛܫܐ *occuluit* :

ܛܫܝܢܝ *occuluit me* com.

ܛܫܝܟܝ *te* fem. ܛܫܝܟ *te* masc.

ܛܫܝܗ *eam.* ܛܫܝܗܝ *eum.*

ܛܫܝܢ *nos* com.

ܛܫܝܟܝܢ *vos* fem. ܛܫܝܟܘܢ *vos* masc.

ܛܫܝ ܐܢܝܢ *eas.* ܛܫܝ ܐܢܘܢ *eos.*

Sic ܟܣܝܢܝ *texit me* Psal. 44, 16. ܐܚܝܟܝ *servavit te* fem. Matth. 9, 22. ܐܝܬܝܗܝ vel secundum Polygl. ܐܝܬܝܗܝ *adduxit eum* cap. 14, 11. ܛܫܝܗܝ *occuluit eum* Ex. 2, 2. ܛܫܝ ܐܢܘܢ *occuluit illos* Ios. 2, 4.

3. 2. Sing. masc. ܩܛܠܬ *interfecisti.*

ܩܛܠܬܢܝ *interfecisti me* com.

ܩܛܠܬܗ̇ *eam.* ܩܛܠܬܝܗܝ *eum.*

ܩܛܠܬܢ *nos* com.

ܩܛܠܬ ܐܢܝܢ *eas.* ܩܛܠܬ ܐܢܘܢ *eos.*

Exempla sunt. ܝܕܥܬܢܝ *cognovisti me* Ioh. 14, 9. ܢܛܪܬܝܗܝ *servavisti eum* Ioh. 1, 10. ܣܥܪܬܝܗܝ *visitasti eum*, et ܥܗܕܬܝܗܝ *meministi eius* Hebr. 2, 7. et in aphel. ܐܣܩܬܢܝ *adscendere fecisti me* Psal. 71, 20. ܐܡܟܬܝܗܝ *humiliasti eum*, et ܐܫܠܛܬܝܗܝ *dominari fecisti eum*, ibid. ܐܣܩܬܢ *adscendere fecisti nos* Ex. 17, 3. Ps. 44, 8. 10. 12. et in verbis 3. rad. ܐ, ܪܕܝܬܢܝ *erudivisti me* Ier. 31, 18. ܚܘܝܬܢܝ *ostendisti mihi* Ex. 33. 12. ܐܚܝܬܢܝ *vivificasti me* Ps. 71, 20.

4. 2. sing. fem. ܩܛܠܬܝ *interfecisti.*

ܩܛܠܬܝܢܝ *interfecisti me* com.

ܩܛܠܬܝܗ̇ *eam.* ܩܛܠܬܝܘܗܝ *eum.*

ܩܛܠܬܝܢ *nos* com.

ܩܛܠܬܝ ܐܢܝܢ *eas.* ܩܛܠܬܝ ܐܢܘܢ *eos.*

Exempla. ܣܚܦܬܝܢܝ *destruxisti me* Iud. 11. 35. ܝܠܕܬܝܢܝ *peperisti me* Ier. 2. 27. ܐܘܚܕܬܝܢܝ *ad*

1.Cor. 4, 15. ܐܘܕܥܬܟܘܢ *notificavi vobis* Ioh. 15,15.

Quae vero tertiam rad. ܐ in ܝ mutant, ita flectuntur, ut a ܚܙܐ *vidit*, ܚܙܝܬ *vidi*:

ܚܙܝܬܟܝ *te* fem. ܚܙܝܬܟ *vidi te* masc.
ܚܙܝܬܗ *eam*. ܚܙܝܬܗ *eum*.
ܚܙܝܬܟܝܢ *vos* fem. ܚܙܝܬܟܘܢ *vos* masc.
ܚܙܝܬ ܐܢܝܢ *eas*. ܚܙܝܬ ܐܢܘܢ *eos*.

Exempla. ܚܙܝܬܟ *vidi te* Ioh. 1,49. ܐܫܬܝܬܗ *bibi illum* Matth. 26, 42. ܓܒܝܬܟܘܢ *elegi vos* Ioh. 15, 16. 19. et in pael ܚܘܝܬܟܘܢ *ostendi vobis* Ioh. 10, 32.

6. 3. plur. masc. ܩܛܠܘ *interfecerunt*.

ܩܛܠܘܢܝ *interfecerunt me* com.
ܩܛܠܘܟܝ *te* fem. ܩܛܠܘܟ *te* masc.
ܩܛܠܘܗ *eam*. ܩܛܠܘܗܝ *eum*.
ܩܛܠܘܢ *nos* com.
ܩܛܠܘܟܝܢ *vos* fem. ܩܛܠܘܟܘܢ *vos* masc.
ܩܛܠܘ ܐܢܝܢ *eas*. ܩܛܠܘ ܐܢܘܢ *eos*.

Exempla. ܝܕܥܘܢܝ *noverunt me* Ier. 2, 8. ܕܩܪܘܗܝ *transfixerunt eum* Apoc. 1, 7. ܢܣܒܘܗ *duxerunt eam* Matth. 22, 28. in pael, ܫܪܝܘܢ *mi-*

serunt nos Ioh. 1, 22. ܫܐܠܘ ܐܢܘܢ *interrogarunt eos* cap. 9, 19. et in aphel. ܐܘܕܥܘܗܝ *indicarunt ei* Act. 25. 2. Reperitur et ܐܪܓܙܘܢܢܝ pro ܐܪܓܙܘܢܝ *ad iram provocarunt me* Zach. 8, 14. ܦܩܕܘܢܢܝ *mandaverunt mihi*.

At a ܚܙܐ *vidit*, plur. ܚܙܘ *viderunt*, fit ܚܙܐܘܢܝ vel ܚܙܐܘܢܢܝ *viderunt me* com.

ܚܙܐܘܟܝ *te* fem. ܚܙܐܘܟ *te* masc.
ܚܙܐܘܗ̇ *eam.* ܚܙܐܘܗܝ *eum.*
ܚܙܐܘܢ l. ܚܙܘܢ *nos* com.
ܚܙܐܘܟܝܢ *vos* fem. ܚܙܐܘܟܘܢ *vos* masc.
ܚܙܘ ܐܢܝܢ *eas.* ܚܙܘ ܐܢܘܢ *eos.*

Exempla. ܒܥܐܘܢܝ *quaesiverunt me* Esa. 65, 1. et ܒܥܐܘܢܢܝ *idem* Rom. 10, 20. ܩܪܐܘܢ *vocarunt nos* Act. 28, 2. ܚܙܐܘܗܝ *viderunt eum* Matth. 2, 10. ܡܠܘ ܐܢܝܢ *impleverunt eas* Luc. 5, 7.

A ܢܣܝܘ *tentarunt*, et similibus formis, dicitur

ܢܣܝܘܢܝ *tentarunt me* com.
ܢܣܝܘܟܝ *te* fem. ܢܣܝܘܟ *te* masc.
ܢܣܝܘܗ̇ *eam.* ܢܣܝܘܗܝ *eum.*

ܢܣܘܢ *nos* Com.

ܢܣܘܟܝܢ *vos* fem. ܢܣܘܟܘܢ *vos* masc.

ܢܣܘ ܐܢܝܢ *eas.* ܢܣܘ ܐܢܘܢ *eos.*

Exempla. ܢܣܘܢܝ *tentarunt me* Hebr. 3, 9. ܨܚܝܘܗܝ *conviciati sunt ei* Ioh. 9, 28. Sic in aphel ܐܝܬܝܘܗܝ *adduxerunt eum* vers. 13.

7. 3. plur. fem. ܩܛܠܝ vel ܩܛܠܝܢ : unde ܪܕܝܢܝ *castigarunt me* Psal. 16, 8. ܐܫܟܚܝܘܗܝ *invenerunt eum* Luc. 24, 3. et ܥܒܕܢܢܝ ܘܐܬܩܢܢܝ *fecerunt me, et pararunt me*, Ps. 119. 73. in aphel ܐܬܡܗܢܢ *obstupefecerunt nos* Luc. 24, 22.

8. 2. plur. masc. ܩܛܠܬܘܢ *interfecistis*: unde in peal ܣܥܪܬܘܢܢܝ *visitastis me* Matth. 25, 35. ܪܚܡܬܘܢܢܝ *amavistis me* Ioh. 17. 27. ܐܚܕܬܘܢܢܝ *comprehendistis me* Marc. 14, 49., ܐܫܟܚܬܘܢܝܗܝ *invenistis eum* Matth. 2, 8. ܥܒܕܬܘܢܝܗܝ *fecistis illud* cap. 21, 13. In pael, ܟܢܫܬܘܢܢܝ *congregastis me*, et ܟܣܝܬܘܢܢܝ *vestivistis me*; item in aphel ܐܫܩܝܬܘܢܢܝ *bibendum dedistis mihi*, cap. 25, 35. Post fem. ܩܛܠܬܝܢ *interfecistis* nulla suffixorum exempla hactenus nobis suppetunt.

9. 1. plur. ܩܛܠܢ vel ܩܛܠܢܢ *interfecimus*:

ܩܛܠܢܟܝ *te* fem. ܩܛܠܢܟ *interfecimus te* Masc.
ܩܛܠܢܗ̇ *eam.* ܩܛܠܢܝܗܝ *eum.*
ܩܛܠܢܟܝܢ *vos* fem. ܩܛܠܢܟܘܢ *vos* masc.
ܩܛܠܢ ܐܢܝܢ *eas.* ܩܛܠܢ ܐܢܘܢ *eos.*

Exempla. ܐܟܪܝܢܟ *laesimus te* Mal. 3, 8. ܫܡܥܢܝܗܝ *audivimus illum* Marc. 14, 58. ܫܒܩܢܗ̇ *reliquimus eam* Act. 21, 3. ܝܗܒܢܗ̇ *dedimus eam* Deut. 29, 8. ܚܙܝܢܟ *vidimus te*, ܐܘܟܠܢܟ *cibavimus te*, ܐܫܩܝܢܟ *bibendum dedimus tibi*, ܟܢܫܢܟ *excepimus te*, ܟܣܝܢܟ *vestivimus te* Matth. 25, 37. 38. ܒܪܟܢܟܘܢ *benediximus vobis* Psal. 118, 26.

X. Suffixa infinitivorum,

1. In pael, ܡܩܛܠܘ *interficere*.

ܡܩܛܠܘܬܢܝ *me* com,
ܡܩܛܠܘܬܟܝ *te* fem. ܡܩܛܠܘܬܟ *te* masc.
ܡܩܛܠܘܬܗ̇ *eam.* ܡܩܛܠܘܬܗ *eum.*
ܡܩܛܠܘܬܢ *nos* com.
ܡܩܛܠܘܬܟܝܢ *vos* fem. ܡܩܛܠܘܬܟܘܢ *vos* masc.
ܡܩܛܠܘ ܐܢܝܢ *eas.* ܡܩܛܠܘ ܐܢܘܢ *eos.*

Exempla. ܡܩܒܪܘܬܢܝ *sepelire me* Matth. 26,

12. ܡܩܛܠܢܝ *interficere me* Ioh. 7, 19. ܡܩܛܠܟ *interficere te* vers. 20. ܡܪܓܡܟ *lapidibus obruere te* cap. 11, 8. ܡܐܚܕܗ *adprehendere eum* cap. 7, 30.

At in verbis 3. rad. ܐ, ܡܣܢܐ *odisse*

ܡܣܢܝܢܝ *me* com.

ܡܣܢܝܟܝ *te* fem. ܡܣܢܝܟ *te* masc.

ܡܣܢܝܗ *eam.* ܡܣܢܝܗ *eum.*

ܡܣܢܝܢ *nos* com.

ܡܣܢܝܟܝܢ *vos* fem. ܡܣܢܝܟܘܢ *vos* masc.

ܡܣܢܐ ܐܢܝܢ *eas.* ܡܣܢܐ ܐܢܘܢ *eos.*

Exempla: ܡܚܙܝܢܝ *videre me*, ܡܚܙܝܟ *videre te* Luc. 8, 20. ܡܒܥܝܗ *quaerere eum* Matth. 2, 13. ܡܣܢܝܟܘܢ *odisse vos* Ioh. 7, 7.

2. In reliquis coniugationibus, terminatio ܘ ante suffixa mutatur in ܘܬ, excepto suffixo 3. pers. pluralis ut:

ܡܩܒܠܘ *accipere.*

ܡܩܒܠܘܬܢܝ *me* com.

ܡܩܒܠܘܬܟܝ *te* fem. ܡܩܒܠܘܬܟ *te* masc.

ܡܩܒܠܘܬܗ *eam.* ܡܩܒܠܘܬܗ *eum.*

ܡܩܛܠܘܬܢ *nos* com.

ܡܩܛܠܘܬܟܝܢ *vos* fem. ܡܩܛܠܘܬܟܘܢ *vos* masc.

ܡܩܛܠܘ ܐܢܝܢ *eas.* ܡܩܛܠܘ ܐܢܘܢ *eos.*

Exempla. ܡܕܟܝܘܬܢܝ *purificare me* Matth. 8,2. ܡܩܒܠܘܬܗ *accipere eum* Ioh. 14, 17. ܡܦܫܩܘܬܗ *explicare illud* Hebr. 5, 11. ܡܘܒܕܘܬܢ *perdere nos* Marc. 1, 24. ܡܚܝܒܘܬܟܘܢ *condemnare vos* Col. 2, 18. ܡܝܬܝܘ ܐܢܘܢ *adducere illos* Ioh. 10, 16.

XI. Suffixa imperativorum,

1. singularis masc. ut ܩܛܘܠ *interfice*.

ܩܛܘܠܝܢܝ *me* com.

ܩܛܘܠܝܗ *eam.* ܩܛܘܠܝܗܝ *eum.*

ܩܛܘܠܝܢ *nos* com.

ܩܛܘܠ ܐܢܝܢ *eas.* ܩܛܘܠ ܐܢܘܢ *eos.*

Exempla. in pael ܦܪܘܩܝܢܝ *eripe me* Matth. 14, 30. ܬܒܘܥܝܢܝ *vindica me* Luc. 18, 3. ܨܠܘܒܝܗܝ *crucifige eum* Ioh. 19, 6. ܥܒܕܝܗܝ *fac illud* Ex. 26, 31. ܦܣܘܩܝܗ *abscinde eam* Matth. 18, 8. Ioh. 12, 7. ܦܪܘܩܝܢ *libera nos* Luc. 11. 4. ܠܒܘܫ ܐܢܘܢ *obduc eos* Ex. 25, 28. et in imperfectis, ܐܟܘܠܝܗܝ *comede illud* Apoc. 10, 9. ܓܪܘܪܝܢܝ *trahe me*, et

ܐܥܠܢܝ *introduc me* Cant. 1, 4. ܣܝܡܢܝ *pone me* Cant. 8, 6. ܣܝܡܝܗܝ *pone eum* Num. 21, 8. ܣܝܡܝܗ *pone eam* Ex. 30, 18. ܦܫܘܚܝܗܝ *frange eum*, a ܦܫܚ pro ܦܫܚܐ Lev. 6, 21. ܛܪ ܐܢܘܢ *serva eos* Ioh. 17, 11.

In ethpeel: ܐܬܕܟܪܝܢܝ *recordare mei* Luc. 23, 42. In pael: ܦܨܐܝܢܝ *libera me* Ps. 31, 2. ܥܕܪܝܢܝ *iuva me* Matth. 15, 25. ܩܕܫܝܗܝ *sanctifica illum* Ex. 40, 10. ܩܕܫ ܐܢܘܢ *sanctifica illos* Ex. 40, 13. In aphel: ܐܫܡܥܝܢܝ *audire me fac* fem. Cant. 2, 14. ܐܘܟܠܝܗܝ *ciba eum* Rom. 12. 20. ܐܣܩܝܗܝ *adscendere fac eum* Ex. 33, 12. ܐܟܣܝܗܝ *argue eum* Matth. 18, 15. ܐܦܩܝܗ *eiice eam* Gal. 4, 20.

At verba 3. rad. ܐ sequuntur hunc typum, in peal:

ܒܥܝ *quaere*.

ܒܥܝܢܝ *me* com.

ܒܥܝܗ *eam*. ܒܥܝܗܝ *eum*.

ܒܥܝܢ *nos* com.

ܒܥܝ ܐܢܝܢ *eas*. ܒܥܝ ܐܢܘܢ *eos*.

Exempla: ܠܚܝܢܝ *dele me* Ex. 32, 33. ܚܨܝܗ ܦܣܘܩܝܗ *erue eam, et abscinde eam* Matth. 5, 29.

ܥܢܝܢ *responde nobis* 1. Reg. 18, 26. ܫܒܘܩ ܐܢܘܢ *dimitte eos* Marc. 6, 36.

In pael et aphel ita:

ܦܪܘܩ *eripe*.

ܦܪܘܩܝܢܝ *me* com.

ܦܪܘܩܝܗ *eam*. ܦܪܘܩܝܗܝ *eum*.

ܦܪܘܩܢ *nos* com.

ܦܪܘܩ ܐܢܝܢ *eas*. ܦܪܘܩ ܐܢܘܢ *eos*.

Exempla. ܚܘܝܢܝ *ostende mihi* Ex. 33, 18. ܚܘܝܢ *ostende nobis* Ioh. 14, 8. Et in aph. ܐܝܬܝܘܗܝ *adduc eum* Matth. 17, 17. ܐܚܝܢܝ *vivifica me* Psal. 119, 25. ܐܣܚܐ ܐܢܘܢ *lava eos* Ex. 40, 12.

2. Sing. fem. ut ܩܛܘܠܝ *interfice*.

ܩܛܘܠܝܢܝ *me* com.

ܩܛܘܠܝܗ *eam*. ܩܛܘܠܝܗܝ *eum*.

ܩܛܘܠܝܢ *nos* com.

ܩܛܘܠܝ ܐܢܝܢ *eas*. ܩܛܘܠܝ ܐܢܘܢ *eos*.

Exemplum in pael, ܗܝܡܢܝܢܝ *crede mihi* Ioh. 4, 21.

Et in verbis 3. rad. ܐ, ut ܒܥܝ *quaere*.

ܩܛܠܝܢܝ *me* com.

ܩܛܠܝܗ *eam.* ܩܛܠܝܗܝ *eum.*

ܩܛܠܝܢ *nos* com.

ܩܛܠܝ ܐܢܝܢ *eas.* ܩܛܠܝ ܐܢܘܢ *eos.*

Exempla. In pael, ܚܘܝܢܝ *ostende mihi* Cant. 2, 14. et in aphel, ܐܝܬܝܘܗܝ *adduc eum* 2. Sam. 14, 10.

3. Plur. masc. ut ܩܛܘܠܘ *interficite*,

ܩܛܘܠܘܢܝ *me* com.

ܩܛܘܠܘܗ *eam.* ܩܛܘܠܘܗܝ *eum.*

ܩܛܘܠܘܢ *nos* com.

ܩܛܘܠܘ ܐܢܝܢ *eas.* ܩܛܘܠܘ ܐܢܘܢ *eos.*

Exempla. ܫܩܘܠܘܢܝ *tollite me* Ion. 1, 12. ܙܩܘܦܘܗܝ *crucifigite eum* Ioh. 19, 6. ܐܚܘܕܘܗܝ *capite eum*, ab absoluto ܐܚܘܕܘ Marc. 14, 44. ܦܘܪܥܘܗ *retribuite ei* Apoc. 18, 6. transposito ezozo ante incrementum finale, sec. lib. I. cap. II. §. 11. 1. Quam flexionem imitantur et illa verba, quae in imperativo absoluto pthocho habent; ut a ܫܡܥܘ *audite*, fit ܫܡܥܘܢܝ *audite me* Gen. 23, 8. a ܕܒܪܘ *sumite*, ܕܒܪܘܗܝ *sumite eum* Ioh. 18, 31.

et ab ܐܡܪܘ *dicite*, ܐܡܪܘܗܝ *dicite illud* Matth. 10, 27. Aliud est, ubi 1. rad. in imperativo deficit: ut ab ܗܒܘ *date*, ex ܝܗܒ *dedit*, dicitur ܗܒܘܗܝ *date illum* 2. Sam. 20, 21. ܗܒܘܗ *date illam* Gen. 34, 8. pro quo tamen et ܗܒܘܗ legitur Matth. 25, 28. Aliquando interponitur nun epentheticum ut ܓܫܘܫܘܢܢܝ pro ܓܫܘܫܘܢܝ *contrectate me* Luc. 24, 39. ܐܘܚܕܘܢܝܗܝ *capite eum* Ps. 2, 11. In pael et aphel ܐܦܩܘܗܝ *eiicite eum* Matth. 25, 30. ܐܝܬܘܗܝ *adducite eum* Marc. 14, 44. ܐܥܡܕܘ ܐܢܘܢ *baptizate eos* Matth. 28, 19. ܐܠܦܘ ܐܢܘܢ *docete eos* vers. 20. ܛܒܠܘܗ *intingite eam*.

At in verbis 3. rad. olaph, a ܒܥܘ *quaerite* fit

ܒܥܐܘܢܝ *me* com.

ܒܥܐܘܗ *eam*. ܒܥܐܘܗܝ *eum*.

ܒܥܐܘܢ *nos* com.

ܒܥܘ ܐܢܝܢ *eas*. ܒܥܘ ܐܢܘܢ *eos*.

Exempla. ܒܥܐܘܢܝ *quaerite me* Esa. 46, 19. ܫܪܐܘܗܝ *solvite eum* Ioh. 11, 44. ܚܙܐܘܗܝ *videte eum* Hebr. 3, 1. ܒܥܐܘܗ *exquirite eam*. In pael et aphel: ܚܘܐܘܢܝ *indicate mihi* Matth. 2, 8. ܐܝܬܐܘܗܝ *adducite eum* Marc. 11, 2.

4. Plur. fem. ut ܩܛܘܠܝܢ *interficite*.

ܩܛܘܠܝܢܢܝ *me* com.

—— *eam*. ܩܛܘܠܝܢܝܗܝ *eum*.

—— *nos* com.

ܩܛܘܠܝܢ ܐܢܝܢ *eas*. ܩܛܘܠܝܢ ܐܢܘܢ *eos*.

Exempla: ܫܡܥܝܢܝ *auscultate me* Esa 51, 4. et in pael, a ܫܒܚܝܢ *laudate*, ܫܒܚܝܢܝܗܝ *laudate eum* Rom. 15, 11.

XII. Suffixa futurorum,

1. Sing. et plur. 1. pers. et sing. masc. 2. nec non masc. et fem. 3. pers. ܐܩܛܘܠ *interficiam*, ܢܩܛܘܠ *interficiet* et *interficiemus*, ܬܩܛܘܠ *interficies*.

ܢܩܛܘܠ *interficiet*.

ܢܩܛܠܢܝ *me* com.

ܢܩܛܠܟܝ *te* fem. ܢܩܛܠܟ *te* masc.

ܢܩܛܠܝܗ *eam*. ܢܩܛܠܝܘܗܝ *eum*.

ܢܩܛܠܢ *nos* com.

ܢܩܛܘܠܟܝܢ *vos* fem. ܢܩܛܘܠܟܘܢ *vos* masc.

ܢܩܛܘܠ ܐܢܝܢ *eas*. ܢܩܛܘܠ ܐܢܘܢ *eos*.

Exempla: in pael, ܢܥܒܪܢܝ *praetereat me*

Matth. 26, 39. ܬܐܟܠܢܝ *comedet me* Ioh. 6, 57. ܢܦܪܥܟ *rependet tibi* Matth. 6, 18. ܢܪܚܡܝܘܗܝ *amabit eum* Marc. 12, 33. Ioh. 14, 23. ܢܫܟܚܝܗ *inveniet eam* Matth. 10, 39. ܐܘܪܬܢ *haeredites nos* Ex. 34, 9. ܢܓܡܪܟܘܢ *perficiet vos* Hebr. 13, 21. ܢܚܛܘܦ ܐܢܘܢ *rapiet eos* Ioh. 10, 28. Et in defectivis: ܐܘܕܥܟ *agnoscam te* Ex. 33, 13. 17. ܐܣܝܡܟ *ponam te* vers. 22. ܐܕܝܢܟ *iudicabo te* Luc. 19, 22. ܐܕܝܢܝܘܗܝ *iudicabo eum* Ioh. 3, 17. ܢܪܓܝܗ *concupiscet eam* Matth. 5, 28. ܐܣܝܡܝܗ *ponam eam* Ioh. 10, 18. ܐܣܒܝܗ *sumam eam* vers. 17. ܐܢܘܢ ܬܛܪ *serves eos* Ioh. 17, 15.

Sic in pael: ܢܒܛܠܝܗ *cessare faciet eam* Hebr. 9, 26. ܬܚܝܒܝܗ *condemnabit* fem. *eam* Matth. 12, 42. Et in aphel: ܢܚܒܝܘܗܝ *amabit eum* Luc. 7, 42. ܢܚܠܝܗ *profanabit eam* Ex. 31, 14. ܢܘܒܕܝܗ *perdet eam* Matth. 10, 39. ܬܣܩܢ *adscendere facias nos* Ex. 33, 15. ܐܘܒܕܟܘܢ *perdam vos* masc. vers. 3. et ܐܘܒܕܟܝܢ *perdam vos* fem. Zeph. 2, 5.

Nota. Pro ܝܘܗܝ scribitur et ; ܝܘܗܝ ; ut ܢܐܣܪܝܘܗܝ *vinciet eum* Matth. 12, 29. ܢܒܛܠܝܘܗܝ

interficiet eum cap. 21, 38, ܢܫܠܡܘܢܗܝ *tradet eum* cap. 26, 16. quin et, ܢܗ, ut ܢܫܟܚܢܗ *inveniet eum* cap. 18, 13. Item pro ܢ aliquando est ܢ; ut ܐܥܠܢ *ingredi facias nos* cap. 6, 13. at ܐܥܠܢ idem Luc. 11, 4. ܬܗܪܝܢܢܝ *molestes me* Luc. 11, 7.

At in verbis 3. rad. olaph, a ܢܒܢܐ *aedificabit* fit

ܢܒܢܝܢܝ *me* com.

ܢܒܢܝܟܝ *te* fem.	ܢܒܢܝܟ *te* masc.
ܢܒܢܝܗ *eam.*	ܢܒܢܝܘܗܝ *eum.*

ܢܒܢܝܢ *nos* com.

ܢܒܢܝܟܝܢ *vos* fem.	ܢܒܢܝܟܘܢ *vos* masc.
ܢܒܢܐ ܐܢܝܢ *eas.*	ܢܒܢܐ ܐܢܘܢ *eos.*

Exempla. ܢܩܪܝܢܝ *invocabit me* Psal. 89, 26. ܐܫܪܝܟ *dimittam te* Ioh. 19, 10. ܢܪܥܝܘܗܝ *pascet eum* Matth. 2, 6. ܐܒܢܝܗ *aedificabo eam* cap. 16, 18. (at ܢܫܪܝܗ pro ܢܫܪܝܗ *dimittet eam* cap. 19, 7.) Sic in pael: ܐܣܝܘܗܝ *sanabo eum* cap. 8, 7. ܐܕܡܝܗ *assimilabo eam* cap. 11, 16. ܢܕܟܝܢ *purificabit nos* Tit. 2, 14. Quomodo et quadrilittera in praeterito per ܡ terminata: ut a ܦܪܣܡ fit ܢܦܪܣܡܗ *publica-*

bit eam cap. 1, 19. Item in aphel : ܢܪܡܝܢܢܝ *proiiciet me* Ioh. 5, 7.

2. Sing. fem. 2. personae, quorum exempla nulla habemus.

3. Plur. masc. 2. et 3. personae. ܬܩܛܠܘܢ *interficietis* et ܢܩܛܠܘܢ *interficient*.

ܢܩܛܠܘܢܢܝ *interficiet me* com.

ܢܩܛܠܘܢܟܝ *te* fem. ܢܩܛܠܘܢܟ *te* masc.

ܢܩܛܠܘܢܗ *eam*. ܢܩܛܠܘܢܝܗܝ *eum*.

ܢܩܛܠܘܢܢ *nos* com.

ܢܩܛܠܘܢܟܝܢ *vos* fem. ܢܩܛܠܘܢܟܘܢ *vos* masc.

ܢܩܛܠܘܢ ܐܢܝܢ *eas*. ܢܩܛܠܘܢ ܐܢܘܢ *eos*.

Exempla. ܬܐܚܕܘܢܢܝ *capietis me* Matth. 26, 55. ܬܒܥܘܢܢܝ *quaeretis me* Ioh. 7, 36. ܬܫܟܚܘܢܢܝ *invenietis me*, ibid. ܢܚܕܪܘܢܟܝ *cinget te*, ܢܠܚܨܘܢܟܝ *adfligent te*, et ܢܣܚܦܘܢܟܝ *destruent te*, Luc. 19, 43. ܢܓܠܘܢܝܗܝ *manifestabunt eum* Matth. 12, 15. ܬܫܐܠܘܢܝܗܝ *rogabitis eum* cap. 6, 8. ܬܥܒܕܘܢܗ *facietis illam* Matth. 6, 1. ܬܪܕܦܘܢ ܐܢܘܢ *persequemini eos* Matth. 23, 34. ܢܒܙܘܢ ܐܢܝܢ *praedabuntur eas*, et ܢܐܪܬܘܢ ܐܢܝܢ *haereditabunt eas* Zeph. 2, 9. Sic in

pael, ܢܒܙܥܘܢܟܘܢ *lacerabunt vos* Matth. 7, 6. ܢܚܝܒܘܢܗ̇ *condemnabunt eam* cap. 12, 41. et in aphel, ܢܘܒܕܘܢܝܗܝ *perdent eum* vers. 14. ܢܫܠܡܘܢܟܘܢ *tradent vos* cap. 24, 9.

4. Plur. fem. 2. et 3. pers. ut ܢܩܝܡܢܗ̇ *stabilient eam*, et ܢܣܝܡܢܗ̇ *collocabunt eam*, Zach. 6, 11.

XIII. Suffixa participiorum rariora sunt: et vero a suffixis nominum vix differunt. Vide ܣܢܝܢܝ *odio prosequentes me* Ex. 20, 5. Ps. 9, 14. ܡܘܕܥܝܢܗ *noscentes eum* Act. 24, 23.

XIV. Quod ad suffixa nominum, sunt ea vel masculinorum, vel femininorum: et tum haec tum illa vel analoga et regularia, vel specialia et anomala. Dicuntur autem singularia, quae nomini singulari; pluralia vero, quae plurali nomini subiiciuntur. De quibus nota sequentes regulas.

1. Ante suffixa nomen ipsum concipe in statu emphatico, et loco terminationis emphaticae ܐ pone suffixa.

2. Si contingat, nomen ipsum singulare ante suffixa nullam omnino habere vocalem, primae nominis litterae subiiciatur rvozo; ut a ܒܪ *filius*, fit emphaticum ܒܪܐ, hinc vero cum suffi-

xis singularibus 1. personae singularis nec non 2. et 3. personae plur. fit ܒܪܝ pro ܒܪܝ *filius meus* Marc. 2, 5. ܒܪܟܘܢ et ܒܪܟܝܢ *filius vester* masc. et fem. Ioh. 9, 19. ܒܪܗܘܢ *filius illorum* , ܒܪܗܝܢ *filius illarum* . Sic ܫܡܝ *nomen meum* Gen. 48, 16. ܕܡܝ *sanguis meus* Ioh. 6, 54. 55. ܫܡܗܘܢ *nomen illorum* Gen. 5, 2. ܕܡܗܘܢ *sanguis illorum* Hebr. 13, 11.

3. Si contingat, ante suffixa concurrere tres, in femininis vero ut plurimum post zkopho et rvozo, duas consonas destitutas vocali; his efferendis adsume vocalem pthocho: ut a masc. ܡܘܒܠܐ *onus*, ܡܘܒܠܝ *onus meum* Matth. 11, 30. a ܡܫܟܒܐ *cubile*, ܡܫܟܒܝ *cubile meum* Iob. 7, 13. Dan. 4, 10. 13. a ܡܩܕܫܐ *sanctuarium* , ܡܩܕܫܗܘܢ *sanctuarium illorum* 2. Par. 36, 17. ab ܗܝܟܠܐ *palatium* , ܗܝܟܠܝ *palatium meum* Dan. 4, 4. Sic a fem. ܪܚܡܬܐ *amor* , ܪܚܡܬܝ *amor meus* Luc. 15, 9. a ܦܪܫܬܐ *equitium* ; ܦܪܫܬܝ *equitium meum* ܫܥܬܝ *hora mea* ܫܥܬܟܘܢ *hora vestra* Luc. 22, 53. Sic ܡܠܬܐ *verbum* (quia lomad implicite geminat ad instar hebr. מִלָּה) facit ܡܠܬܝ *verbum*

meum Matth. 13, 23. ܐܢܬܬܝ *uxor mea* Iud. 15. 1. et ܠܐܘܬܟܘܢ *laborem vestrum* Esa. 55, 2. Et ܚܕܘܬܐ *gaudium* (quia est pro ܚܕܝܘܬܐ) ante suffixa ܝ, ܟܘܢ, ܟܝܢ, ܗܘܢ, ܗܝܢ, facit itidem ܚܕܘܬܝ *gaudium meum*, et ܚܕܘܬܟܘܢ *gaudium vestrum*, Ioh. 15, 11. ܚܕܘܬܗܘܢ *gaudium illorum* Luc. 24, 41. Reperio tamen Ps. 16, 2. ܛܒܬܝ *bonum meum* sine pthocho.

4. Nomina singularia masculina, quae statum emphaticum per ܝܐ, terminant, suffixum 1. pers. sing. formant ܝ (excepto, ܟܘܪܣܝܐ, quod habet ܝ), 2. et 3. plur. ܝܟܘܢ, ܝܟܝܢ, ܝܗܘܢ, ܝܗܝܢ: ut ܛܠܐ, emph. ܛܠܝܐ, ܛܠܝ *puer meus* Matth. 8, 6. 8. ܟܘܪܣܐ, emph. ܟܘܪܣܝܐ *solium*, ܟܘܪܣܝ *solium meum* Act. 7, 49. ܡܫܬܝܐ *potus*, ܡܫܬܝܟܘܢ *potus vester*, et ܡܫܬܝܗܘܢ *potus illorum*, Dan. 1, 10. 16. ܥܪܘܩܝܐ *fuga*, ܥܪܘܩܝܟܘܢ *fuga vestra* Matth. 24, 20. Marc. 13, 18.

5. Nomina numeralia cardinalia a 3. usque ad 10. licet sint singularis numeri, tamen suffixa adsciscunt pluralia: ut ܬܠܬܝܗܘܢ *tres illi* 1. Ioh. 5, 7. 8. ܐܪܒܥܬܝܗܘܢ *quatuor illi* Dan. 1, 7.

Apoc. 4, 8. ܐܪܒܥܬܗܝܢ quatuor illae Apoc. 6, 6. ܫܒܥܬܗܘܢ septem isti Matth. 22, 26.

XV. Suffixa analoga nominum masculinorum.

1. ܡܠܟ, emph. ܡܠܟܐ *rex*.

ܡܠܟܝ *meus* com.

ܡܠܟܟܝ *tuus* fem. ܡܠܟܟ *tuus* masc.

ܡܠܟܗ *illius*. fem. ܡܠܟܗ *illius*. masc.

ܡܠܟ̈ܝ *reges mei* com.

ܡܠ̈ܟܝܟܝ *tui* fem. ܡܠ̈ܟܝܟ *tui* masc.

ܡܠ̈ܟܝܗ *illius*. fem. ܡܠ̈ܟܘܗܝ *illius*. masc.

ܡܠܟܢ *noster* com.

ܡܠܟܟܝܢ *vester* fem. ܡܠܟܟܘܢ *vester* masc.

ܡܠܟܗܝܢ *illarum*. ܡܠܟܗܘܢ *illorum*.

ܡܠ̈ܟܝܢ *nostri* com.

ܡܠ̈ܟܝܟܝܢ *vestri* fem. ܡܠ̈ܟܝܟܘܢ *vestri* masc.

ܡܠ̈ܟܝܗܝܢ *illarum*. ܡܠ̈ܟܝܗܘܢ *illorum*.

2. ܒܪ, emph. ܒܪܐ *filius*.

ܒܪܝ *meus* com.

ܒܪܟܝ *tuus* fem. ܒܪܟ *tuus* masc.

ܒܪܗ *illius*. fem. ܒܪܗ *illius*. masc.

ܕܝܠܢ *noster* com.

ܕܝܠܟܝܢ *vester* fem. ܕܝܠܟܘܢ *vester* masc.

ܕܝܠܗܝܢ *illarum*. ܕܝܠܗܘܢ *illorum*.

3. ܡܫܟܒܝ , ܡܫܟܒ , emph. ܡܫܟܒܐ *cubile*.

ܡܫܟܒܝ *meum* com.

ܡܫܟܒܟܝ *tuum* fem. ܡܫܟܒܟ *tuum* masc.

ܡܫܟܒܗ *illius* fem. ܡܫܟܒܗ *illius* masc.

ܡܫܟܒܢ *nostrum* com.

ܡܫܟܒܟܝܢ *vestrum* fem. ܡܫܟܒܟܘܢ *vestrum* masc.

ܡܫܟܒܗܝܢ *illarum*. ܡܫܟܒܗܘܢ *illorum*.

Pluralia suffixa sub n.° 2. et 3. cum illis sub n.° 1. coincidunt: dummodo observaveris, ܕܝܠ in plur. habere ܕܝܠܝ, emph. ܕܝ̈ܠܐ, coll. cap. II. §. 13.

4. ܡܫܬܝܐ *potus*:

ܡܫܬܝ *mei* cet.

ܡܫܬܝܝ *meus* com.

ܡܫܬܝܟܝ *tuus* fem. ܡܫܬܝܟ *tuus* masc.

ܡܫܬܝܗ *illius* fem. ܡܫܬܝܗ *illius* masc.

ܡܫܬܝܢ *noster* com.

ܡܫܬܝܟܝܢ *vester* fem. ܡܫܬܝܟܘܢ *vester* masc.

ܡܫܬܝܗܝܢ *illarum*. ܡܫܬܝܗܘܢ *illorum*.

XVI. Suffixa analoga nominum femininorum.

1. ܒܬܘܠܐ, emph. ܒܬܘܠܬܐ *virgo*.

ܒܬܘܠܬܝ *mea* com.

ܒܬܘܠܬܟܝ *tua* fem. ܒܬܘܠܬܟ *tua* masc.

ܒܬܘܠܬܗ *illius*. ܒܬܘܠܬܗ *illius*.

ܒܬܘܠܬܝ *meae* com.

ܒܬܘܠܬܟܝ *tuae* fem. ܒܬܘܠܬܟ *tuae* masc.

ܒܬܘܠܬܗ *illius*. ܒܬܘܠܬܗ *illius*.

ܒܬܘܠܬܢ *nostra* com.

ܒܬܘܠܬܟܝܢ *vestra* ܒܬܘܠܬܟܘܢ *vestra*

ܒܬܘܠܬܗܝܢ *illarum*. ܒܬܘܠܬܗܘܢ *illorum*.

ܒܬܘܠܬܢ *nostrae* com.

ܒܬܘܠܬܟܝܢ *vestrae* ܒܬܘܠܬܟܘܢ *vestrae*.

ܒܬܘܠܬܗܝܢ *illarum*. ܒܬܘܠܬܗܘܢ *illorum*.

2. ܒܪܬܐ *filia*, ante suffixum ܝ pthocho suum à prima ad sequentem litteram transfert, ut ܒܪܬܝ *filia mea* Marc. 5, 23. ast in reliquis servat, ut ܒܪܬܟ *filia tua* cap. 5, 35. ܒܪܬܟܘܢ *filia vestra* Gen. 34, 8. De suffixis post ܚܕܘܬܐ *gaudium* vide lib. I. cap. II. 9.

XVII. Suffixa specialia nominum masculinorum. Tria haec nomina, ܐܒܐ *pater*, ܐܚܐ *frater*,

ܚܡܐ *socer*, ante suffixa singularia (excepto suffixo 1. pers. singularis ante quod e contrario olaph loco pthocho adsumit zekopho) adsciscit ܘ : ut ܐܒܐ *pater*.

ܐܒܝ *meus* com.

ܐܒܘܟܝ *tuus* fem. ܐܒܘܟ *tuus* masc.

ܐܒܘܗ̇ *illius*. fem. ܐܒܘܗܝ *illius*.

ܐܒܘܢ *noster* com.

ܐܒܘܟܝܢ *vester* fem. ܐܒܘܟܘܢ *vester* masc.

ܐܒܘܗܝܢ *illarum*. ܐܒܘܗܘܢ *illorum*

Sic ܐܚܝ *frater meus* Luc. 6, 42. ܐܚܘܟ *frater tuus* Matth. 5, 23. ܚܡܘܟܝ *socer tuus* fem. Gen. 38, 13. ܐܚܘܗܝ *frater illius* masc. Matth. 4, 18. ܚܡܘܗܝ *socer illius* masc. Ioh. 18, 13. ܚܡܘܗ̇ idem fem. Gen. 38, 25. cet.

XVIII. Suffixa particularum sunt vel singularia; ut

1. post ܒ *in*, et ܠ notam dativi:

ܒܝ *in me* com.

ܒܟܝ *in te* fem. ܒܟ *in te* masc.

ܒܗ̇ *in illa*. ܒܗ *in illo*.

ܒܢ *in nobis* com.

ܒܟܝܢ *in vobis* fem. ܒܟܘܢ *in vobis*

ܒܗܝܢ *in illis.* ܒܗܘܢ *in illis.*

2. ܠܘܬ *ad*, et ܡܢ *a*, *ex*,

ܠܘܬܝ *ad me* com.

ܠܘܬܟܝ *te* fem. ܠܘܬܟ *te* masc.

ܠܘܬܗ *eam.* ܠܘܬܗ *eum.*

ܠܘܬܢ *ad nos* com.

ܠܘܬܟܝܢ *vos* fem. ܠܘܬܟܘܢ *vos* masc.

ܠܘܬܗܝܢ *illas.* ܠܘܬܗܘܢ *illos.*

3. ܒܣܬܪ *post*,

ܒܣܬܪܝ *post me* com.

ܒܣܬܪܟܝ *te* fem. ܒܣܬܪܟ *te* masc.

ܒܣܬܪܗ *illam.* ܒܣܬܪܗ *illum.*

ܒܣܬܪܢ *nos* com.

ܒܣܬܪܟܝܢ *vos* fem. ܒܣܬܪܟܘܢ *vos* masc.

ܒܣܬܪܗܝܢ *illas.* ܒܣܬܪܗܘܢ *illos.*

Sic ܒܬܪ *post*,

ܒܬܪܝ *post me* com.

ܒܬܪܟܝ *te* fem. ܒܬܪܟ *te* masc.

ܒܬܪܗ *tllam.* ܒܬܪܗ *illum*

ܒܬܪܢ *nos* com.

ܒܬܪܟܘܢ *vos* masc. ܒܬܪܟܝܢ *vos* fem.

ܒܬܪܗܘܢ *illos.* ܒܬܪܗܝܢ *illas.*

4. ܠܘܩܒܠ *contra*, quod, ubi pthocho ob incrementum syllabicum finale abiicitur, wau cum ipsius vocali transponit, non vero, ubi pthocho manet.

ܠܩܘܒܠܝ *contra me* com.

ܠܩܘܒܠܟ *te* masc. ܠܩܘܒܠܟܝ *te* fem.

ܠܩܘܒܠܗ *eum.* ܠܩܘܒܠܗ *eam.*

ܠܩܘܒܠܢ *nos* com.

ܠܩܘܒܠܟܘܢ *vos* masc. ܠܩܘܒܠܟܝܢ *vos* fem.

ܠܩܘܒܠܗܘܢ *illos.* ܠܩܘܒܠܗܝܢ *illas.*

XIX. Vel sunt pluralia masculinorum; ut ܐܝܬ seu ܐܝܬܝ, quod vicem supplet verbi substantivi esse, ܒܠܚܘܕ *seorsim*, *solus*, ܒܠܥܕ *sine*, ܚܕܪ seu ܚܕܪܝ *circa*, ܚܠܦ *pro*, ܥܠ *super*, ܠܘܬ vel ܨܝܕ *versus*, ܩܕܡ *ante*, ܬܚܝܬ pro ܬܚܬ *sub*. Ut

ܥܠܝ *super me* com.

ܥܠܝܟ *te* masc. ܥܠܝܟܝ *te* fem.

ܥܠܘܗܝ *illum.* ܥܠܝܗ *illam.*

ܕܝܠܢ *nos* com.

ܕܝܠܟܘܢ *vos* masc. ܕܝܠܟܝܢ *vos* fem.

ܕܝܠܗܘܢ *illos.* ܕܝܠܗܝܢ *illas.*

ܩܕܡܝ *ante me* com.

ܩܕܡܝܟ *te* masc. ܩܕܡܝܟܝ *te* fem.

ܩܕܡܘܗܝ *eum.* ܩܕܡܝܗ *eam.*

ܩܕܡܝܢ *nos* com.

ܩܕܡܝܟܘܢ *vos* masc. ܩܕܡܝܟܝܢ *vos* fem.

ܩܕܡܝܗܘܢ *illos.* ܩܕܡܝܗܝܢ *illas.*

XX. Vel sunt pluralia femininorum, nempe ܡܛܠ *propter* :

ܡܛܠܬܝ *propter me* com.

ܡܛܠܬܟ *te* masc. ܡܛܠܬܟܝ *te* fem.

ܡܛܠܬܗ *illum.* ܡܛܠܬܗ *illam.*

ܡܛܠܬܢ *nos* com.

ܡܛܠܬܟܘܢ *vos* masc. ܡܛܠܬܟܝܢ *vos* fem.

ܡܛܠܬܗܘܢ *illos.* ܡܛܠܬܗܝܢ *illas.*

At ܒܝܢ et ܒܝܢܬ *inter*, utriusque generis suffixa pluralia regit; masculina, ut ܒܝܢܝ *inter me* Gal. 2, 2. ܒܝܢܝܟ *inter te* Matth. 18, 15. ܒܝܢܝܢ *inter nos* Luc. 16, 26. et feminina, ut ܒܝܢܬܗܘܢ

inter vos Ioh. 1, 26. ܒܝܢܬܗܘܢ *inter illos* cap. 8,59.

XFI. Praeterea pronomina personalia ܐܢܐ *ego*, ܐܢܬ fem. ܐܢܬܝ *tu*, ܗܘ *ille*, ܗܝ *illa*, ܚܢܢ *nos*, ܐܢܬܘܢ fem. ܐܢܬܝܢ *vos*, participiis, aut nominibus adiectivis, aut sibi ipsis aliisve pronominibu subiecta, quum vim habent verbi substantivi, *sum*, *es*, *est*, cet. cum praecedente voce velut in unam coalescunt, idque vel

1. In lectione solum, ut 1.° ܒܥܐ ܐܢܐ *adhortans sum*, i. e. *adhortor* ܩܕܝܫ ܐܢܐ *sanctus sum*, ܐܢܐ ܐܢܐ *ego sum*. 2.° Circa ܐܢܬ et ܐܢܬܝ *tu*, exempla deficiunt. ܚܝܒ ܗܘ *debitor est*, fem. *debet* Ioh. 19, 7. 3.° ܕܝܬܝܪ ܗܘ *quod maior sit* Hebr. 11, 26. ܒܚܘܪܒܐ ܗܘ *in deserto est* Matth. 24, 26. ܪܥܝܐ ܗܘ pro ܪܥܝܐ ܗܘ (lib. I. cap. III. §. 7, 1.) *pastor est* Ioh. 10, 2. ܓܢܒܐ ܗܘ *fur est* v. 1. ܕܟܝܐ ܗܘ *purus est* Ioh. 13, 10. 4.° ܟܪܝܐ ܗܝ *contristata est* ܩܘܝܐ ܗܝ *permanens est* Ioh. 9, 41. ܗܝ ܗܝ *illa est* Gen. 23, 19. ܕܗܝ ܗܝ *quae ipsa est* Col. 3, 5. ܝܠܝܕܝܢ ܚܢܢ *nati sumus*, secundum Polygl. Act. 2, 8. quomodo id legendum foret ܝܠܝܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܨܒܝܢ *vultis* ܐܢܬܘܢ ܡܠܐܝܢ *fatigatis* vers. 10. ܐܢܬܘܢ ܢܛܝܪܝܢ *servamini* ܐܢܬܘܢ ܡܬܠܐܝܢ

angustamini vers.6. ܡܚܒܝܢ ܐܢܬܘܢ *amatis* v.8.quae lege ܡܬܐܠܨܬܘܢ , ܢܗܝܪܬܘܢ , ܡܠܝܬܘܢ , ܪܚܡܬܘܢ. ܡܚܒܬܘܢ . ܒܥܝܢ ܐܢܬܝܢ *quaerentes estis* scil. *quaeritis* fem. quod lege ܒܥܝܬܝܢ . Ceterum ܗܢܘܢ *illi*, et ܗܢܝܢ *illae*, loco eius mutant he initiale in olaph, ܐܢܘܢ et ܐܢܝܢ, coll. supra §. 7.

2. In scriptione non minus quam in lectione, ut ܒܥܐܢܐ pro ܒܥܐ ܐܢܐ *adhortor* Rom. 12, 1. ܫܐܠܢܐ *rogo* Eph. 3, 13. ܪܒܥܬ pro ܪܒܥ ܐܢܬ *cubas* masc. Cant. 1, 8. ܪܥܝܬ *pascis* ibid. ܡܫܬܒܗܪܬܝ *gloriaris* fem. et ܬܟܝܠܬܝ *confidis*, pro ܡܫܬܒܗܪܐ ܐܢܬܝ et ܬܟܝܠܐ ܐܢܬܝ Ier. 49, 4. ܫܪܝܬܝ *soluta es*, pro ܫܪܝܐ ܐܢܬܝ. ܡܝܩܪܘ *honoratum est* ܡܒܪܟܘ *benedictus est* pro ܡܝܩܪ ܗܘ, et ܡܒܪܟ ܗܘ. ܚܝܒܘ, pro ܚܝܒ ܗܘ *debitor est* ܡܢܘ vel ܐܝܢܘ *quis est?* pro ܡܢ ܗܘ vel ܐܝܢܐ ܗܘ, ܡܢܘ pro ܡܢܐ ܗܘ; *quid est?* ܗܢܘ pro ܗܢܐ ܗܘ *hic est* Matth. 3, 3. ܓܠܝܗܝ pro ܓܠܝܐ ܗܝ *manifestum est* Gal. 3, 11. ܪܓܡܝܢܢ pro ܪܓܡܝܢ ܚܢܢ *lapidamus* ܚܙܝܢܢ pro ܚܙܝܢ ܚܢܢ *videmus* ܕܡܝܟܝܢܢ *soporati eramus* ܒܩܝܢܢ *probamur*, et ܡܡܠܠܝܢܢ *loquimur* ܚܝܒܝܢܢ *debitores su-*

mus. ܐܟܠܬܘܢ pro ܐܟܠܝܢ ܐܢܬܘܢ *comeditis* ܪܚܡܬܘܢ *vultis* ܡܫܡܫܬܘܢ *ministratis* ܡܙܕܕܩܬܘܢ *iustificamini*.

3. At pronomina ista, qua prōnomina, manent integra: ut Luc. 16,5.7. ܟܡܐ ܚܝܒ ܐܢܬ *quantum debes*? Ioh. 11,26. ܡܗܝܡܢܐ ܐܢܬܝ *credisne tu*?

GRAMMATICAE SYRIACAE

LIBER III.

De syntaxi et idiomatibus linguae Syrorum.

CAPUT I.

De idiomatibus verborum syntacticis.

I. De syntaxi et idiomatibus Syrorum in verbis, hoc ordine agemus, ut quae circa significationem et vocem, circa compositionem, numerum, personam, genus, modum, tempus, peculiaria habent, una cum singularibus loquendi formulis, exponamus.

II. Verba significationem subinde vel aliam prorsus, vel determinationem sortiuntur, prout 1. vel forma differunt; ut ܦܠܓ *divisit*, transitive, at ܦܠܓ *divisus*, *dimidiatus fuit*, intransitive et quasi passive, Ioh. 7, 14. ܚܪ *intuitus est*, at ܚܘܪ *albuit*; ܥܘܪ *excitavit*, at ܥܘܪ *excoecavit*, ܐܬܥܘܪ *excoecatus est*: 2. vel coniugatione, ut ܫܐܠ *rogavit*, in peal, at ܫܐܠ in pael *interrogavit*, ܐܫܐܠ in aphel *commodavit*; ܩܪܒ *adpropinquavit*, at ܩܪܒ *adduxit*, *obtulit*, ܐܬܩܪܒ *praeliatus fuit*, ܠܗܒ *flagravit*, at ܠܗܒ

fovit, ܐܰܚܶܒ *amavit*; ܪܚܶܡ *amavit*, at ܪܰܚܶܡ vel ܐܶܬ݂ܪܰܚܰܡ *misertus est*; ܪܩܰܕ *saltavit*, at ܐܰܪܩܶܕ *planxit*: 3. vel originatione; ut ܣܳܒ *consenuit*, ex Hebr. שׂיב *canum fieri*, at ܣܰܝܶܒ *polluit*; ܫܰܚܰܪ *angariavit*, at ܐܶܫܬܰܚܰܪ *relictus est*, illic cum ܫ radicali, hic vero cum prosthetico ab ܐܶܫ: ܙܰܘܶܥ *agitavit*, ex Hebr. זוע *moveri*, at ܕܳܕܳܐ *patruus*, ex Hebr. דוד idem: 4. vel syntaxi casuum, ut ܐܰܘܕܺܝ cum sequenti praefixo ܒ, *confiteri*, *profiteri* Marc. 1, 5. at cum ܠ, *gratias agere* Matth. 11,5. 5. vel denique ellipsi nominum, ut ܫܢܳܐ, quod ex Hebr. שׁנה *mutationem* proprie infert, *insaniit*, et *discessit*, illic, subaudito ܠܗܰܘܢܳܐ *mentem*, heic vero ܕܽܘܟܬ݂ܳܐ *locum* mutavit.

III. Verba neutra loco passivorum saepe Syris veniunt: ut 1. Videte, ܚܙܰܘ ܠܳܐ ܬܶܛܥܽܘܢ *ne erretis*, pro μὴ πλανηθῆτε *ne in errorem inducamini*. Luc. 21, 8. sic 1. Tim. 2, 14. 2. ܕܢܺܐܩܕܽܘܢ *ut ardeant*, pro *ut comburantur*, Matth. 13, 30. ܘܢܺܐܩܕܽܘܢ ܒܢܽܘܪܳܐ *et ardent igne*, pro, καὶ πυρὶ κατακαίεται *et igne cremantur* vers. 40. Sic Hebr. 13, 11. Apoc. 8, 7. 3. *Arbor*, *quae fructus bonus non fert*, *adscin-*

m

ditur, ܘܢܦܠ ܒܢܘܪܐ *et cadit* (pro *βάλλεται proiicitur*) *in ignem* Matth. 3, 10. ܡܕܡ ܕܢܦܠ ܗܘܐ ܒܗ *quod cadebat in illud*, pro *iniiciebatur ei* Ioh. 12, 6. 4. ܢܦܩܘܢ *exibunt*, pro, *ἐκβληθήσονται expellentur* seu *eiicientur* Matt. 8, 12. Sic cap. 9, 33. ܡܐ ܕܢܦܩܬ *cum exiero*, pro, *ὅταν μετασταθῶ*, *cum amotus fuero* a villicatione Luc. 16, 4. 5. ܘܣܠܩܘ ܡܢ ܥܩܪܝܗܘܢ *et acscenderunt* (pro *subtractae sunt*) e radicibus suis, Iudae vers. 12. 6. Venit ad Ioannem, ܕܢܥܡܕ ܡܢܗ *ut staret* (ex Hebr. עמד) *ab illo*, scil. in baptisterio seu aquis baptismi, pro, *τοῦ βαπτισθῆναι*, *ut baptizaretur*, seu (ut Syri vocant) *ut constitueretur* in baptisterio; Matth. 3, 13. unde ibid. passive in ethpeel ܕܡܢܟ ܐܬܥܡܕ *ut a te baptizer* vers. 3. Sic vers. 5.

IV. Contra, passivae vocis verba pro activis aliquando veniunt. Quo spectat, quum non solum Ioh. 5, 3. et 6. ܪܡܝܢ ܗܘܘ *proiecti erant*, idem valet ac *iacebant*, sed etiam quum coniugationes passivae et participium peil, velut deponentia sunt, et active significant: ut ܐܬܕܟܪ *recordatus est*, qs. *recordari factus est* Luc. 23, 4. ܐܣܬܡܟ *recubuit*, qs. *suffultus est* Matth. 15, 35. ܐܣܬܡܟܘܢ

agnovit, qs. *noscere factus est* Col. 1, 6. ܐܫܬܡܥ *obedivit*, qs. *dicto audiens factus est* Matth. 8, 27. ܐܬܪܓܪܓܘ *desideravit*, *desiderio incensus est* Matth. 13, 17. ܐܒܝܠܐ *lugentes*, *luctum patientes* Matth. 5, 4. ܐܚܝܕܝܢ *tenentes* Matth. 14, 3. Hebr. 1, 3. cap. 2, 14. ܘܐܠܝܢ *et lamentabantur* Luc. 23, 27. ܐܣܝܪ ܣܦܣܪܐ *accinctus est gladium* Rom. 13, 4. ܐܬܠܡܝܢ ܗܘܘ *advenientes* (qs. *advecti*) *fuerant* Ioh. 11, 19. ܕܡܕܒܪܝܢ *ducentes* Act. 21, 16. Iac. 3, 4. ܕܚܕܝܪܝܢ ܠܗ *qui cingentes* (qs. *circumdati*) *eum* Matth. 8, 18. ܛܥܝܢ ܗܘܐ *onustus erat*, pro *ferebat*, Ioh. 12, 6. ܕܟܢܝܫ ܗܘܐ ܡܝܐ *qui collegerat aquas* (collectionem illarum passus) seu *hydropicus* Luc. 14, 2. ܟܒܝܫ ܢܦܫܗ *continens seipsum* Tit. 1, 8. ܟܦܢܝܢ ܘܨܗܝܢ *esurientes ac sitientes*, qs. *famem ac sitim patientes*, Matt. 5, 6. ܣܘܚܐ *desiderans*, qs. *desiderio accensus* Rom. 15, 23. ܣܥܪ *operatus* vers. 18. ܕܪܟܝܒ ܥܠ ܥܝܠܐ *insidens* (qs. *insidere factus*) *pullo*, Ioh. 12, 15. ܕܫܩܝܠܝܢ ܗܘܘ ܠܗ οἱ δὲ βαστάζοντες αὐτόν, *qui suscipere facti erant illum* Luc. 7, 14. ܟܠ ܕܣܢܝܩ ܗܘܐ *omne quod*

possidens (qs. *possidere facta* seu *possessionata*) *erat* cap. 21, 4. ܬܟܝܠ *confidens* seu *confisus* Hebr. 2, 13. Conf. lib. II. cap. I. §. 4.

V. Verba passiva apud Syros non minus, quam Graecos, aliquando reciprocam actionem notant: ܐܙܕܘܓ *coniunctus fuit*, ܐܬܚܝܠ *confortatus est*; ܐܬܪܚܩ *elongatus est*; pro, *coniunxit se*, *confortavit se*, *elongavit se*; ܐܬܦܢܝ *conversus est*, pro, *convestit se* Matth. 9, 22. Strictius tamen actiones reciprocas per verbum transitivum, et nomen ܢܦܫܐ *animam* cum suffixis, (uti cap. III. in syntaxi pronominum §. VIII. docebimus) exprimunt.

VI. Coniugatio ettaphal quoniam rarioris usus est, igitur ethpeel passiva formant non solum ex peal, verum etiam ex aphel: ut ܐܬܚܙܝ ܠܗܘܢ, non *visun*, sed *videre factum* seu *ostensum est eis*, Matth. 2, 12. ܕܢܬܝܕܥ ܠܐܝܣܪܝܠ, non *ut cognosceretur*, sed *ut notificaretur Israeli*, ἵνα φανερωθῇ, Ioh. 1, 31. Sic cap. 3, 21. Vide supra lib. II. cap. I. §. 6, 2.

VII. Loco substantivi verbi, *sum*, *es*, *est*, cet. Pronomina personalia, *ego*, *tu*, *ille*, cet. usitatissime veniunt. Exemplorum cumulum dedimus lib. II. cap. III. §. 21. Addimus heic Tit. 1, 12. ܕܓܠܐ ܐܢܘܢ *mendaces sunt*.

VIII. Verbum *habere* Syri non habent, sed per ܐܝܬ *est*, cum sequente praefixo lomad, ceu dativi nota, circumscribunt: ut Matth. 3, 9. ܕܐܒܐ ܐܝܬ ܠܢ ܐܒܪܗܡ *pater est nobis Abraham*. πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ; cap. 5, 46. ܡܢܐ ܐܓܪܐ ܐܝܬ ܠܟܘܢ τίνα μισθὸν ἔχετε; 2. Tim. 1, 13. ܢܗܘܐ ܠܟ ܨܘܪܬܐ ܕܡܠܐ ܚܠܝܡܬܐ Ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγιαινόντων λόγων. Unde constructio ad sensum est 2. Ioan. vers. 9. ܘܐܒܐ ܘܠܒܪܐ ܐܝܬ ܠܗ *et Patrem et Filium est ei*, pro *habet*. Sic Matth. 26, 11. Ioh. 12. 8.

IX. Sed nec compositis verbis, qualibus Graeci Latinique, utuntur: supplent vero illorum defectum per simplicia, eaque 1. absolute posita, ܝܕܥܝܢ *scientes*, pro *praescientes*, ܟܬܒܬ *scripsi*, pro προέγραψα, et sic Rom. 9, 23. 2. Cor. 12, 21. *Videre* item, pro *visum recipere* Matth. 11. 5. Marc. 10, 51. 52. *dare*, pro *reddere* Luc. 3. 11. Act. 23, 33. *vivere*, pro *reviviscere* Luc. 15, 24. 32. *mensurare*, pro *remensurare* Matth. 7, 2. *sedere*, pro *considere* Marc. 14, 54. 2. vel cum adiectis quibusdam verbis particulisque auxiliaribus.

Nempe 1. composita cum praepositione *ante* vel *prae*, seu quae anticipationem notant, per ܩܕܡ *praevenit*, verbis in eadem persona, tempore, et numero coniunctis; ut Marc. 13, 23.

ܩܕܡܬ ܐܡܪܬ *praeveni dixi*, i. e. *praedixi*, Act. 2, 31. ܩܕܡ ܚܙܐ *praevenit vidit* i. e. *praevidit*; et, si plura cupis exempla, Act. 7, 52. Rom. 3, 9. inverso item ordine Ioh. 20, 4. ܪܗܛ ܩܕܡܗ *cucurrit, praevenit eum*, pro *praecucurrit*: vel per particulas, ut Matth. 2, 9. ܐܙܠ ܗܘܐ ܩܕܡܝܗܘܢ *ibat ante illos*, pro, *praecedebat*, Rom. 1, 2. ܡܢ ܩܕܝܡ ܡܠܟ *ab ante promisit*, προεπηγγείλατο; Col. 1, 5. ܡܢ ܩܕܝܡ ܫܡܥܬܘܢ *ab ante audivistis*, pro, προηκούσατε, 2. Cor. 13, 2. ܡܢ ܩܕܝܡ ܐܡܪܬ προείρηκα, *praedixi*.

2. Quae adversationem, per ܠܘܩܒܠ *adversus*, et ܠܩܒܠ *contra*: ut Matth. 5, 39. ܠܐ ܬܩܘܡܘܢ ܠܘܩܒܠ ܒܝܫܐ μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ, et plura exempla Matth. 26, 62. Luc. 13, 17. cap. 11, 15. Sic Rom. 11, 18. ܠܐ ܬܫܬܒܗܪ ܥܠ ܣܘܟܐ μὴ κατακαυχῶ τῶν κλάδων, Iac. 4, 11.

3. Quae societatem, per ܥܡ *cum*; ut Act. 25, 5. ܢܚܬܘܢ ܥܡܢ *descendant nobiscum*, pro συγκαταβάντες, 2. Tim. 1, 8. ܣܝܒܪ ܒܝܫܬܐ ܥܡ ܐܘܢܓܠܝܘܢ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ Hebr. 4, 15. *qui non possit* ܕܢܚܫ ܥܡ ܟܘܪܗܢܢ συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν.

4. Quae iterationem, per adiectum ܡܢ ܕܪܝܫ *a capite*, seu *denuo*; ut Hebr. 6, 6. ܡܢ ܕܪܝܫ ܢܙܩܦܘܢ ἀνασταυροῦντας, 1. Petr. 1, 3. ܐܘܠܕܢ ܡܢ ܕܪܝܫ ἀναγεννήσας ἡμᾶς, vers. 23. ܕܡܢ ܕܪܝܫ ܐܬܝܠܕܬܘܢ ἀναγεγεννημένοι.

Denique 6. quae cum nominibus sunt composita, per divisa a verbis nomina, ut Rom. 11. 20. ܠܐ ܬܬܪܘܪܒ ܒܪܥܝܢܟ μὴ ὑψηλοφρόνει; Marc. 3, 4. ܠܡܥܒܕ ܛܒ ܐܘ ܒܝܫ ἀγαθοποιῆσαι ἢ κακοποιῆσαι; cap. 4, 20. ܡܝܬܝܢ ܦܐܪܐ καρποφοροῦντες; Matth. 19, 18. ܠܐ ܬܣܗܕ ܣܗܕܘܬܐ ܕܓܠܬܐ οὐ ψευδομαρτυρήσεις.

V. Verba passiva aliquando in singulari iunguntur nominibus pronominibusve pluralibus, velut impersonalia; ut Matth. 3, 16. ܘܐܬܦܬܚ ܠܗ ܫܡܝܐ *et apertum est ei caelos*, pro *et aperti sunt ei caeli*; Luc. 2, 13. ܐܬܚܙܝ ܚܝܠܘܬܐ ܣܓܝܐܐ *visum est* (Germ. *man sahe*) *exercitus multos*; pro *visi sunt*, vel *adparuerunt exercitus multi*; Hebr. 7, 13. ܐܬܐܡܪ ܗܠܝܢ (cum imposito simul in edit. Polyglotta ribbui, de quo lib. I. cap. III. §. 4.) *dictum est haec*, pro, *dicta sunt*. De aliis impersonalibus, quae videntur, agemus infra cap. II. de syntaxi nominum §. 18.

XI. Syri adloquentes in secunda persona, post interveniens vel participium vel pronomen

relativum, sermonem aliquando ex secunda in tertiam deflectuntur: ut Luc. 13, 34. *O Hierosolyma, Hierosolyma* ܐܘܪܫܠܡ ܐܘܪܫܠܡ ܩܛܠܐ ܢܒܝܐ ܘܪܓܡܐ ܠܐܝܠܝܢ ܕܫܠܝܚܝܢ ܠܘܬܗ *occidens prophetas et eos qui missi sunt ad se*, pro *ad te*; Gal. 4, 21. *Dicite mihi vos*, ܐܡܪܘ ܠܝ ܕܨܒܝܢ ܕܢܗܘܘܢ ܬܚܝܬ ܢܡܘܣܐ *qui volunt* (pro *vultis*) *esse sub lege*. Rom. 2, 1. ܐܘ ܒܪܢܫܐ ܕܕܐܢ ܠܚܒܪܗ *o homo, qui iudicat proximum suum*.

XII. Enallage tam generis, quam numeri, esse creditur, Ier. 3, 13. ܕܥ ܣܟܠܘܬܟܝ *agnosce* (fem. pro ܕܥܝ) *peccata tua*; Marc. 13, 28. ܣܘܟܝܗ ܪܟܟ *rami eius emolliti sunt*, pro ܪܟܟܝ: forte tamen ܝ femininum, quia sine praevia vocali non legitur, librariorum sive errore sive licentia omissum.

XIII. Subiunctivum Syri, in exhortationibus, vel simpliciter per futurum imperativi formant, v. g. Ioh. 11, 16. et cap. 14, 31. 42. ܢܐܙܠ *ibimus*, pro ἄγωμεν *eamus*, 1. Cor. 15, 32. ܢܐܟܘܠ ܘܢܫܬܐ *edemus et bibemus*, pro φάγωμεν καὶ πίωμεν *edamus, et bibamus*, it. Ioh. 19, 24. vel per imperativum efferunt, v. g. cap. 11, 15. ܗܠܘ *ite, agite*, pro ἄγωμεν *eamus* Marc. 1, 38. vel denique per futurum cum praemisso ܬܐ *veni*, vel ܬܘ *ve-*

nite; ut Ioh. 11, 7. ܬܘ ܢܐܙܠ *venite*, *ibimus*, pro *eamus*. Conf. Gen. 19, 32. cap. 31, 44. Vide porro sub finem §. 16. dicenda.

XIV. Loco imperativi saepenumero venit participium vel adiectivum, cum secunda persona praeteriti verbi substantivi ܗܘܐ *fuit*, idque in praeceptis tum adfirmantibus tum negantibus; ut Matt. 5, 25. ܗܘܝܬ ܡܬܪܥܐ *fuisti* (q. d. *fueris*) *reconciliatus*, pro διαλλάγηθι *reconciliare*, seu *reconciliator*; Marc. 5, 34. ܗܘܝ ܚܠܝܡܐ *esto sana*; Matth. 6, 7. ܠܐ ܗܘܝܬܘܢ ܡܦܩܩܝܢ *ne fueritis garrientes*, pro , *nolite garrire* Marc. 13, 37. ܗܘܝܬܘܢ ܫܗܪܝܢ *fuistis* (*fueritis*) *vigiles*; pro , *vigilate*.

XV. Idem fit aliquando loco subiunctivi, in adhortationibus in prima vel tertia persona concipiendis, ut 1. Cor. 4, 1. ܗܟܢܐ ܗܘܝܢ ܡܬܚܫܒܝܢ ܠܟܘܢ *sic sumus* (*simus* seu *fuerimus*) *aestimati vobis*, Οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος; Gal. 6, 9. ܠܐ ܬܗܘܐ ܡܛܠܢܐ ܠܢ *ne fuerit pertaesa nobis*, sc. *anima*, i. e μὴ ἐκκακῶμεν, *ne defetiscamus*. 1. Tim. 2, 11. *mulier in silentio* ܒܫܠܝܐ ܬܗܘܐ *fuit* (pro *sit*, *esto*) *discens*, μανθανέτω; vers. 8: *volo igitur*, ܕܢܗܘܘܢ ܡܨܠܝܢ *ut fuerint precantes*, pro, *ut precentur*. 1. Thess. 5, 12. 13. *adhortamur vos*,

ܕܬܗܘܘܢ ܡܘܕܥܝܢ *ut fueritis agnoscentes*, pro, *ut agnoscatis*.

XVI. Quod ad tempora, praeteritum Syrorum respondet ordinarie Latinorum praeterito perfecto; ut ܩܛܠ *interfecit*. At praeteritum imperfectum Syri per participium cum adiecto praeterito verbi ܗܘܐ *fuit*; plusquamperfectum vero per suum praeteritum, eodem verbo substantivo superaddito, exprimunt. Quod ad prius, vide Marc. 1, 7: ܡܟܪܙ ܗܘܐ *praedicans fuit*, i. e. *praedicabat*; cap. 3, 2. ܢܛܪܝܢ ܗܘܘ *observantes fuerunt*, i. e. *observabant*; Luc. 9, 14. ܗܘܝܢ ܗܘܘ *entes* (ut sic dicam) *fuerunt*, i. e. *erant*; Act. 20, 21. ܡܣܗܕ ܗܘܝܬ *testificabar*. Quod ad posterius, conf. Matth. 14, 3. ܢܣܒ ܗܘܐ *cepit fuit*, pro *ceperat*; Marc. 3, 8. ܫܡܥܘ ܗܘܘ *audiverunt fuerunt*, pro *audiverant*; Ioh. 10, 22. ܗܘܐ ܗܘܐ masc. et cap. 3, 25. ܗܘܬ ܗܘܬ fem. *fuit fuit*, pro *fuerat*. Vide porro Matth. 25, 20. cap. 26, 48. 75. cap. 27; 55. 57. Nota autem: illud suum imperfectum Syri etiam subiunctivo, describendis eventibus hypotheticis, adhibent: ut Ps. 123, (124) 3. ܚܝܐ ܒܠܥܝܢ ܗܘܘ ܠܢ *vivos deglutiebant*, i. e. *degluti-*

vissent nos ; vers. 4. ܡܛܒܥܝܢ ܗܘܘ ܠܢ *submergebant* , pro , *submersissent nos* ; Gen, 31, 42. *nisi Deus patris mei* ____ *adstitisset mihi* , ܗܘܐ ܣܪܝܩܐܝܬ ܡܫܕܪ ܗܘܝܬ ܠܝ *nunc vacuum dimittebas* , i. e. *dimisisses me*.

XVII. Participia cum adiectis pronominibus personalibus, exprimere Graecorum Latinorumque praesens indicativi, (etiam subiunctivi, siquidem id nexus orationis postulet), exempla supra lib. II. cap. III. §. 21. adlata abunde docebunt. Quodsi tamen participialiter capiantur, ad notandum sive agentis sive patientis statum, praemittunt Syri vel separatum ܟܕ *dum*, vel praefixum ܕ *qui* : ut ܟܕ Ioh. 1, 36. *intuitus est Iesus*, ܟܕ ܡܗܠܟ *ambulantem*, seu *dum ambularet* ; Act. 22, 5. *ut adducerem eos Hierosolymam* ܟܕ ܐܣܝܪܝܢ *vinctos* ; vide porro Matth. 3,6. cap. 14, 25. Ioh. 6, 6. cap. 9, 2. 19. At ܕ Marc. 2, 14. *vidit Levin* _ _ ܕܝܬܒ *qui sedens* erat, i. e. *sedentem* ; cap. 11, 2. *invenietis pullum* ܕܐܣܝܪ *qui vinctus* est, seu *vinctum*. Sic vers. 4. Matth. 3,7. cap. 14, 26. cap. 15, 32. cap. 26, 64. Porro illud ܟܕ facit periphrasin ablativi consequentiae in participiis : ut Matth. 15, 20. ܟܕ ܠܐ ܡܫܝܓܝܢ ܐܝܕܝܗܘܢ

cum non lotae essent manus eius, i. e. *non lotis manibus*. Sic Marc. 7, 2. 5. Ioh. 11. 44.

XVIII. Ceterum elegantiam Graecorum, qua participium alii verbo connectunt, Syri ita exprimunt, ut utrumque verbum in eodem modo, tempore ac persona, sine interiecta copula ponant, per asyndeton: ut Matth. 2, 8 ܙܠܘ ܒܥܘ *ite, exquirite*, πορευθέντες ἐξετάσατε, et ibid. *ut et ego* ܐܬܐ ܐܣܓܘܕ ܠܗ *veniam, adorem illum*, ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ; vers. 9. ܥܕܡܐ ܕܐܬܐ ܩܡ *donec venit, stetit*, ἕως ἐλθὼν ἔστη; vers. 11. ܘܢܦܠܘ ܣܓܕܘ ܠܗ *et prociderunt, adorarunt illum*, καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ. Sic ibid. vers. 13. 14. 16. 21. 23.

XIX. Constructio verbi cum suo ipsius infinitivo, sine interveniente praefixo lomad, est emphatica: ut Luc. 1, 22. ܡܪܡܙ ܪܡܙ ܗܘܐ *innuendo*, i. e. identidem *innuebat*; Ioh. 9. 9. ܡܕܡܐ ܕܡܐ *similis exsistendo*, i. e. perquam *similis est*. Etiam in negativa oratione: ut Ioh. 20, 5. ܡܥܠ ܕܝܢ ܠܐ ܥܠ *ingrediendo vero*, i. e. omnino vero *non introiit*; Rom. 9, 6. ܠܐ ܗܘܐ ܡܦܠ ܢܦܠܬ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ *non cadendo*, i. e. nequaquam *cecidit verbum Dei*.

XX. In ordinaria vero constructione verbi unius cum infinitivo alterius, infinitivus requirit

praefixum lomad: ut Matth. 2, 13. ܥܬܝܕ ܗܘ ܗܪܘܕܣ ܠܡܒܥܝܘ ܠܛܠܝܐ Μέλλει Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον; Luc. 15, 15. *misit eum in agrum* ܠܚܩܠܐ ܠܡܪܥܐ ܚܙܝܪ̈ܐ *ad pascendum sues*.

XXI. Attamen in constructione verborum, loco infinitivi saepe ponitur.

1. Verbum finitum eodem genere, numero, et persona cum verborum altero wau copulativo interiecto, aut per asyndeton subaudito; ut Luc. 20, 11. 12. ܘܐܘܣܦ ܫܕܪ *et addidit, et misit*, καὶ προσέθετο πέμψαι.

2. Futurum cum praefixo ܕ *ut*, sive expresso sive subaudito. Ut, cum expresso quidem dolath, Matth. 2, 22. ܕܚܠ ܕܢܐܙܠ *timuit ut abiret*, pro *abire* cap. 16, 3. ܝܕܥܝܢ ܐܢܬܘܢ ܕܬܒܩܘܢ *novistis ut probetis*, i. e *probare*, et ܠܐ ܝܕܥܝܢ ܐܢܬܘܢ ܕܬܦܪܫܘܢ *non novistis ut discernatis*, pro *discernere*, vers. 24. ܡܢ ܕܨܒܐ ܕܢܐܬܐ ܒܬܪܝ *quisquis vult ut veniat post me*, pro *venire*. At sine dolath Matth. 14, 28. ܦܩܘܕ ܠܝ ܐܬܐ ܠܘܬܟ *praecipe mihi, veniam*, id est, *venire*, seu *ut veniam ad te*; Luc. 18, 13. *Nec volebat*, ܐܦ ܠܐ ܥܝܢ̈ܘܗܝ ܢܪܝܡ ܠܫܡܝܐ *vel oculos suos attolleret*, pro *attollere*; et in passiva voce Hebr. 12, 19. ܕܠܐ ܢܬܘܣܦ ܢܬܡܠܠ

ܠܡܬܡܠܠܘ *ut ne adiiceretur sermo fieret*, pro *sermo fieri cum illis*.

3. Participium, idque vel absolute, vel cum adiecta particula. Nempe absolute, tum in activa voce, ut Matth. 12, 1. ܫܪܝܘ ܡܠܩܛܝܢ ܫܒܠܐ ܘܐܟܠܝܢ *coeperunt vellicantes spicas, et comedentes*, pro *vellicare* et *comedere*; forte subaudito ܠܡܗܘܐ *esse*, vel ܕܢܗܘܘܢ *ut essent*; cap. 13, 30. ܫܒܘܩܘ ܪܒܝܢ *sinite crescentia*, pro *crescere*. Quo et pertinent Luc. 10, 40. ܐܡܪ ܠܗ ܡܥܕܪܢܘܬܐ ܠܝ *dic ei, ut sit iuvans me*; cap. 12, 13. ܐܡܪ ܠܐܚܝ ܦܠܓ ܥܡܝ ܝܪܬܘܬܐ εἰπὲ τῷ ἀδελφῷ μου, μερίσασθαι μετ' ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν; tum vero in voce passiva, ut Luc. 11, 53. ܫܪܝܘ ܡܬܚܡܬܝܢ ܠܗܘܢ *coeperunt male adfecti*, pro, *indignari*; 1. Ioh. 2, 8. ܫܪܝ ܡܬܚܙܐ *coepit* lux esse *visa*, pro *videri*. At vero cum adiecta particula: ut cum praefixo dolath Hebr. 9, 23. ܐܢܢܩܐ ܗܘܐ ܕܗܠܝܢ ܡܕܟܝܢ *oportet ut haec mundata* fiant, pro *oportet haec mundari*; cum ܡܢ vero, sequente dolath, Act. 21, 32. ܫܠܝܘ ܡܢ ܕܡܚܝܢ ܗܘܘ ܠܦܘܠܘܣ *cessabant ab eo ut percuterent*, i. e. *percutere Paulum*.

XXII. Passiva verba aliquando iunguntur

dativis, notandae caussae efficienti seu agenti, ita ut dativi perinde valeant, ac ablativi cum praemissa praepositione ܡܢ *a* vel *ab*, ut Luc. 6, 4. ܠܐ ܡܬܚܙܝܐ ܠܟ *non videtur tibi*, i. e. *a te* cap. 8. 29. ܫܒܐ ܗܘܐ ܠܗ *captivabatur ei*, pro ܕ *ab eo*; cap. 23, 41. *Nihil quod morte dignum sit*, ܡܕܡ ܠܗ *factum ei*, pro ܕ *ab eo*. Vide dissert. nostram de Soloec. Cas. §. XIX.

XXIII. Syri in construendis verbis cum suis casibus aliquando a Latinorum syntaxi secedunt, dicentes v. g. *ingredi* vel *adscendere*, non *per ostium*, sed *ex ostio*, nec *per locum*, sed *ex loco*; *confiteri* item vel *abnegare*, non *aliquem* vel *aliquid*, sed *in aliquo*, cetera. Ut Ioh. 10, 1. 2. ܡܢ ܕܠܐ ܥܐܠ ܡܢ ܬܪܥܐ *quisquis non ingreditur ex ostio* in ovile, et ܣܠܩ ܡܢ ܕܘܟܐ ܐܚܪܢܐ *adscendit ex loco alio*; Matth. 10, 32. *Quisquis* ܢܘܕܐ ܒܝ *confessus fuerit in me*, et vers. 33. ܡܢ ܕܝܢ ܕܢܟܦܘܪ ܒܝ *quisquis vero abnegaverit in me*. Confer dissert. nostram de Soloecismo casuum §. 4.

XXIV. Idem verbum, quod in orationis protasi praecesserat, aliquando in apodosi subticetur: ut Matth. 1, 22. ܗܢܐ ܕܝܢ ܟܠܗ ܕܗܘܐ ܕܢܬܡܠܐ *hoc vero totum, quod factum est*, factum est, *ut impleretur* cet. Ioh. 20. 31. ܐܦ ܗܠܝܢ ܕܟܬܝܒܢ

ܕܬܗܝܡܢܘܢ *etiam haec*, *quae scripta sunt*, scripta sunt, *ut credatis*. Hebr. 7, 8. ܡܫܚܠܦܘܬܐ ܕܝܢ ܕܗܘܐ ܠܢܡܘܣܐ ܩܕܡܝܐ ܡܛܠ ܡܚܝܠܘܬܗ *mutatio vero*, *quae facta est legi priori*, facta est *propter eius imbecillitatem*; cap. 8, 3. ܟܠ ܓܝܪ ܪܒ ܟܘܡܪܐ ܕܩܐܡ ܕܢܩܪܒ ܩܘܪܒܢܐ *omnis enim pontifex qui constituitur*, constituitur, *ut offerat oblationes*.

XXV. Verbum substantivum ܗܘܐ *fuit* redundat, seu expletivum est, 1. post negativum ܠܐ *non*, quo casu utcumque per *sane* exprimi potest; ut Matth. 10, 20. ܠܐ ܗܘܐ ܓܝܪ ܐܢܬܘܢ ܡܡܠܠܝܢ *nam non sane vos loquimini*; cap. 16, 11. ܕܠܐ ܗܘܐ ܥܠ ܠܚܡܐ ܐܡܪܬ *quod non sane de pane dixerim*; etiam tum, cum negativum ܠܐ *non*, interrogative capitur pro *nonne*? ut Matth. 13, 55. ܠܐ ܗܘܐ ܗܢܐ ܗܘ ܒܪܗ ܕܢܓܪܐ *nonne sane hic est filius fabri*? Forte quod ܗܘܐ *fuit* cum ܗܐ *ecce* a Syris confusum est, unde et cum eo alternat ibid. vers. 56. *Et sorores eius omnes* ܠܐ ܗܐ ܟܠܗܝܢ ܠܘܬܢ *non ecce*! *apud nos sunt*? nec non Iac. 2, 4. 6. 7. coll. ibid. vers. 5, 21. Sic Marc. 11. 13. Luc. 11. 40. cap. 17, 17. 2. post seipsum aut aliud verbum, sine immuta-

tione temporis perfecti in plusquamperfectum, quam alias praeteritis secundum §. 16. inferre solet; ut Marc. 1, 45. ܫܪܝ ܗܘܐ non, *incepit fuit*, i. e. *inceperat*, sed simpliciter, *incepit*, ibidemque ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܢܫܟܚ ܗܘܐ *ita ut non posset*, Luc. 1, 8. ܗܘܐ ܗܘܐ ܕܝܢ *factum est vero*; Ioh. 3, 25. ܗܘܬ ܗܘܬ ܕܝܢ ܒܥܬܐ *facta est autem quaestio*.

3. Post synonymum ܐܝܬ vel ܐܝܬܝ *est, erat, fuit*; ut Matt. 3, 4. ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ *fuit fuit*, pro *fuit* simpliciter. Verum hoc inde est, quod ܐܝܬ, perinde ac hebr. יֵשׁ, cui originem debet, proprie substantivum nomen est, ac adeo syntaxis in exemplo adlato ita sonaret: *existentia eius fuit*.

XXVI. Addimus singulares vocum constructiones, et loquendi formulas; ex ordine verborum, quibus illae constant, alphabetico, ut facilius reperiri queant. Erunt autem verba haecce: ܐܚܕ *tenuit*, ܐܟܠ *comedit*, ܐܠܨ *coegit*, ܐܬܐ *venit*, ܒܐܫ *malus fuit*, ܒܛܠ *vacuus fuit*, ܒܝܐ *hortatus est*, ܓܠܐ *retexit*, ܗܘܐ *factus est*, ܚܘܝ *indicavit*, ܐܬܚܫܚ *usus est*, ܟܪܝ *curtatus est*, ܡܠ *taeduit*, ܡܛܐ *pertigit*, ܡܠܐ *implevit*, ܢܓܕ *traxit*, ܢܣܒ *accepit*, ܢܣܩ *adscendit*, ܢܦܩ

exiit , ܣܡ *posuit* , ܥܒܪ *transiit* , ܥܠ *intravit* , ܩܥܐ vel ܩܪܐ *clamavit* , ܩܛܠ *occidit* , ܫܕܐ *proiecit* , ܫܕܪ *misit* .

1. Tim. 6, 1. ܠܡܪ̈ܝܗܘܢ ܒܟܠ ܐܝܩܪ ܢܐܚܕܘܢ *dominos suos in omni honore habeant*, proprie, *teneant*, germ. *sollen ihre Herren in allen Ehren halten*. 2. Thess. 3, 15. ܘܠܐ ܐܝܟ ܒܥܠܕܒܒܐ ܐܬܐܚܕܘܗܝ *neque tanquam inimicum habeatis eum*, germ. *und haltet ihn nicht als einen feind*.

Matth. 27, 12. ܘܟܕ ܐܟܠܝܢ ܗܘܘ ܩܪ̈ܨܘܗܝ *cum accusarent eum*, proprie, *comederent accusationes*, vel *excidia eius*. Sic cap. 12, 10. Marc. 15. 3. 1. Tim. 3, 11. 2. Tim. 3, 3. Tit. 2. 3. Impersonaliter seu passive, Luc. 16, 1. ܘܐܬܐܟܠܘ ܠܗ ܩܪ̈ܨܘܗܝ *et comestum est ei accusationes eius*, (Vide supra §. 10.) i. e. *et accusatus est ei*. Hinc ܐܟܠܩܪܨܐ *accusator*, *obtrectator*, et synecdochice *diabolus*, Matth. 4, 1. 5. 8. 11. cap. 25, 41. ܡܐܟܠܩܪ̈ܨܐ *obtrectatio* Rom. 1, 30. et divisim ܡܐܟܠ ܩܪ̈ܨܐ Ioh. 18, 29.

Phil. 1, 24. ܐܠܨܐ ܠܝ ܨܒܘܬܐ *cogit me res*, pro *necessum habeo* ; cap. 2, 25. ܐܠܨܬܢܝ ܨܒܘܬܐ *coegit me res*, pro ἀναγκαῖον ἡγησάμην *necessarium duxi* ;

Act. 15, 28. ܗܠܝܢ ܕܐܠܝܨܢ *haec quae coguntur*, pro *ἀναγκαῖα necessaria*.

1. Tim. 5, 15. ܕܩܕܡܝܟ ܐܬܐ ܐܢܬ *quod ante te venias*, id est, *proficias*, *progrediaris*, Germ. *dass du vor dich kommst*. 2. Tim. 3, 9. ܠܐ ܢܐܬܘܢ ܠܩܕܡܝܗܘܢ *non venient ante se*, pro, *non proficient ultra*.

Iac. 4, 2. ܘܠܐ ܐܬܐ ܠܐܝܕܝܟܘܢ *et non venit* quod quaeritis, *in manus vestras*, pro, *et non potestis adipisci*. Ioh. 11, 35. ܐܬܝ ܗܘܝ ܕܡܥܘܗܝ *veniebant lacrimae eius*, Germ. *die thränen kamen ihm*, pro, *lacrimabatur*; ad instar Hebr. Ezech. 24, 16. וְלֹא תָבוֹא דִּמְעָתֶךָ *nec oborientur tibi lacrimae*.

Matth. 26, 8. ܘܐܬܟܪܝ ܠܗܘܢ *et male adfectus est eis*, scil. *animus*, seu ܠܒܐ *cor*, id est *displicuit*, ܐܬܐܒ et ܐܬܟܪܝ idem, cap. 21, 15. Marc. 14, 4. et in praesenti, Luc. 11, 53. *coeperunt* ܡܬܟܪܝ ܠܗܘܢ esse *quibus* cor *male adfectum esset*, pro *indignari*, *aegre ferre*.

Luc. 10, 34. ܘܐܬܒܛܠ ܠܗ ܒܕܘܒܪܗ *et vacavit ipsi* (sic enim proprie sonaret) *super eo*, pro *curam eius gessit*; ut Latini dicunt *vacare litteris*, pro *operam dare*, *studere*. Subaudiveris

ܠܒܐ *cor*, *animus*. Sic in peil Marc. 4, 38. ܠܐ ܒܨܝܠܐ ܠܟ ܕܐܒܝܕܝܢܢ *nonne curae est tibi quod perimus?* Luc. 10, 40. Ioh. 12, 6. Act. 17, 21. 1. Petr. 5, 7. ܕܗܘ ܒܨܝܠܐ ܠܗ ܥܠܝܟܘܢ *siquidem ei*, *ei* inquam (cum pleonasmo pronominis) *cura est super vobis*, seu *curae estis*.

Rom. 12, 1. ܒܥܐ ܐܢܐ ܗܟܝܠ ܡܢܟܘܢ *petens sum igitur a vobis*, pro παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, *adhortor igitur vos*. Et sic ubique fere pro *hortari* Syri dicunt *petere ab aliquo*, non sine emphasi, ut cap. 15, 30. cap. 16, 17. 1. Cor. 1, 10. cap. 16, 15. cet.

1. Ioh. 3, 21. ܓܠܝܢ ܐܢܝܢ ܐܦܝܢ *retecta est facies nostra*, pro παῤῥησίαν ἔχομεν, *fiduciam habemus*: unde ܓܠܝܘܬ ܐܦܐ et ܡܓܠܝܐ ܐܦܐ *retectio faciei*, pro παῤῥησία Phil. 1, 20. 1. Tim. 3. 13. Hebr. 3, 6. et ܒܓܠܐ ܥܝܢܐ *in retecto oculo*, pro, *aperte*, *palam* Ioh. 16, 25. cap. 18, 20. 2. Cor. 3, 12. Hebr. 4, 16.

Ioh. 12, 42. ܘܠܐ ܢܗܘܘܢ ܠܒܪ *ut ne fierent foris*, *ut ne expellerentur*: ut Graecis active dicitur ἔξω ποιῆσαι *foris facere*, pro *exire iubere* vel *expellere* Act. 5, 34.

2. Cor. 3, 1. ܘܢܫܘܕܥܟܘܢ ܡܢܐ ܚܢܢ *ut ostendamus vobis*, *quid* seu quale *simus*, ἑαυτοὺς συνιστάνειν.

1. Cor. 7, 31. *Et qui utuntur saeculo hoc*. ܡܫܬܡܫܝܢ ܠܐ ܠܒܪ ܡܢ ܬܘܪܐ ܕܫܡܫܬܐ *sint tanquam*

non extra convenientiam usus, pro, *ne abutantur*.

Luc. 18, 23. 24. ܟܪܝܬ ܠܗ *curtatus* seu *confectus est ei*, scil. ܪܘܚܐ *spiritus*, vel ܢܦܫܐ *anima*, pro *tristatus est*. Sic Matth, 14. 9, cap. 17. 23. Ioh. 16, 20. 21. 22. cap. 21, 17. Sic transitive in aphel 2. Cor. 2, 2. 5. cap. 7, 8.

Hebr. 3, 10. ܡܐܢܬ ܠܝ ܒܕܪܐ ܗܘ *taeduit me generationis illius*, seu *fastidium habui*; proprie, *taedio adfecta est mihi* (scil. ܢܦܫܐ *anima*, vel ܪܘܚܐ *spiritus*) *in generatione illa*. Sic vers. 17. Luc. 18, 1. Gal. 6. 9. 2. Thess. 3. 13. Hebr. 3, 10. 17. cap. 12, 3.

Rom. 14, 4. ܡܛܝܐ ܒܐܝܕܝ ܡܪܗ *potest dominus eius*, proprie, *pertingens* (puta ܚܝܠ *robur*) *est in manibus domini eius*. Sic in fem. 2. Tim. 1, 12. Hebr. 11. 19. ܕܡܛܝܐ ܒܐܝܕܘܗܝ *qui potest*, et in peil cap. 2, 2. ܕܡܛܝܐ ܒܐܝܕܝܗܘܢ *qui possunt*.

Ioh. 11, 19. ܕܢܡܠܘܢ ܒܠܒܗܝܢ *ut implerent cor illarum*, cum praefixo ܒ obiectivo, pro, *ut consolarentur illas*; 1. Thess. 2, 11. ܘܡܡܠܝܢ ܗܘܝܢ ܒܠܒܟܘܢ *et implebamus cor vestrum*, i. e. *consolabamur vos*. Sic Iud. 19, 3. Unde Phil. 2, 1. ܡܘܡܠܝܐ ܒܠܒܐ *implementum cordis*, pro, *sola-*

tium. Lapsarunt Trostius et Gutbierius, derivantes ista non a ܡܠܐ *implevit*, sed a ܡܠܠ *loquutus est*, ad instar phrasis hebraeae דבר על לב *loqui ad cor* alicuius, pro *consolari* Esa. 40, 2. quod vero analogiae grammaticae repugnat: sed et Castellus Schaafiusque, deducentes quidem a ܡܠܐ; sed ita ut significatum ei tribuant verbi cognati ܡܠܠ *loquutus est*, quem tamen significatum ܡܠܠ nonnisi in pael, ܡܠܐ vero extra hanc syntaxin cum ܠܒܐ nunquam habet, sicut nec ܡܠܠ sequenti praefixo ܒ iungitur, quod contra de ܡܠܐ *implevit* valet, v. g. Act. 5, 3. ܡܠܐ ܣܛܢܐ ܠܒܟ *implevit satanas cor tuum*.

Hebr. 6, 15. ܐܓܪ ܪܘܚܗ *protraxit* (aphel a rad. ܢܓܪ) *spiritum suum*, i. e. *expectavit patienter*, seu *longanimis fuit*. Sic cap. 13, 22. Luc. 18, 7. Iac. 5, 7. Unde ܢܓܝܪ ܪܘܚܗ *cuius spiritus protractus*. pro *longanimis*, 1. Cor. 13, 4. 2. Tim. 2, 24. nec non ܢܓܝܪܘܬ ܪܘܚܐ vel ܡܓܪܘܬ ܪܘܚܐ *protractio spiritus*, pro *longanimitas* 1. Tim. 1, 16. Hebr. 6, 12.

Iac. 2, 9. ܒܐܦܐ ܢܣܒܝܢ ܐܢܬܘܢ *faciem accipitis*, προσωποληπτεῖτε. Sic Luc. 20, 21. Gal. 2, 6.

Unde ܡܣܒ ܒܐܦܐ *acceptio faciei*, προσωποληψία *personae respectus*, Matth. 23, 28, Luc. 12, 1. Ioh. 7, 24. 1. Tim. 5, 21. et ܢܣܒ ܒܐܦܐ *acceptor facierum*, pro, *hypocrita* Matth. 7, 5.

Deut. 29, 9. ܕܬܣܩܘܢ ܡܣܩܐ ܠܪܝܫܐ *ut faciatis adscendere* (a ܣܠܩ *adscendit*) *ad caput*, i. e. *ad felicem exitum perducatis*. Sic cap. 28, 29. Prov. 13, 13.

Act. 26, 1. ܘܡܦܩ ܗܘܐ ܪܘܚܐ *et exibat* (an *exire faciebat* seu *proferebat*?) *spiritum*, i. e. *defendebat se*. Sic vers. 2, 24. cap. 19, 33. 40. cap. 21, 1. cap. 24, 10. Luc. 21, 14. 2. Cor. 12, 19. unde Tim. 4, 16. ܒܡܦܩ ܪܘܚܝ *in apologia mea*. Ratio et proprietas phraseos non adeo liquida. Luc. 12, 11. secundum Polygl. angl. legitur in aphel, ܐܝܟܢܐ ܬܦܩܘܢ ܪܘܚܐ *quomodo prolaturi sitis spiritum*, i. e. *vos defensuri*.

Act. 4, 21. ܕܢܣܝܡܘܢ ܒܪܫܗܘܢ *ut ponerent in capite illorum*, pro, *punirent illos*, unde ܡܣܝܡ ܒܪܫܐ, vel coniunctim ܡܣܝܡܒܪܫܐ *positio in capite*, pro, *paena*, *supplicium* Act. 22, 5. Hebr. 10. 29.

Act. 5, 4. ܣܡܬ ܒܠܒܟ *posuisti in corde tuo*, prō, *constituisti*; Luc. 1. 9. ܕܢܣܝܡ ܒܣܡܐ *ut poneret adoramenta*, pro, *suffiret*, *suffitum*

faceret; Tit. 3, 12. ܣܡܬ ܒܪܥܝܢܝ *posui in mente mea*, pro, κέκρικα *decrevi*, quomodo et Act. 19, 21. unde in deteriorem partem flexa significatione, ܣܘܡ ܒܪܥܝܢܐ *positio in mente*, pro, ὑπόνοια *suspicio* 1.Tim. 6, 4. Item Matth. 6, 19.20. ܣܝܡܘ ܠܟܘܢ ܣܝܡܬܐ *ponite vobis positiones*, pro, *congerite* vel *struite vobis thesauros*; quomodo et Rom. 2, 5. Denique Eph. 1, 5. ܣܡܢ ܠܒܢܝܐ *posuit nos in filios*, pro, *adoptavit*, unde Rom. 8, 15. 23. et cap. 9, 4. ܣܝܡܬ ܒܢܝܐ *positio filiorum*, pro, *adoptio*.

Ioann. 4, 4. ܡܬܒܥܐ ܗܘܐ ܠܗ *opus erat ei*, pro, *oportebat eum*; velut per latinismum.

1. Tim. 3, 3. ܥܒܪ ܥܠ ܚܡܪܐ *transiens super vinum*, pro, πάροινος *vinosus*, quod Arabs erpen. ex Syro expressit, *nimius in bibendo vino*.

Ioh. 6, 21. 23. ܥܠ ܠܗ ܠܫܢܘܗܝ *intravit sibi in annos suos*, pro ἡλικίαν ἔχει *aetatem habet*, germ. *er ist zu seinen jahren gekommen*, hebr. בא בימים Gen. 18. 11. ubi Syr. pariter ܥܠܘ ܒܫܢܝܐ *intraverant in annos*.

Act. 25, 11. 12. ܒܓܢܘܗܝ ܕܩܣܪ ܩܪܐ ܐܢܐ *ad protectiones Caesaris provoco*, et ܒܓܢܗ ܕܩܣܪ ܩܪܝܬ *ad protectionem Caesaris provocasti*, pro. *Cae-*

sarem adpello, et *Caesarem adpellasti*. Sic cap. 26, 32. et, quod idem est, cap. 28, 19. *coactus sum* ܘܐܩܪܐ ܒܓܢܝ ܩܣܪ *inclamare protectionem Caesaris*. Ceterum ܒܓܢܝܘܬܗ et ܒܓܢܝ Castellus et Gutbierius verterunt *provocationem* seu *adpellationem*, quasi esset a ܓܥܐ *clamare* Act. 21, 28. perperam, quia sic ܒܓܥܝܘܬܗ scribendum fuisset: est potius cum praefixo ܒ, a ܓܢ aphel ܐܓܢ *texit*, *protexit*. Unde et erpenianus Arabs ex syriaco fonte phrasin istam vertit, *confugere ad asylum*, vel *implorare asylum Caesaris*.

Hebr. 6, 12. ܘܕܠܐ ܬܬܡܟܟ ܒܟܘܢ *et ut ne succedatur vobis*, scil. ܪܘܚܐ *spiritus*, vel ܢܦܫܐ *anima*, pro, *ut ne segnescatis*, seu *defetiscatis*, opposite ad ܢܓܝܪܘܬ ܪܘܚܐ *protractionem spiritus*, seu *longanimitatem*, ibid. Sic 1. Thess. 3, 3. Hebr. 10. 38. ܘܐܢ ܡܬܡܟܟܐ ܠܗ *sin succidatur ipsi*, pro, *sin defetiscat*; unde ibid. vers. 39. ܡܘܟܟܐ *succisio*, nempe spiritus, pro *torpore*, hebr. קֹצֶר רוּחַ Ex. 6, 9. Vide paulo ante sub ܟܪܐ vel ܟܪܝܒ *curtari*.

Act. 27, 42. ܘܠܐ ܢܪܡܘܢ ܣܚܘܐ *ne proiicerent natationem*, pro, *ne natatui se committerent*, seu *natarent*.

Luc. 19, 28. ܫܕܪܬܘܢ ܒܬܪܝ *misistis post me*, pro μετεπέμψασθέ με, *accersivistis me*, germ. *ihr habt nach mir geschickt*. Sic Act 10. 29.

CAPUT II.

De idiomatibus nominum syntacticis.

I. Idiomata nominum syntactica eo prosequemur ordine, quem accidentia nominum suggerunt, figura, periphrasis, qualitas, genus, comparatio, casus, numerus, status, geminatio, ellipsis: quibus adiiciemus syntaxin numeralium.

II. Ratione figurae sunt nomina vel simplicia vel composita. Vide lib. II. cap. II. §. 3. Et compositorum quidem, quae apud Graecos Latinosve sunt,

1. alia per simplicia Syris efferuntur, v. g. ܚܕܬܐ *recens*, pro ἄγναφος *impexus* Matth. 9, 16. ܚܙܝܐ *visus*, pro ἀνάβλεψις *recuperatio visus* Luc. 4, 18. ܟܢܬܐ σύνδουλος *conservus* Matth. 18, 28. ܫܘܬܦܐ συγκοινωνὸς *particeps* Rom. 11, 17.

2. alia circumscribuntur: ut

1. Composita negativa, seu quae privationem notant, per ܠܐ *non*, ܕܠܐ *sine*, vel ܠܝܬ *non est*, vel alia quacunque ratione. Sunt autem vel adiectiva, v. g. 1. Cor. 7, 8. τοῖς ἀγάμοις, ܠܐܝܠܝܢ ܕܠܝܬ ܠܗܘܢ ܢܫܐ *illis quibus non sunt uxores*;

cap. 1, 28. τὰ ἀγενῆ, ܐܝܠܝܢ ܕܙܥܘܪ ܫܪܒܬܗܘܢ *quorum parva est familia*; Act. 4, 13. ἀγράμματοι, ܠܐ ܝܕܥܝܢ ܣܦܪܐ *nescientes litteras*; Eph. 1, 4. ἀμώμους, ܘܠܐ ܡܘܡ *sine labe*; 1. Cor. 6, 2. ἀνάξιοι, ܠܐ ܫܘܝܢ *non digni*; Matth. 12, 5. 7. ἀναίτιοι, ܘܠܐ ܥܕܠܐ *sine reprehensione*; Ioh. 8, 7. ὁ ἀναμάρτητος, ܘܠܐ ܚܛܗ *sine peccato*; Hebr. 11, 12. ἀναρίθμητος, ܕܡܢܝܢ ܠܝܬ ܠܗ *cui numerus non est*; 1. Cor. 1, 8. ἀνέγκλητος, ܘܠܐ ܪܫܝܢ *sine accusatione*; 2. Cor. 9, 15. et 1. Petr. 1, 8. ἀνεκδιήγητος et ἀνεκλάλητος, ܘܠܐ ܡܬܬܫܥܝܢܐ *quae non enarratur*; Luc. 12, 33. ἀνέκλειπτος, ܘܠܐ ܥܒܪܐ *qui non transit*; Matth. 3. 12. ἀσβέστῳ ܘܠܐ ܕܥܟܐ *qui non extinguitur*; quibus adde cumulum exemplorum Rom. 1, 31. nec non cap. 12, 9. Luc. 24, 25. 2. Cor. 9, 4. Eph, 3, 8. Col. 1, 15. 16. 1. Tim, 1, 17. cap. 3, 2. cap. 6, 14. 2. Tim. 2, 15. 23. Hebr. 2, 8. cap. 11, 27. Iac. 2, 13. 1. Petr. 1, 22. item Eph. 5, 17. ἄφρονες; ܚܣܝܪ̈ܝ ܪܥܝܢܐ *carentes mente*. Vel substantiva, v. g. Apoc. 17, 4. ܘܠܐ ܕܟܝܘܬܐ *immundities*; 1. Cor. 15, 53. 54. ἀφθαρσία et ἀθανασία, ܠܐ ܡܬܚܒܠܢܘܬܐ *non-corruptibilitas*, et ܠܐ ܡܝܘܬܘܬܐ *non-mortalitas*; Rom. 11, 30. 32. ἀπείθεια, ܠܐ ܡܬܛܦܝܣܢܘܬܐ *non-obedientia*; ad

instar hebraicorum אַל מָוֶת *immortalitas* Prov. 12. 28. אַל קוּם עִמּוֹ *irresistibilis* c. 30, 31. *ligna* אַל מוֹנִים *putredinis expertia* Rom. 2, 23. ἀπιςία. ܚܣܝܪܘܬ ܗܝܡܢܘܬܐ *defectus fidei*.

2. Societatem notantia: per adiectum ܥܡ *cum*; ut Rom. 16, 7. Col. 4, 10. Philem. vers. 23. ὁ συναιχμάλωτός μου, ܫܒܝܐ ܕܥܡܝ *captivus qui est mecum*; Rom. 16, 3. 9. 21. ὁ σύνεργος ἡμῶν, ܦܠܚܐ ܕܥܡܢ *operarius qui nobiscum est*: per ܚܒܪܐ *socius*; ut Ioh. 11, 16. τοῖς συμμαθηταῖς, ܠܬܠܡܝܕܐ ܚܒܪܘܗܝ *discipulis sociis suis*; 1. Petr. 5, 1. ὁ συμπρεσβύτερος, ܩܫܝܫܐ ܚܒܪܟܘܢ *presbyter socius vester*: per ܫܘܬܦ *consors*; ut Eph. 3, 6. σύσσωμοι, ܫܘܬܦܐ ܕܦܓܪܐ *consortes corporis*.

3. Anticipationem seu prioritatem dicentia, per ܡܩܕܡܘ *anticipatio*: ut Act. 2, 23. et 1. Petr. 1, 2. προγνώσει, ܒܡܩܕܡܘܬܐ ܕܝܕܥܬܗ *anticipatione scientiae suae*; 1. Tim. 5, 21, χωρὶς προκρίματος, ܘܠܐ ܬܬܩܕܡ ܪܥܝܢܟ *nec praeveniatur mens tua*.

4. Universitatem connotantia, per ܟܠ *omne*: ut Luc. 23, 18. παμπληθεί, ܟܠܗ ܟܢܫܐ *tota*

multitudo ; cap. 11, 23. τὴν πανοπλίαν, ܟܠܗ ܙܝܢܐ *totam armaturam* ; 2, Cor. 6, 18. παντοκράτωρ, ܕܟܠ ܐܚܝܕ *qui omnia tenet* ; vel inverso ordine, Apoc 1,8. cap. 4, 18. ܐܚܝܕ ܟܠ *tenens omnia* ; Sap. 18, 15. παντοδύναμος, ܕܟܠ ܡܫܟܚ *qui omnia potest* ; Hebr. 4, 12. ἐνεργὴς, ܟܠ ܡܥܒܕܢܐ *omnia operans*.

5. Quae iterationem, per ܡܢ ܕܪܝܫ *a capite* : ut Tit. 3, 5. ܡܘܠܕܐ ܕܡܢ ܕܪܝܫ παλλιγγενεσία.

6. Quae spurium quid, per ܕܓܠ *mendax* ; ut 2. Cor. 11, 26. ψευδάδελφοι, ܐܚܐ ܕܓܠܐ *fratres mendaces* ; vers. 13. ψευδαπόστολοι ܫܠܝܚܐ ܕܓܠܐ ; 2. Petr. 2, 1. ψευδοπροφῆται et ψευδοδιδάσκαλοι ܢܒܝܐ ܕܓܠܐ et ܡܠܦܢܐ ܕܓܠܐ ; Matth. 24, 24. ܡܫܝܚܐ ܕܓܠܐ ψευδόχριστοι ; 1. Tim. 6, 20. ܡܝܕܥܬܐ ܕܓܠܬܐ ψευδώνυμος γνῶσις.

III. Species compositionis sunt periphrases, quae fiunt per nomina quaedam auxiliaria, ut sunt

1. ܒܪ *filius*, plur. ܒܢܝ *filii* ; v. g. ܒܪ ܐܘܡܢܘܬܐ *filius opificii*, pro, ὁμότεχνος, Act. 18, 3. cap. 19, 24. 25. 38. ܒܪ ܛܘܗܡܐ ܪܒܐ *filius familiae magnae*, pro, εὐγενὴς *nobilis* Luc. 19, 12. ܒܪ ܐܘܓܢ

fili iugi mei, pro, *σύζυγε socie*, idem iugum trahens Phil. 4, 3. ܒܪ ܡܪܒܝܢܐ *filius educatorum*, pro, *σύντροφος una educatus* Act. 13, 1. ܒܪ ܫܘܪܐ *filius muri*, pro *antemurale* Esa. 26, 1. ܒܪ ܙܪܥܐ *filius seminis*, pro, *seminabile*, quomodo et Targ. Onkel. Lev. 11, 37. 38. ܒܪ ܒܣܪܐ *filius carnis*, *eadem carne satus cognatus* Esa. 58, 7. Rom. 11, 14. ܒܪ ܓܘܪܐ *filius adulterii*, *nothus* Deut. 23. 2. ܒܪ ܝܘܡܗ *filius diei sui*, *eundem diem agens* Deut. 24, 15. Prov. 12, 16. ܒܪ ܫܥܬܗ *filius horae suae*, *eandem horam agens*, et adverbialiter, *illico*, *statim* Matth. 13, 5. 20. Ioh. 5, 9. cap. 13, 30. Act. 10, 33. cap. 21, 32. Luc. 5, 13. etiam pluraliter Matth. 20, 34. et in femin. cap. 21, 20. ܒܪ ܐܢܫܐ *filius hominis*, pro *homo*, passim; ܒܪ ܨܘܪܐ *filius colli*, pro, *fimbria collaris* seu *collum ambiens* Ps. 132, (133) 2. Et in plurali: ܒܢܝ ܝܪܬܘܬܐ *filii haereditatis*, *συγκληρονόμοι* Eph. 3, 6. ܒܢܝ ܐܬܪܐ *filii loci*, *οἱ ἐντόπιοι* Act. 21, 12. ܒܢܝ ܡܕܝܢܬܐ *filii urbis*, *συμπολῖται*, et ܒܢܝ ܒܝܬܐ *filii domus*, *οἰκεῖοι* cap. 2, 19. ܒܢܝ ܫܪܒܬܐ *filii tribus*, *συμφυλέται* 1. Thess. 2, 14. ܒܢܝ ܥܡܡܐ *filii populi*, *gentiles* Ioh. 18, 35. ܒܢܝ ܠܘܝܬܐ *filii comitatus*, *συ-*

ὁδοί, συνοδία, συνέκδημοι, Luc. 2, 44. Act. 19, 29. ܒܢܝ̈ ܫܢ̈ܝ *filii annorum meorum*; συνηλικιῶται μου, Gal. 1, 14. ܒܢܝ̈ ܚܐܪ̈ܐ et ܒܪ ܚܐܪ̈ܐ *filius* et *filii ingenuorum*, pro, ἐλεύθερος et ἐλεύθεροι 1. Cor. 7, 22. 1. Petr. 2, 16. ܒܢܝ̈ ܩܪܛܐ *filii Cretae*, *cretenses*, Tit. 1, 12. ܒܢܝ̈ ܦܬܟܪ̈ܐ *filii idolorum*, *idolatrae* Apoc. 2, 14. 20. Cave tamen, cum Castello ad hanc classem referas periphrasin *lunatici*, Matth. 17, 15. ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܓܪ̈ܐ *qui est sibi*, non *filius tectorum*, qs. *qui tecta scandit*, sed potius *extra tecta*, qui domi non manet, coll. Luc. 8,27. Nam et pluraliter dicitur cap. 4, 24. ܘܕܒܪ ܐܓܪ̈ܐ *et qui sunt extra tecta*. Contra, ܒܪܬ ܩܠܐ *filia vocis*, pro, *vox* Rom. 10, 16. 18. Gal. 4, 20. Hebr. 3. 15. plur. ܒܢ̈ܬ ܩܠܐ *voces* Act. 12, 22.

2. ܒܝܬ *domus*: v. g. ܒܝܬ ܡܒܬܐ *domus pernoctationis*, i. e. *diversorium* Gen. 42, 27. ܒܝܬ ܐܣܝܪ̈ܐ *domus vinctorum*, *carcer*, Matth. 5, 25. Apoc. 2, 10. ܒܝܬ ܒܣܡ̈ܐ *domus adoramentorum*, *thuribulum* Hebr. 9, 4. ܒܝܬ ܓܘܣܐ *domus perfugii*, *asylum* Ps. 9, 10. ܒܝܬ ܕܝܢܐ *domus iudicii*, pro *praetorium*, Act. 19, 19. ܒܝܬ ܡܫܬܥܝܢܐ do-

mus ligationis, *carcer* Gen. 42, 17. ܒܝܬ ܡܘܠܕܐ *domus nativitatis*, *natalitia* cap. 40, 20. ܒܝܬ ܓܙܐ *domus gazae*, et ܒܝܬ ܡܐܢܐ *domus armorum*, pro, *gazophylacium*, et *armamentarium*, cap. 39, 2. Marc. 12, 41. 43. ܒܝܬ ܙܝܬܐ *domus olearum*, *olivetum* Luc. 19, 29. 37. Act, 1, 12. ܒܝܬ ܟܬܒܐ *domus librorum*, pro, *capsa libraria* 2. Tim. 4, 13. ܒܝܬ ܡܝܬܐ *domus mortuorum*, i. e. *sepulchrum* Matth. 14, 2. ܒܝܬ ܡܟܣܐ *domus publicanorum*, i. e. *telonium* Matth. 9, 9. ܒܝܬ ܡܫܪܝܐ *domus mansionis*, i. e. *diversorium* Marc, 14, 14. ܒܝܬ ܢܛܘܪܬܐ *domus custodiae*, *carcer* Apoc. 2, 10. ܒܝܬ ܩܒܘܪܐ *domus sepulturae*, pro, *sepulchrum* Matth. 8, 28. cap. 27, 60. vel plur. ܒܝܬ ܩܒܘܪܐ idem Luc. 8, 27. ܒܝܬ ܩܡܛܐ *domus capsarum*, seu *horreum*, Luc. 12. 18. 24. ܒܝܬ ܩܘܪܒܢܐ *domus oblationis*, pro, *arca recipiendis donariis* Matth. 27, 6.

3. ܡܪܐ *dominus*: v. g. ܒܥܠܕܒܒܐ *dominus inimicitiae*, pro, *inimicus* Matth. 13, 28. 29. ܡܪܐ ܕܘܪܐ *dominus luctae*, pro, *adversarius*, Psal. 11, tit. ܡܪܐ ܕܝܢܐ *dominus iudicii*, *adver-*

sarius Matth. 5, 25. ܒܥܠ ܬܚܘܡܐ *dominus limitis*, pro *finitimus*, *vicinus*, 2. Par. 14. 5. ܒܥܠ ܡܠܟܐ *dominus consilii*, *consiliarius* Rom. 11,34. ܒܥܠ ܩܝܡܐ *dominus foederis*, pro, *foederatus* Gen. 14, 13.

4. ܪܒ *princeps*, *praefectus*: v. g. ܪܒ ܒܝܬܐ *praefectus domus*, *oeconomus* Luc. 8, 3. indeque abstractum ܪܒ ܒܝܬܘܬܐ *oeconomia* cap. 16. 2. ܪܒ ܟܘܡܪ̈ܐ *praefectus sacerdotum*, ἀρχιερεὺς Hebr. 4, 14. ܪܒ ܪ̈ܥܘܬܐ ἀρχιποιμὴν 1. Petr.5, 4. ܪܒ ܫܩ̈ܘܬܐ *archipincerna* Gen. 40, 1.

5. ܪܫ *caput*: ut ܪܫ ܐܒ̈ܗܬܐ *caput patrum*, *patriarcha* Act. 2, 29. ܪܫ ܟܢܘܫܬܐ *caput synagogae*, *archisynagogus* Luc. 8, 41. ܪܫ ܡܠܐ̈ܟܐ *caput angelorum*, *archangelus* 1. Thess. 4, 16. ܪܫ ܣܡܟܐ *caput convivii*, ἀρχιτρίκλινος Ioh. 2, 8. 9.

IV. Aliae nominum periphrases, praeter illas, quas modo memoravimus §. 3. et quas supra cap. 26. in syntaxi verborum incidenter adtulimus, sunt hae: ܐܦ̈ܝ ܬܪܥܐ *facies ostii*, pro, *velum* Matt. 27, 51. Marc. 15, 38. Hebr. 6, 19. cap. 9, 3. ܕܠܐ ܕܝܠܗ *qui non est suus*, pro, ἀλλότριος *alienus* v. g. ܒܣ̈ܡܐ ܡܫܡܠܝ̈ܐ *incensa integra*, pro, ὁλο-

καυτώματα cap. 10, 6. 8. ܡܪܐ ܚܘܒܐ *dominus debiti*, pro, *creditor*, germ. *schuldherr*. Luc. 7, 41. ܟܦܘܪܝ ܒܛܝܒܘܬܐ *abnegantes beneficium*, pro, ἀχάριστοι *ingrati* 2. Tim. 3, 2. ܕܚܕܬܐ ܬܠܡܝܕܘܬܗ *cuius discipulatus recens est*, νεόφυτος 1. Tim. 3, 6. ܕܥܝܪ ܪܥܝܢܗ *cuius mens vigil est*, νηφάλιος vers. 2. ܕܪܗܛܐ ܐܝܕܗ ܠܡܡܚܐ *cuius manus currit ad percutiendum*, πλήκτης *plagosus* v. 3. ܪܚܡܝ ܫܘܒܚܐ *vani gloria*, κενόδοξοι Gal. 5, 26. ܩܠܝܠ ܡܢ ܣܓܝ *modicum de multo*, pro, *aliquantulum* Rom. 15, 24.

V. Ratione qualitatis, nomina adiectiva Syris, quam vel Graecis vel Latinis, comparate pauciora sunt. Pensatur tamen illorum defectus 1. per substantiva ab aliis substantivis recta; ut ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ *Spiritus sanctitatis*, pro, *sanctus*, Matth. 4, 1. ܡܘܗܒܬܐ ܕܪܘܚ *donum spiritus*, pro, *spirituale* Rom. 1, 11. ܒܚܟܡܬܐ ܕܒܣܪܐ *in sapientia carnis*, pro, *carnali* 2. Cor. 1, 12. 2. per substantiva absolute quidem posita, sed cum praefixo dolath; ut, *novimus* ܕܢܡܘܣܐ ܕܪܘܚ ܗܘ *quod lex spiritus* (*spiritualis*) *sit* ܐܢܐ ܕܝܢ ܕܒܣܪ ܐܢܐ *ego vero carnis* (*carnalis*) *sum* Rom. 7; 14. ܟܠܗܘܢ

in divinis, q. d. ܒܨܒܘ̈ܬܐ ܕܐܠܗܐ *in rebus Dei* Hebr. 2, 17. ܒܗܠܝܢ ܐܝܠܝܢ ܕܠܘܬ ܐܠܗܐ *in illis quae Dei sunt*, i. e. in rebus divinis cap. 5, 1. quomodo Luc. 8, 49. ܕܩܣܪ et ܕܐܠܗܐ sunt τὰ τῦ Καίσαρος, et τὰ τῦ Θεῦ; item ܕܙܒܢܐ ܗܘ *temporarius est* Matth. 13, 21. ܡܢ ܕܒܝܬ ܪܝܫ ܟܢܘܫܬܐ *ex* (subaudi ܐܢܫܐ *hominibus*) *domus archisynagogi*, i. e. *ex domesticis* Luc. 8, 49. 3. per substantiva cum suffixis; ut ܛܘܒܝܟ *beatus es* (proprie, *beatitudines tuas*!) Matth. 16, 17. ܛܘܒܝܗܘܢ *beatitudines illorum*! pro, *beati sunt* cap. 5, 3. -- 11. 4. per participia passiva vel neutra; ut, *ignis* ܕܠܐ ܕܥܟ *qui non extinctus fit*, pro, ἄσβεστος *inextinguibilis* Luc. 3, 17. ܕܠܐ ܡܬܚܒܠ ܘܠܐ ܡܬܚܙܐ *qui non corruptus*, *nec visus* fit, pro ὁ ἄφθαρτος καὶ ὁ ἀόρατος *incorruptibilis et invisibilis* 1. Tim. 1, 17. 5. aut per aliam quamcunque periphrasin, ut ܕܐܝܟ ܗܢܐ *qui est sicut hic*, pro, *talis* Matth. 9, 8. ܕܐܝܟ ܡܐ ܕ *secundum quem*, pro, *qualis* Marc. 13. 19. ܡܕܡ ܕ *quod*, et ܟܠ ܗܢܐ *omne hoc*, pro, *tantum quantum* Apoc. 18, 7.

VI. Syri Christum, ubi is in textu Graeco N. T. ὁ κύριος antonomastice audit, vocant ܡܪܢ *Do-*

minum nostrum : ut Ioh. 21, 7. 12. Act. 1, 1. 1. Cor. 11, 26. plane ut ipse apostolus syrissante dialecto scribit, Μαρὰν ἀθά, h. e. *Dominus noster venit* 1. Cor. 16, 22. pro quo, ὁ κύριος ἐγγύς, inquit Phil. 4, 5.

VII. Pluralia feminina, quae in singulari sunt masculina, et vicissim pluralia masculina, quae in singulari sunt feminina, sequuntur genus suorum singularium.

1. Ad priorem nominum classem spectant: Matth. 12, 43. et Luc. 11, 24. ܒܐܬܪܘܬܐ ܕܡܝܐ ܠܝܬ ܒܗܘܢ *in locis* (fem.) *in quibus* (masc.) *aquae nullae sunt*; Act. 19, 1. ܒܐܬܪܘܬܐ ܥܠܝܐ *in locis superis*; Luc. 2, 13. ܚܝܠܘܬܐ ܤܓܝܐܐ *exercitus multi*; Luc. 1, 23, ܟܕ ܐܬܡܠܝܘ ܝܘܡܬܐ *cum impleti essent dies*; cap. 17, 22. ܢܐܬܘܢ ܝܘܡܬܐ *venient dies*; Dan. 7, 9. ܟܘܪܤܘܬܐ ܐܬܬܤܝܡܘ *throni positi sunt*, cet. quorum pluralia, si terminationem spectes, sunt feminina, sed a singularibus deducta masculinis, ܐܬܪ *locus*, ܚܝܠ *exercitus*, ܝܘܡ *dies*, ܟܘܪܤܝܐ *thronus*: cuius generis plura dedimus lib. II. cap. II. §. 9, 5.

2. Ad posteriorem vero classem confer: Num. 11. 31. ܬܪܬܝܢ ܐܡܝܢ *duo* fem. *cubiti* masc. Tit. 3, 9. ܡܢ ܒܥܬܐ ܕܝܢ ܤܟܠܬܐ *a quaestionibus* masc. *ve-*

ro stultis fem. Ioh. 11, 35. ܘܐܬܠܝ ܗܘܝ ܕܡܥܘܗܝ *et oboriebantur lacrimae eius* ; Gen. 11, 3. ܐܢܝܢ *illos* fem. post ܠܒܢܐ *lateres* masc. Act. 17, 20. ܡܠܐ ܢܘܟܪܝܬܐ *verba* masc. *peregrina* fem. Luc. 12, 7. ܡܢܝܐ ܕܣܥܪܐ ܕܪܫܟܘܢ ܟܠܗܘܢ ܡܢܝܢ ܐܢܝܢ *pili comae capitis vestri omnes numerati sunt* ; Marc. 4, 32. *tulit* ܣܘܟܐ ܪܘܪܒܬܐ *ramas ingentes* ; Luc. 5, 2. *vidit* ܣܦܝܢܐ ܬܪܬܝܢ ܕܩܝܡܢ *naves duas stantes* cap. 12, 19. ܠܫܢܝܐ ܣܓܝܐܬܐ *in annos multos* ; Matth. 7, 25. ܫܬܐܣܬܗܘܢ ܣܝܡܢ ܗܘܝ *fundamenta eis posita erant*, cet. a singularibus femininis ܐܡܬܐ *cubitus*, ܒܥܬܐ *quaestio*, ܕܡܥܬܐ *lacrima*, ܡܠܬܐ *verbum*, ܡܢܬܐ *pilus*, ܣܘܟܬܐ *ramus*, ܣܦܝܢܬܐ *navis*, ܫܬܐܣܬܐ *fundamentum*.

VIII. Nomen ܡܠܬܐ *verbum*, quod feminini est generis, cum ad Christum refertur, et τὸν ὑποστατικὸν λόγον designat, ut masculinum construitur, respectu habito ad sensum : Ioh. 1, 1. 4, 14. *In principio* ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܡܠܬܐ *erat* masc. *Verbum*, ܘܗܘ ܡܠܬܐ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܠܘܬ ܐܠܗܐ *et ille* (pro *illud*) *Verbum erat apud Deum*, cet. Sic Apoc. 13, 1. sqq. ܚܝܘܬܐ ܫܢܢܐ *bestia dentata*, quia

antichristum signat, non nisi masculinis iungitur; per syllepsin. Et vicissim et defectivis pluralibus masculinis nomen ܫܡܝܐ *caelum* aliquando iungiter singulari feminino; ut Matth. 16, 2. ܣܡܩܬ ܫܡܝܐ *rubet caelum*. Sic ibid. vers. 3. Iac. 5, 17. 18. At masculino, Apoc. 19, 11.

IX. Casus nominum, vocumque nominativarum, quomodo dignoscendi sint, diximus lib. II. cap. II. §. 8. Quibus nunc adiiciemus singularia quaedam, idque secundum ordinem casuum latinorum. Primum esto: nominativus aliquando absolute ponitur, et citra nexum syntacticum: ut Ioh. 19, 11. ܗܘ ܡܢ ܕܐܫܠܡܢܝ ܠܟ ܪܒܐ ܗܘ ܣܟܠܘܬܗ ܡܢ ܕܝܠܟ *Is qui tradidit me tibi, maius est peccatum eius quam tuum*, ex graeco ὁ παραδιδούς με σοὶ μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει; Act. 15, 21. ܡܘܫܐ ܓܝܪ — — — ܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗ ܟܪܘܙܐ *Moses enim — — sunt ei praecones*; i. e. *habet suos praecones*. Constructio sensum magis quam syntaxim respiciens. Alia et plura exempla vide in diss. nostra de Soloec. casuum §. 7.

X. Genitivus aliquando vicem supplet nominativi, aut alius cuiusque casus per adpositionem adiecti: ut Act. 7, 40. ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ *ex regione Aegypti*, i. q. *ex regione Aegypto*; Act. 20, 26. et

Rom. 11, 8. ܝܘܡܐ ܕܝܘܡܢܐ *die hodierni*, seu *huius diei*, pro, *die hodierno*; quam syntaxin utrobique et Arabs sequitur. Idem genitivus pro ablativo, in constructionibus per regimen: ut Luc. 24, 25. ܐܘ ܚܣܝܪܝ ܡܕܥܐ ܘܝܩܝܪܝ ܠܒܐ *o carentes rationis*; *et graves cordis*, pro *ratione*, *corde*; Act. 7, 51. ܐܘ ܩܫܝ ܩܕܠܐ *o duri cervicis*, pro *cervice*; Cant. 2, 5. ܟܪܝܗܬܐ ܕܚܘܒܐ *aegra amoris*, pro *amore*. Vide praedictam dissert §. 11.

XI. Dativus post verbum passivum aliquando aequipollet ablativo cum praepositione *a* vel *ab*: vide supra cap. I. §. 12.

XII. Contra, accusativus poni videtur aliquando 1. pro nominativo, ubi est constructio ad sensum; ut Matth. 26, 11. ܠܝ ܕܝܢ ܠܐ ܒܟܠܙܒܢ ܐܝܬ ܠܟܘܢ *me vero non omni tempore est vobis*, pro, *ego non sum vobis*, vel *me non habetis*. Sic Ioh. 12, 8. Apoc. 9, 11. 2. pro dativo, ubi conceptus, quos nos Syrorum verbis subdimus, a Syrorum conceptibus nonnihil differunt: v. g. Eph. 6, 13. *ut possitis* ܠܡܐܪܥܘ ܠܒܝܫܐ *obviam ire malo*, *obvium habere malum*; Luc. 13, 2. ܘܗܘܝܐ ܗܘܐ ܐܢܘܢ *quod ita factum est* seu *evenit illis*, qs. germ. *dass dieses sie also betroffen hat*; sic Act. 7, 40. et cap. 28, 5. 6. Item Deut. 20, 11. ܢܫܬܥܒܕܘܢ *ser-*

vient tibi, qu. *colent te* servitiis; Act. 6, 2. ܢܫܡܫ ܦܬܘܪ̈ܐ *et ministrabimus mensis*, qs. *ministrando curabimus mensas*. 3. Pro ablativo, post verba copiae vel inopiae: ut Ps. 104, 24. ܡܠܝܐ ܐܪܥܐ ܩܢܝܢܟ *plena est terra possessionem tuam*, pro, *possessione tua*; Col. 1, 9. ܕܬܬܡܠܘܢ ܝܕܥܬܐ *ut impleamini cognitionem*, pro, *cognitione*; Matth. 16, 26. *si* – – ܢܦܫܗ ܢܬܚܣܪ *animam suam destitutus fuerit*, pro, *anima sua*, h. e. *si animae suae iacturam fecerit*. Item post verba quaedam neutra; ut Act. 2, 15. ܩܡ ܡܨܥܬ ܬܠܡܝܕܐ *stetit medium* (pro, *in medio*) *discipulorum*; Matth. 26. 39. ܢܥܒܪܝܢܝ *transeat me*, pro παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ.

XIII. Gradus comparationis non terminationibus, sed vel sensu vel periphrasi discernuntur. Quod 1. ad sensum, confer Rom. 9, 12. ܩܫܝܫܐ ܢܗܘܐ ܥܒܕܐ ܠܙܥܘܪܐ *senex erit servus parvo*, id est, *senior minori*; Matth. 11, 20. ܚܝܠܘܗܝ ܣܓܝܐܐ *virtutes eius multae*, i. e. *plurimae*, cap. 22, 36. *Quodnam est praeceptum in lege* ܪܒ *magnum*, i. e. *maximum*? Quod vero 2. ad periphrasin, comparativus describitur per positivum cum praecedente vel seq. ܡܢ *prae*; ut Ioh. 10, 29. ܡܢ ܟܠ ܪܒ ܗܘ *prae omnibus magnus est*, pro, *maior*.

omnibus; 1. Cor. 1, 25. *Stultitia Dei* ܚܟܝܡܐ ܗܝ ܡܢ ܒܢܝܢܫܐ *sapiens est prae hominibus*, pro, *sapientior hominibus*. Aliquando emphaseos (ut videtur) caussa, interiicitur ܛܒ *valde*, vel ܝܬܝܪ *magis*; ut Hebr. 3, 3. ܣܓܝܐܐ *magna est enim gloria huius* ܛܒ ܡܢ ܕܡܘܫܐ *valde prae gloria Mosis*, pro, *longe maior*; item cap. 4, 12. cap. 11, 4. 26. Act. 20, 35. *Beatus est qui dat* ܝܬܝܪ ܡܢ ܐܝܢܐ ܕܢܣܒ *magis prae illo qui accipit*, pro, *beatior est accipiente*. Superlativus significatur vel per quadrilittera, ut 1. Cor. 6, 2. ܙܥܘܪܐ ἐλαχίστων, 2. Petr. 1, 4. ܪܘܪܒܐ μέγιστα; vel per geminationem positivi, ut Ioh. 6, 6. ܩܠܝܠ ܩܠܝܠ *parvum parvum*, i. e. *minimum*; vel adiecto ܕܛܒ *valde*, ut Matth. 8, 28. ܒܝܫܐ ܕܛܒ *mali valde*, i. e. *pessimi*; vel praemisso ܣܓܝ *multum*, ut Apoc. 18. 12. cap. 21, 11. ܣܓܝ ܡܝܩܪܐ τιμιωτάτῳ; vel sequente praefixo ܒ ante pluralem, ut Matth. 2, 6. ܙܥܘܪܐ ܒܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ *parva in regibus* (id est minima regum) *Iudae*; vel per constructionem cum genitivo plurali, ut 1. Cor. 15, 9. ܙܥܘܪܗܘܢ ܕܫܠܝܚܐ *parvus* (i. e. minimus) *apostolorum*; Eph. 3, 8. vel denique per positivum ab-

solute positum, ut Matth. 5. 19. cap. 25, 40. 45.

XIV. Singularia collectiva, seu quae in singulari multitudine notant, iungi et pluralibus possunt, respectu habito ad sensum: ut Ioh. 4.30. ܘܢܦܩܘ ܐܢܫܐ *et exiverunt homo*, id est, *homines*; unde impositum ribbui, de quo lib. I. cap. III. §. 4. At ܥܢܐ *ovis* seu *oves*, iungitur singulari, etiam de multis; ut Ioh. 10, 3. ܘܥܢܐ ܫܡܥܐ ܩܠܗ *et ovis audit*, (pro, *et oves audiunt*) *vocem eius*.

XV. Defectiva, seu pluralia tantum, modo pluralibus iunguntur, modo singularibus; illud grammaticam, hoc vero ad sensum: ut ܫܡܝܐ *caeli* vel *caelum*, plurale in syntaxi est Marc. 1, 10. ܐܬܦܬܚܘ ܫܡܝܐ *scissi sunt caeli*, at singulare Matth. 16, 2. 3. ܣܡܩܬ ܫܡܝܐ *rubet caelum*, et Luc. 3, 21. Hebr. 9, 24. Sic ܚܝܐ *vitae* vel *vita*, singulare est, Ioh. 1, 4. ܒܗ ܚܝܐ ܗܘܐ *in ipso vita erat*, at mox ibidem plurale, ܚܝܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܢܘܗܪܐ ܕܒܢܝܢܫܐ *et vitae erant lux mundi*, At ܐܦܝ ܬܪܥܐ *facies portae*, seu *velum*, singulare est Marc. 15, 38. ܘܐܦܝ ܬܪܥܐ ܐܨܛܪܝ *et velum ruptum est*. Quamvis enim in parallelis Matth. 27, 51. et

Luc. 23, 45. editio Polygl. τὸ ܐܬܨܪܝ signo ribbui notaverint, quasi illud plurale esset, idemque cum ܐܬܨܪܝ *ruptae sunt*, tamen falsum hoc esse, prodit locus cit. Lucae, in quo sequitur ܡܢ ܡܨܥܬܗ *ex medio sui*, cum suffixo singulari masculino. Sic et duale proprium ܡܨܪܝܢ *Aegyptus*; Hebr. 11, 26. ܣܝܡܬܗ ܕܡܨܪܝܢ *thesauri eius* (fem. sing.) np. *Aegypti*, et vers. 27. ܫܒܩܗ ܠܡܨܪܝܢ *reliquit eam*, np. *Aegyptum*.

XVI. Status constructus pro absoluto venit ante praepositiones, sive 1. praefixas, ut Matth. 16, 3. ܢܣܒܝ ܒܐܦܐ *acceptores facierum*, *hypocritae*, pro ܢܣܒܝܢ; Luc. 1, 7, 18. ܥܠܝܠܝ ܒܝܘܡܬܗܘܢ *provecti in diebus suis*; vers. 28. ܒܪܝܟܬ ܒܢܫܐ *benedicta in mulieribus*; v. 51. ܪܡܝ ܒܡܕܥܬܐ *inflatos mente*; cap. 2, 36. ܩܫܝܫܬ ܒܝܘܡܬܗ *provecta in diebus suis*; Act. 23, 23. ܫܕܝ ܒܝܡܝܢܐ *iaculantes dextra*; 2. Tim. 3, 2. ܟܦܘܪܝ ܒܛܝܒܘܬܐ *abnegantes beneficium*, *ingrati*; Cant. 1, 8, ܫܦܝܪܬܐ ܒܢܫܐ *pulchra in mulieribus*: sive 2. separatas, ut 1. Tim. 1, 9. ܫܟܒܝ ܥܡ ܕܟܪܐ *concumbentes cum maribus*; Apoc. 12, 15. ܫܩܝܠܬ ܡܢ ܢܗܪܐ *ab-*

lata a fluvio, cap. 14, 4. ܕܙܒܝܢ ܡܢ ܐܪܥܐ *emti ex terra*.

XVII. Constructio per regimen loco constructionis cum adiectivo obtinet, ubi *dextrum* quid aut *sinistrum* describitur: ut Luc. 22, 50. Ioh. 18, 10. *amputavit* ܐܕܢܗ ܕܝܡܝܢܐ *aurem eius dextri*, sc. lateris, pro *dextram*. Sic Iud. 3, 21. *Extendit* ܐܝܕܗ ܕܣܡܠܐ *manum suam sinistri* lateris, pro *sinistram*.

XVIII. Geminatio eorumdem nominum per adpositionem, sensum habet vel 1. intensivum, de quo supra §. 13. in descriptione superlativi; vel 2. distributivum, ut Matth. 20, 9. 10. ܕܝܢܪ ܕܝܢܪ *denarium denarium*, pro, *singulos denarios* Ioh. 6, 7. cap. 8, 9. ܚܕ ܚܕ *unus unus*, pro, *unusquisque* seu *singuli*; cap. 21, 25. Apoc. 21, 21. ܚܕܐ ܚܕܐ *unum unum*, pro, *singula* seu *singulatim*; cap. 2, 6. ܬܪܬܝܢ ܬܪܬܝܢ *duas duas*, pro, *binas*; 2. Cor. 11, 24. ܐܪܒܥܝܢ ܐܪܒܥܝܢ *quadraginta quadraginta*, pro, *quadrageni*; Marc. 6, 40. *discubuerunt* ܣܕܪܝܢ ܣܕܪܝܢ ܒܡܐܐ ܡܐܐ ܘܒܚܡܫܝܢ ܚܡܫܝܢ *areolis areolis* (id est *areolatim*) *centum centum*, *et quinquaginta quinquaginta*, id est, *centeni* et *quinquageni*; vel 3. plurativum et diversitatis; ut Marc. 2, 17. ܕܒܝܫ ܒܝܫ ܥܒܝܕܝܢ *qui*

malo malo (hoc est, diversis pluribusque malis) *adfecti erant*; Ioh. 5, 4. ܙܒܢ ܙܒܢ *in tempore tempore*, id est, variis temporibus; 1. Tim. 1, 3. cap. 4, 1. cap. 5, 15. ܐܢܫ ܐܢܫ *homo homo*, quasi unus et alter, τινὲς *quidam*. Act. 10, 46. ܒܠܫܢ ܠܫܢ *diversis linguis*; cap. 21, 34. ܡܕܡ ܡܕܡ *diversum quid*; cap. 25, 19. ܙܛܡܐ ܕܝܢ ܡܕܡ ܡܕܡ *quaestiones vero aliquam aliquam*, i. e. *varias*; vel 4. successivum, ut Act. 11, 4. cap. 18, 23. cap. 21. 19. ܒܬܪ ܒܬܪ *post post*, i. e. ordine, unus post alterum.

XIX. Nomina quaedam substantiva, per ellipsin suppressa, faciunt singulares et velut impersonales locutiones; ut ܪܘܚܐ *spiritus* vel ܢܦܫܐ *anima*, in verbis ܟܪܝܐ, ܡܠܬ, ܐܬܥܝܩ *contristatur*, *taedet*, *piget*, cum sequente praefixo lomad: exempla dedimus cap. I. §. 26. sub his ipsis verbis. Item ܠܒܐ *cor*, post ܚܫ *doluit* cum praefixo lomad; ut Hebr. 10, 34. ܚܫ ܠܟܘܢ ܠܒܐ ܥܠ ܐܝܠܝܢ ܕܐܣܝܪܝܢ *et doluit vobis* (cor) *super illis qui vincti sunt*, pro, καὶ τοῖς δεσμίοις (sic enim interpres syr.) συνεπαθήσατε, *condoluistis*; 1. Sam. 22, 8. ܘܠܝܬ ܕܚܫ ܠܗ ܡܢܟܘܢ ܥܠܝ *nec est qui doleat ex vobis super me*, qui condoleat mihi.

Nec non ܐܪܥܐ *terra*, aut ܝܘܡܐ *dies*, post verba ܢܓܗ *illuxit* Luc. 6, 13. cap. 22, 66. cap. 23. 54. et ܚܫܟ *tenebrascit* Ioh. 6, 17.

XX. Deest item 1. ܐܠܦܐ vel ܡܥܒܪܬܐ *navem*, post ܕܒܪ *duxit* et ܕܒܪ *deduxit*, in significatione *navigandi*, v.g. Ioh.6, 19. Marc. 6,48. Luc. 8,23. item 2. ܦܕܢܐ *iugum*, *par boum*, seu *vomerem*, post idem verbum ܕܒܪ *duxit*, in significatione *arandi*, v. g. 1. Sam. 8, 12. coll. integra syntaxi Luc.17, 7. *Quis vestrum habet servum*, ܕܕܒܪ ܦܕܢܐ *qui ducit iugum* seu *vomerem*, id est, ἀροτριῶντα *arantem*. 3. ܐܬܪ *locus* et ܐܢ *tempus*, ante relativum pronomen *qui* vel *quod*, cum id significat *ubi* vel vel *quando*. Sonabit igitur *ubi* proprie, *loco quo*; et *quando*, *tempore quo*; v. g. Marc. 4, 15. cap. 13, 14. Ioh. 5, 7. cap. 7, 31. item Marc. 14, 9. ܟܠ ܐܬܪ ܕܬܬܟܪܙ ܣܒܪܬܝ *omni* (loco) *ubi praedicabitur evangelium meum*. Plenius expressa syntaxis Matth. 6, 19. cap. 8, 19. ܐܬܪ ܕܣܣܐ ܘܐܟܠܐ ܡܚܒܠܝܢ *loco quo* (i. e. *ubi*) *tinea et aerugo perdunt*. 4. ܨܒܘܬܐ vel plur. ܨܒܘܬܐ *res*, ante *qui quae quod* absolute positum; ut Hebr. 5, 1. ܚܠܦ ܐܝܠܝܢ ܕܠܘܬ ܐܠܗܐ ܐܢܝܢ *super illis* (rebus) *quae Dei sunt*.

5. ܦܓܪܐ *corpus*, post ܐܫܝ *lavit* Ioh. 9, 7, 11. 15.

XXI. Idem nomen, quod in orationis subiecto, aut membro sive antecedente sive sequente expressum est, in eius praedicato, vel membro sive subsequente sive antecedente subticetur: ut Marc. 11, 13. ܙܒܢܐ ܓܝܪ ܠܐ ܗܘܐ ܗܘܐ ܕܬܐܢܐ *tempus enim* illud *non erat* seu *fuerat* (tempus) *ficuum*; Hebr. 5, 14. ܕܓܡܝܪܐ ܕܝܢ ܡܐܟܘܠܬܐ ܗܝ ܥܫܝܢܬܐ *perfectorum vero* (cibus) *est cibus solidus*. Ioh. 1, 14. ܫܘܒܚܐ ܐܝܟ ܕܝܚܝܕܝܐ ܕܡܢ ܐܒܐ *gloriam tanquam* (gloriam) *unigeniti a Patre*; cap. 5, 36. *Est mihi* ܣܗܕܘܬܐ ܕܪܒܐ ܡܢ ܕܝܘܚܢܢ *testimonium maius quam* (testimonium) *Ioannis*. Sic cap. 10, 21. cap. 11, 4. Luc. 5, 3. Act. 23, 6, Hebr. 3, 3. cap. 5, 14. Item post suffixa et ante dolath: ut Matth. 3, 4. ܠܒܘܫܗ ܗܘܐ ܠܒܘܫܗ ܕܣܥܪܐ *erat vestitus eius* (vestitus) *pili*; Col. 3, 22. ܠܡܪܘܬܟܘܢ ܕܦܓܪܐ *dominis vestris* (dominis np.) *corporis*, i. e. corporalibus; Hebr. 12, 9. ܐܒܗܝܢ ܕܒܣܪܐ *patres nostri* (np. patres) *carnis*, seu carnales.

Hinc et ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ, quod *spiritum sanctitatis* seu *sanctum* vertere solemus, cum similibus constructionibus, ita resolve, ac si plene dixisset Syrus, ܪܘܚܐ ܕܗܝ ܪܘܚ ܩܘܕܫܐ *spiritum* illum *qui est spiritus sanctitatis*.

XXII. De numeralibus, quorum tum cardinalia tum ordinalia supra dedimus lib. II. cap. II. §. 14. ratione syntaxeos nota.

1. Cardinalia ab XI. ad XIX. ita in unam vocem componuntur, ut minor numerus antecedat; e. g. ܚܕܥܣܪ *undecim*, q. d. *unus decem*. Compositi vero numeri maiores, quanquam separatis vocibus, seu ordinantur, e. g. Apoc. 4, 4. ܬܠܬܝܢ ܘܬܡܢܝܐ ܫܢܝܢ 38. *anni*; Marc. 6, 44. ܚܡܫܐ ܐܠܦܝܢ ܓܒܪܝܢ 5000. *viri*; et inverso ordine Matth. 14, 21. ܐܠܦܐ ܚܡܫܐ *millia quinque*, ܥܣܪܝܢ ܘܬܠܬܐ ܐܠܦܝܢ 23000; et Apoc. 14, 3. ܡܐܐ ܘܐܪܒܥܝܢ ܘܐܪܒܥܐ ܐܠܦܐ 144000.

2. Eadem cardinalia rem numeratam modo praecedunt, modo sequuntur: ut Matth. 4, 8. Vidit ܬܪܝܢ ܐܚܝܢ *duos fratres*, at vers. 21. ܐܚܐ ܬܪܝܢ *fratres duos*; Luc. 1, 56. ܝܪܚܐ ܬܠܬܐ *menses tres*, at Act. 20, 3. ܬܠܬܐ ܝܪܚܝܢ *tres menses*.

3. Cardinalia a 3. et quae sequuntur, nominibus rei numeratae iunguntur plerumque per appositionem in statu absoluto; rarius per regimen in statu constructo: ut Luc. 19, 17. ܥܣܪܐ ܡܕܝܢܢ *decem urbes*, at Matth. 4, 25. ܥܣܪܬ ܡܕܝܢܬܐ qs. *decas urbium*. Sic 1. Cor. 4, 15. ܪܒܘ ܬܪܐ *myrias*

doctores; cap. 14, 19. ܪܒܘ ܡ̈ܠܝܢ *myrias verba*, et Matth. 18, 24. ܪܒܘ ܟܟܪ̈ܝܢ *myrias talenta*, pro, *doctorum*, *verborum*, *talentorum*. Vide dissert. de Soloec. Generis §. 22.

4. Pro ordinalibus Syri aliquando utuntur cardinalibus, quibus et reliquarum vocum syntaxin adcommodant: ut Matth. 20, 3. ܒܬܠܬ ܫܥ̈ܝܢ *in tribus horis*, pro *hora tertia*; v. 5. ܒܫܬ ܘܒܬܫܥ ܫܥ̈ܝܢ *in sex et in novem horis*, id est, *horis sexta et nona*, it. ܘܠܘܬ ܚܕܥܣܪܐ ܫܥ̈ܝܢ *et circa undecim horas* i. e. *horam undecimam*; cap. 27, 45. ܥܕܡܐ ܠܫ̈ܥܐ ܬܫܥ *usque ad horas novem*, pro, *usque ad horam nonam*; Marc. 15, 33. ܘܟܕ ܗܘܝ ܫܬ ܫܥ̈ܝܢ *et cum factae fuissent sex horae*, pro, γενομένης δὲ ὥρας ἕκτης.

5. Inprimis id fit, si numerus denarium superest; ac tum res numerata praecedit in statu constructo: ut Luc. 3, 1. ܒܫܢܬ ܚܡܫܥܣܪܐ *anno* τῶν *quindecim*, pro, *decimo quiuto*; num. 33, 38. ܒܫܢܬ ܐܪܒܥܝܢ *anno* τῶν *quadraginta*, pro, *quadragesimo* cet. Quo casu numeratum post numerale subauditur in plurali, ut plena syntaxis docet Gen. 7, 11. ܒܫܢܬ ܫܬ ܡܐܐ ܫ̈ܢܝܢ *anno sexcentorum annorum*, id est *sexcentesimo*; eaque talis fere, qualis ܝܘܡܐ ܕܝܘܡܢܐ *dies huius*

diei, pro, *dies hodiernus*, Act. 20, 26. Rom. 11. 8. Vide supra §. 10.

6. Sed et generatim cardinalia cum et sine praefixo dolath, in constructionibus per regimen aequipollent ordinalibus; ut Dan. 1, 21. ܠܫܢܬ ܚܕܐ *usque ad annum primum*; cap. 2, 1. ܒܫܢܬ ܬܪܬܝܢ *anno secundo*. Sic ܕܬܪܝܢ *secundus* Matth. 22, 26, 39. Marc. 12, 21. Luc. 19, 18. ܕܬܪܬܝܢ *secunda* Luc. 12; 38. ܕܬܠܬܐ *tertius* Marc. 12, 21. Luc. 20, 12. Ioh. 2, 1. ܕܬܠܬ *tertia* Luc. 12, 38. ܕܫܬܐ *sextus* cap. 1, 26. 36. ܕܫܒܥܐ *septimus* Iudae v. 14. ܕܬܡܢܝܐ *octavus* Luc. 1, 59. 2. Petr. 2, 5.

7. Numeralia partem totius significantia, exprimuntur vel per separatas voces, ut ܬܘܠܬܐ *pars tertia*, ܪܘܒܥܐ *quarta*, ܚܘܡܫܐ *quinta*, ܡܥܣܪܐ *decima*, Apoc. 8, 7, sqq. cap. 6, 8. 2. Sam. 3, 27. Hebr. 7; 2. 4. 8. 9. vel per periphrasin, ut ܚܕ ܡܢ ܥܣܪܐ *unum de decem*, pro, *decima pars* Apoc. 11, 13.

8. Vicem notantia, ut *bis*, *ter* cet. describuntur per ordinalia, sive absolute posita, ut ܬܪܝܢ *duo*, pro *bis*, et ܬܠܬ *tres*, pro *ter*, Marc. 14, 30. 72. Luc. 18, 12. sive cum addito nomine

ܙܒܢ *tempus*, vel ܙܒܢܝܢ *tempora*, ut ܚܕ ܙܒܢ *uno tempore*, pro *semel* 2.Cor. 11, 24. 25. ܬܪܝܢ ܙܒܢܝܢ *duobus temporibus*, *bis* Marc. 14, 30. 72. ܬܠܬ ܙܒܢܝܢ *ter* Act.10, 16. ܫܒܥ ܙܒܢܝܢ *septies* Luc. 17,4. ܥܕܡܐ ܠܫܒܥܝܢ ܙܒܢܝܢ ܫܒܥ ܫܒܥ *usque ad septuagies septies* Matth. 18, 22. At cum una vicium, v. g. altera, tertia, quarta, notanda est, una numerali praefigitur dolath; ut ܕܬܪܬܝܢ ܙܒܢܝܢ *altera vice*, seu *iterum* Matth. 26, 42. Ioh. 3, 4. cap. 9, 24. ܕܬܠܬ ܙܒܢܝܢ *tertia vice*, *tertium* Marc. 14, 41. Dicitur tamen et separata voce ܬܢܝܢܘܬ *iterum* Iudae vers. 12.

9. Multiplicativa, seu quae latinis terminantur in *plum*, ut *duplum*, *triplum* cet. Syris exprimuntur per ܚܕ *unum* cum sequentis nomine numerali cardinali, et hoc cum praefixo beth, ut ܚܕ ܒܫܒܥܐ *unum in septem*, i. e. *septuplum* vel *septuplo* Gen. 4, 15, Esa. 30, 26. ܚܕ ܒܡܐܐ *unum in centum*, pro *centuplo* Matth. 19, 29. Luc.8,8. vel sine interveniente praefixo, ut ܚܕ ܬܪܝܢ *unum duo*, pro, *duplo* Ier. 17, 18. quo et pertinet ܚܕ ܟܡܐ *unum quot*, pro *quanto magis* Philem. v.16. Hebr. 12, 25. et Rabb. על אחת כמה וכמה idem: vel

2

cardinalia cum praefixo beth, ut ܒܐܪܒܥܐ *in quatuor*, subaudi ܐܥܦܐ *duplicationibus*, id est, *quadruplum* Luc. 19, 9. coll. Luc. 18, 30. *Nemo relinquit domos* cet. *propter regnum Dei*, *quin recepturus sit* ܒܐܥܦܐ ܣܓܝܐܐ *in duplicationibus multis*, id est, πολλαπλασίονα *multiplicia*.

10. Distributiva, ut *bini*, *terni*, *quini*, fiunt per geminationem cardinalium: de qua supra §. 21.

CAPUT III.

De idiomatibus particularum syntacticis.

I. Pronomina, quae ipseitatem identitatemque notant, exprimuntur per personalia repetita, cum interpositis particulis, ܐܝܟ sequente dolath, *sicut*, et ܟܕ *cum*: ut Hebr. 1, 12. ܘܐܢܬ ܐܝܟ ܕܐܝܬܝܟ ܐܢܬ *tu vero es sicut es*, pro, *tu vero idem es*, ὁ ἀυτός, cap. 10. 1. 11. ܗܢܘܢ ܟܕ ܗܢܘܢ ܕܒܚܐ *illa*, *cum* sunt *illa*, *sacrificia*, pro, *eadem*: Phil. 3, 1. ܗܠܝܢ ܟܕ ܗܠܝܢ τὰ ἀυτὰ, *eadem*. Aliquando tamen illis significandis inservit nuda pronominum ܗܘ *ille* et ܗܘ *ipse* combinatio: ut Ioh. 5. 9. ܘܗܘ ܗܘ ܝܘܡܐ *et ille ipse dies*; vers. 15.

ܕܝܫܘܥ ܗܘ ܗܘ ܕܐܣܝܗ *quod Iesus esset ille ipse qui sanasset eum*.

II. Eadem describuntur per praepositiones, sive separatas sive praefixas, repetitas, cum interposito suffixo pleonastico: 1. per separatas; ut Act. 9, 21. et Eph. 6, 22. ܡܛܠܗ ܡܛܠ ܗܕܐ *propter illud, propter hoc*, i. e. *propter hoc ipsum*; 1. Tim. 1, 6. ܡܢܗܘܢ ܡܢ ܗܠܝܢ *ex illis, ex his, ex his ipsis*; Hebr. 9, 21. ܡܢܗ ܡܢ ܕܡܐ *de eodem sanguine*; vide et Act. 27, 30. 2. per praefixas; ut Matt. 3, 1. ܒܗܘܢ ܕܝܢ ܒܝܘܡܬܐ ܗܢܘܢ *in illis vero, in diebus istis*, pro, *in his ipsis vero diebus*: item cap. 8, 3. 13. Rom. 3, 30. Hebr. 2, 14. cap. 9, 21. Sic Matth. 26, 44. *dixit* ܠܗ ܠܡܠܬܐ *idem verbum*, it. Ioh. 5, 4. Hebr. 9, 24. Vide quae porro dicemus §. 7.

III. Ceteroqui personalia pronomina quum in eadem oratione geminantur, prius subiecti, posterius verbi substantivi, *sum es est*, vicem gerit: ut Matth. 3, 11. ܐܢܐ ܡܥܡܕ ܐܢܐ *ego baptizans sum*; Ioh. 1, 19. ܐܢܬ ܡܢ ܐܢܬ *tu quis es?* cap. 4, 29. ܠܡܐ ܗܘܝܘ ܡܫܝܚܐ *numquid ille sit* (per crasin pro ܗܘ ܗܘ) *Messias*; Gen. 23, 19. ܗܝ ܗܝ *illa est*; Ex. 16, 8. ܘܚܢܢ ܡܢܐ ܚܢܢ *et nos quid sumus?* At in casu obliquo geminatio ha-

bet emphasin : ut Matth. 27, 4. ܠܢ ܡܢܐ ܠܢ *nobis quid nobis?* pro, *quid ad nos?* Ioh. 21, 22. ܠܟ ܡܢܐ ܠܟ *quid ad te?* cap., 36. ܠܝ ܕܝܢ ܐܝܬ ܠܝ *mihi vero est mihi*, pro, *ego vero habeo*.

IV. Pronomen 3. personae, aliquando venit loco pronominis 1. vel 2. personae, respectu ad praedicatum potius habito, quam ad subiectum : ut Matth. 16, 16. ܐܢܬ ܗܘ ܡܫܝܚܐ *Tu es Messias*. Item cap. 11, 3. ubi ܗܘ est pro ܐܢܬ. Sicut et in suffixis, Hebr. 3, 6. ܘܐܝܬܘܗܝ ܒܝܬܗ ܚܢܢ *et est domus eius nos*, pro ܘܐܝܬܝܢ *et sumus*.

V. Pronomen ܗܘ *ille* emphatice aliquando redundat, per expletiva adverbia *tantum*, *demum*, *tandem*, utcumque reddendum : ut Matth. 15, 19. ܡܢ ܠܒܐ ܓܝܪ ܗܘ ܢܦܩܝܢ *ex corde enim demum egrediuntur* cet. cap. 11, 4. et Luc. 7, 19. ܐܘ ܠܐܚܪܝܢ ܗܘ ܡܣܟܝܢܢ *an alium demum expecturi sumus?* Unde Col. 1, 19. ܕܒܗ ܗܘ ܨܒܐ verte, *quia in ipso demum* (non in alio ullo) *voluit omnis plenitudo inhabitare*, non, ut Angli verterunt, *quia in ipso voluit ille omnem plenitudinem inhabitare*.

VI. Pronomina ܗܘ *iste*, ܗܝ *ista*, ܗܢܘܢ *isti*, ܗܢܝܢ *istae*, nominibus proposita vel subiecta,

respondent Graecorum articulo praepositivo ὁ, ἡ, τό, et quidem sine intercedente praefixo dolath, definite, ut Ioh. 5, 7. ܗܘ ܟܪܝܗܐ ὁ ἀσθενῶν; vers. 9. 15. ܗܘ ܓܒܪܐ et ܓܒܪܐ ܗܘ ὁ ἄνθρωπος; at cum intercedente dolath, indefinite; ut Hebr. 7, 7. ܗܘ ܕܙܥܘܪ τὸ ἔλαττον, et ܗܘ ܕܡܝܬܪ ܡܢܗ τὸ κρῖττον, *quod melius est illo*. Solet et ante ܕ relativum redundare: ut Matth. 11, 3. ܗܘ ܕܐܬܐ ὁ ἐρχόμενος.

VII. Pronomina partitiva, seu partes designantia, notantur vel 1. per ܐܢܫ plur. ܐܢܫܝܢ sequente ܡܢ, ut Rom. 11, 14. ܘܐܚܐ ܐܢܫܝܢ ܡܢܗܘܢ *et ut salvem homines* (i.e. *aliquos*) *ex illis*; Matth. 24, 23. ܐܢ ܐܢܫ ܢܐܡܪ ܠܟܘܢ *si homo*, id est, *si quis dixerit vobis*: vel 2. per ܐܝܬ ܕ *est* vel *sunt qui* vel *quae*: ut Matth. 13, 8. *et dedit fructum*, ܐܝܬ ܕܡܐܐ ܘܐܝܬ ܕܫܬܝܢ ܘܐܝܬ ܕܬܠܬܝܢ *fuit quod centum, et fuit quod sexaginta, et fuit quod triginta*, id est, *aliquid quidem centuplicem, aliud vero sexagenum, aliudque tricenum*. Sic cap. 21. 35. cap. 22, 5. cap. 25, 15. Act. 23, 6. Aliquando tamen partium altera tertiave exprimitur per ܐܚܪܢܐ plur. ܐܚܪܢܐ *alius, alia aliud*; ut Matth. 13, 4. 7. ܐܝܬ ܕܢܦܠ ܥܠ ܝܕ ܐܘܪܚܐ — — ܘܐܚܪܢܐ ܢܦܠ

ܥܠ ܫܘܥܐ — — ܘܐܚܪܢܐ ܢܦܠ ܒܝܬ ܟܘܒܐ — —
ܘܐܚܪܢܐ ܢܦܠ ܥܠ ܐܪܥܐ ܛܒܬܐ *fuit* (aliquid) *quod caderet ad latus viae, — — aliud vero cecidit super saxum, — — et aliud cecidit inter spinas, — — aliud denique cecidit in terram bonam* cap. 25, 15. Ioh. 7, 12.

VIII. Pronomina reciproca, ut et quae ipseitatem proprietatemque notant, circumscribuntur per ܢܦܫܐ *anima* et ܩܢܘܡܐ *substantia*, cum adiectis suffixis: ut Matth. 23, 12. *quisquis exaltaverit*, et *quisquis humiliaverit* ܢܦܫܗ *animam suam*, id est, *seipsum*. Ioh. 5, 43. ܒܫܡ ܢܦܫܗ *in nomine animae suae*; hoc est, *suo ipsius*, ἐν τῷ ἰδίῳ ὀνόματι; Prov. 3, 5. ܥܠ ܣܘܟܠܐ ܕܢܦܫܟ ܠܐ ܬܬܟܠ *et sapientiae tuae ipsius ne innitaris*; vers. 7. ܠܐ ܬܗܘܐ ܚܟܝܡ ܒܥܝܢܝ ܢܦܫܟ *ne sis sapiens in oculis tuis ipsius*; Luc. 11, 17. ܥܠ ܢܦܫܗ *contra animam suam*, et ܥܠ ܩܢܘܡܗ *contra substantiam suam*, pro, *contra seipsum* Ioh. 5, 26. ܒܩܢܘܡܗ *in se ipsa*. Sic cap. 6, 53. Rom. 1. 27. 2 Cor. 12, 15. Item Rom. 9, 3. ܐܢܐ ܩܢܘܡܝ *ego substantia mea*, per appositionem, pro *ego ipse*; 1. Thess. 4, 9. ܐܢܬܘܢ ܩܢܘܡܟܘܢ *vos ipsi*.

IX. Praefixorum ܒܘܠ quae sit significatio

ordinaria, lib. II. cap. III. §. 5. exposuimus. Speciatim ܒ alicubi obiectivum est, notans obiectum, in quo agens occupetur; nempe post verba ܐܘܕܝ *confessus est*, ܟܦܪ *abnegavit*, ܡܠܐ *implevit*, ܐܬܡܠܟ *assumsit*; ut Matth. 10, 32. Quisquis ܢܘܕܐ ܒܝ *confitebitur me*, ܐܘܕܐ ܒܗ *confitebor eum*, proprie, *in me*, et *in eo*; vers. 3. *quisquis vero* ܢܟܦܘܪ ܒܝ *abnegabit me*, ܐܟܦܘܪ ܒܗ *abnegabo eum*, itidem proprie, *in me*, *in eo*; Act. 5, 3. ܡܠܐ ܣܛܢܐ ܠܒܟ *implevit satanas cor tuum*. ܐܬܡܠܟ ܒܡܠܟܗ *assumsit sententiam suam*.

X. Praefixum ܕ, quod relativum *qui quae quod*, vel caussale *ut* vel *quod*, ordinarie significat,

1. Nota genitivi est in constructionibus per regimen, ubi loco constructi praecessit nomen in statu vel emphatico vel suffixo; ut Eph. 6, 17. ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ *verbum Dei*, 1. Petr. 1, 25. ܡܠܬܗ ܕܐܠܗܢ *verbum Dei nostri*. Alicubi tamen absolute, sine praevio nomine regente, genitivum notat: ut Rom. 14, 8. ܕܡܪܢ ܚܢܢ *Domini nostri* (puta, peculium) *sumus*. Hebr. 10, 39. *nos vero non sumus* ܕܡܘܟܟܐ *torporis*, – – ܐܠܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ *– –sed fidei*, puta, filii.

2. Facit ex substantivis adiectiva. Exempla dedimus cap. II. §. 5, 2. quibus addimus Marc. 5, 15. 16. ܗܘ ܕܫܐܕܐ ܗܘܘ ܠܗ *is cuius sunt daemones*, pro, *daemoniacus*.

3. Ex numeralibus cardinalibus ordinalia. vide cap. II. §. 21. 6.

4. Nominibus adiectivis praefixum, vel particulariter illa capi docet; ut Ioh. 7, 31. cap. 14, 12. ܕܪܒܢ ܡܢ ܗܠܝܢ *maiora hisce*, q. d. aliqua *quae maiora sunt his*; Apoc, 22, 10. ܗܘ ܐܚܕܐ ܙܒܢܐ ܕܩܪܝܒ ܐܠܗ *illud enim tempus est* (aliquid quod est) *propinquum*; Luc. 6, 9. *quid licitum est in sabbato facere?* ܕܛܒ ܐܘ ܕܒܝܫ *bonum, an malum?* Hebr. 6, 13. ܕܪܒ ܡܢܗ *maiorem se* aliquem, et vers. 16. ܒܕܪܒ ܡܢܗܘܢ *per maiorem se* quempiam: uti Ioh. 10, 10. dicitur ܡܕܡ ܕܝܬܝܪ *aliquid maius*, et Luc. 8, 17. ܡܕܡ ܕܟܣܐ *quidquam contecti*; vel adverbialiter, ut Matth. 8,28. *duo daemones* ܕܒܝܫ ܛܒ *mali valde* Ioh. 3, 3. 7. ܡܢ ܕܪܝܫ *denuo*.

5. Ex interrogativis facit relativa: ut ܡܢ *quis, quae, quinam, quaenam?* item ܐܝܢܐ *quis?* ܐܝܕܐ *quae?* ܐܝܠܝܢ *quinam* vel *quaenam?* ܡܢܐ *quid-*

nam? item ܐܰܝܟܳܐ *ubi*? ܐܰܝܟܰܢܳܐ *quomodo*? ܐܶܡܰܬܝ *quando*? omnia interrogative: at Matth. 5, 39. ܡܰܢ ܕܡܳܚܶܐ ܠܳܟ *quisquis praecesserit te*; Hebr. 8, 1. ܐܰܝܢܳܐ ܕܝܺܬܶܒ *qui sedit*; Apoc. 12, 13. ܐܰܝܕܳܐ ܕܝܶܠܕܰܬ *quae peperit*, Rom. 1, 32. ܐܰܝܠܶܝܢ ܕܝܳܕܥܺܝܢ *qui cum noverint*; Matth. 6, 12. ܡܳܐ ܕܨܳܒܶܝܬܽܘܢ *quod vultis*, Matth. 6, 19. ܐܰܝܟܳܐ ܕܓܰܢܳܒܶܐ ܦܳܠܫܺܝܢ *ubi fures perfodiunt*; Ioh. 8, 28. ܐܰܝܟܰܢܳܐ ܕܰܐܠܦܰܢܝ ܐܳܒܝ *quemadmodum docuit me Pater meus*, et ܐܶܡܰܬܝ ܕܬܰܪܺܝܡܽܘܢܳܗܝ ܠܰܒܪܶܗ ܕܐ݈ܢܳܫܳܐ *cum elevabitis Filium hominis*; omnia relative. Ubi tamen interrogatio indirecta est, dolath interrogativae voci non subiicitur, sed praefigitur; ut Matth. 2, 4. *Interrogavit eos*; ܕܰܐܝܟܳܐ *ubi nasciturus esset Christus*?

6. Aliquando ἐλλάπει, e. g. ante futura, in significatione caussali *ut*; Ioh. 21, 3. ܐܳܙܶܠ ܐ݈ܢܳܐ ܕܶܐܨܽܘܕ ܢܽܘܢܶܐ *abeo* ut *vener pisces*; item in significatione *dum*, post ܥܕܰܡܳܐ ܕ *usque*, v. g. Ioh. 5, 7. ܥܰܕ ܐ݈ܢܳܐ ܐܳܬܶܐ ܐ݈ܢܳܐ *usque* dum *ego venio*; cap. 9, 4. ܥܰܕ ܐܺܝܡܳܡܳܐ ܗ݈ܘ *usque* dum *dies est*; cap. 18, 28. ܥܰܕ ܐܳܟܠܺܝܢ *usque* dum *comederent*. Vide cap. 1. §. 21, 2.

7. E contrario expletivum est, et redundat, cum ab initio sermonis directi, post dicti signum;

ut Matth. 1, 23. *ut impleretur quod dictum est a Domino per Prophetam*, ܕܗܐ ܒܬܘܠܬܐ ܬܒܛܢ *nempe* (sic enim utcumque vertere licebit) *virgo concipiet*, cet. item cap. 2, 15. cap. 3, 9. Ioh. 1. 23. item in ܕܠܡܐ *numquid* ? Ioh. 3, 4. cap. 6, 61. 70. tum post particulas conditionales ܐܢ *si*, ܐܦܢ *si*, *etsi*, et ܐܠܘ ܠܐ *nisi*; ut Matth. 10, 13. ܘܐܢ ܗܘ ܕܫܘܐ ܒܝܬܐ *et si sit digna domus* ista, q. d. *et si contingat*, *ut digna sit*; item Marc. 8, 3. Luc. 6. 7. Ioh. 8, 36. Act. 16. 15. Rom. 2, 26. 1. Cor. 14. 23. 1. Tim. 3, 15. Hebr. 6, 8. 3 Ioh. vers. 10. Sic Matth. 9, 21. ܐܦܢ ܠܟܢܦܗ ܕܡܐܢܘܗܝ ܡܩܪܒܐ ܐܢܐ *si vel vestem eius solum attingerem*; Ioh. 8, 25. Marc. 13, 20. ܘܐܠܘ ܠܐ ܡܪܝܐ ܟܪܝ *et nisi Dominus curtavisset* : tum emphatice ante propositionis praedicatum, ut Ioh. 6, 63, ܪܘܚܐ ܗܝ ܕܡܚܝܐ τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ ζωοποιοῦν.

8. Denique cum ܠܐ *non*, significat *sine*, et cum sequente ܒ, *praeter*, *extra* : ut Gen. 15, 2. ܘܠܐ ܒܢܝܢ *sine liberis*; Hebr. 11, 11. ܘܠܐ ܒܙܒܢܐ *praeter tempus*, q. d. *sine in-tempore*.

XI. Praefixum ܘ *et*, saepe ἐλλείπει inter duo verba immediate se subsequentia, respondentia Graecorum compositis, quorum exempla dedimus

cap. I. §. 9. vel quorum prius respondet participio, ut Matth. 2, 9. *usque dum* ܐܬܐ ܩܡ *venit* (i. e. *veniens*) *stetit*; vers. 11. ܘܢܦܠܘ ܣܓܕܘ ܠܗ *et prociderunt* (i. e. *procidentes*) *adorarunt eum*. Vide supra, cap. I. §. 18.

XII. Praefixum ܠ seu lomad, cum adiecto pronomine personali suffixo, emphatice nonnumquam redundat: ut Matth. 20, 6. ܙܠܘ ܠܟܘܢ *abite vobis*, pro πορεύεσθε simpliciter; Ioh. 4, 49, ܐܙܠܘ ܠܗܘܢ *abierunt sibi*; Ioh. 1, 15. 27. 30. 37. et cap. 5, 3. ܘܗܘܐ ܠܗ ܩܕܡܝ *et fuit sibi ante me*. At post ܒܝܬ *inter*, notat alterum obiectorum distinguendorum: ut Matth. 18, 15. *Argue fratrem tuum* ܒܝܢܝܟ ܘܠܗ ܠܚܘܕܘܗܝ *inter te et ipsum solum* Aliquando et cum ellipsi τῦ ܘ *et*, ut Luc. 11, 51. cap. 18, 11.

XIII. Suffixa pronomina post verba et praepositiones sunt personalia, ut ܡܚܝܗܝ *percussit eum*, ܡܢܟ *a te*, cet. post nomina vero, possessiva, ut ܪܫܝ *caput meum*, cet.

XIV. Possessiva sunt vel 1. suffixa inseparabilia, verbis, nominibus particulisve solum adnexa, quorum paradigmata lib. II. cap. III. §. 19. 20. dedimus; vel 2. separata, quae fiunt per ܕܝܠ (compositum ex chald. דִי *qui quae quod*, ל

nota dativi) cum adiectivis suffixis, ut Matth. 6. 13. ܡܛܠ ܕܕܝܠܟ ܗܝ ܡܠܟܘܬܐ *quoniam tuum est regnum*; Ioh. 1, 11. ܠܕܝܠܗ ܐܬܐ *ad sua venit*, ܘܕܝܠܗ ܠܐ ܩܒܠܘܗܝ *et sui* (οἱ ἴδιοι) *non assumserunt eum*. Vide porro cap. 10, 12, 24. Luc. 10. 35. item Apoc. 1, 5. *et qui exsolvit nos* ܡܢ ܫܪܝܢܗܘܐ ܕܝܠܢ ܒܕܡܐ ܕܝܠܗ *a peccatis nostris per sanguinem suum*; cap. 12, 4. ܠܒܪܐ ܕܝܠܗ *filium eius*; vel 3. utriusque generis, tum haec, tum illa, maioris emphaseos caussa, et ut pronomina possessiva cum elevatiore pronuncientur accentu: eo scilicet casu, quo Graeci pro communibus possessivis, μου, σου, αὐτοῦ vel αὐτῆς, ἡμῶν, ὑμῶν, αὐτῶν, adhibent possessiva emphatica, ἐμὸς, σὸς, ἡμέτερος, ὑμέτερος, σφέτερος: ut Marc. 2, 18. ܘܬܠܡܝܕܝܟ ܕܝܠܟ *et discipuli tui, tui* inquam; Luc. 6, 42. ܒܥܝܢܟ ܕܝܠܟ *in oculo tuo ipsius*; Ioh. 4, 34. ܡܐܟܘܠܬܝ ܕܝܠܝ *cibus meus, meus* dico; et si plura desideras, cap. 5, 47. cap. 7, 6. 8. cap. 15, 21. Quin 4. idem illud ܕܝܠ cum suffixis, post suffixa personaliter accepta, aliquando cum emphasi redundat: ut 2. Cor. 1, 12. ܠܘܬܟܘܢ ܕܝܠܟܘܢ *apud vos, vos* dico; cap. 5, 19. ܒܢ ܕܝܠܢ *in*

nobis, *nobis* dico; et 1 Ioh. 2, 2. ܚܠܦܝܢ ܕܝܠܢ *pro nobis*, *nobis* dico.

XV. Casum obliquum nominis procedit aliquando suffixum pleonasticum cum sequente praefixo dolath, si nomen sit genitivi; at lomad, si accusativi casus: 1. Illud quidem in constructione substantivi cum substantivo, ac adeo ante genitivum, v. g. Matth. 1, 20. ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ *filius Davidis*, proprie *filius eius*, nempe *Davidis*; Act. 4, 10. ܒܫܡܗ ܕܝܫܘܥ *in nomine eius*, np. *Iesu*, pro, *in nomine Iesu*: Hoc vero 2. ante accusativum v. g. Matth. 1, 21. ܢܚܝܘܗܝ ܠܥܡܗ *servabit populum suum*, proprie *servabit eum*, np. *populum suum*; vers. 25. ܘܕܒܪܗ ܠܐܢܬܬܗ *assumsit* (*eam*, nempe) *uxorem suam*, et ܝܠܕܬܗ ܠܒܪܗ *peperit filium suum*, cet. Aliquando merum suffixum sine sequente lomad interponitur: ut Matth. 25, 25. ܛܫܝܬܗ ܟܟܪܟ *occultavit talentum tuum*, pro, ܠܟܟܪܟ; cap. 27, 5. ܫܕܝܗܝ ܟܣܦܐ *et proiecit argentum*; cap. 26, 51. Marc. 14, 47. et Ioh. 18, 11. ܦܣܩܗ ܐܕܢܗ *amputavit aurem eius*; 1. Tim. 6, 14. ܘܬܛܪܝܗܝ ܦܘܩܕܢܐ *et serves praeceptum*.

XVI. Istam nominum syntaxin pleonasticam etiam praepositiones imitantur nonnunquam: ut

anticam Iesu; Apoc. 5, 8. ܩܕܡܘܗܝ ܕܐܡܪܐ *ante agnum*, Vide et Act. 6, 6.

XVII. Quantum ad adverbia, aliqua illorum ex nominibus fiunt, 1. partim adiectivis, ut ܡܚܕܐ *statim*, qs. ܡܢ ܚܕܐ ܫܥܬܐ *ex una* eademque *hora* Matth. 3, 16. cap. 21, 32. ad instar graec. ἐξ αὐτῆς, scil. τῆς ὥρας Acts 10. 33. ܫܦܝܪ *bene*, qs. *bonum*, scil. *ministerium* 1. Tim. 3, 13. ܥܡ ܛܒ *cum bonum*, pro *quamvis*, germ. *obwol* Hebr. 5, 8.

2. partim substantivis, ut ܒܪ ܫܥܬܗ *illico*, qs. *filius horae suae*, de quo supra cap. II. §. 3, 1. ܡܢ ܫܠܐ, vel ܡܢ ܫܠܝܐ, et per synaeresin ܡܫܠܝܐ *a tranquillitate*, item ܡܢ ܬܚܝܬ ܫܠܝܐ *a-sub tranquillitate*, i. e. *illico*, *confestim*, Marc. 9, 8. 1. Thess. 5, 3. Act. 9, 3. Amant et alias Syri adverbiorum periphrases: ut *propemodum* ܒܩܠܝܠ ܡܕܡ *in exiguo quodam* Act. 26, 28. *partim*; ܡܢ ܐܬܪ ܩܠܝܠ *ex loco modico* Rom. 11, 25. vel ܦܘܪܣ ܩܠܝܠ *modicum exiguum* 2. Cor. 2, 5. vel ܩܠܝܠ ܡܢ ܣܓܝ *parum de multo* Rom. 15, 24. 1. Cor. 13, 9. 12. 2. Cor. 1, 14.

XVIII. ܗܐ *ecce*! emphatice redundat 1. ante terminum temporis durantis, ut Luc. 7, 45. ܗܐ ܡܢ

ܕܥܶܠܶܬ *ecce ex quo intravit*, graec. ἀφ' ἧς εἰσῆλθον; et cap. 8, 29. Marc. 9, 21. Act. 10, 30. item Num. 22, 28. ܗܳܐ ܬܠܳܬ ܐܰܚܬܶܢܝ *ecce tribus vicibus*, seu *iam tertium*, nam et τῷ ἤδη *iam* respondet Matth. 3. 10. cap. 15, 32. cet. 2. post ܠܳܐ *non*, interrogative capiendum, ubi idem proin est ac הֲ interrogativum Hebraeorum; ut Matth. 5, 46. ܠܳܐ ܗܳܐ *non ecce*, pro οὐχὶ *nonne*? Sic vers. 47. cap. 13, 27. 56. cet. Eius tamen loco alicubi alternat verbum substantivum ܗܘܳܐ *fuit*, v. g. Matth. 13, 56. Luc. 11. 40. Ioh. 6, 70. de quo vide supra cap. I. §. 25, 1. 3. in comparationibus, ut Act. 10, 47. ܕܗܳܐ ܩܰܒܶܠܘ ܪܽܘܚܳܐ ܕܩܽܘܕܫܳܐ ܐܰܝܟ ܕܰܚܢܰܢ *qui ecce! acceperunt Spiritum S. sicut nos*, ubi *ecce! sicut* aequipollet latino *perinde ac*.

XIX. Ceterum Syri particulas sat multas habent compositas: ut ܐܰܝܟܳܐ *ubi*? ܐܰܝܟܰܢܳܐ *quomodo*? ܐܰܝܢܳܐ *quae*? ܐܰܝܡܶܟܳܐ *unde*? ex ܐܰܝ hebr. אִי interrogativo, et כה ܟܳܐ *heic*, כֵּן ܟܶܢ *sic*, Chald. דָא *haec*, et ܡܶܟܳܐ *hinc*, item ܗܳܕܶܐ *haec*, ܗܳܝܕܶܝܢ *tunc*, ܗܳܫܳܐ *nunc*, *igitur*, ܗܳܟܰܢܳܐ *ita*, ܗܳܟܘܳܬ *similiter*, ܗܳܠܶܝܢ *hi*, ܗܳܟܺܝܠ *iam*, ex demonstrativo ܗܳܐ *ecce*, et chald. דָא *haec*, אֱדַיִן *tunc*, ܫܳܐ *nunc*, ܟܢܳܐ *ita*,

ܗܳܟܳܐ *sicut*, chald. אלין *hi*, et ܫܳܥܬܳܐ *hora*; porro ܗܳܪܟܳܐ *hic*, ܗܳܪܬܰܡܳܢ *illic*, ex rabb. הרי *ecce*, et ܟܳܐ *heic*, ܬܰܡܳܢ *illic*; ܡܶܚܕܳܐ *statim*, ܡܶܟܳܐ *hinc*, ܐܰܡܶܟܳܐ *unde?* ܡܶܟܻܝܠ *a nunc*, ܡܶܡܬܽܘܡ *ab* ullo *unquam* tempore, ex ܡܶܢ *ab*, ܚܕܳܐ *una* seu *eadem*, ܬܳܐ *heic*, ܟܻܝܠ *nunc*, ܡܬܽܘܡ *unquam*; ܥܕܟܻܝܠ *adhuc*, ܥܕܠܳܐ *priusquam*, ܥܕܡܳܐ *usque dum*, ex ܥܕ *usque ad*, et ܟܻܝܠ *nunc*, ܠܳܐ *non*, ܡܳܐ *dum*, ܒܠܥܕ hebr. בלעדי *sine*, ex בל *non* et עד *usque ad*; ܝܰܘܡܳܢܳܐ *hodie*, ex ܝܰܘܡܳܐ *dies*, et ܗܳܢܳܐ *hic*; ܡܳܕܶܝܢ *igitur*, ex ܡܳܐ cum sequente praefixo ܕ *quod*, et ܐܶܢ *si*, ܡܶܕܶܡ *quidquam*, num ex ܡܶܢ *de* et ܡܳܐ cum praefixo ܕ *quod*?

Ἐπίμετρον syntaxeos.

Synchysis, seu transpositus vocum ordo, Syris frequens: ut 1. verbi ܗܘܳܐ *fuit*; Luc. 5, 3. *una illarum navium* ܕܫܶܡܥܽܘܢ ܗܘܳܬ ܟܺܐܦܳܐ *Simeonis erat Petri*, pro, *erat Simeonis Petri*; 2. nominis, Matth. 16; 1. ܘܫܳܐܠܻܝܢ ܠܶܗ ܐܳܬܳܐ ܡܶܢ ܫܡܰܝܳܐ ܕܢܶܚܘܶܐ ܐܶܢܽܘܢ *et rogabant eum signum de caelo ut*

ostenderet sibi , pro , *ut signum de caelo* cet. 3. Particulae , Marc. 1, 45. *ita ut non posset Iesus* ܓܠܝܐܝܬ ܕܢܥܘܠ ܠܡܕܝܢܬܐ *palam ut ingrederetur* (pro , *ut palam ingrederetur* , h. e. *palam ingredi*) *in urbem* ; cuiusmodi plura vide supra §.10,8. Hebr.5,7. cap.7.28. ܢܡܘܣܐ ܒܢܝܢܫܐ ܗܘ ܕܟܪܝܗܐ ܡܩܝܡ *lex homines est* (proprie *illa*) *infirmos constituens* , pro , *lex est homines infirmos constituens pontifices* . Ioh. 8, 33. ܙܪܥܗ ܚܢܢ ܕܐܒܪܗܡ *semen sumus Abrahami* ; et vers. 37. ܥܒܕܐ ܗܘ ܕܚܛܝܬܐ *servus est peccati* . Vide porro Ioh. 7,31. cap. 21, 23. 1. Tim. 3, 5. cap. 6, 7. 1. Ioh. 5, 5. Deut. 31, 2.

F I N I S.

ܩܦܠܐܘܢ .ܠ. ܡܢ ܫܘܪܝܐ ܕܒܪܝܬܐ

ܒܪܫܝܬ ܒܪܐ ܐܠܗܐ ܝܬ ܫܡܝܐ. ܘܝܬ ܐܪܥܐ. ܘܐܪܥܐ ܗܘܬ ܬܘܗ ܘܒܘܗ. ܘܚܫܘܟܐ ܥܠ ܐܦܝ ܬܗܘܡܐ. ܘܪܘܚܗ ܕܐܠܗܐ ܡܪܚܦܐ ܥܠ ܐܦܝ ܡܝܐ. ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ. ܢܗܘܐ ܢܘܗܪܐ. ܘܗܘܐ ܢܘܗܪܐ. ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܠܢܘܗܪܐ ܕܫܦܝܪ. ܘܦܪܫ ܐܠܗܐ ܒܝܬ ܢܘܗܪܐ ܠܚܫܘܟܐ. ܘܩܪܐ ܐܠܗܐ ܠܢܘܗܪܐ ܐܝܡܡܐ. ܘܠܚܫܘܟܐ ܩܪܐ ܠܠܝܐ. ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܚܕ. ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܢܗܘܐ ܪܩܝܥܐ ܒܡܨܥܬ ܡܝܐ. ܘܢܗܘܐ ܦܪܫ ܒܝܬ ܡܝܐ ܠܡܝܐ. ܘܥܒܕ ܐܠܗܐ ܪܩܝܥܐ. ܘܦܪܫ ܒܝܬ ܡܝܐ ܕܠܬܚܬ ܡܢ ܪܩܝܥܐ. ܘܒܝܬ ܡܝܐ ܕܠܥܠ ܡܢ ܪܩܝܥܐ. ܘܗܘܐ ܗܟܢܐ. ܘܩܪܐ ܐܠܗܐ ܠܪܩܝܥܐ ܫܡܝܐ. ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ. ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܕܬܪܝܢ. ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ. ܢܬܟܢܫܘܢ ܡܝܐ ܕܠܬܚܬ ܡܢ ܫܡܝܐ ܠܐܬܪܐ ܚܕ ܘܬܬܚܙܐ ܝܒܝܫܬܐ. ܘܗܘܐ ܗܟܢܐ. ܘܩܪܐ ܐܠܗܐ ܠܝܒܝܫܬܐ ܐܪܥܐ. ܘܠܟܢܫܐ ܕܡܝܐ ܩܪܐ ܝܡܡܐ. ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܕܫܦܝܪ. ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ. ܬܦܩ ܐܪܥܐ ܬܕܐܬܐ ܥܣܒܐ. ܕܡܙܪܥ ܙܪܥܐ ܠܓܢܣܗ. ܘܐܝܠܢܐ ܕܦܐܪܐ ܕܥܒܕ ܦܐܪܐ ܠܓܢܣܗ ܕܙܪܥܗ ܒܗ ܥܠ ܐܪܥܐ. ܘܗܘܐ ܗܟܢܐ. ܘܐܦܩܬ ܐܪܥܐ ܬܕܐܬܐ ܥܣܒܐ. ܕܡܙܪܥ ܙܪܥܐ ܠܓܢܣܗ. ܘܐܝܠܢܐ ܕܥܒܕ ܦܐܪܐ ܕܙܪܥܗ ܒܗ

ܠܓܢܣܗ. ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܕܫܦܝܪ. ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ ܘܗܘܐ
ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܕܬܠܬܐ. ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܢܗܘܘܢ ܢܗܝܪܐ
ܒܪܩܝܥܐ ܕܫܡܝܐ. ܠܡܦܪܫܘ ܒܝܬ ܐܝܡܡܐ ܠܠܠܝܐ.
ܘܢܗܘܘܢ ܠܐܬܘܬܐ ܘܠܙܒܢܐ. ܘܠܝܘܡܐ ܘܠܫܢܝܐ. ܘܢܗܘܘܢ
ܡܢܗܪܝܢ ܒܪܩܝܥܐ ܕܫܡܝܐ: ܠܡܢܗܪܘ ܥܠ ܐܪܥܐ
ܘܗܘܐ ܗܟܢܐ. ܘܥܒܕ ܐܠܗܐ ܬܪܝܢ ܢܗܝܪܐ ܪܘܪܒܐ. ܢܗܝܪܐ
ܪܒܐ ܠܫܘܠܛܢܐ ܕܐܝܡܡܐ. ܘܢܗܝܪܐ ܙܥܘܪܐ ܠܫܘܠܛܢܐ
ܕܠܠܝܐ: ܘܟܘܟܒܐ. ܘܝܗܒ ܐܢܘܢ ܐܠܗܐ ܒܪܩܝܥܐ
ܕܫܡܝܐ: ܠܡܢܗܪܘ ܥܠ ܐܪܥܐ. ܘܠܡܫܠܛܘ ܒܐܝܡܡܐ
ܘܒܠܠܝܐ: ܘܠܡܦܪܫܘ ܒܝܬ ܢܘܗܪܐ ܠܚܫܘܟܐ. ܘܚܙܐ
ܐܠܗܐ ܕܫܦܝܪ. ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܕܐܪܒܥܐ.
ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ. ܢܪܚܫܘܢ ܡܝܐ ܪܚܫܐ ܕܢܦܫܐ ܚܝܬܐ. ܘܦܪܚܬܐ
ܬܦܪܚ ܥܠ ܐܪܥܐ. ܥܠ ܐܦܝ ܪܩܝܥܐ ܕܫܡܝܐ. ܘܒܪܐ
ܐܠܗܐ ܬܢܝܢܐ ܪܘܪܒܐ. ܘܟܠ ܢܦܫܐ ܚܝܬܐ ܕܪܚܫܐ ܕܐܪܚܫܘ
ܡܝܐ ܠܓܢܣܗܘܢ. ܘܟܠ ܦܪܚܬܐ ܕܓܦܐ ܠܓܢܣܗ.
ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܕܫܦܝܪ. ܘܒܪܟ ܐܢܘܢ ܐܠܗܐ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ.
ܦܪܘ ܘܣܓܘ ܘܡܠܘ ܡܝܐ ܕܒܝܡܡܐ. ܘܦܪܚܬܐ ܬܣܓܐ
ܒܐܪܥܐ. ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܕܚܡܫܐ. ܘܐܡܪ
ܐܠܗܐ. ܬܦܩ ܐܪܥܐ ܢܦܫܐ ܚܝܬܐ ܠܓܢܣܗ. ܒܥܝܪܐ ܘܪܚܫܐ
ܘܚܝܘܬܐ ܕܐܪܥܐ ܠܓܢܣܗ. ܘܗܘܐ ܗܟܢܐ. ܘܥܒܕ ܐܠܗܐ:

ܫܘܝܐ ܕܐܒܐ ܠܟܝܢܗ: ܘܚܒܪܐ ܠܟܝܢܗ: ܘܟܠܗ
ܘܚܕܐ ܕܐܒܐ ܠܟܝܢܗ. ܘܚܕ ܐܠܗܐ ܕܫܪܪ. ܘܐܡܪ
ܐܠܗܐ. ܕܒܪܐ ܟܠ ܒܡܠܬܗ: ܐܡܪ ܘܗܘܐ. ܘܒܡܠܬܗ
ܒܢܘܗܝ ܡܢܗ ܘܒܦܘܪܩܢܐ ܕܥܠܡܐ. ܘܒܒܪܝܬܐ ܘܒܟܠܗ
ܫܘܝܐ ܕܐܒܐ. ܘܒܟܠܗ ܘܢܣܒ ܟܠ ܐܢܫܐ.
ܘܒܪܐ ܐܠܗܐ ܠܐܕܡ ܒܨܠܡܗ. ܒܨܠܡ ܐܠܗܐ ܒܪܝܗܝ
ܘܡܢ ܐܢܫܐ ܒܪܐ ܐܢܬ. ܘܒܪܐ. ܐܢܬ ܐܠܗܐ. ܘܐܡܪ
ܠܗܘܢ ܐܠܗܐ. ܦܪܘ ܘܣܓܘ ܘܡܠܘ ܐܪܥܐ ܘܟܒܫܘܗ.
ܘܫܠܛܘ ܒܢܘܢܝ ܝܡܐ. ܘܒܦܪܚܬܐ ܕܫܡܝܐ. ܘܒܒܥܝܪܐ
ܘܒܟܠܗ ܚܝܘܬܐ ܕܪܚܫܐ ܥܠ ܐܪܥܐ. ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ. ܗܐ
ܝܗܒܬ ܠܟܘܢ ܟܠܗ ܥܣܒܐ ܕܐܪܥܐ ܘܡܙܪܥ ܙܪܥܐ ܥܠ
ܐܦܝ ܟܠܗ ܐܪܥܐ. ܘܟܠ ܐܝܠܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܦܐܪܐ ܐܝܠܢܐ
ܘܐܪܥܗ ܡܙܪܥ: ܠܟܘܢ ܢܗܘܐ ܠܡܐܟܘܠܬܐ. ܘܠܟܠܗ
ܚܝܘܬܐ ܕܒܪܐ. ܘܠܟܠܗ ܦܪܚܬܐ ܕܫܡܝܐ. ܘܠܟܠ
ܕܪܚܫ ܥܠ ܐܪܥܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܦܫܐ ܚܝܬܐ. ܟܠܗ
ܝܘܪܩܐ ܕܥܣܒܐ ܠܡܐܟܘܠܬܐ. ܘܗܘܐ ܗܟܢܐ. ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ
ܟܠ ܕܥܒܕ ܘܗܐ ܛܒ ܫܦܝܪ. ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ ܘܗܘܐ
ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܕܫܬܐ܀

ܠܘܬ ܡܙܡܘܪܐ ܩܕܝܡ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܢܒܝܐ

ܡܙܡܘܪܐ ܩܕܡܝܐ

ܛܘܒܘܗܝ ܠܓܒܪܐ ܕܒܐܘܪܚܐ ܕܥܘܠܐ ܠܐ ܗܠܟ:
ܘܒܪܥܝܢܐ ܕܚܛܝܐ ܠܐ ܩܡ: ܘܥܠ ܡܘܬܒܐ ܕܡܡܝܩܢܐ
ܠܐ ܝܬܒ. ܐܠܐ ܒܢܡܘܣܗ ܕܡܪܝܐ ܨܒܝܢܗ: ܘܒܢܡܘܣܗ
ܢܗܓܐ ܐܝܡܡܐ ܘܠܠܝܐ. ܢܗܘܐ ܐܝܟ ܐܝܠܢܐ ܕܢܨܝܒ
ܥܠ ܬܠܐ ܕܡܝܐ: ܕܦܐܪ̈ܘܗܝ ܝܗܒ ܒܙܒܢܗ:
ܘܛܪ̈ܦܘܗܝ ܠܐ ܢܬܪܘܢ: ܘܟܠ ܕܥܒܕ ܡܨܠܚ. ܠܐ ܗܟܢܐ
ܪ̈ܫܝܥܐ: ܐܠܐ ܐܝܟ ܥܘܪܐ ܕܕܪܐ ܪܘܚܐ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܠܐ
ܢܩܘܡܘܢ ܪ̈ܫܝܥܐ ܒܕܝܢܐ: ܘܐܦܠܐ ܚ̈ܛܝܐ ܒܟܢܘܫܬܐ
ܕܙܕ̈ܝܩܐ. ܡܛܠ ܕܝܕܥ ܗܘ ܡܪܝܐ ܐܘܪܚܐ ܕܙܕ̈ܝܩܐ:
ܘܐܘܪܚܐ ܕܪ̈ܫܝܥܐ ܬܐܒܕ ܀

܀ ܡܙܡܘܪܐ ܕܬܪܝܢ ܀

ܠܡܢܐ ܪܓܫܘ ܥܡ̈ܡܐ ܘܐܡ̈ܘܬܐ ܪ̈ܢܝ ܣܪ̈ܝܩܘܬܐ. ܩܡܘ
ܡ̈ܠܟܐ ܕܐܪܥܐ ܘܫ̈ܠܝܛܢܘܗ̇: ܘܐܬܡܠܟܘ ܐܟܚܕܐ ܥܠ
ܡܪܝܐ ܘܥܠ ܡܫܝܚܗ. ܢܦܣܩ ܐܣܘܪ̈ܝܗܘܢ ܘܢܪܡܐ ܡܢܢ
ܢܝܪܗܘܢ. ܘܝܬܒ ܒܫܡܝܐ ܢܓܚܟ: ܘܡܪܝܐ ܢܡܝܩ ܒܗܘܢ.
ܗܝܕܝܢ ܢܡܠܠ ܥܡܗܘܢ ܒܪܘܓܙܗ: ܘܒܚܡܬܗ
ܢܕܠܚ ܐܢܘܢ. ܐܢܐ ܐܩܝܡܬ ܡܠܟܝ ܥܠ ܨܗܝܘܢ ܛܘܪܐ
ܕܩܘܕܫܝ: ܘܐܫܬܥܐ ܥܠ ܩܝܡܝ. ܡܪܝܐ ܐܡܪ ܠܝ

ܘܪܒܝܢ ܠܗ: ܘܐܝܬ ܫܘܦܪܐ ܡܬܝܠܕ. ܥܠܠܐ ܡܢܝܢ ܘܐܝܠ
ܟܕ ܟܬܫܐ ܠܡܬܐܠܡܝܢ: ܘܐܣܬܝܟ ܕܬܪܝܢ ܘܐܪܒܥܐ.
ܠܐܪܒܥܐ ܠܗܝܢ ܒܡܥܒܕܐ ܕܦܪܘܠܐ: ܘܐܝܟ ܡܐܬܢ ܦܬܪܐ ܠܡܬܦܢܝ
ܠܗܝܢ. ܘܥܠ ܡܬܬܒܐ ܐܣܛܘܟܣܐ ܘܐܠܗܘܗ ܘܡܝܢܗ ܘܐܪܒܥܐ.
ܦܠܘܣܐ ܠܡܕܢܚܐ ܕܒܣܬܐ: ܘܐܣܬܘܢܘܢ ܟܢܫܬܐ.
ܢܦܩܘ ܟܪܐ ܘܠܐ ܢܘܟܪ ܘܐܬܒܪܝ ܡܢ ܐܘܪܫܐ. ܡܛܠ
ܕܒܝܬ ܡܬܠܠܐ ܡܢ ܪܘܚܐ: ܠܡܬܒܪܘܢ ܠܟܠ ܘܠܡܬܢܚ
ܟܠܗܘܢ.

ܡܛܘܪܐ ܕܝܢ

ܫܢܝܐ ܡܫܡܫܢܝܢ ܫܘܦܪܗ ܕܐܬܪܐ: ܘܒܗܘܢ ܐܝܬܝܗܘܢ ܡܥܪܐ
ܘܢܒܥܐ. ܫܘܦܪܐ ܠܫܘܦܪܐ ܡܬܚܒ ܡܐܡܪܐ: ܘܟܠܐ ܠܠܟܠ
ܡܥܢܐ ܡܢܟܐ. ܟܠܗ ܡܐܡܪܐ ܐܠܐ ܡܢܠܐ ܘܠܐ ܡܫܡܫܢܝܢ
ܡܛܘܢ. ܒܟܠܗ ܐܪܒܥܐ ܢܦܩܢ ܡܟܪܙܢܝܢ: ܘܒܫܘܦܐ
ܘܐܬܟܠ ܡܬܟܢܫܝܢ. ܘܟܠ ܫܡܝܐ ܢܦܩ ܡܫܡܫܢܝܗ
ܒܗܘܢ: ܘܗܘ ܐܝܟ ܫܡܫܐ ܘܢܦܩ ܡܢ ܟܠܗ ܟܢܘܫܬܐ
ܢܘܗܪܐ ܐܝܟ ܒܝܬܐ ܠܡܢܘܪܬܐ ܐܘܪܫܐ. ܘܡܢ ܗܘܦܟ
ܫܡܝܐ ܡܫܡܫܘ ܘܡܫܡܫܢܘ ܟܠ ܗܘܦܟ ܫܡܝܐ: ܘܟܠܗ
ܕܐܝܬ ܡܢ ܟܘܟܒܐ. ܢܦܩܘܗ ܘܡܢܗܐ ܘܠܡܫܡܫ ܘܡܫܡܫܐ
ܢܦܫܐ: ܡܫܘܕܥܬܗ ܘܡܢܗܐ ܡܫܡܫܢ ܘܡܫܡܫܢܐ ܡܟܢܘܫܐ.
ܦܫܝܛܘܬܗ ܘܡܢܗܐ ܠܐܪܡܝ ܘܡܫܒܚ ܟܠܐ: ܦܫܝܛܘܬܗ

ܕܡܪܝܐ ܢܗܝܪܐ ܘܡܢܗܪ ܥܝ̈ܢܐ. ܕܚܠܬܗ ܕܡܪܝܐ ܕܟܝܐ
ܘܩܝܡܐ ܠܥܠܡ: ܕܝ̈ܢܘܗܝ ܕܡܪܝܐ ܫܪܝܪܝܢ ܘܙܕܝܩܝܢ
ܐܟܚܕܐ. ܘܪܓܝܓܝܢ ܡܢ ܕܗܒܐ ܘܡܢ ܟܐܦܐ ܝܩܝܪܬܐ:
ܘܚܠܝܢ ܡܢ ܕܒܫܐ ܘܡܢ ܢܘܛܦܐ ܕܟܘܪ̈ܐ. ܐܦ ܥܒܕܟ ܢܙܗܪ
ܒܗܘܢ: ܘܠܡܢ ܕܢܛܪ ܐܢܘܢ ܐܓܪܐ ܣܓܝܐܐ. ܣܟܠܘܬܐ ܡܢܘ
ܡܣܬܟܠ: ܘܡܢ ܛܡܝܪ̈ܬܐ ܕܟܝܢܝ: ܐܦ ܡܢ ܥܘܠܐ
ܚܘܣ ܥܠ ܥܒܕܟ: ܘܠܐ ܢܫܠܛܘܢ ܒܝ ܗܝܕܝܢ
ܐܗܘܐ ܬܡܝܡܐ. ܘܐܙܕܟܐ ܡܢ ܣܟܠܘܬܐ. ܢܗܘܘܢ ܠܨܒܝܢܟ ܡܠ̈ܐ
ܕܦܘܡܝ: ܘܪ̈ܢܝܐ ܕܠܒܝ ܩܕܡܝܟ ܡܪܝܐ ܥܘܕܪܢܝ
ܘܦܪܘܩܝ܀

[illegible] ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܩܕܝܫܐ ܡܢ ܝܘܚܢܢ ܡܣܒܪܢܐ.

ܒܪܫܝܬ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܡܠܬܐ. ܘܗܘ ܡܠܬܐ ܐܝܬܘܗܝ
ܗܘܐ ܠܘܬ ܐܠܗܐ. ܘܐܠܗܐ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܗܘ ܡܠܬܐ.
ܗܢܐ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܒܪܫܝܬ ܠܘܬ ܐܠܗܐ. ܟܠ ܒܐܝܕܗ
ܗܘܐ. ܘܒܠܥܕܘܗܝ ܐܦܠܐ ܚܕܐ ܗܘܬ ܡܕܡ ܕܗܘܐ. ܒܗ
ܚܝ̈ܐ ܗܘܐ. ܘܚܝ̈ܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܢܘܗܪܐ ܕܒܢ̈ܝ ܐܢܫܐ. ܘܗܘ
ܢܘܗܪܐ ܒܚܫܘܟܐ ܡܢܗܪ ܘܚܫܘܟܐ ܠܐ ܐܕܪܟܗ. ܗܘܐ ܓܒܪܐ
ܕܐܫܬܠܚ ܡܢ ܠܘܬ ܐܠܗܐ ܫܡܗ ܝܘܚܢܢ. ܗܢܐ ܐܬܐ ܠܣܗܕܘܬܐ
ܕܢܣܗܕ ܥܠ ܢܘܗܪܐ. ܕܟܠ ܐܢܫ ܢܗܝܡܢ ܒܐܝܕܗ. ܠܐ

ܗܘ ܗܘܐ ܢܘܗܪܐ ܐܠܐ ܕܢܣܗܕ ܥܠ ܢܘܗܪܐ. ܐܝܬܝܗܘܗܝ
ܗܘܐ ܓܝܪ ܢܘܗܪܐ ܕܫܪܪܐ ܕܡܢܗܪ ܠܟܠ ܐܢܫ ܕܐܬܐ
ܠܥܠܡܐ. ܒܥܠܡܐ ܗܘܐ. ܘܥܠܡܐ ܒܐܝܕܗ ܗܘܐ.
ܘܥܠܡܐ ܠܐ ܝܕܥܗ. ܠܕܝܠܗ ܐܬܐ. ܘܕܝܠܗ ܠܐ
ܩܒܠܘܗܝ. ܐܝܠܝܢ ܕܝܢ ܕܩܒܠܘܗܝ ܝܗܒ ܠܗܘܢ
ܫܘܠܛܢܐ ܕܒܢܝܐ ܕܐܠܗܐ ܢܗܘܘܢ. ܠܐܝܠܝܢ ܕܡܗܝܡܢܝܢ
ܒܫܡܗ. ܐܝܠܝܢ ܕܠܐ ܡܢ ܕܡܐ. ܘܠܐ ܡܢ ܨܒܝܢܐ
ܕܒܣܪܐ. ܘܠܐ ܡܢ ܨܒܝܢܐ ܕܓܒܪܐ. ܐܠܐ ܡܢ ܐܠܗܐ
ܐܬܝܠܕܘ. ܘܡܠܬܐ ܒܣܪܐ ܗܘܐ ܘܐܓܢ ܒܢ ܘܚܙܝܢ
ܫܘܒܚܗ. ܫܘܒܚܐ ܐܝܟ ܕܝܚܝܕܝܐ ܕܡܢ ܐܒܐ. ܕܡܠܐ
ܛܝܒܘܬܐ ܘܩܘܫܬܐ. ܝܘܚܢܢ ܐܣܗܕ ܥܠܘܗܝ. ܘܩܥܐ
ܘܐܡܪ. ܗܢܘ ܗܘ ܕܐܡܪܬ ܕܒܬܪܝ ܐܬܐ: ܘܗܘܐ ܠܗ
ܩܕܡܝ. ܡܛܠ ܕܩܕܡܝ ܗܘܐ ܡܢܝ. ܘܡܢ ܡܠܝܘܬܗ
ܚܢܢ ܟܠܢ ܢܣܒܢ. ܘܛܝܒܘܬܐ ܚܠܦ ܛܝܒܘܬܐ. ܡܛܠ
ܕܢܡܘܣܐ ܒܝܕ ܡܘܫܐ ܐܬܝܗܒ. ܩܘܫܬܐ ܘܛܝܒܘܬܐ ܒܝܕ
ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܗܘܬ.

ܠܘܬ ܐܦܣܝܐ ܐܓܪܬܐ.

ܠܐܠܗܐ ܠܐ ܚܙܐ ܐܢܫ ܡܡܬܘܡ. ܝܚܝܕܝܐ ܐܠܗܐ ܗܘ ܕܐܝܬܘܗܝ
ܒܥܘܒܐ ܕܐܒܘܗܝ ܗܘ ܐܫܬܥܝ. ܘܗܕܐ ܗܝ ܣܗܕܘܬܗ
ܕܝܘܚܢܢ. ܟܕ ܫܕܪܘ ܠܘܬܗ ܝܗܘܕܝܐ ܡܢ ܐܘܪܫܠܡ. ܟܗܢܐ

ܘܟܬܒܐ ܕܢܬܟܢܫܘܢ ܐܝܬ ܡܢ ܐܝܬ. ܘܐܡܪܘ ܘܠܐ ܩܢܐ.
ܘܐܡܪܘ ܕܠܗ ܐܢܐ ܐܢܐ ܡܫܝܚܐ. ܘܡܬܟܢܫܘܢ ܠܘܬ ܡܢܐ
ܘܩܒܠ. ܟܠܐ ܐܝܬ. ܘܐܡܪ ܠܐ ܐܝܬܝ. ܕܟܠܐ ܐܝܬ. ܘܐܡܪ
ܠܐ. ܘܐܡܪܘ ܠܗ. ܘܡܢܘ ܐܝܬ ܕܢܟܠ ܩܕܡ ܚܫܒܢܐ
ܠܐܠܗܐ ܕܥܒܕܗ. ܡܢܐ ܐܡܪ ܐܝܬ ܟܠܐ ܢܩܘܡ. ܘܐܡܪ
ܐܢܐ ܗܠܐ ܕܗܢܐ ܒܡܟܒܪܐ. ܘܐܬܘ ܐܘܪܫܘ ܕܡܢܚܡܢܐ.
ܐܡܬܝ ܕܐܡܪ ܐܡܬܝ ܢܬܐ. ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܕܐܬܒܘܪܘ ܡܢ
ܦܬܓܡܐ ܗܘܘ. ܘܡܬܟܢܫܘܢ ܘܐܡܪܘ ܠܗ. ܡܢܐ ܗܘ ܡܬܠܐ
ܡܬܟܬܒ ܐܝܬ ܠܝ ܐܝܬ ܠܐ ܐܢܫ ܡܫܝܚܐ ܘܠܐ ܟܠܐ ܘܠܐ
ܢܒܝܐ. ܒܪܐ ܢܫܡܥ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ. ܐܢܐ ܡܬܟܬܒ ܐܝܬܐ
ܒܥܠܡܐ. ܒܫܡܥܝܢ ܕܝܢ ܩܐܡ. ܗܘ ܕܐܝܬܘܗܝ ܠܐ ܡܬܒܥܐ
ܐܝܬܘܗܝ ܠܗ. ܗܢܘ ܕܒܥܘܢ ܠܐܠܗܐ ܗܘܐ ܠܗ ܡܬܒܥܐ.
ܗܘ ܕܐܢܐ ܠܐ ܫܒܩ ܐܢܐ ܕܐܫܬܐ ܒܝܬܐ ܘܡܬܩܛܠܝܢ. ܘܟܠܗ
ܢܫܡܥ ܚܝܠܐ ܗܘܢ ܒܟܬܒܐ ܘܢܘܕܥ ܐܝܟܐ ܕܡܬܟܬܒ
ܗܘܐ ܢܫܡܥ.

Pag.	lin.		ERRATA.		CORRIGE,
7	2	pro	ܐܫܬܪܘܢ	lege	ܐܫܬܪܘܢ
8	10		ܒܠܘܙܝܐ		ܒܠܘܙܝܐ
11	3		ܐܬܦܬܚ		ܐܬܦܬܚ
21	1		ܢܥܡܪܘܢ		ܢܥܡܪܘܢ
ib.	19		ܐܘܟܠ		ܐܘܟܠ
23	1		ܢܫܡܐ		ܢܫܡܐ
24	10		ܡܪܟܒܐ		ܡܪܟܒܐ
28	17		ܟܒܪܐ		ܟܒܪܐ
30	12		ܢܬܒܥ		ܢܬܒܥ
37	2		ܐܬܥܪܩܘ		ܐܬܥܪܩܘ
44	6		ܢܦܩ		ܢܦܩ
46	1		ܐܬܬܘܣܦ		ܐܬܬܘܣܦ
48	22		ethpeal		ethpeel
ib.	23.		ܐܬܦܬܠ		ܐܬܦܬܠ
49	18		ܐܫܬܪ		ܐܫܬܪ
53	17		ܐܪܘܩ		ܐܪܘܩ
59	18		ܐܬܦܬܠ		ܐܬܦܬܠ
60	5		ܐܬܦܬܚܘ		ܐܬܦܬܚܘ
61	2		ܐܬܬܦܬܚܝܢ		ܐܬܬܦܬܚܝܢ
ib.	3		ܐܬܬܦܬܚ		ܐܬܬܦܬܚܝܢ

Pag.	lin.		ERRATA.		CORRIGE.
ib.	9	prō	ܐܬܡܟܪܗ	lege	ܐܬܡܟܪܗ
ib.	12		ܢܬܡܟܪܘܢ		ܢܬܡܟܪܘܢ
64	9		peal		pael
ib.	10		ܐܬܩܛܠ		ܐܩܛܠ
ib.	11		ܐܬܟܬܒ		ܐܬܟܬܒ
ib.	13		ܐܬ		ܐܬ
ib.	17		ܐܬܐܩܛܠ		ܐܬܐܩܛܠ
71	9		ܡܬܩܛܠܢܘܗ		ܡܬܩܛܠܢܘܗ
88	11		ܐܟܠܐ		ܐܟܠܐ
98	8		ܐܬܘܣܣ	fem.	ܐܬܘܣܣ
99	11		ܡܬܩܬܘܣܘ		ܡܬܩܬܘܣܘ
126	15		ܐܣܬܡܟܐ		ܐܣܬܡܟܐ
127	9		ܦܪܣܟܐ		ܦܪܣܟܐ
133	8		ܡܥܡܐ		ܡܥܡܐ
143	17		ܡܦܩܢ		ܡܦܩܢ
153	21		ܡܡܩܕܡܬܘ	fem.	ܡܡܩܕܡܬܘ
159	15		ܢܦܩܢ		ܢܦܩܢ
174	20		ܚܡܝܢ		ܚܡܝܢ
235	19		ܐܡܕܡܬܘܗ		ܐܡܕܡܬܘܗ

IMPRIMATUR.

Fr. Jos. M. Velzi O. P. S. P. A. Magister.

IMPRIMATUR:

J. Patr. Constantinop. Vicesgerens.